Vol. 9 No. 1 January 2026

ISSN 2582-2594

academicresearchandreviewletters.com

ACADEMIC RESEARCH AND REVIEW LETTERS

(Multi-disciplinary Peer Reviewed Research Journal)

A Biannual Research Journal
Association of
Kerala Government
College Teachers

ACADEMIC RESEARCH AND REVIEW LETTERS

(A Peer Reviewed, Multi- disciplinary, Bilingual and Biannual Research Journal)

Vol. 9 No. 1 January 2026

A Biannual Research Journal

Association of Kerala Government College Teachers

AKGCT Bhavan, Panavila Jn., Thycaud

Thiruvananthapuram - 695014, Kerala.

Ph: 8848295637, E-mail: akgctresearchjournal@gmail.com

Web: academicresearchandreviewletters.com

ACADEMIC RESEARCH AND REVIEW LETTERS
A Peer Reviewed, Multi- disciplinary, Bilingual and Biannual Research Journal

Published in India by
Association of Kerala Government College Teachers,
Thiruvananthapuram

Email: akgctresearchjournal@gmail.com

VOL. 9 NO. 1 January 2026

ISSN: 2582 - 2594

Book design: SJ Communications

Price: Rs. 600.00

Disclaimer

All data, views, opinions etc that are published in this journal are the sole responsibility of the individual authors. Neither the publisher nor the editors are in anyway responsible for them. The author(s) is solely responsible for taking permission from earlier publications for inclusion in their papers. The journal shall not be responsible for any copyright infringements.

Editorial Correspondence
All correspondence to the journal should be made to
The Editor, ACADEMIC RESEARCH AND REVIEW LETTERS
AKGCT Bhavan, Panavila Jn., Thycaud
Thiruvananthapuram - 695 014, Kerala.
Ph: 8848295637, E-mail: akgctresearchjournal@gmail.com
Web: academicresearchandreviewletters.com

Printed at: KT Digital House, Mukkam, Kerala, India

Editorial Board

Chief Editor

Dr. Muhammed Rafeeq T.

Professor, Dept. of Islamic History, University College, Thiruvananthapuram

Editor

Dr. Muhamed Basheer K. K.

Associate Professor, Dept. of Malayalam, P.T.M. Govt. College, Perinthalmanna

Editorial

Dr. Ajaykumar A. P.

Assistant Professor, Dept. of Zoology, SNGS College, Pattambi

Dr. Sandhya S. Nair

Professor, Dept. of Political Science, University College, Thiruvananthapuram

Dr. Baiju S.

Associate Professor, Dept. of Mathematics, Govt. College Kariavattom, Thiruvananthapuram

Dr. P. K. Sujathan

Assistant Professor, Dept. of Economics, Govt. Victoria College, Palakkad

Dr. Sajikumar K. B.

Associate Professor, Dept. of Commerce, Govt. Arts and Science College, Chelakara, Thrissur.

Dr. Finosh G. Thankam

Assistant Professor
Tissue Engineering and Regenerative Medicine
Department of Translational Research
Western University of Health Sciences, Pomona, CA-91766

Dr. Sherin B. S.

Professor, Department of Comparative Literature and India Studies,
The English and Foreign Languages University, Hyderabad.

Statement about ownership and other particulars about

ACADEMIC RESEARCH AND REVIEW LETTERS

Form IV

1.	Place of publication	:	AKGCT Bhavan, Panavila Jn., Thiruvananthapuram District 695014, Kerala
2.	Periodicity of Publication	:	Half Yearly
3.	Printers Name	:	Dr. MUHAMMED RAFEEQ T.
	Nationality	:	Indian
	Address	:	AKGCT Bhavan, Panavila Jn., Thiruvananthapuram District 695014, Kerala
4.	Publishers Name	:	Dr. MUHAMMED RAFEEQ T.
	Nationality	:	Indian
	Address	:	AKGCT Bhavan, Panavila Jn., Thiruvananthapuram District 695014, Kerala
5.	Editor's Name	:	Dr. MUHAMMED RAFEEQ T.
	Nationality	:	Indian
	Address	:	AKGCT Bhavan, Panavila Jn., Thiruvananthapuram District 695014, Kerala
6.	Name and Address of the Individual who own the Periodical	:	Dr. MUHAMMED RAFEEQ T.
	Nationality	:	Indian
	Address	:	AKGCT Bhavan, Panavila Jn., Thiruvananthapuram District 695014, Kerala

I, Dr. Muhammed Rafeeq T. hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

01-01-2026

Sd/-
Dr. MUHAMMED RAFEEQ T
Publisher

Preface

We are pleased to introduce the January 2026 issue of Academic Research and Review Letters, a volume enriched by twenty-five research papers spanning a wide intellectual spectrum—from the biological and social sciences to economics, film studies, and literary criticism. This issue exemplifies our commitment to multidisciplinary inquiry, offering rigorous analyses that address both historical legacies and contemporary societal shifts.

In the realm of public health and physical science, this issue highlights critical interventions and experimental results. The comprehensive review, "Mayonnaise-Related Salmonellosis: Outbreaks, Risks, and Research-Based Solutions for Food Safety," details global Salmonella outbreaks and advocates for key interventions like stringent pH control and pasteurization. Transitioning to physical education, the experimental study "Effect of Tubics on Anaerobic Capacity and Leg Strength" concludes that a specialized ten-week training regimen significantly improves the physiological performance of higher secondary school girls.

Economic and market dynamics are further explored through a methodologically rigorous framework in "Theoretical Foundations of Environmental Valuation," which synthesizes the pillars of non-market valuation for policy relevance. Within the Indian capital market, research on "Value-at-Risk Model and Management of Risk" finds the TGARCH model superior to the GARCH model for prediction, while a study on "Women Micro-Enterprises in the Malabar Region" determines that market status is a

significant predictor of competition, showing a negative correlation between the two factors.

The humanities section offers a profound look at cinema and literature as sites of social protest and resistance. "The Cultural Politics of the 'Angry Young Man' Concept" analyzes how 1970s Hindi cinema captured public dissent, while a critique of the film *Perariyathavar* foregrounds the marginalization of sanitation workers and indigenous populations under state policy. In literary studies, an examination of female narration in Ashita's stories reveals how characters utilize silence as resistance, and an analysis of anthropomorphism in the works of N. Smitha highlights the role of children's literature in developing imagination and moral values. This is complemented by a study of Kunjan Nambiar across various historical texts, which finds consensus on his popular appeal despite differing biographical details.

Furthermore, this volume confronts entrenched social hierarchies and evolving identities. "Caste Dynamics in the Indian Labour Market" investigates the persistence of structural discrimination, while "Human Racial Purity: The Embodiment of False Consciousness" argues that modern genetics proves the concept of racial purity to be a fundamental fallacy. These themes of liberation and progress are echoed in "Eri: Reimagining Kerala's Renaissance through Dalit Epistemologies" and a timely study "Clothing: Thoughts and Attitudes of College Students", successfully analyzes the progressive shift in attitudes among college students regarding their self-determination rights in marriage, sexuality, and clothing choices.

It is with great pleasure that we present these diverse contributions for the attention and evaluation of the global academic community.

Sincerely,

Dr. Muhamed Basheer K. K.
Editor

Dr. Muhammed Rafeeq T.
Chief Editor

ISSN: 2582 - 2594

ACADEMIC RESEARCH AND REVIEW LETTERS
Vol. 9 No. 1 JANUARY 2026

CONTENT

PHYSICAL & BIOLOGICAL SCIENCES

1 **Mayonnaise-Related Salmonellosis: Outbreaks, Risks, and Research -Based Solutions for Food Safety** 9
Deepthi K.S. & Saranya Devi K.

2 **Effect of Tubics on Anaerobic Capacity and Leg Strength of Higher Secondary School Girls** 20
Prof. (Dr.) Vinu Bhaskar & Dr. Anilkumar N.

3 **മനുഷ്യ വംശശുദ്ധി: അബദ്ധബോധത്തിന്റെ മൂർത്തരൂപം** 28
ഡോ. സുരേഷ് കുമാർ കെ.എ.

FILM STUDIES

4 **ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ – സങ്കല്പനത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയം** 35
ഡോ. രാജേഷ് എം.ആർ.

5 **അരികുവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ജീവിതവും പരിസ്ഥിതി രാഷ്ട്രീയവും: 'പേരറിയാത്തവർ' എന്ന ചലച്ചിത്രത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള പഠനം** 42
രമ്യ വി.ആർ.

LITERATURE

6 **തീരദേശഭാഷാവിഷ്കാരം–മലയാളനോവലിൽ** 47
ഡോ. ധന്യ പി.ഡി.

7 **ബാലസാഹിത്യകൃതികളിലെ ജന്തുസാന്നിധ്യം: എൻ. സ്മിതയുടെ കൃതികളെ ആധാരമാക്കിയുള്ള ഒരു പഠനം** 53
ശ്രീജ പി.

8 **കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ: വ്യത്യസ്ത സാഹിത്യചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ അടയാളപ്പെടുത്തലുകൾ** 60
ഡോ. വിശാൽ ജോൺസൺ

9 **അഷിതയുടെ കഥകളിലെ സ്ത്രീ ആഖ്യാനം, ഒരു പഠനം** 69
ഷമീന ഷിറിൻ

10 **Gardens as Sacred Spaces – An analysis of selected works by Ruskin Bond** 75
Geethu Felix & Dr. Suja T.V.

11 **Revisiting Modernity: A Critical Analysis of the Novel Eri in the Context of Kerala Renaissance** 81
Vishnu K.P.

12 The Female Experience in Phallocentric Space: A Study on Nalini Jameela's The Autobiography of a sex worker 88
Dr. Sageera M.P.

13 സാഹിത്യത്തിലെ ജനാധിപത്യം മിഖായേൽ ബഖ്തിന്റെ നോവൽ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഒരു പഠനം 98
യൂനസ് എം.ടി.പി.

14 प्राकृतिक संसाधनों के संरक्षण में ज्ञानेंद्रपति की कविता में कथनी नहीं, करनी है। 107
डॉ. शिवकुमार

15 രോഗാവിഷ്കാരം സാഹിത്യത്തിൽ: എം.ടി.യുടെ അസുരവിത്തിനെ മുൻനിർത്തി ഒരു വിശകലനം 114
അനശ്വര എസ്.

16 പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദം: ആശയവും പ്രതിനിധാനവും 'രാമച്ചി'യിൽ 121
ഡോ. ദീപാനാരായണൻ

COMMERCE, ECONOMICS & FINANCE

17 ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിലെ ജാതി വിനിമയങ്ങൾ 126
Siyar Manuraj & Sreenij K.S.

18 Safe Drinking Water Supply In Economic Growth and Development of Kerala: An Analysis 145
Dr. Preetha P.P.

19 Theoretical Foundations of Environmental Valuation: From Welfare Economics to Experimental Design Theory 160
Dr. Shanavas P.H.

20 Market Competition and Market Status of Women Micro-Enterprises in Malabar Region of Kerala State 178
Dr. C.V. Shaji

21 Shopping Malls as Lifestyle Hubs: An Analytical Study of Consumer Behavior in Calicut City 191
Dr. Jayaprakasan P.P.

22 Selection of Value-at- Risk Model and Management of Risk Using Information Transmission 200
Rajesh P.N.

23 Assessing Bank Customer Satisfaction Using the SERVQUAL Model 216
Sabu George, Dr. Sajikumar K.B. & George Sabu

SOCIAL SCIENCE

24 വിവാഹം, ലൈംഗികത, വസ്ത്രധാരണം: കലാലയ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചിന്തയും മനോഭാവവും 231
ഡോ. മുഹമ്മദ് ബഷീർ കെ.കെ. & അമ്മു കെ.എസ്.

25 ശബ്ദപരിസരവും ഭരണകൂട നിയന്ത്രണവും 244
Siyar Manuraj & Lt. (Dr.) Shajimon I.J.

ISSN: 2582 - 2594

PHYSICAL & BIOLOGICAL SCIENCES

Mayonnaise-Related Salmonellosis: Outbreaks, Risks, and Research-Based Solutions for Food Safety

Deepthi K. S.[1]*, and Saranya Devi K.[1]
[1]Department of Microbiology,
Government Arts and Science College Kozhinjampara,
Palakkad

*Corresponding author: **Deepthi K. S.,**
https://orcid.org/0000-0003-3769-5566,
e-mail: nivedithasreekumar@gmail.com

Abstract

Salmonella outbreaks have been reported more recently, in several Indian states, including Kerala, primarily due to the consumption of raw-egg mayonnaise. This review combines information from outbreaks in Kerala and around the world, the behavior of *Salmonella* in mayonnaise matrices, and research-based interventions. The pH, type of acid, temperature, and storage conditions all affect how long the mayonnaise lasts. Experimental studies show that refrigeration may help cells that have been damaged by acid, while controlled acidification (pH≤4.1–4.2) may be more effective at killing cells. Commercial formulations and pasteurized egg products are safer options. High-pressure processing (HPP) and other advanced methods show promise for large-scale production. The role of whole genome sequencing (WGS) in surveillance is discussed, along with practical control measures such as validated pH monitoring, limits on batch size, and equipment cleaning. Kerala's recent policy changes demonstrate how to enhance vendor training and ensure compliance with regulations.

Keywords: *Salmonella enterica*; mayonnaise; raw egg; foodborne outbreak; pH; refrigeration; WGS; HACCP; pasteurized eggs; high-pressure processing.

Introduction

Raw egg mayonnaise and other mayonnaise-like emulsions have repeatedly spread *Salmonella* around the world and, more recently, in several Indian states. Kerala has experienced recurring food poisoning incidents in which shawarma accompaniments and other dishes were implicated, prompting a state prohibition on raw-egg mayonnaise. Similar actions have since been taken in Telangana and Tamil Nadu. International investigations using modern typing and whole-genome sequencing (WGS) have directly linked kitchen-made mayonnaise to outbreaks in catering and institutional settings. This review synthesizes the epidemiology of Kerala and the global context, the microbiological behavior of *Salmonella* in mayonnaise matrices, detection and WGS-based attribution, and research-validated interventions that are practical for vendors and industry (1,2,3).

Mayonnaise and related emulsified dressings occupy a paradoxical position in food safety. Commercial acidic dressings, which use pasteurized ingredients and validated formulations, have an outstanding record of safety. *Salmonella* and other pathogens are inactivated by acetic acid at pH values typical for these products. In contrast, artisanal and kitchen-made mayonnaise prepared with raw shell eggs and inconsistent acidification/time–temperature controls have been recurrently implicated in salmonellosis outbreaks. This dichotomy is evident in classic industrial reviews and in contemporary public health experiences spanning households, catering, street food, and institutional settings (4,5).

In Kerala, the Commissioner of Food Safety banned raw-egg mayonnaise because of problems with dishes that contained mayonnaise and were often not kept at the right temperature. Telangana and Tamil Nadu also put bans in place after similar spikes in food poisoning. They did this because raw-egg emulsions can contain *Salmonella* (1,6,7,8).

Review approach methodology

A narrative, PRISMA-aligned review of peer-reviewed studies and grey literature was done to characterize epidemiology, microbiology, detection/ typing, and interventions relevant to mayonnaise-associated salmonellosis. Sources included outbreak reports and WGS investigations, challenge studies on pH/temperature effects, and regulatory/commodity specifications for egg and mayonnaise safety. Extraction focused on outbreak attributes (setting, vehicle, serovars, evidence) and matrix parameters (pH, acid type, temperature, time,

ISSN: 2582 - 2594

survival). We emphasize the comparison of the Kerala/India experience with international precedents to propose feasible controls for artisanal vendors and industry (9, 4,10).

The review gave priority to (i) outbreak investigations that linked mayonnaise to *Salmonella* with laboratory confirmation or strong epidemiologic evidence, (ii) experimental challenge studies on *Salmonella* survival or inactivation across pH and temperature combinations in mayonnaise, (iii) WGS-based outbreak investigations, and (iv) regulatory and commodity specifications for egg ingredients and mayonnaise. Data extraction included outbreak location, setting, vehicle, serovar, case counts, evidence strength, and response measures. For studies, we recorded the matrix formulation, pH, acid type, temperature, time, and survival metrics.

Epidemiology: Kerala, India and global

Kerala has reported multiple incidents in which shawarma accompaniments and similar dishes were implicated; a widely reported case described a 16-year-old's death associated with contaminated shawarma, where mayonnaise was suspected as a vehicle, and other reports noted hospitalization of dozens of school children. In another case, officials linked a woman's death to mayonnaise served with "kuzhimanthi," which led to immediate action at the restaurant in question. Even though laboratory confirmation of serovars is not always made public, investigators often point to mayonnaise as the likely source of salmonellosis in these cases (1, 2).

The government took action by banning the production, storage, and sale of mayonnaise made with raw eggs in Kerala. The order cites laboratory results identifying harmful bacteria in market samples and uses the Food Safety and Standards Act's risk- based authority. After reports of food poisoning cases going up and worries about *Salmonella* risks, Telangana and Tamil Nadu banned raw-egg mayonnaise for a year (6, 7, 8).

Internationally, outbreaks have repeatedly implicated mayonnaise in settings such as clubs, restaurants, and schools. A 1989 London-area outbreak (68 cases) identified a strong association with sandwiches containing mayonnaise; *S. typhimurium* DT4 was found in many stool samples, with implicated eggs from a supplier flock. In 2013, an outbreak of *S. typhimurium* DT8 in Jersey was linked to farm-produced, home-made mayonnaise supplied at

social events; WGS later demonstrated the clonal nature of outbreak isolates from cases and mayonnaise. In 2019, a large *S. enteritidis* outbreak in a Chinese nursery school was traced to kitchen-made mayonnaise in egg sandwiches; near real-time WGS tied patient, sandwich, and mixer-bowl isolates within ≤1 SNP, and genomic tracing mapped the egg supply chain across provinces. Public Health (11, 12, 13).

Table 1. Mayonnaise-related cases and response

Location/ Year	Setting	Vehicle	Evidence	Response
Kasaragod, Kerala (2012; 2022)	Street food (shawarma)	Shawarma with mayonnaise	Epidemiology; officials identified mayonnaise as frequent culprit	Emphasized hygiene and storage risks in homemade mayo (1)
Thrissur, Kerala (2024)	Restaurant	Mayonnaise with "kuzhimanthi"	Suspected vehicle; enforcement action	Eatery sealed; case fatality reported (2)
Kerala (2024)	Statewide policy	Raw-egg mayonnaise	Lab finding of harmful microbes in market mayo	Prohibition under FSS Act Section 30(2)(a) (6)
Telangana (2024)	Statewide policy	Egg-based mayonnaise	Multiple incidents; *Salmonella* detected in victims	One-year ban; FSS Act invoked (7)
Tamil Nadu (2025)	Statewide policy	Raw-egg mayonnaise	High-risk classification (*Salmonella*, others)	One-year ban; pasteurized/ veg mayo allowed (8)
Jersey (2013)	Farm-catered events	Home-made mayonnaise	Mayonnaise sample positive; WGS cluster	WGS confirmed clonal DT8 among cases and food (12)

ISSN: 2582 - 2594

Dongguan, China (2019)	Nursery school	Kitchen-made mayonnaise in sandwiches	66 positives across patients, food, handlers, mixer; WGS ≤1 SNP cluster	Multi-jurisdictional response; genomic source tracing to egg producer (3)
London (1989)	Private club	Sandwiches with mayonnaise	68 cases; *S. typhimurium* DT4 in	Source traced to egg supplier flock (11)

Microbiology of *Salmonella* in mayonnaise

Commercial mayonnaise and dressings achieve safety through validated acidification with acetic acid and pasteurized egg inputs, with multiple pathogens dying upon inoculation; pH in the range used by industry is a principal determinant of inactivation. Artisanal mayonnaise, by contrast, often employs raw shell eggs, variable acid type (vinegar vs. citrus), and inconsistent pH/time–temperature control, conditions under which *Salmonella* can survive, particularly at refrigeration temperatures that protect acid-injured cells. pH, acid type, storage temperature, fat content, salt and water activity, and plant antimicrobials are the main factors that affect survival of bacteria in mayonnaise. Bacterial reactions, like acid tolerance, cross- protection, and pH homeostasis, make predictions even harder (4, 9).

Controlled studies elucidate the influence of combined pH-temperature regimes on survival. In raw-egg mayonnaise adjusted to pH 4.2–4.6, *S. typhimurium* survives longer at 4 °C, and even after 10 days at pH 4.6, it can be revived. However, at 37 °C, when pH is 4.2, it quickly loses its viability, and at room temperature (about 23 °C), it becomes inactive within 24 hours. When the pH is higher (like 5.7), growth happens quickly at warm temperatures. These results indicate that immediate refrigeration can paradoxically preserve acid-injured *Salmonella*, contingent upon the product having previously experienced adequate acid contact duration at an inactivating pH (9, 14).

Synthesis of multiple studies suggests conservative targets: pH ≤4.1–4.2 using acetic acid (vinegar) appears more reliably bactericidal, with some guidance recommending holding acidified raw-egg mayonnaise at 18–22 °C for circa 24 h prior to refrigeration to enhance kill, while noting that refrigeration (4 °C)

within pH 4.2–4.5 can stabilize *Salmonella* for weeks. Because of the trade-offs between food safety and operations, pasteurized eggs or commercial bases are better because they do not need to be kept at room temperature (14).

Table 2. The ability of *Salmonella typhimurium* to survive in mayonnaise at different temperatures and pH levels (9, 4)

pH	4 °C	23 °C	37 °C	Key note
4.2	Survival with resuscitation up to 10 days	No growth or resuscitation at 24 h	Rapid loss of viability; no resuscitation at 24 h	Ambient storage more bactericidal than 4°C at low pH
4.4	Prolonged survival	No growth or resuscitation at 24 h	No growth or resuscitation at 24 h	Borderline pH requires time at ambient for kill
4.6	Max survival; resuscitation at 10 days	Survival >24h; resuscitation at 48 h	Viability lost within 24 h	Refrigeration protects acid-injured cells
5.7	No growth at 4°C	Rapid growth	Rapid growth	Warm temps dangerous at high pH

Detection, confirmation, and WGS attribution

High-fat, acidic matrices require unique microbiological workflows for recovery of sub-lethally injured cells. Culture-based enrichment and selective plating continue as confirmatory thresholds, and molecular screens (qPCR/LAMP) help facilitate rapid detection; viable-but-non-culturable conditions can yet complicate interpretation. WGS now provides definitive attribution by resolving isolate relatedness among patients, foods, and environments. In the Jersey DT8 outbreak, WGS clustered case and mayonnaise isolates within a tight clade (≤3 SNPs), while the 2019 Chinese nursery school outbreak showed a ≤1 SNP cluster encompassing sandwiches, a mayonnaise mixer, and patient isolates, with genomic source tracing mapping an upstream egg distribution network (4, 12, 3).

ISSN: 2582 - 2594

Research-driven and practice-ready Interventions

- **Replace raw shell eggs** with pasteurized eggs (shell, liquid, frozen, or powder) or commercial mayonnaise bases. The FDA notes that commercial mayonnaise contains pasteurized eggs and is safe to eat. Where egg ingredients are procured, specifications should require that *Salmonella* is not detected per 100g, with compliance to USDA inspection standards (5, 10).
- **Validate acidification:** For any on-premise mayonnaise, adjust the pH to ≤4.1–4.2 with acetic acid and verify each batch with a calibrated pH meter. Recognize that refrigeration can protect against *Salmonella* at borderline pH levels, while controlled ambient holding can enhance kill; these trade-offs argue strongly in favour of pasteurized eggs to avoid hazardous holding practices (9).
- **Time–temperature and batch discipline:** Prepare small batches. If using pasteurized eggs and a validated pH, refrigerate at a temperature of ≤5 °C and limit the shelf life. If any deviation occurs, discard promptly. For raw-egg products (where permitted), adhere to local prohibitions; in states with bans, substitute with pasteurized or vegetarian mayonnaise (6, 8).
- **Hygiene and equipment sanitation:** Disassemble and sanitize blenders, bowls, and dispensing bottles between batches to disrupt biofilms and prevent cross-contamination from raw meats and surfaces; document cleaning cycles in commissary or high-volume operations (4).
- **Industrial options:** High-pressure processing (HPP) can deliver multi-log pathogen reductions in susceptible RTE foods; though matrix-specific validation is required, HPP is judged almost certainly safe from microbial and chemical perspectives relative to conventional treatments, offering a nonthermal hurdle worthy of feasibility assessment for mayonnaise-like emulsions (15).
- **Surveillance and WGS integration:** Embed WGS in routine outbreak response to rapidly link cases, foods, and environments; standardize collection of formulation and holding-time metadata to improve attribution and prevention (13, 12).

Table 3. Practical box: Vendor-ready checklist

Factors	Recommendations	Reference
Ingredients	Use pasteurized eggs or commercial mayonnaise; avoid raw shell eggs.	(5)
pH	Acidify to ≤4.1–4.2 with vinegar; verify each batch using a calibrated pH meter; record batch pH.	(14)
Time–Temperature	Make small batches; refrigerate ≤5 °C; discard per strict time limits; do not hold borderline pH mayo cold without prior validated acid contact time; in practice, rely on pasteurized inputs to avoid hazardous holding.	(9)
Sanitation	Disassemble and sanitize blenders/dispensers between batches; segregate from raw meat prep areas.	(4)

Kerala case focus: from incidents to systems change

The order issued by the Commissioner of Food Safety, Kerala, under Section 30(2)(a) of the Food Safety and Standards Act, makes it illegal to make, store, and sell mayonnaise prepared from raw eggs, citing the laboratory detection of pathogenic bacteria from various mayonnaise samples. This order aligns with the precautionary principles in the Act and it explicitly mobilizes surveillance, public communication, and enforcement. Thus, this has created a clear policy base for shifting vendors to safer inputs and practices (6).

Practical road map for Kerala highlights: (i) shifting to pasteurized egg or veg mayonnaise in all food enterprises; (ii) batch-size pH validation where emulsions are made on site; (iii) small-scale production with stringent time–temperature and discard criteria; (iv) cleaning and sanitizing blending/dispensing equipment; (v) focused training and prominent task aids among street vendors and tiny restaurants; and (vi) Food inspections should be done at peak hours and during big events. Coordinated actions can lower risks in a region, especially when nearby states put in place similar restrictions (8, 7).

ISSN: 2582 - 2594

Discussion

There have been clusters and at least one death in Kerala and other Indian states linked to dishes that contain mayonnaise. Under the Food Safety and Standards Act, regulators in Kerala (2024) banned the making, storing, and selling of mayonnaise made with raw eggs. This was followed by a ban on mayonnaise made with raw eggs in Telangana and Tamil Nadu.

Homemade mayonnaise has been linked to outbreaks in clubs, catering, and schools around the world. WGS has linked case isolates to mayonnaise and preparation equipment, with single-SNP distances in large clusters. Experimental evidence demonstrates that the survival of *Salmonella* in mayonnaise is affected by pH, temperature, and formulation. Refrigeration can help cells that have been hurt by acid, but lowering the pH to ≤4.1–4.2 and keeping them at room temperature can kill cells more effectively than putting them in the fridge right away. Pasteurized eggs and commercial mayonnaise (with verified acid hurdles) are always safer than dishes made with raw eggs (6, 7, 8, 12, 9, 14).

The evidentiary base shows that mayonnaise-associated salmonellosis clusters in settings where raw eggs, borderline or unverified acidification, and temperature abuse intersect. Kerala's experience reflects global trends seen in outbreaks such as in clubs, restaurants, and schools, where kitchen-made mayonnaise was confirmed as the root cause. Research findings elucidate the seeming contradiction of acidic, high-fat emulsions promoting *Salmonella* survival at low temperatures.

Refrigeration slows down growth but can keep cells that have been damaged by acid alive. On the other hand, proper acidification and controlled ambient storage speed up inactivation. This method is microbiologically sound, but it could be dangerous for small businesses, which is why it's so important to use pasteurized ingredients (1, 9, 14).

Policy actions banning raw-egg mayonnaise, while blunt, are proportionate in high-risk, resource-constrained ecosystems rich in street foods, particularly given the ready availability of pasteurized options. As bans expire, a durable solution will combine procurement shifts, vendor-friendly HACCP mini-plans centered on pH and time–temperature limits, and WGS-enabled surveillance. Industrial producers and commissaries can explore HPP and other hurdles with matrix-specific validation to add safety margins without compromising sensory quality (6, 15, 5).

Conclusion

Some practical, research-based controls are using pasteurized egg products instead of raw shell eggs, checking the acidification level to ≤4.1–4.2 with batch-level pH checks, using small batches with strict time–temperature limits, and making mixers and dispensers cleaner. When validated for the specific matrix, high-pressure processing (HPP) is a strong nonthermal option for producers who make a lot of products. For surveillance and control, WGS and standardized reporting of formulation/holding parameters can accelerate attribution and prevention. Kerala's policy actions provide a foundation to align vendor training, inspection, and procurement toward safer mayonnaise.

Mayonnaise can still cause salmonellosis if raw eggs, inadequate acidification, and lack of enough time–temperature control all come in tandem. Kerala's targeted regulatory measures, alongside evidence-based interventions—including pasteurized eggs or verified commercial bases, stringent pH targets with batch verifications, and stringent sanitation protocols—provide a replicable framework for analogous situations. WGS gives clear attribution that can change supply chains and how people cook. With standardized formulation metadata in outbreak reports and practical vendor training, jurisdictions can turn mayonnaise from a common cause of outbreaks into a safe condiment.

Acknowledgements: The authors gratefully acknowledge the support of the Department of Microbiology, Government Arts and Science College, Kozhinjampara, Palakkad, Kerala, for the successful completion of this review.

Conflicts of interest: None declared.

Reference

1. The Hindu. (2022, May 4). News analysis: Kerala food poisoning incident brings into focus importance of hygiene. The Hindu. https://www.thehindu.com/news/national/kerala/news-analysis-kerala-food-poisoning-incident-brings-into-focus-importance-of-hygiene/article65380818.ece

2. Press Trust of India (2024, May 28). Mayonnaise served in restaurant likely caused Kerala woman's death: Report. *NDTV*. https://www.ndtv.com/kerala-news/kerala-food-poisoning-death-mayonnaise-served-in-restaurant-likely-caused-kerala-womans-death-report-5761414

3. Jiang, M., Yang, C., Kwan, P. S., Zhang, L., Fan, H., Jin, Y., ... & Hu, Q. (2022). Rapid multilateral and integrated public health response to a cross-city outbreak of *Salmonella enteritidis* infections combining analytical, molecular, and genomic epidemiological analysis. Frontiers in Microbiology, 13, 772489. https://doi.org/10.3389/fmicb.2022.772489

ISSN: 2582 - 2594

4. Smittle, R. B. (2000). Microbiological safety of mayonnaise, salad dressings, and sauces produced in the United States: a review. Journal of food protection, 63(8), 1144-1153. https://doi.org/10.4315/0362-028x-63.8.1144

5. U.S. Food & Drug Administration. (n.d.). Dairy and eggs (food safety for moms-to-be). U.S. Food & Drug Administration. https://www.fda.gov/food/people-risk-foodborne-illness/dairy-and-eggs-food-safety-moms-be

6. Commissioner of Food Safety, Kerala. (2024). Mayonnaise revised order. Government of Kerala. https://foodsafety.kerala.gov.in/wp-content/uploads/2024/01/Mayonnaise-revised-order.pdf

7. Times of India. (2024, October 31). After Kerala, now Telangana bans egg-based mayonnaise amid surge in food poisoning cases. *Times of India*. After Kerala, now Telangana bans egg-based mayonnaise amid surge in food poisoning cases | Hyderabad News - Times of India

8. The Hindu Bureau. (2025, May 9). Why did Tamil Nadu ban mayonnaise made from raw eggs? The Hindu. Why did Tamil Nadu ban mayonnaise made from raw eggs? - The Hindu

9. Keerthirathne, T. P., Ross, K., Fallowfield, H., & Whiley, H. (2019). The Combined Effect of pH and Temperature on the Survival of *Salmonella enterica* Serovar Typhimurium and Implications for the Preparation of Raw Egg Mayonnaise. *Pathogens (Basel, Switzerland)*, *8*(4), 218. https://doi.org/10.3390/pathogens8040218

10. U.S. Department of Agriculture. (n.d.). Commercial item description: Mayonnaise, salad dressing, and tartar sauce. U.S. Department of Agriculture. https://www.ams.usda.gov/sites/default/files/media/CID%20Mayonnaise%2C%20Salad%20Dressing%2C%20and%20Tartar%20Sauce.pdf

11. Ortega-Benito, J. M., & Langridge, P. (1992). Outbreak of food poisoning due to Salmonella Typhimurium DT4 in mayonnaise. Public Health, 106(3), 203-208. https://doi.org/10.1016/s0033-3506(05)80537-2

12. Ashton, P. M., Peters, T., Ameh, L., McAleer, R., Petrie, S., Nair, S., ... & Dallman, T. (2015). Whole genome sequencing for the retrospective investigation of an outbreak of *Salmonella typhimurium* DT 8. PLoS currents, 7, ecurrents-outbreaks. http://dx.doi.org/10.1371/currents.outbreaks.2c05a47d292f376afc5a6fcdd8a7a3b6

13. Jiang, M., Yang, C., Kwan, P. S., Zhang, L., Fan, H., Jin, Y., ... & Hu, Q. (2022). Rapid multilateral and integrated public health response to a cross-city outbreak of Salmonella enteritidis infections combining analytical, molecular, and genomic epidemiological analysis. Frontiers in Microbiology, 13, 772489. https://doi.org/10.3389/fmicb.2022.772489

14. Keerthirathne, T. P., Ross, K., Fallowfield, H., & Whiley, H. (2016). A Review of Temperature, pH, and Other Factors that Influence the Survival of *Salmonella* in Mayonnaise and Other Raw Egg Products. *Pathogens*, *5*(4), 63. https://doi.org/10.3390/pathogens5040063

15. EFSA Panel on Biological Hazards (BIOHAZ Panel), Koutsoumanis, K., Alvarez-Ordóñez, A., Bolton, D., Bover-Cid, S., Chemaly, M., ... & Allende, A. (2022). The efficacy and safety of high-pressure processing of food. EFSA Journal, 20(3), e07128. https://doi.org/10.2903/j.efsa.2022.7128

PHYSICAL & BIOLOGICAL SCIENCES

Effect of Tubics on Anaerobic Capacity and Leg Strength of Higher Secondary School Girls

Prof. (Dr.) Vinu Bhaskar*
Professor & Head of the Department Physical Education,
Govt. T.D. Medial College, Alappuzha
Email:vinubhaskar@gmail.com

Dr. Anilkumar N.**
Associate Professor & Head of the Department Physical Education,
Dr. B.R. Ambedkar Memorial Government Arts and Science College,
Balussery, Kinalur (P.O.), Kozhikode
Email:anilkumarcoach@gmail.com

Abstract

The purpose of the study was to determine the effect of Tubics on Anaerobic Capacity and Leg Strength of Higher Secondary School Girls. The subjects of the study were sixty female Higher Secondary School students from Alappuzha, Kerala, India. The average age of the subjects was 17 years, ranging from 16 to 18 years. The subjects were equally assigned to one experimental group and one control group by using random sampling method. Pre- test was conducted for the experimental and control groups for the selected strength variables and data is recorded. The experimental group participated in the training program five days per week for a period of 10 weeks. The control group was not allowed to do any form of exercises during

ISSN: 2582 - 2594

this period. The data were taken at the conclusion of the period of 10 weeks. Standard tests were conducted to measure selected variables under the study. Anaerobic Capacity was measured in $Kgms^{-1}$ by using Sergeant vertical jump test as an indirect method with the application of the equation, $p=2.2xWt.x\sqrt{D}$. The weight of the subject recorded in Kg with standard weighing machine. The number of inches between the jump and reach in Sargent vertical jump test measured to the nearest half inch. The distance between the jump and reach was further multiplied by body weight and then divided by 12 to get the measurement in foot/pounds.

Leg Strengths were measured by the Back & Leg Dynamometer as the maximum force exerted in kgs. To find out the significant differences between Pre-test and Post-test scores of experimental and control groups data were analyzed by applying 't' test. The level of significance was .05. The mean obtained by the two groups found different from each other. The findings of the study indicated that experimental group was significantly better than the control group.

Keywords: *Tubics, Anaerobic Capacity, Leg Strength & Dynamometer.*

Introduction

The desire to be healthy and attractive is almost universal. The best way to improve bodily measurement and proportion is through a combination of appropriate diet and exercise. To develop body symmetry and good posture, one should engage in gross motor activities rather than specialize in one activity that develops only one area of the total fitness of the body. Health and wellness promotion includes efforts to alter personal life-style to enhance the quality of life, just as physical fitness is altered by regular physical activity. Wellness is a state of being that is altered by one's behavior that is partially or totally in one's own control. Some of the healthy life-styles that are considered to be very important to optimal wellness are exercising regularly, eating properly, managing stress, learning first-aid, adopting good personal health behaviors, protecting the environment and managing time effectively.

Developing strength and power is an inevitable part of any training program and it also provides a better appearance to one's body shape. A successful exercise program can improve one's self image and self esteem. It can make a person feel

good and develop a positive view about life. Today young people are willing to spend more time and money for this purpose. Younger generation of today is well aware of the need and importance of possessing a healthy physique. But it is not possible for every one to spend a huge amount in the health clubs and gymnasiums especially in such a poor country like India. Here comes the significance of low cost and easily available training methods. One such method could be Tubics and it can be defined as the resistance exercises performed with a bicycle inner tube.

Methodology:

The subjects of the study were sixty female Higher Secondary School students from various schools Alappuzha, Kerala, India. The average age of the subjects was 17 years, ranging from 16 to 18 years. The subjects were randomly assigned to an experimental group (N=30) and a control group (N=30). Random sampling method is used for this. The experimental group had to undergone Tubics, thrice a week for the period of 10 weeks. The control group did not involve in any similar form of training. The Tubics program included warm-up, work out and limbering down sessions for a duration of 40 minutes. The tubics are strengthening exercises done with the help of a bicycle inner tube. It requires tensing of muscles for a continuous period of approximately 10seconds. These exercises can be performed anywhere and do not require much space. The workout consists of the following exercises such as bench press, shrugs, side bends, stand ups, hammer curl, overhead press, chest pull, pull-downs, sitting rows, sit ups, back arch and calf curves performed with a bicycle inner tube. These tube exercises are designed for chest, shoulders, arms, abdomens, back, thigh and calf muscles respectively. The intensity was bi-weekly increased by increasing the number of repetitions and the time of holding final position using the bicycle inner tube. Two weeks of adaptations period was also given. The data pertaining to selected variables such as anaerobic capacity and leg strength were collected by administering the appropriate test and measurement procedures. Anaerobic Capacity was measured in $Kgms^{-1}$ by using Sargent vertical jump test as an indirect method with the application of the equation, $p = 2.2 \times Wt. \times \sqrt{D}$ (Wt = Weight and D= The Distance covered in the vertical jump.) The weight of the subject recorded in Kg with standard weighing machine. The number of inches between the jump and reach in vertical jump test measured to the nearest half inch. The distance between the jump and reach was further multiplied by body weight and then divided by 12 to get the measurement in foot/pounds. Leg strength was measured by back and leg dynamometer as maximum force exerted in kgs.

 ISSN: 2582 - 2594

Statistical Analysis:

To determine the difference between pre and post test means dependent'‘t’ test was employed.

Results:

The data pertaining to the selected variables of the experimental and control groups were tested with ‘t’ test. The level of significance chosen was 0.05 level. The obtained ‘t’ values were presented in the table 1

Table 1

Difference in means of Experimental and Control Groups in Anaerobic Capacity and Leg Strength

Variable	Group	Number	Initial Mean	Final Mean	Mean difference	S.E	‘t’ ratio
Anaerobic Capacity (Kgms[1])	EXP. CON.	30 30	76.43 76.53	79.71 76.71	3.2787 0.185	0.334 0.233	9.82** 0.79
Leg Strength (kgs)	EXP. CON.	30 30	31.83 29.47	34.03 29.50	2.20 0.033	0.111 0.089	19.75** 0.37

** Significant at .01 level of confidence; ‘t’ value needed for the significance at .01 level with 29 degrees of freedom is 2.045. EXP - Experimental Group; CON -Control Group.

From table 1 it is evident that in the case of the experimental group, significant changes were noticed in the anaerobic capacity and leg strength following 10 weeks of Tubics. The obtained ‘t’ values for the anaerobic capacity was 9.82 and leg strength was 19.75. All are higher than the required table values. In the case of the control group, no changes were seen in all the selected variables.

Figure 1
Mean Difference in Anaerobic Capacity for Experimental and Control Groups (Means in $Kgms^{-1}$)

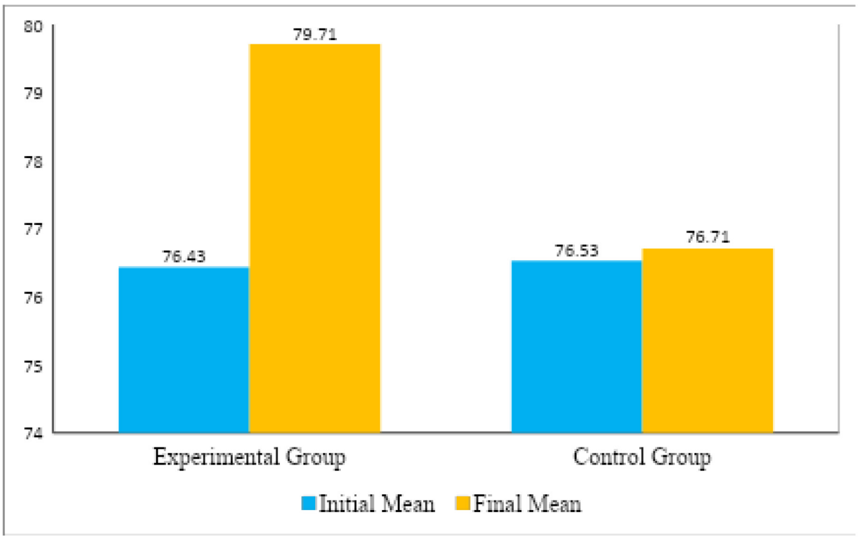

Figure 2
Mean Difference in Leg Strength for Experimental and Control Groups (Means in Kgs)

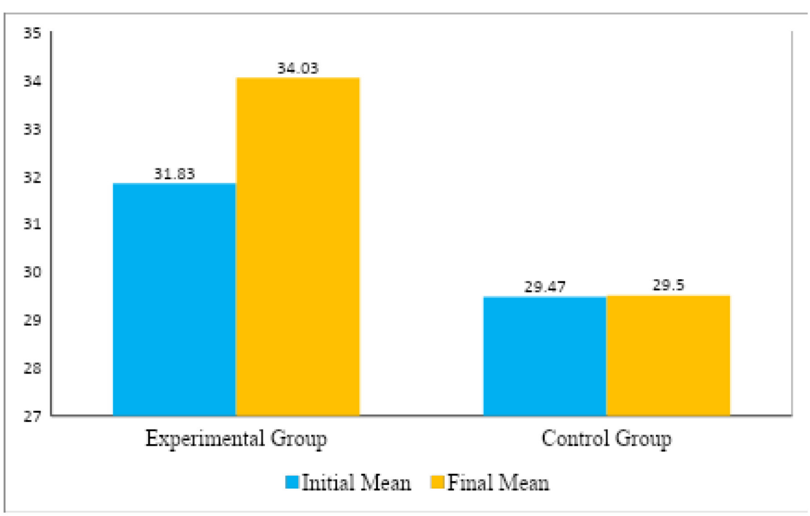

ISSN: 2582 - 2594

Discussion

The 10 weeks of Tubics program was associated with changes to the Anaerobic Capacity and Leg Strength variables in the subjects under the study. The analyses of the results reveal that the Anaerobic Capacity increased in the case of the experimental group. It might be due to the fact that the Anaerobic Capacity is a measure of explosive power. It is a combination of speed and strength abilities. So improvement in strength might have improved the anaerobic power. It may be due to an increase in the lean body mass and consequently more anaerobic development of the muscles. The explosive power depends upon muscle composition, muscle cross section and metabolic process. Tubic workout might have increased the size of the ATP-CP pools and their depletion rate and muscle buffering capacity which in turn contributes to the improvement in anaerobic power of the experimental group. Leg Strength of the experimental group showed improvement after 10 weeks of Tubics. The leg muscles are exercised following the progressive overload principle, the exercised muscles are bound to increase in contractile nature or cross section including the muscle mass with relative decomposition of fat which makes the muscles stronger. Aagaard P, Andersen JL, Bennekou M *et al* (2011) studied the effects of resistance training on endurance capacity and muscle fiber composition in young top-level cyclists. Aleksandar Markov (2020) also studied the anaerobic capacity of lower limbs is crucial for gymnast's performance. Beattie K, Carson BP, Lyons M, Kenny IC (2017) examined the effect of maximal- and explosive-strength training on performance indicators in cyclists. Naghibzaden, M.S. (1987) also studied the effect of circuit weight training on aerobic capacity and strength. Exercise physiologists opine that strength is directly proportional to the cross section of the muscles. The greater muscle strength is attributed by an increase in the concentration of the contractile protein (Myosin) and mitochondria (size &number) and other anaerobic enzymes (both in quantity & quality). Therefore significant improvement in strength might have occurred due to an increase in muscle mass and contractile nature of the muscles. Mihri Baris Karavelioglu, Halit Harmanci, Metin Kaya and Mustafa (2016) also studied the effects of plyometric training on anaerobic capacity and motor skills in female futsal players. In the case of control group, no significant changes were noticed in any of the selected variables during the same period.

Reference:

1. Aagaard P (2003) *Training-induced changes in neural function. Exerc Sport Sci Rev* 31:61–67. https://doi.org/10.1097/00003677-200304000-00002 - DOI - PubMed
2. Aagaard P, Andersen JL (2010) *Effects of strength training on endurance capacity in top-level endurance athletes.* Scand J Med Sci Sports 20:39–47. https://doi.org/10.1111/j.1600-0838.2010.01197.x - DOI - PubMed
3. Aagaard P, Andersen JL, Bennekou M et al (2011) *Effects of resistance training on endurance capacity and muscle fiber composition in young top-level cyclists.* Scand J Med Sci Sports. https://doi.org/10.1111/j.1600-0838.2010.01283.x - DOI - PubMed
4. Abt G, Boreham C, Davison G et al (2020) *Power, precision, and sample size estimation in sport and exercise science research.* J Sports Sci 38:1933–1935. https://doi.org/10.1080/02640414.2020.1776002 - DOI - PubMed
5. Afonso J, Ramirez-Campillo R, Clemente FM et al (2024) *The perils of misinterpreting and misusing "publication bias" in meta-analyses: an education review on funnel plot-based methods.* Sports Med 54:257–269. https://doi.org/10.1007/s40279-023-01927-9 - DOI - PubMed
6. Aleksandar Markov (2020) *Anaerobic Capacity of Lower Limbs is Crucial for Gymnast's Performance*. Research in Physical Education, Sport and Health, Vol. 9, No. 1, pp.29-34
7. Amann M, Subudhi AW, Foster C (2006) *Predictive validity of ventilatory and lactate thresholds for cycling time trial performance.* Scand J Med Sci Sports 16:27–34. https://doi.org/10.1111/j.1600-0838.2004.00424.x - DOI - PubMed
8. Ambrosini L, Presta V, Goldoni M et al (2021) *Are we able to match non sport-specific strength training with endurance sports? A systematic review and meta-analysis to plan the best training programs for endurance athletes.* Appl Sci 11:7280. https://doi.org/10.3390/app11167280 - DOI
9. Areta JL, Meehan E, Howe G, Redman LM (2024) *Energetics of a World-tour female road cyclist during a multistage race (Tour de France Femmes*). Int J Sport Nutr Exerc Metab 34:253–257. https://doi.org/10.1123/ijsnem.2023-0275 - DOI - PubMed
10. Assink M, Wibbelink CJM (2016) *Fitting three-level meta-analytic models in R: a step-by-step tutorial.* Quant Method Psychol 12:154–174. https://doi.org/10.20982/tqmp.12.3.p154 - DOI
11. Baechle,T (2004) *Essentials of strength training and conditioning*. Champaign, K: Human Kinetics
12. Baker D (2009) *Selecting the Appropriate Exercises and Loads for Speed-Strength Development.* Strength and Conditioning Coach 3(2): 8-16
13. Beattie K, Carson BP, Lyons M, Kenny IC (2017) *The effect of maximal- and explosive-strength training on performance indicators in cyclists.* Int J Sports Physiol Perform 12:470–480. https://doi.org/10.1123/ijspp.2016-0015 - DOI - PubMed
14. Black MI, Jones AM, Blackwell JR et al (2017) *Muscle metabolic and neuromuscular determinants of fatigue during cycling in different exercise intensity domains.* J Appl Physiol 122:446–459. https://doi.org/10.1152/japplphysiol.00942.2016 - DOI - PubMed
15. Bláfoss R, Rikardo J, Andersen A et al (2022) *Effects of resistance training cessation on cycling performance in well-trained cyclists: an exploratory study.* J Strength Cond Res 36:796–804. https://doi.org/10.1519/JSC.0000000000004204 - DOI - PubMed
16. Blagrove RC, Howatson G, Hayes PR (2018) *Effects of strength training on the physiological*

 ISSN: 2582 - 2594

determinants of middle- and long-distance running performance: a systematic review. Sports Med 48:1117–1149. https://doi.org/10.1007/s40279-017-0835-7 - DOI - PubMed

17. Blain GM, Mangum TS, Sidhu SK et al (2016) Group III/IV *Muscle afferents limit the intra-muscular metabolic perturbation during whole body exercise in humans.* J Physiol 594:5303–5315. https://doi.org/10.1113/JP272283 - DOI - PubMed - PMC
18. Bompa, T & L. Cornacchia (2009) *Serious Strength Training Periodization for Building Muscle, Power and Mass.* Champaign. IL: Human Kinetics
19. Brownstein CG, Millet GY, Thomas K (2021) *Neuromuscular responses to fatiguing locomotor exercise.* Acta Physiol. https://doi.org/10.1111/apha.13533 - DOI
20. Burnie L, Barratt P, Davids K et al (2022) *Effects of strength training on the biomechanics and coordination of short-term maximal cycling.* J Sports Sci 40:1315–1324. https://doi.org/10.1080/02640414.2022.2080159 - DOI - PubMed
21. Crabtree M. A.(2010) *The Effect of Weight Training on Young and Older Women*. Completed Research in Health, Physical Education and Recreation.4 (2):30-41.
22. Fernández Castilla B, Declercq L, Jamshidi L. et al (2021) *Detecting selection bias in meta-analyses with multiple outcomes: a simulation study.* J Exp Educ 89:125–144. https://doi.org/10.1080/00220973.2019.1582470 - DOI
23. Galvan-Alvarez V, Gallego-Selles A, Martinez-Canton M et al (2024) *Physiological and molecular predictors of cycling sprint performance.* Scand J Med Sci Sports. https://doi.org/10.1111/sms.14545 - DOI - PubMed
24. Goulding RP, Marwood S (2023) *Interaction of factors determining critical power.* Sports Med 53:595–613. https://doi.org/10.1007/s40279-022-01805-w - DOI - PubMed - PMC
25. Hayes PR, Gordon DA (2021) *Physiological determinants of middle-and long-distance running. In: The Science and Practice of Middle and Long Distance Running.* Routledge, pp 3–16
26. Hazeldine, Rex (1990*). Strength Training for Sp*ort. 2nd Edn. Trowbridge: Red Wood Books.
27. Kulund, Daniel N.(1982). *The injured Athlete*. 2nd Edn. Philadephia: J.B. Lippincott Company.
28. Mihri Baris Karavelioglu, Halit Harmanci, Metin Kaya and Mustafa (2016) *Effects of Plyometric Training on Anaerobic Capacity and Motor Skills in Female Futsal Players*. Anthropologist, 23(30: 355-360).
29. Naghibzaden, M.S. (1987). *The Effect of Circuit Weight Training on Aerobic Capacity and Strength*. Completed Research in Health, Physical Education and Recreation. 27: 132.
30. Powell P. A. (1985) *Relationship of Anthropometric Dimensions of the Leg and Muscular Strength* at the Knee. Completed Research in Health, Physical Education and Recreation. 27: 69.
31. Shephard, J. Roy and Bouchard, C.(1984). *Relationship Between Perception of Physical Activity and Health Related Fi*tness. Journal of Sports Medicine and Physical Fitness. 35: 216.
32. Van ET, Kittel M, Lamberts RP (2021) *Demands of the Tour de France: a case study of a world-class sprinter (part I)*. Int J Sports Physiol Perform 16:1363–1370. https://doi.org/10.1123/IJSPP.2020-0700 - DOI
33. Westcott, Wayne (1991). *Strength Fitness, Physiological Principles and raining Techniques.* 3rd Edn. USA: Wmc. Brown Publishers.

മനുഷ്യ വംശശുദ്ധി: അബദ്ധബോധത്തിന്റെ മൂർത്തരൂപം

ഡോ. സുരേഷ് കുമാർ കെ.എ.
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, സസ്യശാസ്ത്ര വിഭാഗം
ഗവൺമെന്റ് കോളേജ് ചിറ്റൂർ, പാലക്കാട്
Email: sureshtvmala74@gmail.com

സംഗ്രഹം

സമീപ ദശകങ്ങളിൽ ജനിതകശാസ്ത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതി മനുഷ്യവികാസത്തെ കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ധാരണകളെ വിപ്ലവകരമായി മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് ഭൂമുഖത്ത് നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷരായ നിയാണ്ടർതാലുകൾ, ഡെന്നിസോവൻസ് മുതലായ മറ്റ് ഹോമിനിൻ വർഗ്ഗങ്ങളും നമ്മുടെ ജനിതകപാരമ്പര്യത്തിൽ നിർണായക പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് ഏകദേശം 70,000 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് മനുഷ്യർ മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് കുടിയേറുമ്പോൾ ഇവരുമായി നടന്ന ജനിതകസങ്കരണം വഴി ഇന്ന് ആഫ്രിക്കയ്ക്ക് പുറത്തുള്ള ജനങ്ങളിൽ ഒന്നു മുതൽ രണ്ട് ശതമാനം വരെ നിയാണ്ടർതാൽ ഡി.എൻ.എ.യും മെലനേഷ്യൻ പാപ്പുവൻ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക് മൂന്നു മുതൽ അഞ്ചു ശതമാനം ഡെന്നിസോവൻസ് ഡി.എൻ.എ.യും ലഭ്യമായിട്ടുണ്ട്. ചില ജനിതകഘടകങ്ങൾ, അതിശീതകാലാവസ്ഥ, ഉയർന്ന മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലെ കുറഞ്ഞ ഓക്സിജൻ നില, പുതിയ രോഗാണുക്കൾ എന്നിവയുമായുള്ള പൊരുത്തപ്പെടൽ കഴിവ് വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ചില ജനിതക പാരമ്പര്യങ്ങൾ ഇന്ന് പ്രമേഹം, വിഷാദരോഗം തുടങ്ങിയ അനാരോഗ്യസാധ്യതകളും വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഗോസ്റ്റ് മനുഷ്യവംശം' പോലുള്ള ഫോസിൽ തെളിവുകൾ ഇല്ലാത്ത മറ്റ് ഹോമിനിൻ വർഗ്ഗങ്ങളും മനുഷ്യജനിതകത്തോട് സംയോജിച്ചതായി ഗവേഷണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. കണ്ടെത്തലുകൾ മനുഷ്യചരിത്രം ഏക രേഖീയവികാസമായി കാണുന്ന ആശയം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. നിരവധിവർഗ്ഗങ്ങളുടെ സങ്കരണം, കുടിയേറ്റം, പരസ്പര ഇടപെടൽ എന്നിവയാൽ രൂപ

 ISSN: 2582 - 2594

പ്പെട്ട ഒരു 'ജൈവ മൊസൈക്കാ'ണ് മനുഷ്യരാശി എന്ന ശാസ്ത്രയാഥാർത്ഥ്യം ഇത്തരം പഠനങ്ങൾ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. ഇത് ജാതി, ശുദ്ധവംശം എന്നിവ സംബന്ധിച്ച പുരാതനധാരണകളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും മനുഷ്യന്റെ ഏകോപിതവും പരസ്പരാശ്രിത വുമായ സ്വഭാവത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: നിയാണ്ടർതാലുകൾ, ഡെന്നിസോവൻസ്, ഹോമിനിൻ, ജനി തകസങ്കരണം, ഗോസ്റ്റ് മനുഷ്യവംശം, ഡി.എൻ.എ.

ആമുഖം

സമീപദശകങ്ങളിൽ, ജനിതകശാസ്ത്രത്തിൽ ഉണ്ടായ അത്ഭുതപൂർവ്വമായ പുരോഗതി മനുഷ്യ പരിണാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ധാരണയിൽ വിപ്ലവം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത്തരം ശാസ്ത്ര വിപ്ലവാശയങ്ങൾ സമൂഹത്തിലെ ചുരുക്കം ചില ബൗദ്ധിക ചത്വര ചർച്ചകളിലേക്ക് മാത്രമായി ഒതുങ്ങുകയും, വംശശുദ്ധി വാദം പോലുള്ള പ്രതിലോമ ചിന്താധാരകളെ പ്രതിരോധിക്കാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്യുന്നത് വർത്തമാനകാല യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. വംശശുദ്ധിവാദം ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിന്റെ സംഭാവനയല്ല. പ്രാചീനകാലം മുതൽതന്നെ രാജവംശങ്ങളും ഏകാധിപതികളും അധികാരാധിനിവേശത്തിനും അധിനിവേശാധികാരത്തിന്റെ സ്ഥായിയായ നിലനിർത്തലിനും സമർത്ഥമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്ന സ്വത്ത്വബോധ വികാരമായിരുന്നു വംശശുദ്ധിവാദം. എന്നാൽ രാജവംശ ഏകാധിപത്യ ഭരണകൂട സംവിധാനങ്ങളുടെ അപ്രമാധിത്യം അവസാനിച്ച ആധുനിക ബഹുസ്വര ജനാധിപത്യമതേതരത്വ സാമൂഹ്യ ഘടനയിൽപോലും ഇന്നും വംശശുദ്ധി വാദങ്ങൾ അധികാരത്തിന്റെ പച്ചത്തുരുത്തോടുകൂടി നിലനിൽക്കുന്നു എന്നത് വിരോധാഭാസകരവും ഭയജനിതകവുമാണ്. സാമൂഹ്യായനങ്ങളെ പിന്നോട്ടടിക്കുന്ന വംശശുദ്ധിവാദം പോലുള്ള ആശയങ്ങളെ ബൗദ്ധികമായും ഭൗതികമായും പ്രതിരോധിക്കേണ്ടത് അടുത്ത തലമുറക്ക് വഴിയൊരുക്കേണ്ട വർത്തമാനകാല സമൂഹത്തിന്റെ ബാധ്യതയാണ്.

ഭൂമിയുടെ ഹോമിനിൻ (Hominin) പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഏക അവകാശികൾ ആധുനിക മനുഷ്യനായ ഹോമോസാപ്പിയനുകളല്ലെന്ന് (Homo sapiens) ഇപ്പോൾ വ്യക്തമാണ്. നിയാണ്ടർത്തലുകളും (Neanderthals or Homo neanderthalensis) ഡെന്നിസോവുകളും (Denisovans) പോലുള്ള വംശനാശം (Extinction) സംഭവിച്ച മറ്റ് മനുഷ്യ ബന്ധുക്കളുമായുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലുകളുടെ പ്രതിധ്വനികൾ നമ്മുടെ ഡി.എൻ.എ.യിൽ (DNA – Deoxyribo Nuclic Acid) അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിലൂടെ ഈ പുരാതന ജീവിവർഗ്ഗങ്ങൾ (Species) നമ്മുടെ ജീവശാസ്ത്രത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും രോഗങ്ങളോടുള്ള സംവേദനക്ഷമതയിലും ശാശ്വതമായ ഒരു മുദ്ര പതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സങ്കീർണ്ണമായ ജീനോം സീക്വൻസിംഗിലൂടെയും താരതമ്യവിശകലനത്തിലൂടെയും ഈ മുദ്രകൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ പതിനായിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മറ്റ് ഹോമിനിനുകളുമായി ഇടപഴകി എന്നതിനുള്ള ശക്തമായ തെളിവുകൾ ഈ മുദ്രകളാണ്. പുരാതന ഹോമിനിൻ ഡി.എൻ.എ. നമ്മിൽ എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു, അത് എന്ത് സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നു, അത് എങ്ങനെ പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ചു, മനുഷ്യ

പരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് അത് എന്താണ് പറയുന്നത് എന്നീ കൗതുകകരമായ വസ്തുതകളാണ് ഈ ലേഖനം പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യുന്നത്.

ഹോമിനിൻ കുടുംബവൃക്ഷം: മറ്റുള്ളവർ ആരായിരുന്നു?

കഴിഞ്ഞ രണ്ട് ദശലക്ഷം വർഷങ്ങളായി പരിണമിച്ച നിരവധി ഹോമിനിൻ സ്പീഷീസുകൾ ഹോമോജനസ്സിൽ (Genus) ഉൾപ്പെടുന്നു, അവയിൽ ചിലത് ആദ്യകാല ആധുനിക മനുഷ്യരുമായി സഹവസിച്ചു. ഇവയിൽ, നിയാണ്ടർത്തലുകളും ഡെനിസോവനുകളുമാണ് സമകാലിക മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും ജനിതകസ്വാധീനം ചെലുത്തിയവർ. ഇവർ ഏകദേശം 40,000 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്. യൂറോപ്പിലും പടിഞ്ഞാറൻ ഏഷ്യയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളിലുമായാണ് നിയാണ്ടർത്തലുകൾ ജീവിച്ച പരിണമിച്ചത്. സൈബീരിയയിലെ ഡെനിസോവ ഗുഹയിൽ ആദ്യമായി ഫോസിലുകൾ കണ്ടെത്തിയ ഡെനിസോവനുകൾ ഏഷ്യയിലുടനീളം ജീവിച്ചിരുന്നതായി കരുതപ്പെടുന്നു. 40,000 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് നിയാണ്ടർത്തലുകളിൽനിന്ന് വകഭേദം വന്നാണ് ഡെനിസോവനുകൾ ഉണ്ടായതെന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്. ഹോമോ ഇറക്റ്റസ് (Home erectus), ഹോമോ ഫ്ലോറെസിയൻസിസ് (Homo floresiensis) ഒരുപക്ഷേ പേരിടാത്ത 'പ്രേതമനുഷ്യവംശങ്ങൾ', ('Ghost populations') തുടങ്ങിയ മറ്റ് പുരാതന സ്പീഷീസുകളും ആധുനികമനുഷ്യർക്ക് ജനിതകമായി സംഭാവന നൽകിയിരിക്കാം, ഈ സ്പീഷീസുകൾ വെറും പ്രാകൃത പൂർവ്വികർ മാത്രമല്ല, സംസ്കാരം, ഉപകരണ ഉപയോഗം, ഭാഷ എന്നിവയുള്ള സങ്കീർണ്ണമായ ജീവികളായിരുന്നു. ഏകദേശം 60,000-70,000 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് കുടിയേറിയപ്പോൾ, ആധുനികമനുഷ്യർ ഈ മറ്റ് ഹോമിനിനുകളെ കണ്ടുമുട്ടി, ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവയുമായി ഇടപഴകി. ഒരിക്കൽ അസംഭവ്യമെന്ന് കരുതിയിരുന്ന ഈ ഇടപഴകൽ സംഭവങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ജനിതക ഡാറ്റയിലൂടെ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

പുരാതന ജീനുകൾ നമുക്ക് എങ്ങനെ ലഭിച്ചു?

ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് പുറത്തേക്കുള്ള ആദ്യകാല ഹോമോസാപ്പിയൻമാരുടെ കുടിയേറ്റത്തിനിടയിൽ നടന്ന ഇടപഴകൽ സംഭവങ്ങളിലൂടെയാണ് പുരാതന ഹോമിനിനുകളുടെ ജനിതകസ്വാധീനം കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ഈ ആധുനികമനുഷ്യർ യൂറോപ്പിലും പടിഞ്ഞാറൻഏഷ്യയിലും നിയാണ്ടർത്തലുകളെയും ഏഷ്യയുടെയും ഓഷ്യാനിയയുടെയും ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഡെനിസോവനെയും കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ, ഗ്രൂപ്പുകൾ തമ്മിലുള്ള ഇണചേരലിലൂടെയാണ് ജീൻപ്രവാഹം സംഭവിച്ചത്. ഇന്നത്തെ ആഫ്രിക്കൻ ഇതര മനുഷ്യരിൽ ജനസംഖ്യയിൽ ഏകദേശം 1-2% നിയാണ്ടർത്തൽ ഡി.എൻ.എ. ഉണ്ടെന്ന് ജീനോം സീക്വൻസിംഗ് തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.അതുപോലെ, മെലനേഷ്യക്കാർ, ആദിവാസി ഓസ്‌ട്രേലിയക്കാർ, ചില തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യൻ ഗ്രൂപ്പുകൾ എന്നിവരിലെ ജീനോമിന്റെ ഏകദേശം 3-5% ഡെനിസോവൻ ഡി.എൻ.എ. അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പുരാതനമനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള ഇത്തരം ജീനുകൾ ജീൻ പൂളിൽ പ്രവേശിച്ചാണ് തലമുറകളിലൂടെ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടത് മെൻഡേലിയൻ ജനിതക തത്വങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ്. എന്നാൽ എല്ലാ ജീനുകളും നിലനിർത്തപ്പെട്ടില്ല. പ്രകൃതിനിർദ്ധാരണം (Natural selection) അല്ലെങ്കിൽ ജനിതകവ്യതിയാനം (Genetic mutation) കാരണം പല ജീനുകളും നഷ്ടപ്പെട്ടു (Gene erosion), മറ്റുള്ളവ അവ വഹിക്കുന്ന ജീവിവർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് പരിണാമപരമായ

ISSN: 2582 - 2594

ഗുണങ്ങൾ നൽകി ജീൻ പൂളിൽ തുടർന്നു. കാലക്രമേണ, ഈ അനുകൂലജീനുകൾ ആധുനിക മനുഷ്യജീനോമിൽ സംയോജിച്ചു. രസകരമെന്നു പറയട്ടെ, വ്യത്യസ്ത മനുഷ്യവംശങ്ങൾക്ക് വ്യത്യസ്ത സെറ്റ് ആർക്കൈക് ജീനുകൾ പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ചു. ഇത് അന്തഃസംയോഗത്തിന്റെയും പൊരുത്തപ്പെടുത്തലിന്റെയും പ്രാദേശികസ്വഭാവത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

നിയാണ്ടർത്തൽ ജീനുകളാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ട സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ

ശാരീരികസവിശേഷതകൾ മുതൽ രോഗസാധ്യത, പെരുമാറ്റം എന്നിങ്ങനെ ആധുനികമനുഷ്യരിൽ വൈവിധ്യമാർന്ന സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെ നിയാണ്ടർത്തൽ ഡി.എൻ.എ. സ്വാധീനിക്കുന്നുവെന്ന് ഗവേഷണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, നിയാണ്ടർത്തൽ ജീനുകൾ ചർമ്മത്തിന്റെയും മുടിയുടെയും ഘടനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഇത് ആദ്യകാല മനുഷ്യരെ തണുത്തതും വെയിൽകുറഞ്ഞതുമായ അന്തരീക്ഷങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ സഹായിച്ചിരുന്നു. ചില വകഭേദങ്ങൾ രോഗപ്രതിരോധ സംവിധാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു, പ്രത്യേകിച്ച് വൈറസുകളോടും ബാക്ടീരിയകളോടും പ്രതികരിക്കുന്നതിൽ. ആഫ്രിക്കയ്ക്ക് പുറത്തുള്ള പുതിയ ആവാസവ്യവസ്ഥകളിൽ ആധുനികമനുഷ്യരെ അതിജീവിക്കാൻ ഈ ജനിതകസംഭാവനകൾ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ടൈപ്പ് 2 പ്രമേഹം (Type II diabetes), ക്രോൺസ് രോഗം (Crohn's disease), വിഷാദം തുടങ്ങിയ അവസ്ഥകൾക്കുള്ള അപകടസാധ്യതയും നിയാണ്ടർത്തൽ ഡി.എൻ.എ.യുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തലച്ചോറുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില ജീനുകളിലെ നിയാണ്ടർത്തൽ വകഭേദങ്ങൾ സർക്കാഡിയൻ താളം, വേദന സംവേദനക്ഷമത, പുകവലി സ്വഭാവം എന്നിവയെപ്പോലും സ്വാധീനിച്ചേക്കാമെന്ന് പഠനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ബന്ധങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണവും പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതുമാണെങ്കിലും നിയാണ്ടർത്തലുകളുടെ പാരമ്പര്യം കേവലം ചരിത്രപരമല്ലെന്ന് അവ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അത് ഇന്നും നമ്മുടെ ജീവശാസ്ത്രത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ സ്വഭാവവിശേഷതകൾ മനുഷ്യ വംശ-ദേശഭേദങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചില ഗ്രൂപ്പുകൾ മറ്റുള്ളവരെയപേക്ഷിച്ച് വ്യത്യസ്തമായ നിയാണ്ടർത്തൽ വകഭേദങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നതായി കാണുന്നു.

ഡെനിസോവന്റെ സംഭാവനകൾ

നിയാണ്ടർത്തലുകളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഡെനിസോവന്റെ ജനിതകസംഭാവന കുറവാണെങ്കിലും, ചില ജനവിഭാഗങ്ങളിൽ അവരുടെ ജനിതകസ്വാധീനം വളരെയധികം പ്രകടമാണ്. മെലനേഷ്യക്കാരുടെയും പാപ്പുവക്കാരുടെയും ജീനോമിന്റെ ഏകദേശം 4-5% ഡെനിസോവന്റെ ഡി.എൻ.എ.യാണ്, കിഴക്കൻ, ദക്ഷിണേഷ്യൻ വംശജരിൽ ഇത് കുറവാണ്. ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ ഡെനിസോവന്റെ സംഭാവനകളിൽ ഒന്ന് ടിബറ്റുകാരിൽ കാണപ്പെടുന്ന EPASI ജീനിന്റെ ഒരു വകഭേദമാണ്. ഈ ജീൻ ശരീരത്തിന് ഹിമാലയം പോലുള്ള ഉയർന്ന പർവ്വതപ്രദേശങ്ങളിലെ വളരെ കുറഞ്ഞ ഓക്സിജൻ ലഭ്യതാവസ്ഥയിലും മനുഷ്യനെ ജീവിക്കാൻ പര്യാപ്തമാക്കുന്നു.

ജനിതകവൈവിധ്യവും മനുഷ്യപരിണാമവും

പുരാതന ജനിതകമിശ്രണം ആധുനികമനുഷ്യരുടെ ജനിതകവൈവിധ്യത്തെ ഗണ്യമായി വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിയാണ്ടർത്തലുകൾ, ഡെനിസോവൻമാർ, മറ്റ് ജീവികൾ എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള ഡി.എൻ.എ. ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ, ഹോമോസാപ്പിയൻസിന് വിശാലമായ ഒരു ജനിതകതലത്തിലേക്ക് പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ ആഗോളകുടിയേറ്റ സമയത്ത് പുതിയ കാലാവസ്ഥകൾ, രോഗകാരികൾ, ഭക്ഷണക്രമങ്ങൾ എന്നിവയുമായി വേഗത്തിൽ പൊരുത്തപ്പെടാൻ ഈ വൈവിധ്യം സഹായിച്ചിരിക്കാം. ശുദ്ധമായ മനുഷ്യ വംശപരമ്പരയെ കുറിച്ചുള്ള ലളിതമായ സങ്കല്പത്തെയും ഇത് വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. ആധുനികമനുഷ്യർ ഒരു ജനിതക മൊസൈക്ക് അഥവ ജനതക അവിയൽ ആണ്. അതായത് ആയിരക്കണക്കിന് വർഷത്തെ സമ്പർക്കം, കുടിയേറ്റം, പരസ്പരപ്രജനനം എന്നിവയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജീനോമിക് പാച്ച് വർക്ക്. അത്തരം വൈവിധ്യം ജൈവശാസ്ത്രപരമായ മിശ്രണത്തിന്റെ ഒരു ഉല്പന്നം മാത്രമല്ല, മനുഷ്യന്റെ പ്രതിരോധശേഷിയുടെയും നവീകരണത്തിന്റെയും ഒരു പ്രേരകശക്തി കൂടിയാണ്. വൈവിധ്യം ഒരു ജീവിവർഗത്തിന്റെ പൊരുത്തപ്പെടുത്തലിനും (Adaptation) അതിജീവിക്കാനുമുള്ള (Survive) ശേഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. പുരാതന ജീനുകളുടെ സംഭാവനകൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടത്, മത്സരത്തിന്റെയും മാറ്റി സ്ഥാപിക്കലിന്റെയും തലത്തിൽ മാത്രമല്ല, മറിച്ച്, സഹകരണത്തിന്റെയും സങ്കരീകരണത്തിന്റെയും ഇഴപിരിക്കാനാവാത്ത മനുഷ്യപരിണാമകഥയുടെ ബോധ്യതലത്തിൽനിന്നു കൂടി ആയിരിക്കണം. പരിണാമം ഒറ്റപ്പെടലിനെയല്ല, ഇടപെടലിനെയും സഹവർത്തിത്വത്തേയും ആണ് അനുകൂലിക്കുന്നത് എന്ന ആശയം ഇത് അടിവരയിടുന്നു.

ആധുനികമനുഷ്യരിൽ പുരാതന ജനിതകസ്വാധീനത്തിന്റെ കണ്ടെത്തൽ ആഴത്തിലുള്ള ധാർമ്മിക, ദാർശനിക, ശാസ്ത്രീയചോദ്യങ്ങളും ഉയർത്തുന്നു. ശാസ്ത്രീയവീക്ഷണകോണിൽനിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ, ഇത് വംശ അതിരുകളുടെ പുനർമൂല്യനിർണ്ണയത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ബൗദ്ധിക ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കുന്നു. വ്യത്യസ്ത ഹോമിനിനുകൾ പരസ്പരം ഇണചേരുകയും ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ സന്തതികളെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവ യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യത്യസ്ത ജീവിവർഗങ്ങളായിരുന്നോ? ഇത് ജൈവ ജീവിവർഗ സങ്കൽപ്പത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും പുതിയ ജീവവർഗ്ഗ രൂപപ്പെടലിനെ കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ മൂർത്തമായ വീക്ഷണങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ധാർമ്മികമായി, ഇത് മനുഷ്യരാശിയെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ സമഗ്രമായ ധാരണയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. ആധുനിക മനുഷ്യർ പുരാതന ഹോമിനിനുകളുമായി ജനിതകമായി ഇഴചേർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് നമുക്കും അവർക്കും ഇടയിലുള്ള ഭൂതകാലത്തിനും വർത്തമാനകാലത്തിനും ഇടയിലുള്ള വിടവുകളെ ചുരുക്കി കൊണ്ടുവരുന്നു. ഇത് മനുഷ്യ സ്വത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മേധാവിത്വപരവും വംശ ശുദ്ധിപരവും ആയ സങ്കൽപ്പങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും എല്ലാ മനുഷ്യ വംശങ്ങളുടെയും പരസ്പരബന്ധിതത്വത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പുരാതനജീനുകളെ ക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ഉത്തരവാദിത്തത്തോടെ നടത്തണം. തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനമോ പ്രത്യയശാസ്ത്ര ആവശ്യങ്ങൾക്കായുള്ള ദുരുപയോഗമോ ഒഴിവാക്കണം. ജനിതക സാങ്കേതികവിദ്യകൾ പ്രയോഗമിക്കുമ്പോൾ, വംശപരമ്പര, സ്വകാര്യത, വ്യക്തിത്വം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കും. മറ്റ് ഹോമിനിനുകളുടെ ഡി.എൻ.എ. നമ്മൾ വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന അറിവ് വിഭജനമല്ല, സമന്വയമാണ്. വിനയവും ജിജ്ഞാസയും ആണ് അത് വളർത്തേണ്ടത്.

ISSN: 2582 - 2594

പുരാതന ഹോമിനിൻ ഡി.എൻ.എ.യെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം മനുഷ്യൻ എന്നതിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ധാരണയെ സമൂലമായി പുനർനിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനിതകപരമായി ഒറ്റപ്പെട്ടതും ജൈവശാസ്ത്രപരമായി മികച്ചതുമായ ഒരു ജീവിവർഗമായിരിക്കുന്നതിനുപകരം, ആധുനിക ഹോമോസാപ്പിയനുകൾ പുരാതനമായ പരസ്പര പ്രജനനം, കുടിയേറ്റം, സഹകരണം, ജനിതകകൈമാറ്റം എന്നിവയുടെ ആകെ തുകയാണെന്ന് കാണാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ ഡി.എൻ.എ. ഭൂതകാലത്തിലെ കണ്ടുമുട്ടലുകളുടെ ഒരു ജൈവരേഖയാണ്. ഒരിക്കൽ ഒരുമിച്ച് ജീവിച്ചിരുന്ന, വിവിധ ഹോമിനിനുകളുടെ പരിണാമ ഓർമ്മ നിലനിർത്തുന്ന ഒരു നേർരേഖ. ഇന്ന്, ആഫ്രിക്കൻ ഇതര ജനവിഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഏകദേശം 12% നിയാണ്ടർത്തൽ ഡി.എൻ.എ. വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഏഷ്യയിലെയും ഓഷ്യാനിയയിലെയും ചില ഗ്രൂപ്പുകൾ ഡെനിസോവൻ ഡി.എൻ.എ.യുടെ 25% അധികമായി വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും നമുക്കറിയാം. ഈ കണക്കുകൾ ചെറുതായി തോന്നാമെങ്കിലും അവ അവിശ്വസനീയമാംവിധം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. മനുഷ്യജീനോമിൽ ഏകദേശം 3 ബില്യൺ ബേസ് ജോഡികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ പുരാതന ഡി.എൻ.എ.യുടെ വളരെ ചെറിയ ശതമാനം പോലും നിരവധി രാസ-ജൈവ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും സ്വഭാവ സവിശേഷതകളെയും സ്വാധീനിക്കുന്നു. രോഗപ്രതിരോധ ശക്തി, കാലാവസ്ഥ പൊരുത്തപ്പെടൽ തുടങ്ങിയ വരുംകാല അനിവാര്യതകളെ മനുഷ്യ വംശാനുകൂല ഘടകങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്നതിനും പൈതൃകജനിതകത്തെ കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നമ്മെ സഹായിക്കും. അതിലുപരി ഈ ജീനുകളുടെ സാന്നിധ്യം കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള ഒരു കഥ പറയുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ മറ്റ് ഹോമിനിനുകളെ അക്രമത്തിലൂടെയോ വംശനാശത്തിലൂടെയോ മാത്രം മാറ്റിസ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല, മറിച്ച് അവയുമായുള്ള കൂടിച്ചേരുകൾ നടത്തിയാണ് പരിണമിച്ചു വന്നത്. ഒരിക്കൽ അപൂർവ്വമായി കരുതിയിരുന്ന പരസ്പരപ്രജനന സംഭവങ്ങൾ, വാസ്തവത്തിൽ കാലത്തിനും സ്ഥലത്തിനും ഇടയിലുള്ള സമ്പർക്കത്തിന്റെ ആവർത്തിച്ചുള്ള എപ്പിസോഡുകളായിരുന്നു. ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് മനുഷ്യപരിണാമം ഒരു ഏകീകൃത, രേഖീയപുരോഗതിയെക്കാൾ സങ്കീർണ്ണവും ബഹുജീവിവർഗ സംവാദവുമായിരുന്നു എന്നാണ്.

പുരാതനമനുഷ്യരുടെ പൈതൃകത്തിന് വർത്തമാനകാലത്തിൽ യഥാർത്ഥ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുണ്ട്. ജീനോമിക്സ്, കൃത്രിമബുദ്ധി, വ്യക്തിഗത വൈദ്യശാസ്ത്രം എന്നിവ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തെയും വ്യക്തിത്വത്തേയും പുനർനിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു യുഗത്തിൽ, നമ്മുടെ പരിണാമ ഭൂതകാലത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് ജൈവ വൈദ്യ ഉൾക്കാഴ്ചകളും കാഴ്ചപ്പാടുകളും രൂപീകരിക്കാൻ നമ്മെ സഹായിക്കും. COVID-19 പോലുള്ള വൈറൽ അണുബാധകൾ ആർക്കാണ് കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെടുന്നതെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നത് മുതൽ സ്വയം രോഗപ്രതിരോധ വൈകല്യങ്ങളുടെയോ മാനസികാരോഗ്യ അവസ്ഥകളുടെയോ അപകടസാധ്യതകൾ പ്രവചിക്കുന്നത് വരെ, ഈ സാധ്യത ഉൾപ്പെടുന്നു. പുരാതന ജീനുകൾ അപകടസാധ്യതയുടെയും പ്രതിരോധ ശേഷിയുടെയും നിർണായകമായ ജൈവ അടയാളപ്പെടുത്തലുകളാണ്. മാത്രമല്ല, മനുഷ്യവൈവിധ്യത്തെയും പൊരുത്തപ്പെടുത്തലിനെയും നന്നായി മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ പഠനങ്ങൾ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ഹിമയുഗ യുറേഷ്യയിൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വികരെ അതിജീവിക്കാൻ സഹായിച്ച വകഭേദങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കാലാവസ്ഥാവ്യതിയാനത്തിന്റെയും ഉദാസീനമായ ജീവിതശൈലിയുടെയും ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ പുതിയ സാധ്യതകളും ചോദ്യങ്ങളും ഉയർത്തുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ, കൃത്യതയുള്ള വൈദ്യശാസ്ത്രം, പരിസ്ഥിതി, ആരോഗ്യം, വ്യത്യസ്ത ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ ജൈവിക

പ്രത്യേകതയെയും ആവശ്യങ്ങളെയും ബഹുമാനിക്കുന്ന പൊതുനയം എന്നിവയ്ക്കുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ പൈതൃക ഡി.എൻ.എ.യ്ക്ക് നൽകാൻ കഴിയും. ഒരുപക്ഷേ ഈ ജനിതകഗവേഷണത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സാമൂഹികതലം പരിവർത്തനാത്മകമല്ലാത്ത പിൻതിരിപ്പൻ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളോടും മനുഷ്യന്റെ സ്വയം കൽപ്പിത ശ്രേഷ്ഠതയോടും മിത്തുകളോടും ഉള്ള അതിന്റെ ശക്തമായ വെല്ലുവിളിയായിരിക്കും. ആഫ്രിക്കയ്ക്ക് പുറത്തുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും നിയാണ്ടർത്തലുകളുടെ കുടി ജൈവ ഭാഗമാണെന്നതും, ഏഷ്യക്കാരും മെലനേഷ്യക്കാരും ഡെനിസോവൻ ജനിതകപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നതും തെളിയിക്കുന്നത്, ആധുനികജനതയിൽ ആരും 'ശുദ്ധരല്ല' എന്നാണ്. ജൈവശാസ്ത്രപരമായും ചരിത്രപരമായും നാമെല്ലാവരും സമ്മിശ്രജീവികളാണ്. വംശീയ അവശ്യവാദത്തിനും, കൊളോണിയൽ മിത്തുകൾക്കും, ദേശീയവാദ ഫാൻറസികൾക്കും എതിരായ ശക്തമായ ഒരു എതിർപ്പായി ഈ അറിവിനെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തേണ്ടത് ബഹുസ്വര സാമൂഹ്യസഹവർത്തിത്വത്തിന് അവശ്യം വേണ്ട ഒന്നാണ്.

Reference

Ahlquist, K. D., Bañuelos, M. M., Funk, A., Lai, J., Rong, S., Villanea, F. A., & Witt, K. E. (2021). Our tangled family tree: New genomic methods offer insight into the legacy of archaic admixture. Genome Biology and Evolution, 13(7), evab115. https://doi.org/10.1093/gbe/evab115

De Lillo, A., Wendt, F. R., Pathak, G. A., & Polimanti, R. (2023). Characterizing the polygenic architecture of complex traits in populations of East Asian and European descent. Human genomics, 17(1), 67. https://doi.org/10.1186/s40246-023-00514-3

Koller, D., Wendt, F. R., Pathak, G. A., Lillo, A. D., Angelis, F. D., Mendoza, B. C., Tucci, S & Polimanti, R. (2022). Denisovan and Neanderthal archaic introgression differentially impacted the genetics of complex traits in modern populations. BMC Biology, 20(1), 249. https://doi.org/10.1186/s12915-022-01449-2

Ramachandran, A., Snehalatha, C., Shetty, A. S., & Nanditha, A. (2012). Trends in prevalence of diabetes in Asian countries. World journal of diabetes, 3(6), 110. https://doi: 10.4239/wjd.v3.16.110.

Sakaue, S., Kanai, M., Tanigawa, Y., Karjalainen, J., Kurki, M., Koshiba, S., ... & Okada, Y. (2021). A cross -population atlas of genetic associations for 220 human phenotypes. Nature genetics, 53(10), 1415-1424. https://doi: 10.1038/s41588-021-00931-□.

Simonti, C. N., Vernot, B., Bastarache, L., Bottinger, E., Carrell, D. S., Chisholm, R. L., Crosslin, D. R., Hebbring, S. J., Jarvik, G. P., Kullo, L. J., Li, R., Pathak, J., Ritchie, M. D., Roden, D. M., Verma, S. S., Tromp, G., Prato, J. D., Bush, W. S., Akey, J. M., Denny, J. C. & Capra, J. A. (2016). The phenotypic legacy of admixture between modern humans and Neandertals. Science (New York, □.□.), 351(6274), 737-741. https://doi.org/10.1126/science.aad2149

Wendt, F. R., Pathak, G. A., Overstreet, C., Tylee, D. S., Gelernter, J., Atkinson, E. G., & Polimanti, R. (2021). Characterizing the effect of background selection on the polygenicity of brain-related traits. Genomics, 113(1), 111-119. https://doi: 10.1016/j.ygeno.2020.11.032

Zeberg, H., Jakobsson, M., & Pääbo, S. (2024). The genetic changes that shaped Neandertals, Denisovans, and modern humans. Cell, 187(5), 1047-1058. https://doi.org/10.1016/j.cell.2023.12.029

FILM STUDIES

ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ – സങ്കല്പനത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയം

ഡോ. രാജേഷ് എം.ആർ.
അസോസിയേറ്റ് പ്രൊഫസർ
മലയാളവിഭാഗം, ശ്രീ കേരളവർമ്മ കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ
E-mail: rajeshmr6@gmail.com

സംഗ്രഹം

ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ [രോക്ഷാകുലമായ യുവത്വം, ക്ഷോഭാകുലനായ യുവാവ്, കോപാകുലനായ മനുഷ്യൻ] എന്ന സങ്കല്പനം എഴുപതുകളിൽ മുഖ്യമായും ഹിന്ദി സിനിമകളിലെ നായക കഥാപാത്രങ്ങളെ മുൻനിർത്തി വികസിപ്പിക്കപ്പെട്ടു വന്നതാണ്. ഈ സങ്കല്പനത്തിന്റെ ചരിത്രമെന്താണ്? എന്താണ് ഇതിന്റെ ചരിത്രപരമായ പ്രസക്തി? ഇത്തരം കഥാപാത്രങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവച്ച സൗന്ദര്യപരവും രാഷ്ട്രീയപരവുമായ ആശയങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായിരുന്നു? ജനപ്രിയമായ ഏകനായക കഥാപാത്ര ആവിഷ്ക്കാരത്തിലൂടെ പ്രേക്ഷകരുടെ പ്രതിഷേധസ്വരത്തെ എപ്രകാരമാണിത് അടയാളപ്പെടുത്തിയത്? എഴുപതുകളിലെ ഇന്ത്യൻ സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയത്തെ ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ സിനിമകൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ചതെങ്ങനെയെന്നുമാണ് ഈ പ്രബന്ധം വിശകലനം ചെയ്യുന്നത്.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ, ഹിന്ദി സിനിമ, അടിയന്തരാവസ്ഥ, ജനപ്രിയ സിനിമ, വയലൻസ്

ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ [രോക്ഷാകുലമായ യുവത്വം, ക്ഷോഭാകുലനായ യുവാവ്, കോപാകുലനായ മനുഷ്യൻ] എന്ന സങ്കല്പനം എഴുപതുകളിൽ മുഖ്യമായും ഹിന്ദി സിനിമകളിലെ നായക കഥാപാത്രങ്ങളെ മുൻനിർത്തി വികസിപ്പിക്കപ്പെട്ടു വന്നതാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഇന്ത്യയിലെ നെഹ്റുവിയൻ രാഷ്ട്രപുരോഗതിയോടുള്ള യുവത്വത്തിന്റെ വിമർശനം, ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ അടിയന്തരാവസ്ഥയോടുമുള്ള പ്രതികരണം എന്നീ കാര്യങ്ങൾ ഇത്തരം ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ നായക കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് പശ്ചാത്തലമായിട്ടുണ്ട്.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധാനന്തര ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ളതായി കാണാവുന്നതാണ്. സാമൂഹിക അസമത്വങ്ങളോടും ചൂഷണങ്ങളോടുമുള്ള അതൃപ്തിയും ഭരണകൂട പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടാത്ത വാഗ്ദാനങ്ങളോടുള്ള നീരസവും പ്രതിഷേധവും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ജോൺ ഓസ്ബോണിന്റെ കൃതിയായ ലുക്ക് ബാക്ക് ഇൻ ആംഗർ എന്നതിലെ ജിമ്മി പോർട്ടർ എന്ന നായകൻ ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ജിമ്മിക്ക് ഒരു താഴ്ന്ന ജോലിയിൽ ഒതുങ്ങേണ്ടി വരുന്നു. ഇത് അയാളെ ഉയർന്ന വിഭാഗങ്ങളോടുള്ള അമർഷത്തിന് കാരണമാക്കുന്നു. നിലവിലെ അവസ്ഥയെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും വർഗ്ഗസംഘർഷങ്ങളെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന കഥാപാത്രമാണിത്.

ലുക്ക് ബാക്ക് ഇൻ ആംഗർ എന്ന കൃതിയിലെ കോപാകുലനായ യുവാവിന്റെ വിവരണം ശ്രദ്ധേയമാണ്. നിസ്സഹായനായ ജിമ്മിയുടെ കോപം തന്നെയാണ് ഇതിലെ പ്രധാന വിഷയം. സ്വന്തം പരാജയങ്ങൾക്ക് സമൂഹത്തെ അയാൾ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ എന്ന പ്രസ്ഥാനം അടിസ്ഥാനപരമായി വർഗ്ഗസമരത്തെ, വർഗ്ഗ സംഘട്ടനത്തെയാണ് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്. ജോൺ വെയ്ൻ ന്റെ നോവലായ ഹറി ഓൺ ഡൗൺ [1953], കിംഗ്സ്ലി അമ്മിസിന്റെ ലക്കി ജിം [1954] എന്നിവ ഈ മൂവ്മെന്റിനെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോയി. ദ എന്റർടൈയിനർ, റൂം അറ്റ് ദി ടോപ്പ്, സാറ്റർഡേ നൈറ്റ് ആന്റ് സൺഡേ മോർണിംഗ് എന്നീ കൃതികളും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ ചലിപ്പിച്ചവയാണ്.

ബ്രിട്ടീഷ് ന്യൂ വേവ് സിനിമകൾ ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ സിനിമകളെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നവയാണ്. 1960 കളിലെ ബ്രിട്ടീഷ് സിനിമകളിലാണ് ഇത്തരം സിനിമകൾ കാണുന്നത്. 1950 കളിൽ വിവിധ ബ്രിട്ടീഷ് നോവലിസ്റ്റുകളും നാടകകൃത്തുകളുമെല്ലാം തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ കഥാപാത്രങ്ങളെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വരേണ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെയും മധ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഹിപ്പോക്രസിയേയും ധാരാളിത്തത്തേയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു ഇത്തരം കഥാപാത്രങ്ങൾ. തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട, മധ്യവർഗത്തിനു താഴെക്കിടയിൽപ്പെട്ട ഇവരൊരു പുതിയ ധൈഷണിക ഗ്രൂപ്പായി വളർന്നുവന്നു. വിദ്യാസമ്പന്നരായ ഇവർ സമൂഹത്തിന്റെ തെറ്റുകൾക്കെതിരെ വിരൽചൂണ്ടുന്ന തിരുത്തൽ ശക്തിയായി വളർന്നുവന്നു.

പ്രകാശ് മെഹ്റയുടെ സഞ്ജീർ [1973] എന്ന സിനിമയിലൂടെയാണ് അമിതാഭ് ബച്ചൻ ആദ്യമായി ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ കഥാപാത്രമായി വരുന്നത്. ഈ ചിത്രം സത്യസന്ധനായ ഒരു പോലീസുകാരന്റെ ജീവിതമാണ് ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ ക്രൂരമായി കൊലപ്പെടുത്തുന്നത് കണ്ടു വളർന്ന വിജയ് എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജീവിതത്തെയാണ് സിനിമ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. വലിയ പൊക്കവും നീണ്ടു നിവർന്ന ബലിഷ്ഠ ശരീരവും ഗാംഭീരവും മുഴക്കവുമുള്ള ശബ്ദത്തിനുടമയായ അമിതാഭ് ബച്ചന്റെ സ്ക്രീൻ പ്രസൻസ് തിയ്യേറ്ററിൽ പ്രേക്ഷക ആരവമുണ്ടാക്കി. 1960കളിലെ ഹിന്ദി സിനിമയിലെ നായകന്മാർ ചെയ്തതുപോലെ സഞ്ജീറിലെ പുരുഷ നായകൻ നായികയുമായി പാടുകയോ പ്രണയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന നിരാശാജനകമായ ജനസമൂഹത്തിന്റെ ആകുലതയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അവൻ ഒറ്റയ്ക്ക് തിന്മയുടെ വ്യവസ്ഥയോടും ശക്തികളോടും പോരാടുന്നു. ഈ സിനിമ ആദ്യമായി നിയമപാലകനെ അതിമാനുഷ കഥാപാത്രത്തിൽ നിന്ന് മാറി മനു

ISSN: 2582 - 2594

ഷ്യനായി അവതരിപ്പിച്ചു. 60-കളിലെ ഹിന്ദി സിനിമകളിലെ മിക്കവാറും പോലീസ് സേനയെ കോമാളികളായാണ് ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ നീതിമാനും ക്രുദ്ധനുമായ ഒരു നായകനെ സഞ്ജീർ എന്ന സിനിമ സൃഷ്ടിച്ചു. ക്രിമിനൽ ഷെർ ഖാൻ (പ്രാൻ) പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് നടന്ന് ഇരിപ്പിടം പിടിക്കാൻ പോകുന്ന പ്രസിദ്ധമായ രംഗം ചിന്തിക്കുക. വിജയ് കസേരയിൽ ചവിട്ടിക്കൊണ്ട് അനശ്വരമായ വരി പറയുന്നു: "ജബ് തക് ബൈഠേ കോ ന കഹാ ജായേ ഷറഫത് സേ ഖാഡെ രഹോ. യേ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ഹായ് തുംഹാരേ ബാപ് കാ ഘർ നഹി." ഇന്ത്യൻ സിനിമാപ്രേക്ഷകൻ ഇത്തരത്തിലുള്ള രോഷം മുമ്പ് കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതാണ്. ഒരു ചെറിയ നിശബ്ദതയ്ക്ക് ശേഷം പ്രേക്ഷകർ കൈയടിച്ചു. നടനും സിനിമാ ലോകത്തിനും മാത്രമല്ല, പൊതുസമൂഹത്തിനും ഈ സിനിമയിലൂടെ എന്തോ മാറ്റം സംഭവിച്ചു. സ്ക്രീനിൽ നായകൻ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട തന്റെ പ്രതിഷേധത്തെ അഴിച്ചുവിട്ടതുപോലെ. ഇവിടെ ഒരു മനുഷ്യൻ സിസ്റ്റത്തെ എതിർക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നു.

സലിം ഖാനും ജാവേദ് അക്തറും ചേർന്നൊരുക്കിയ തിരക്കഥകളിലൂടെയാണ് അമിതാഭിന്റെ ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ കഥാപാത്രങ്ങൾ കൂടുതലും പുറത്തിറങ്ങിയത്. സലിം - ജാവേദ് തിരക്കഥയെഴുതി യാഷ് ചോപ്ര സംവിധാനം ചെയ്ത ദീവാർ [1975] എന്ന സിനിമയിലെ അമിതാഭ് ബച്ചന്റെ വിജയ് എന്ന കഥാപാത്രവും രോക്ഷാകുലമായ യുവത്വത്തെയാണ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്തത്. ദീവാർ സിനിമയിൽ, ദരിദ്രരായ രണ്ട് സഹോദരങ്ങൾ മുംബൈയിലെ ചേരികളിൽ അതിജീവിക്കാൻ പാടുപെടുകയും ഒടുവിൽ നിയമത്തിന്റെ എതിർവശങ്ങളിൽ സ്വയം ജീവിതം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ കലുഷിതമായ ഒരു കാലത്ത് വിധിയും സാഹചര്യങ്ങളും കൊണ്ട് വേർപെടുത്തിയ രണ്ട് സഹോദരന്മാർക്കിടയിൽ ഉടലെടുക്കുന്ന മതിലിനെയാണ് സിനിമയുടെ പേര് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ദീവാർ ലോകമെമ്പാടും 1975 ജനുവരി 24 ന് പുറത്തിറങ്ങി. [അഞ്ച് മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം 25 ജൂൺ 1975 നാണ് ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രി ഇന്ദിരാ ഗാന്ധിയുടെ അടിയന്തരാവസ്ഥ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നത്] ദീവാറിന്റെ കഥ, തിരക്കഥ, സംഗീതം, അഭിനേതാക്കൾ (പ്രത്യേകിച്ച് ബച്ചൻ, കപൂർ, റോയ്) എന്നിവയ്ക്ക് നിരൂപക പ്രശംസയും ലഭിച്ചു. ഈ ചിത്രം വാണിജ്യപരമായി വിജയിക്കുകയും ഒരു തകർപ്പൻ സിനിമാറ്റിക് മാസ്റ്റർപീസായി കണക്കാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ സിനിമ ഇന്ത്യൻ സിനിമയിൽ മാത്രമല്ല ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിലും കാര്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തി; അതിന്റെ എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ് വിരുദ്ധ തീമുകളും ബച്ചന്റെ ആന്റി - ഹീറോ കഥാപാത്രവും പ്രേക്ഷകരിൽ പ്രതിധ്വനിച്ചു. ബോളിവുഡ് സിനിമകളിലെ 'ആംഗ്രി യംഗ് മാൻ' എന്ന ബച്ചന്റെ ജനപ്രിയ പ്രതിച്ഛായ ഈ സിനിമ ഉറപ്പിച്ചു. കുടുംബത്തിനും സമൂഹത്തിനുംവേണ്ടി ജീവിച്ച വിജയ് എന്ന ഈ കഥാപാത്രം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയെ വിമർശിക്കുന്നു, തന്റെ ശരികൾക്കൊപ്പം നിന്ന് തെറ്റുകൾക്കെതിരെ പോരാടുന്നു. താൻ ശരിയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന കാര്യത്തിൽ അയാൾക്ക് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. പക്ഷേ തന്റെ ശരികൾ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ശരികളുമായി സംഘർഷത്തിലേർപ്പെടുകയും വിജയിനെ പോലീസ് വെടി വെച്ചു കൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രശസ്ത നിരൂപകനായ മാധവപ്രസാദ് നിരീക്ഷിക്കുന്നത്, ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ഇത്ര ജനപ്രിയത വരുവാനുള്ള കാരണം എഴുപതുകളിലെ ഇന്ത്യയിലെ പൊളിറ്റിക്കൽ വയലൻസ് കാരണമാണെന്നാണ്. 1975 കളിലെ അടിയന്തിരാവസ്ഥകളോടുള്ള അബോധപരമായ പ്ര

തികരണം കൂടിയാണ് ഇത്തരം കഥാപാത്രങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടാനുള്ള പ്രധാന കാരണം. ഇന്ത്യൻ പ്രേക്ഷകർ ഇത്തരം സിനിമകളിലെ കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെ സ്റ്റേറ്റിനെതിരെയുള്ള പ്രതിഷേധത്തെ പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഇത്തരം ആംഗ്രി യങ് മാൻ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ഒപ്പം ജനങ്ങൾ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ദീവാറിൽ ഗുണ്ടകളെ വിജയ് അടിച്ചൊതുക്കിയപ്പോൾ അയാൾക്കു വേണ്ടി ജയ് വിളിക്കുവാൻ തൊഴിലാളികൾ കൂടെ വരുന്ന രംഗം ഓർക്കുക. ഹിന്ദി സിനിമയുടെ ചരിത്രം, ഉൾനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് നഗരത്തിലേക്കുള്ള കുടിയേറ്റം, 1970-കളുടെ തുടക്കത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക കാലാവസ്ഥ എന്നിവയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ദീവാർ എന്ന ഈ സിനിമയ്ക്ക് കിട്ടിയ ജനപ്രിയത പഠിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

സഞ്ജീർ, ദീവാർ എന്നീ സിനിമകൾ കൂടാതെ ഷോലെ, ത്രിശൂൽ, ഡോൺ, കാലാപത്തർ, ശക്തി എന്നിങ്ങനെ നിരവധി സിനിമകളിൽ ആംഗ്രി യങ് മാൻ കഥാപാത്രങ്ങളെ കാണാവുന്നതാണ്. ഷോലെ, ഡോൺ, സഞ്ജീർ, ദീവാർ തുടങ്ങിയ ഐതിഹാസിക ബോളിവുഡ് സിനിമകളുടെ തിരക്കഥാകൃത്ത് ജോഡികളായ സലിം ഖാനും ജാവേദ് അക്തറും ഒരുമിച്ച് 24 സിനിമകൾക്ക് തിരക്കഥ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം നിരവധി സിനിമകളിലൂടെ ബച്ചൻ ഇന്ത്യൻ സിനിമയുടെ പ്രതീകമായി മാറി. ഇന്ത്യയിലെ മിക്ക സംസ്ഥാനങ്ങളിലും അമിതാഭിന്റെ സിനിമകൾക്ക് പ്രേക്ഷകർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ബച്ചൻ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ പ്രാദേശികമായ വേർഷനും ഇതോടൊപ്പം ഓരോ ഭാഷാ സിനിമകളിലും ഉണ്ടായി വന്നു.

ഷോലെ എന്ന സിനിമയിലെ അമിതാഭ് ബച്ചന്റെ ജയ് എന്ന കഥാപാത്രം ബച്ചൻ കഥാപാത്രമായ വിജയ് യുടെ ചുരുക്കമാണ്. ക്ഷോഭിക്കുന്ന യുവത്വത്തിന്റെ തുടർച്ച ഈ സിനിമയിലും നമുക്ക് കാണാനാകും. ഗബ്ബർസിംഗ് എന്ന കൊള്ളക്കാരനെ അറസ്റ്റുചെയ്യാൻ, രണ്ടു കുറ്റവാളികളുടെ സഹായത്തോടെ ധൈര്യം കാണിച്ച ഠാക്കുർ ബാൽദേവ് സിങ്ങ് എന്ന സത്യസന്ധനായ പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കഥയാണ് ഷോലെ. കൊള്ളക്കാരനായ ഗബ്ബർ സിംഗിനെ ഠാക്കുർ ബാൽദേവ് സിങ്ങ് അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് ജയിലിലിടുന്നു. ഗബ്ബർ പക്ഷേ, തടവു ചാടുകയും ഠാക്കുറിന്റെ കുടുംബത്തെ മുഴുവൻ കൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രതികാരം ചെയ്യാനായി ഗബ്ബറിന്റെ താവളത്തിലെത്തിയ ഠാക്കുറിനെ ഗബ്ബർ പിടികൂടുകയും രണ്ട് കൈകളും മുറിച്ചുമാറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അപമാനത്തിന് പകരംചെയ്യാനായി വീരു, ജെയ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ധീരരായ രണ്ട് ചെറുപ്പക്കാരെ ഠാക്കുർ വിളിച്ചുവരുത്തുന്നു. അവർ എങ്ങനെയാണ് ഗബ്ബറിനെ പിടികൂടുന്നതെന്നാണ് സിനിമ പിന്നീട് പറയുന്നത്.

"വീരു ഗബ്ബറിനെ പിടികൂടി ഠാക്കുറിന് കൈമാറുന്നു. ഠാക്കുർ തന്റെ ഷൂസ് ഉപയോഗിച്ച് ഗബ്ബറിനെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടെ പൊലീസ് ഇടപെടുന്നു. ഗബ്ബറിനെ കൊല്ലുന്നതിൽനിന്ന് ഠാക്കുറിനെ തടയുന്നു. ഗബ്ബർ നിയമത്തിന്റെ വഴിയേ സഞ്ചരിക്കുന്നിടത്ത് കഥ അവസാനിക്കുന്നു. വീരു ബസന്തിയുമൊന്നിച്ച് തീവണ്ടിയിൽ കയറുകയും ട്രെയിൻ സ്റ്റേഷൻ വിടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ക്രഡിറ്റുകൾ കടന്നുവരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും യഥാർത്ഥ 'ഷോലെ'യുടെ അവസാനം ഇങ്ങനെയായിരുന്നില്ല. സമീപകാലത്ത് ഷോലെയുടെ ഈ ആദ്യ ക്ലൈമാക്സ് പതിപ്പ് വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. തുടക്കത്തിൽ വി.എച്ച്.എസ് ടേപ്പുകളിൽ മാത്രമായിരുന്ന ഇത് ഇന്റർനെറ്റിലൂടെയാണ് പ്രചുരപ്രചാരം നേടിയത്. അടിയേറ്റ് അവശനായ ഗബ്ബറിനെ ഠാക്കുർ തള്ളിയിടുകയും കാൽകൊണ്ട് ഞെരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു കുന്തംകൊണ്ട്

 ISSN: 2582 - 2594

കുത്തിക്കൊല്ലുന്നു. അതിനുശേഷം തന്റെ ജീവിതനഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചോർത്ത് ആദ്യമായി ഠാക്കൂർ കരയുന്നിടത്താണ് ചിത്രം അവസാനിക്കുന്നത്. നോക്കുകുത്തിയാവേണ്ടിവരുന്ന നിയമവ്യവസ്ഥയുടെ നിസ്സഹായാവസ്ഥ വെളിപ്പെടുത്താനാണ് ഇത്തരമൊരു ക്ലൈമാക്സ് ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ, തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളും പൗരാവകാശങ്ങളും താൽക്കാലികമായി നിർത്തിവെയ്ക്കപ്പെട്ട കാലത്ത്, 1975 ജൂണിലാണ് ഷോലെ സെൻസർ ബോർഡിനു മുന്നിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. സ്വാഭാവികമായും ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ ഇടപെടലുകൾ ഷോലെയേയും ബാധിച്ചു. ചുരുക്കത്തിൽ സംവിധായകൻ രമേശ് സിപ്പിക്ക് ഷോലെയുടെ അവസാന രംഗം ഒരിക്കൽക്കൂടി ചിത്രീകരിക്കേണ്ടിവന്നു! എന്നിട്ടും വളരെയേറെ കട്ടുകൾക്കു ശേഷമാണ് ചിത്രത്തിന് 'യു' സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകപ്പെട്ടത്".[അരുൺ കുമാർ എൻ എസ് : 2020] സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് പതിയെ പതിയെ ഗാന്ധിയൻ ആദർശങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് പോയതെന്ന് ആലോചിക്കാവുന്നതാണ്. അഹിംസയിൽ അധിഷ്ഠിതവും കൈയ്യൂക്ക് ഉപയോഗിക്കാതെയും ബ്രിട്ടീഷുകാരിൽ നിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിത്തന്ന ഗാന്ധിയുടെ ആദർശങ്ങൾ അടിയന്തിരാവസ്ഥ കാലത്ത് പുറത്തുവന്ന ഈ സിനിമയിൽ കാണില്ല. ഇന്ത്യയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചതിനു ശേഷം മിലിട്ടറി പവറിലൂടെ പാകിസ്ഥാനുമായും ചൈനയുമായും ഇന്ത്യ യുദ്ധം ചെയ്തു. Defensive violence എന്ന ഒരാശയമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. വയലൻസ് ശരിയല്ലായെങ്കിലും ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് രക്ഷനേടുന്നതിനായി പ്രതിരോധ വയലൻസാണ് ഷോലെ എന്ന സിനിമയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇതിലെ പ്രധാന രണ്ട് കഥാപാത്രങ്ങളുടെ പേര് വീരു, ജയ് എന്നാണല്ലോ. യഥാക്രമം ഹീറോയിസം, വിക്ടറി എന്ന് അർത്ഥം അതിനു കാണാം. ഇവർ ഹീറോയിസത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങളെ ഉണർത്തുന്നതാണ്. ഉത്തരേന്ത്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഭൂവുടമകൾ അഥവാ ജന്മിമാരാണ് ജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെ ജന്മിമാരാണ്, ഭൂവുടമകളാണ് ജനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നത്. പുറമേ നിന്നു വരുന്ന കൊള്ളക്കാരെയാണ് ജനങ്ങൾ ഭയക്കുന്നത്. അതായത് ജന്മിത്വത്തെ, അതിന്റെ ചൂഷണത്തെ സ്വാഭാവികമായി കണ്ട് ന്യായീകരിക്കുന്ന ഒരു ഭാഷ്യമായി ഷോലെ സിനിമ മാറുന്നു. കൊള്ളക്കാരെ ഭയക്കുന്ന ഒരു ജനതയെയാണ് സിനിമ ഇവിടെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. അണ്ടർസ്റ്റാന്റിംഗ് ഇന്ത്യൻ മൂവീസ് എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പാടിക് കോം ഹോഗൻ ഇത്തരമൊരു നിരീക്ഷണം അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സിനിമയിലും നായകന്മാരുടെ വീരത്വത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുവാൻ ജനം കൂടെയുണ്ട്. ആംഗ്രി യങ് മാൻ കഥാപാത്രനിർമ്മിതിയിൽ അയാളുടെ എല്ലാത്തരം ക്ഷോഭങ്ങൾക്കും വൈകാരികമായി പിന്തുണയ്ക്കുവാനും കൂടെ നിൽക്കുവാനും ബഹുജനങ്ങളുണ്ടെന്ന് കാണാം.

അമിതാഭ് ബച്ചൻ എന്ന നടനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ആംഗ്രി യങ് മാൻ പ്രതിഭാസം വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്. നെഹ്റുവിയൻ രാഷ്ട്രപുരോഗതിയിലുള്ള അവിശ്വാസം യുവജനങ്ങളെ നിരാശാഭരിതരും പ്രക്ഷോഭകാരികളും ആക്കി. അഴിമതിയും ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഭരണ പരാജയവും യുവാക്കളിൽ പ്രതിഷേധം വളർത്തി. അമിതാഭിന്റെ മിക്ക കഥാപാത്രങ്ങളുടെയും പേര് വിജയ് എന്നായിരുന്നു. വിജയ് എന്ന കഥാപാത്രം പലപ്പോഴും സിനിമയുടെ അന്ത്യത്തിൽ പരാജയപ്പെടുന്നതായും കാണാം. അമിതാഭ് ബച്ചനെ "ഇന്ത്യൻ ജനപ്രിയ സിനിമയിലെ ആദ്യത്തെ നഗര-വ്യാവസായിക മനുഷ്യൻ, നേരത്തെയുള്ള ചോക്ലേറ്റ്-പൈ ഹീറോകളെ കാലഹരണപ്പെടുത്തിയ ഒരാൾ" എന്ന് ആഷിഷ് നന്ദി വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

അമിതാഭ് ബച്ചന്റെ കോപാകുലനായ വ്യക്തിത്വം നഗര നിരാശയുടെ അവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കാൻ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്ന ആർക്കിടൈപ്പൽ ഭാവനയാണ്. രണ്ട് സഹോദരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സംഘർഷം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായി മെലോഡ്രാമയുടെ സമർത്ഥമായ വിന്യാസമാണ് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതുതന്നെയാണ് ദീവാറിന്റെ വിജയവും ശക്തിയും. ഒരു വലിയ പരിധിവരെ, നഗര സംഘട്ടനത്തിന്റെയും മെലോഡ്രാമയുടെയും ഒരു രൂപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിന് സാമൂഹികശാസ്ത്രപരമായി രണ്ട് കഥാപാത്രങ്ങളെയും സന്ദർഭോചിതമാക്കുന്ന ഒരു തന്ത്രത്തിലൂടെയാണ് ഇത് കൈവരിക്കുന്നത്. ഇതിവൃത്തത്തിൽ സങ്കീർണ്ണമായി നെയ്തെടുത്ത ഈ സാമൂഹ്യശാസ്ത്രം, സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമത്തിനും വിജയ് തന്റെ കുടുംബം, നിയമം, നഗരം എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ചയ്ക്കും കാരണമായ വിശദീകരണം അവതരിപ്പിക്കാൻ ലക്ഷ്യമിടുന്നു. "ആന്തരിക പ്രവാസം" അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു അന്യനായ ഏകാന്തനായി വിജയ് എന്ന കഥാപാത്രത്തെ വളർത്തിയെടുത്തതാണ് സിനിമയിലെ പ്രധാന കാര്യം. വിജയ് എടുക്കുന്ന ഓരോ പ്രവർത്തനവും തീരുമാനവും വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു ആഖ്യാനത്തിലൂടെ ദീവാർ വിജയ്‌യുടെ വേദന പിന്തുടരുന്നു. ഈ വിശദീകരണങ്ങളെല്ലാം നഗര ദാരിദ്ര്യം, ഭവനരഹിതർ, ദാരിദ്ര്യം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയിലും അനുഭവത്തിലും അധിഷ്ഠിതമാണ്; അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ യാത്രയിലൂടെ, പരിണതിയിലൂടെ അടുത്തുനിന്നു കണ്ടതാണ്". [Ranjani Mazumdar : 2007 : 14]ആധുനിക നഗരവികസനവും പുതിയ തൊഴിലിടങ്ങളുമൊക്കെ വികസിച്ചു വരുന്ന പുതിയൊരു കാലഘട്ടത്തിലെ യുവത്വത്തിന്റെ സംഘർഷങ്ങളാണ് 'ക്ഷോഭിക്കുന്ന യുവത്വ'ത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. എഴുപതുകളിലെ ഇന്ത്യൻ ഭരണകൂടത്തിന്റെ അനീതികളോടും അഴിമതികളോടുമുള്ള യുവജനതയുടെ വിമർശനമാണ്.

ദീവാർ (1975), മുഖദ്ദർ കാ സിക്കന്ദർ (1978), ചരസ് (1976), കൂലി (1983) എന്നീ സിനിമകളിൽ രാഷ്ട്രം, അതിന്റേതായ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങളുള്ള ഒരു സ്വാഭാവിക രാഷ്ട്രീയ അസ്തിത്വമെന്ന നിലയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ, നായകൻ അതിനെ മറികടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. എഴുപതുകളുടെ തുടക്കത്തിൽ ആരംഭിച്ച തീവ്രമായ രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലാണ് അക്രമാസക്തവും രോഷാകുലനും നിയമലംഘകനും അസംതൃപ്തനുമായ "കോപാകുലനായ യുവാവിലേക്ക്" നായകത്വ നിർമ്മാണത്തിലേക്ക് ഹിന്ദി സിനിമ മാറുന്നത്.

1975-ൽ ഇന്ത്യയിൽ ഇന്ദിരാഗാന്ധി പ്രധാനമന്ത്രിയായതിനു ശേഷം പതിനെട്ട് മാസത്തോളം അടിയന്തരാവസ്ഥയായിരുന്നു. പൗരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം, മാധ്യമസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്മേലുള്ള നിയന്ത്രണം, പ്രതിപക്ഷത്തെ വിവേചനരഹിതമായി തടങ്കലിൽ വയ്ക്കൽ എന്നിവയ്ക്ക് കുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ ഈ അടിയന്തരാവസ്ഥ കാലം. സഞ്ജയ് ഗാന്ധിയുടെ വൻതോതിലുള്ള നഗര ചേരി ഒഴിപ്പിക്കലും കുപ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. സബാൾട്ടർ ജനങ്ങളുടെ മേൽ ഭരണകൂടം ശക്തമായി ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തി. ക്ഷുഭിതനായ യുവാവിന്റെ പുരുഷത്വത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര നിർമ്മാണം ഈ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. സാംസ്കാരികമായും മനഃശാസ്ത്രപരമായും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ഫാന്റസിയാണ് ഇന്ത്യൻ സിനിമ അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി ഹിന്ദി സിനിമ വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടാത്ത ആഗ്രഹങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളും അസംതൃപ്തമായ ആഗ്രഹങ്ങളും ഒരു ദിവാസ്വപ്നം പോലെയോ യക്ഷിക്കഥയോ

ISSN: 2582 - 2594

പോലെ നിറവേറ്റപ്പെടുന്നുവെന്ന് സുധീർ കാകർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ ആണത്ത വും പരശുരാമ മിഥോളജിയും എഴുപതുകളിലെ ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ ഹിന്ദി സിനിമകളിൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് സായൻ ചതോപാദ്യായ് പഠനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു പ്രാദേശിക ഭാഷാ സിനിമകളിലും ഇത്തരം ക്ഷുഭിത യൗവന കഥാപാത്രങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വിഷ്ണുവർദ്ധൻ [കന്നഡ], രാജശേഖർ (തെലുങ്ക്), ജയൻ (മലയാളം) എന്നീ നടന്മാർ ഇത്തരത്തിലുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളെ ചില സിനിമകളിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏകനായക കേന്ദ്രകഥാപാത്രത്തിന്റെ ആവിഷ്ക്കരണത്തിലൂടെ പ്രേക്ഷകരിൽ ദമിതമായി കിടക്കുന്ന പ്രതിഷേധസ്വരമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ സിനിമകൾ ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നത്. ജനപ്രിയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ആശയാഭിലാഷങ്ങളാണ് ഇത്തരം ജനപ്രിയ സിനിമകളിലൂടെ പുറത്തുവന്നു കൊണ്ടിരുന്നത്.

ചുരുക്കത്തിൽ "ആംഗ്രി യങ്ങ് മാൻ" സിനിമകളുടെ വിജയത്തിന് കാരണം ഇന്ത്യയിലെ നിയമവ്യവസ്ഥയുടെയും പരമ്പരാഗത ജീവിതശൈലിയുടെയും തകർച്ചയാണ്. ക്രിമിനൽ ചിന്താഗതിക്കാരനായ നായകൻ എന്ന നിലയിൽ, "എഴുപതുകളിലെ യുവാക്കളുടെ രോഷവും നിരാശയും ഈ കഥാപാത്രങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്രേക്ഷകർ ബച്ചന്റെ പരുക്കൻ സ്ക്രീൻ വ്യക്തിത്വത്തിൽ തങ്ങളെത്തന്നെ കണ്ടു, അവർക്ക് ഒരിക്കലും ഇല്ലാത്ത ശക്തിയെക്കുറിച്ച് അവർ സങ്കൽപ്പിച്ചു". സാമൂഹ്യമനഃശാസ്ത്രജ്ഞനായ സുധീർ കക്കർ "കോപാകുലനായ മനുഷ്യൻ" പ്രതിഭാസത്തെ വികസനത്തിന്റെയും ആധുനികവൽക്കരണത്തിന്റെയും നേരിട്ടുള്ള ഉൽപ്പന്നമായിട്ടാണ് കണ്ടത്. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര കാലഘട്ടത്തിലെ ആദർശബോധം, രാഷ്ട്ര വികസനം, കുടുംബഐക്യം എന്നിവ 1960 കളുടെ അവസാനം വരെ ഇന്ത്യൻ സിനിമയിൽ പ്രകടമാണ്. രാജ് കപൂറിന്റെ സിനിമകളിലും നയാ ദൗർ (ബി. ആർ. ചോപ്ര, 1957) തുടങ്ങിയ സിനിമകളിലും ഈ ആദർശവാദം പ്രകടമാണ്. "പിന്നെ നിരാശ, കാര്യങ്ങൾ തീരെ ചലിക്കുന്നില്ല, അഭിലാഷങ്ങൾ നിറവേറ്റപ്പെടുന്നില്ല അല്ലെങ്കിൽ നിയമം ശരിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല എന്നു സിനിമകൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. ഇതിന്റെ അനുരണനമാണ്" കോപാകുലനായ മനുഷ്യന്റെ രൂപത്തിലൂടെ പ്രതികാരമായി ഉയർന്നുവന്നത്. "കോപാകുലനായ മനുഷ്യൻ" എന്ന പ്രതിഭാസത്തെ ഉയർന്നുവരുന്ന സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പ്രതിസന്ധിയുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചു പഠിക്കുവാനാണ് ചലച്ചിത്ര പ്രവർത്തകരും അക്കാദമിക് വിദഗ്ധരും നിരൂപകരും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ആധാരസൂചി

അരുൺ കുമാർ എൻ എസ്, 2020 സെപ്റ്റംബർ 27, 'ഷോലെ'- ഇന്ത്യൻ സിനിമയുടെ നിർവ്വചന പദം, സമകാലിക മലയാളം വാരിക, കൊച്ചി.

Patrick colmhogan, 2008, Understanding Indian Movies, University of Texas Press, Austin.

Kakar, Sudhir, 2007, Intimate Relations : Exploring Indian Sexuality, Penguing Books, India .

Ranjani Mazumdar, 2007, Bombay Cinema : An archive of the City, University of Minnesota Press.

Prasad, Madhava, 2000, Ideology of the hindi film :A historical Construction, Oxford University Press, New Delhi.

FILM STUDIES

അരികുവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ജീവിതവും പരിസ്ഥിതി രാഷ്ട്രീയവും: 'പേരറിയാത്തവർ' എന്ന ചലച്ചിത്രത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള പഠനം

രമ്യ വി.ആർ.
അധ്യാപിക
ക്രൈസ്റ്റ് കോളേജ്, ഇരിങ്ങാലക്കുട
Email : remyamadhu2019@gmail.com

സംഗ്രഹം

അക്കാദമിക പഠനമേഖലയിൽ സിനിമകൾ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ശക്തമായ മാധ്യമമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ഡോ. ബിജു സംവിധാനം ചെയ്ത 'പേരറിയാത്തവർ' എന്ന സിനിമ, കേരളീയ സമൂഹത്തിലെ ദളിത്, അരികുവത്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ സൂക്ഷ്മമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പ്രബന്ധം 'പേരറിയാത്തവർ' എന്ന ചലച്ചിത്രത്തെ, ദളിത് പഠനങ്ങൾ (Dalit Studies), പരിസ്ഥിതി പഠനങ്ങൾ (Environmental Studies), അരികുവത്കരണ പഠനങ്ങൾ (Marginalization Studies) എന്നീ സൈദ്ധാന്തിക തലങ്ങളെ മുൻനിർത്തി വിശകലനം ചെയ്യാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഈ പഠനം സിനിമയുടെ കഥാപാത്രങ്ങളായ ശുചീകരണത്തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതം, അവരുടെ തൊഴിൽ, സാമൂഹികമായ ഒറ്റപ്പെടൽ എന്നിവയെ ദളിത് പഠനങ്ങളുടെ വീക്ഷണകോണിൽ പരിശോധിക്കുന്നു. മാക്സിന്റെയും മറ്റും ആശയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, സിനിമയിലെ ദളിത് ജീവിതങ്ങൾ നേരിടുന്ന ജാതീയവും സാമ്പത്തികവുമായ വെല്ലുവിളികളെ ഇത് അപഗ്രഥിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം, മാലിന്യസംസ്കരണവും പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങളും ദളിത് സമൂഹങ്ങളെ എങ്ങനെയാണ് ബാധിക്കുന്നതെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഈ പഠനം ഊന്നൽ നൽകുന്നു. പരിസ്ഥിതി നീതി (Environmental Justice) എന്ന ആശയത്തെ മുൻനിർത്തി, നഗരത്തിലെ മാലിന്യങ്ങൾ ദളിതരുടെ ജീവിതത്തെ എങ്ങനെ വിഷലിപ്തമാക്കുന്നു എന്നും അവരുടെ ആരോഗ്യം, സാമൂഹികപരമായ അവസ്ഥ എന്നിവയെ ഇത്

 ISSN: 2582 - 2594

എങ്ങനെ സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്നും ഈ പ്രബന്ധം പരിശോധിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, 'പേരറിയാത്തവർ' എന്ന സിനിമയെ ഒരു സാമൂഹിക രേഖയായി കണക്കാക്കി, ദളിത്, പരിസ്ഥിതി, അരികുവത്കരണ പഠനങ്ങളുടെ സംയോജിത വിശകലനത്തിലൂടെ, അരികുവത്കരിക്കപ്പെട്ട സമൂഹങ്ങളുടെ ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആഴത്തിലുള്ള ഒരു ധാരണ രൂപപ്പെടുത്തുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: അരികുവത്കരണം, പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം, കുടിയൊഴുപ്പിക്കൽ, അതിജീവനത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം.

പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ജീവിതം:

സമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലുള്ളവരുടെ ജീവിതം, അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ, അവഗണനകൾ, അവകാശനിഷേധങ്ങൾ എന്നിവ സിനിമയിൽ വളരെ ഹൃദയസ്പർശിയായി അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സമൂഹത്തിൽ ആരും ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോകുന്ന മുഖമില്ലാത്ത, പേരില്ലാത്ത, മനുഷ്യരുടെ ജീവിതമാണ് സിനിമയുടെ പ്രധാന പ്രമേയം. മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലെ തൂപ്പ് ജീവനക്കാരനായ അച്ഛനും (സുരാജ് വെഞ്ഞാറമൂട്) മകനും ആണ് സിനിമയിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങൾ. ഇവരുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ ലളിതമായ സംഭാഷണങ്ങളാണ് ചിത്രത്തിലുടനീളം കാണുന്നത്. മരണപ്പെട്ട അമ്മയോട് കഥ പറയുന്ന മകന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ ആണ് സിനിമ മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്. ചിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ചാമി (ഇന്ദ്രൻസ്) എന്ന കഥാപാത്രം "നമ്മളോ ചവറു പെറുക്കികളായി ഇനി ഇവനെ കൂടി" എന്ന് സുരാജ് വെഞ്ഞാറമൂടിനോട് പറയുന്നുണ്ട്. ഈ സംസാരത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ അവരുടെ ദയനീയാവസ്ഥ മനസ്സിലാവുന്നതാണ്. സുരാജ് വെഞ്ഞാറമൂടിന്റെ മകന് മറ്റുള്ള കുട്ടികളെ പോലെ കളിപ്പാട്ട കടയിലെ ചില്ലുകൂട്ടിനുള്ളിൽ ഇരിക്കുന്ന കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ആഗ്രഹം തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും അച്ഛൻ ചോദിക്കുമ്പോൾ "അതൊന്നും വേണ്ട അച്ഛാ അതിനേക്കാൾ നല്ലത് അച്ഛൻ ഉണ്ടാക്കി തരുന്ന കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ ആണ്" എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. ആ ചെറിയ കുട്ടി പോലും തന്റെ അവസ്ഥയിൽ സമരസപ്പെട്ട് ജീവിക്കാൻ പഠിച്ചിരിക്കുന്നു. മകന്റെ ചെരിപ്പ് തുന്നാൻ ചെരുപ്പ് കുത്തിയുടെ അടുത്ത് വരുമ്പോൾ അത് ശരിയാക്കി കൊടുത്തുകൊണ്ട് ചെരിപ്പ് കുത്തി പറയുന്നു "ഇത് ഇനി ശരിയാക്കാൻ ഒന്നുമില്ല കേട്ടോ പുതിയ ഒരെണ്ണം വാങ്ങിച്ചു കൊടുത്താൽ മതി" എന്ന്. ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം സാമ്പത്തികമായി അത്രയും ദയനീയമായ അവസ്ഥയാണ് അവരുടേതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. സിമ്പോളിക്കായ ധാരാളം ഷോട്ടുകൾ ഈ സിനിമയിൽ കടന്നു വരുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും ചിലസമയം ഒന്നാകുന്ന കാഴ്ച (ഒരേ അവസ്ഥയിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന കാഴ്ച) സിനിമയിലുണ്ട്. നായകകഥാപാത്രം തൊഴിലിനായി ഒരു തുറന്ന വണ്ടിയിൽ അന്യസംസ്ഥാന തൊഴിലാളികളുടെ കൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്നുണ്ട്. റോഡിൽ തൊട്ടടുത്ത് അതേപോലെ അറവുമാടുകളെ അടുക്കിനിർത്തി കൊണ്ടുപോകുന്ന വണ്ടിയും ട്രാഫിക് സിഗ്നൽ കാത്തുകിടക്കുന്നു. ഈ കാഴ്ചയിൽ നിന്ന് ആ മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും ജീവിതം ഏതാണ്ട് ഒരുപോലെയാകുന്നു എന്നതിന്റെ ശക്തമായ പ്രതീകമാണത്.

റെയിൽവേ പരിസരത്ത് വൃത്തിഹീനമായ ഇടത്ത് ജീവിക്കുന്ന ഒരുകൂട്ടം മനുഷ്യരെ സിനിമയിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാനുള്ള ഇടങ്ങളില്ലാത്ത, മഴ

പെയ്താൽ കേറിനിൽക്കാൻ ഒരു കൂരയില്ലാത്ത, സുരക്ഷിതരല്ലാത്ത നാടോടികളുടെ ജീവിതം പ്രേക്ഷകരുടെ കണ്ണ് നിറയ്ക്കുന്നതാണ്.

വികസനം പലപ്പോഴും ബാധിക്കുന്നത് സാധാരണക്കാരിൽ സാധാരണക്കാരായ ആളുകളെയാണ്. ഇത്തരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട അധികാരികൾ വികസനത്തിന്റെ പേര് പറഞ്ഞ് ഒറ്റമുറി ഷെഡിൽ കഴിയുന്ന അച്ഛനെയും മകനെയും അവരുടെ അയൽക്കാരായ ബാന്റ് മാസ്റ്റർ ആശാൻ, വർക്ക് ഷോപ്പ് നടത്തുന്ന വികലാംഗനായ ആശാൻ തുടങ്ങി അവിടെയുള്ളവരെയെല്ലാം ബലംപ്രയോഗിച്ച് കുടിയൊഴിപ്പിക്കുന്നതായി കാണാം. അവരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കായി പോരാടാൻ അശക്തരാണവർ. അവിടെയുള്ളവരെ മാറ്റിപ്പാർപ്പിക്കാനായി അധികാരികൾ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അവകാശവാദങ്ങളില്ലാതെ അച്ഛനും മകനും ഒറ്റപ്പെടുന്നു. അവരുടെ വീട് സ്വന്തമായിരുന്നില്ല എന്നതാണ് അതിനുള്ള കാരണം. താൽക്കാലിക ജീവനക്കാരുടെ പ്രശ്നങ്ങളും ആദിവാസി വിഭാഗത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനായുള്ള പോരാട്ടങ്ങളും സിനിമയിൽ ചർച്ചചെയ്യുന്നുണ്ട്.

പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം

ദൃശ്യങ്ങൾ സംഭാഷണങ്ങൾ കഥാപാത്രങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മികച്ച രീതിയിൽ സിനിമയിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ സിനിമയിലെ നായക കഥാപാത്രം മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിലെ താൽക്കാലിക ശുചീകരണ തൊഴിലാളിയാണ്. എന്നാൽ തന്റെ തൊഴിലിന്റെ ഭാഗമല്ലാത്ത പല സന്ദർഭങ്ങളിലും അയാളുടെ പ്രവർത്തിയിൽ പ്രകൃതി സംരക്ഷണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അയാൾ പുഴയിൽ കുളിക്കാനായി പോയപ്പോൾ വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പ്ലാസ്റ്റിക് മാലിന്യങ്ങളും മറ്റും എടുത്തുകളയുന്നു. റോഡിലൂടെ മകനുമൊത്ത് പലപ്പോഴായി നടന്നുപോകുമ്പോൾ വഴിയിൽ കാണുന്ന മാലിന്യ കവറുകളും ചത്തു ചീഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ജീവികളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും മറ്റും അയാൾ ചവറ്റുകൊട്ടയിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ട്.

നായകന്റെ ഒറ്റമുറി വീട്ടിൽ ധാരാളം ചെടികൾ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നത് കാണാം. കുടിയൊഴിപ്പിക്കലിന്റെ ഭാഗമായി അവിടെ നിന്ന് താമസം താൽക്കാലികമായി മറ്റൊരിടത്തേക്ക് മാറിയപ്പോൾ അവിടേക്ക് ഇതെല്ലാം കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പല പല ദൃശ്യങ്ങളിലൂടെ നായകനും മകനും പ്രകൃതിയെ സ്നേഹിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾ ആണെന്ന് വ്യക്തമാകും. അതുപോലെ ചാമി എന്ന നായകന്റെ സുഹൃത്തിന്റെ വീട്ടിൽ പോയപ്പോൾ ധാരാളം കൃഷിയിടങ്ങളും മറ്റും കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ആദിവാസി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ പ്രകൃതിയുമായി അത്രയേറെ ഇണങ്ങി ജീവിക്കുന്നവരാണെന്ന് കാണാം. കാടിന്റെ ഭംഗി ആസ്വദിക്കാൻ വരുന്ന നഗരവാസികൾ കാടും ജലാശയങ്ങളും വൃത്തിഹീനമാക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ചയും സിനിമയിലുണ്ട്.

നഗരങ്ങളിൽ കുന്നുകൂടുന്ന മാലിന്യങ്ങളും അത് സൃഷ്ടിക്കുന്ന പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങളും സിനിമയിൽ ശക്തമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അശാസ്ത്രീയമായ മാലിന്യസംസ്കരണം എങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യന്റെയും പ്രകൃതിയുടെയും ജീവിതത്തെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കുന്നതെന്ന് ചിത്രം കാണിച്ചുതരുന്നു. സമൂഹത്തിലെ താഴെത്തട്ടിൽ ഉള്ള മനുഷ്യർ എങ്ങനെയാണ് പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഇരകളായി മാറുന്നത് എന്ന് ചിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. (നായകന്റെ താൽക്കാലിക ജോലി നഷ്ടപ്പെടുന്നത് മാലിന്യങ്ങൾ കൊണ്ടു തള്ളുന്ന പ്രദേശം നിവാസികളുടെ സമരം

 ISSN: 2582 - 2594

മൂലമാണ്). പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും അത് എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും നിലനിൽപ്പിന്റെ പ്രശ്നമാണെന്നും സിനിമ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു.

അതിജീവനത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം

പേരറിയാത്ത പുറമ്പോക്കിൽ ജീവിക്കുന്നമനുഷ്യരുടെ അതിജീവനത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടങ്ങൾ ഈ സിനിമയിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ട്. വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ കുടിയൊഴിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ പ്രതിഷേധങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും നിസ്സഹായാവസ്ഥയും സിനിമയിൽ കാണാനാകും. അധികാര വർഗ്ഗത്തിനു മുന്നിൽ അവരുടെ പ്രതിഷേധം ഒന്നുമല്ലാതായി തീരുന്നകാഴ്ചയാണ് ഇതിൽ ഉള്ളത്. 'ചെറിയ മകളെയും കൊണ്ട് ഞാൻ എവിടെ പോകും' എന്ന് ഇതിലെ ഒരു സ്ത്രീ കഥാപാത്രം (സോന നായർ) ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവരുടെ സങ്കടങ്ങളും പ്രതിഷേധങ്ങളും അധികാര വർഗ്ഗം നിസ്സാരവൽക്കരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ കുടിയൊഴിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ, മാലിന്യത്തിനെതിരെ സമരം ചെയ്യുന്നവരുടെ, ഭൂമിക്ക് വേണ്ടി പോരാടുന്ന ആദിവാസികളുടെ, ജീവിതം സിനിമയിൽ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. മുത്തങ്ങ സമരം, വിളപ്പിൽശാല സമരം, മൂലമ്പള്ളി കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ തുടങ്ങിയ കേരളത്തിലെ യഥാർത്ഥ സംഭവങ്ങളെ സിനിമ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. ഇവർ നേരിടുന്ന രാഷ്ട്രീയപരമായ അവഗണനയും ഭരണകൂടത്തിന്റെ നിസംഗതയും സിനിമ കൃത്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു.

ജീവിതത്തിന്റെ ദുരിതങ്ങൾക്കിടയിലും അച്ഛനും മകനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിൽ താങ്ങും തണലും ആകുന്ന സുഹൃദ്ബന്ധങ്ങളും (നായകനും ചാമിയും) അതിജീവനത്തിന്റെ മറ്റൊരു തലമാണ് കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നത്. സാമൂഹികമായും സാമ്പത്തികമായും പിന്നോക്കം നിൽക്കുമ്പോഴും ഈ ബന്ധങ്ങൾ അവർക്ക് ആശ്വാസവും ശക്തിയും നൽകുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ പേരറിയാത്തവർ എന്ന സിനിമയിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ പോരാട്ടമല്ല നാം കാണുന്നത്. ഭരണകൂടം അവഗണിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം മനുഷ്യരുടെ രാഷ്ട്രീയപരമായ ചെറുത്തുനിൽപ്പ് കൂടിയാണ്.

മാനസികവും സാമൂഹികവുമായ ബന്ധങ്ങൾ

ഒരു അച്ഛന്റെയും മകന്റെയും ഹൃദയബന്ധം വളരെ സൂക്ഷ്മമായി ഈ സിനിമയിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ട്. പുറംലോകം അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അവരുടെ ചെറിയ ലോകത്തിനുള്ളിൽ അവർ പരസ്പരം താങ്ങും തണലുമായി ജീവിക്കുന്നു. അമ്മ നഷ്ടപ്പെട്ട മകനോട് ആകാശത്ത് നക്ഷത്രമായി ഉദിച്ചു നിൽക്കുന്ന അമ്മയ്ക്ക് അവരെ കാണാനാകുമെന്ന് അച്ഛൻ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു. അവരൊരുമിച്ച് പലപ്പോഴും കെട്ടിടത്തിന്റെ മുകളിലിരുന്ന് അമ്മയെ നോക്കുന്നുണ്ട്. മരണപ്പെട്ട അമ്മയോട് മകൻ സംസാരിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് സിനിമ മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. അമ്മയുടെ അസാന്നിധ്യത്തിലും അമ്മയോടുള്ള സ്നേഹം ആ ബാലമനസ്സിൽ ദർശിക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്ദ്രൻസ് (ചാമി) അവതരിപ്പിച്ച കഥാപാത്രം മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിലെ സ്ഥിരനിയമനക്കാരനാണ്. ഈ കഥാപാത്രത്തെ വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഇന്ദ്രൻസ് കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആദിവാസി വിഭാഗത്തിൽ നിന്നും സ്ഥിരനിയമനം ലഭിച്ച വ്യക്തിയാണ് ചാമി. കൂടെയുള്ളവന്റെ നിരാലംബത അയാളെ പലപ്പോഴും പിടിച്ചുലയ്ക്കുന്നുണ്ട്. സഹപ്രവർത്തകനോടുള്ള കാരുണ്യവും സ്നേഹവും പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ചാമി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. സുഹൃത്തായ

നായകന് തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ആശ്വാസമേകാൻ ചാമി ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റു ചെറിയ കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെയും സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ സ്നേഹവും സഹാനുഭൂതിയും സിനിമ വരച്ചു കാട്ടുന്നു.

ആഖ്യാന സവിശേഷതകൾ

ഡോ. ബിജുവിന്റെ മറ്റ് സിനിമകളെ പോലെ "പേരറിയാത്തവർ" യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. വലിയ നാടകീയ മുഹൂർത്തങ്ങളോ ഗാനങ്ങളോ പ്രഭാഷണങ്ങളോ ഇല്ലാതെ, ജീവിതത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചകൾ പോലെ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. തികച്ചും സ്വാഭാവികമായ രീതിയിൽ കഥാപാത്രങ്ങളെയും അവരുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളെയും അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ സംവിധായകൻ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുരാജ് വെഞ്ഞാറമൂട് ഒരു സാധാരണ തൊഴിലാളിയുടെ വൈകാരികവും മാനസികവുമായ സംഘർഷങ്ങൾ വളരെ തന്മയത്വത്തോടുകൂടി സിനിമയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഈ സിനിമയിലെ അഭിനയത്തിന് മികച്ച നടനുള്ള ദേശീയ പുരസ്കാരം ലഭിച്ചത് ഈ കഥാപാത്രത്തിന്റെ ആഴം എത്രത്തോളം ഉണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം

'പേരറിയാത്തവർ'എന്ന സിനിമയിലൂടെ ദരിദ്രരും, പേരില്ലാത്തവരും, പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരും, ശബ്ദമില്ലാത്തവരുമായ ഒരു കൂട്ടം മനുഷ്യരുടെ കഥ പറയുകയാണ് ഡോ. ബിജു. നഗരമാലിന്യങ്ങൾ ശ്വസിച്ചും അവക്കിടയിൽ ജോലി ചെയ്തും ഇല്ലാതായിപ്പോയ ഈ മനുഷ്യർ നമുക്കിടയിലുള്ളവരോ നമുക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവരോ ആണ് എന്നു കാണാം. കേരളത്തിന്റെ സമകാലിക രാഷ്ട്രീയാവസ്ഥയും പ്രാന്തവൽകൃതജീവിതങ്ങളുടെ നേർചിത്രവും സിനിമ ആഴത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യുന്നുണ്ട്. എങ്ങനെയാണ് ഭരണകൂട അധിനിവേശം ദരിദ്രരെയും ആദിവാസികളെയും മറ്റും ഇരകളും അഭയാർത്ഥികളും ആക്കി മാറ്റുന്നതെന്ന് ഈ സിനിമ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ തെരുവിൽ തള്ളുന്ന മാലിന്യങ്ങൾ പരിസ്ഥിതിക്കേൽപ്പിക്കുന്ന ആഘാതത്തെക്കുറിച്ചും സിനിമ ജാഗ്രത പുലർത്തുന്നു. തീവ്രമായ രാഷ്ട്രീയ പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യുമ്പോഴും ഒരു കുട്ടിയുടെ നിഷ്കളങ്കമായ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെയാണ് സിനിമ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചുരുക്കത്തിൽ 'പേരറിയാത്തവർ' എന്ന സിനിമ മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ, സാമൂഹികനീതി, പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്യുന്നതും ഭരണകൂടം അവഗണിക്കുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ ചെറുത്തുനിൽപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ശക്തമായ ഒരു ചലച്ചിത്രാനുഭവമാണ്.

ആധാരസൂചി

അലക്സ്, തോമസ്. "മലയാള സിനിമയിലെ 'അപരിചിതർ': നവസാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ. " മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, vol. 93, no. 15, 2015, pp. 34-37.

ഗോപാൽ, ആർ. എസ്. "Dr. Biju's Cinema and the Politics of Marginalization. " Journal of Film Studies, vol. 12, no. 3, 2016, pp. 112-125.

ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, അടൂർ. സിനിമയുടെ ലോകം. ഡി.സി. ബുക്സ്, 2018.

ബിജു, ഡോ. കെ.എം., സംവിധായകൻ. പേരറിയാത്തവർ (ചലച്ചിത്രം). കാസ്ബ ഫിലിംസ്, 2014.

മലയാളനാട് വെബ്ബ് ജേർണൽ. www.malayalanatu.com/archives/2798. Accessed 28 Sept. 2025.

LITERATURE

തീരദേശഭാഷാവിഷ്കാരം-മലയാളനോവലിൽ

ഡോ. ധന്യ പി.ഡി.
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ
മലയാളവിഭാഗം
കെ കെ ടി എം ഗവ. കോളേജ്
പുല്ലൂറ്റ്, തൃശ്ശൂർ
Email: pddhanya87@gmail.com

സംഗ്രഹം

ഭാഷ എന്നത് കേവലം ആശയവിനിമയത്തിനുള്ള ഉപകരണം മാത്രമല്ല, ചരിത്രപരവും സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ വ്യവഹാരമാണ്. ഭാഷ ഓരോ ജനതയുടെയും സ്വത്വത്തിന്റെതന്നെ ഭാഗമാണ്. കടലോരനിവാസികളുടെ ഭാഷയിൽ അവർ ജീവിക്കുന്ന പരിസരവുമായും ചെയ്യുന്ന തൊഴിൽ മേഖലയുമായും ബന്ധപ്പെട്ട പദങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ തീരദേശഭാഷയും സംസ്കാരവും 'മുഖ്യധാര' അകറ്റിനിർത്തിയിരുന്നു. ചെറുതുകളെയും പലമകളെയും സാഹിത്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് എത്തിച്ച കീഴാളപ്രതിനിധാനത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയമാണ് തീരദേശഭാഷയെ ആവിഷ്കരിക്കാൻ സാഹിത്യത്തെ പര്യാപ്തമാക്കിയത്. മലയാളഭാഷയുടെ വരേണ്യപരിസരങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തീരദേശഭാഷ സാഹിത്യത്തിൽ എപ്രകാരം ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന അന്വേഷണമാണ് തെരഞ്ഞെടുത്ത നോവലുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ നടത്തുന്നത്.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: കീഴാളഭാഷാപ്രതിനിധാനം, തീരദേശഭാഷാഭേദം, ഭാഷയുടെ ജനാധിപത്യവല്ക്കരണം

ആമുഖം

സവിശേഷാസ്തിത്വം പേറുന്ന തീരദേശജനതയുടെ ഭാഷയ്ക്കും സവിശേഷമായ മണ്ഡലങ്ങളുണ്ട്. ആവാസസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സവിശേഷതകളും തൊഴിൽ ബന്ധങ്ങളും സവിശേഷമായ തീരദേശഭാഷാഭേദം രൂപപ്പെടാൻ ഇടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തീരദേശഭാഷാഭേദം എന്ന ഒരു ഏകശിലാത്മക രൂപത്തെ കേരളത്തിന്റെ തീരദേശത്തു നിന്ന് കണ്ടെടുക്കാനാവില്ല എന്നതാണ് വസ്തുത. ഓരോ പ്രദേശത്തും നിലനിൽക്കുന്ന ഭാഷാഭേദങ്ങളെത്തന്നെ പ്രയോഗിക്കുന്നതോടൊപ്പം, തൊഴിൽപരമായ സാങ്കേതിക പദങ്ങളും ഇവരുടെ ഭാഷയിൽ കടന്നുവരുന്നു.

തീരദേശഭാഷയുടെ വികലാവിഷ്കാരം

തീരദേശഭാഷയെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ഏങ്കോണിപ്പുകളും നീട്ടലുകളും ചേർത്ത് സംഭാഷണത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന കൃത്രിമതയായി പൊതുസമൂഹം തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ചെമ്മീൻ', 'അമരം' തുടങ്ങിയ ജനപ്രിയ സിനിമകളും ('ചെമ്മീനി'ന്റെ സാഹിത്യരൂപം തന്നെയും) തീരദേശഭാഷയെ വികലമായി സൃഷ്ടിച്ചു. ഇതാണ് തീരദേശത്ത് നിലനിൽക്കുന്ന യഥാർത്ഥ ഭാഷയെന്ന് കാഴ്ചക്കാർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. അതേത്തുടർന്ന് ഇത്തരം 'വികലമാതൃക'കളെത്തന്നെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടുള്ള സാഹിത്യ, കലാരൂപങ്ങൾ പിറവികൊണ്ടു.

സാറാതോമസ് 'വലക്കാർ' എന്ന നോവലെഴുതാൻ കൊല്ലത്തെ വാടി എന്ന തീരദേശ ഗ്രാമമാണ് പശ്ചാത്തലമാക്കിയത്. എന്നാൽ തികച്ചും കൃത്രിമമായ ഭാഷാശൈലിയാണ് ആ നോവലിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

"അപ്പാ നമുക്കിനി കഞ്ഞി കുടിച്ചാലോ, അപ്പോ മീനും എത്തും."

"എന്നാ വല തെക്കുപടിഞ്ഞാട്ടായി വിരിച്ചേക്കാം. ഇതാ കയറുപിടിക്ക്"(1994:25)

എന്നിങ്ങനെ മാനകഭാഷയോട് അടുത്തുനിൽക്കുന്ന ഭാഷാശൈലിയാണ് തീരദേശവാസികളുടേതെന്ന നിലയിൽ നോവലിസ്റ്റ് പ്രയോഗിക്കുന്നത്. അവിടുത്തെ സംഭാഷണഭാഷയിൽ ധാരാളം അശ്ലീലപദങ്ങൾ കടന്നുവരുന്നുണ്ടെന്നും എന്നാൽ അത്തരം പദങ്ങളെ നോവലിൽ ചേർത്തിട്ടില്ലെന്നും നോവലിസ്റ്റ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു (1994:2). "നോവലിസ്റ്റിന്റെ ഈ നിർബന്ധബുദ്ധി ഭാഷാപരമായ തനിമകളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിന് തടസ്സം തന്നെയായിരുന്നു. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളായ മാതാപിതാക്കളും മക്കളും തമ്മിൽ നടത്തുന്ന സംഭാഷണത്തിൽ പോലും ഈ കൃത്രിമത്വം മുഴച്ചുനിൽക്കുന്നുണ്ട്" (സുനിൽ മർക്കോസ്, പി., 2012;200).

കടപ്പുറഭാഷയുടെ നൈസർഗികത

തീരദേശത്തെ സംഭാഷണശൈലിയെ അമ്മട്ടിൽതന്നെ നോവലുകളിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കൃതികളുമുണ്ട്. 'ജീവിതത്തിന്റെ പുസ്തകം' എന്ന നോവലിൽ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിന്റെയും നഗരജീവിതത്തിന്റെയും വൈരസ്യം നിറഞ്ഞ ഭാഷയ്ക്ക് ബദലായി തീരദേശത്തെ മുക്കുവരുടെ നാടൻപ്രയോഗങ്ങളും വാമൊഴിയും മുന്തിനിൽക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭാഷാരീതി നോവലിസ്റ്റ് അവതരിപ്പിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയിൽനിന്നും ആദിമ മിത്തുകളിൽനിന്നും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ നിന്നുമെല്ലാം വന്നുചേർന്ന സ്വാഭാവിക ഭാഷയാണ്, ഗോവിന്ദവർമ്മരാജയുടെ പരിഷ്കൃത ജീവിതത്തിൽ നിന്നുള്ള പിൻമടക്കത്തെ സൂചിപ്പിക്കാനായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. "ചോറ്റുപാത്രത്തെ കഞ്ഞിപ്പാട്ടകൊണ്ടും, വഴക്കി എന്നതിനെ ബൗതി എന്നതുകൊണ്ടും, വടക്കുപടിഞ്ഞാറിനെ വടോക്ക് കൊണ്ടും തെക്ക് പടിഞ്ഞാറിനെ തെമ്പ്രാക്ക് കൊണ്ടും ശാരദ ഗോവിന്ദവർമ്മരാജയിൽ മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചു" (രാമനുണ്ണി, കെ.പി., 2016:85). ആധുനികജീവിതത്തിന്റെ അടയാളമായി ഗോവിന്ദവർമ്മരാജയിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന 'വെല്യഭാഷ'പോലും കടപ്പുറജീവിതത്തിന്റെ നൈസർഗ്ഗിക ഭാഷയ്ക്ക് വഴിമാറുന്നുണ്ട്.

'ലന്തൻബത്തേരി'യിലെ ഭാഷാശൈലി

കൊച്ചിയുടെ തീരദേശങ്ങളിലെ ഭാഷാപരമായ സവിശേഷതകളെ 'ലന്തൻബത്തേരിയിലെ ലുത്തിനിയകൾ' എന്ന നോവൽ സൂക്ഷ്മമായവതരിപ്പിക്കുന്നു. കൊച്ചിയുടെ തീരദേശത്ത്

സംസാരിക്കുന്ന ഞങ്ങ, നിങ്ങ, നമ്മ, പോകാമ്പോണേണ്, മറക്കാമ്പറ്റണില്ല, നോക്കണേണ്, ചെയ്യണേണാ തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഭാഷാശൈലി അസാമാന്യവഴക്കത്തോടെ നോവലിസ്റ്റ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

"കൊറച്ച് കഴിയുമ്പ എല്ലാവരും എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും മറക്കണേണെങ്കില് നമ്മ പഠിക്കണ ഹിസ്റ്ററി എണ്ടായത് എങ്ങനേണ് " (2003:97)

"കാര്യമൊണ്ട്. എക്ക വല്യ കഥേണ്. ഞങ്ങ പോലീസുകാര പേടിച്ച് വന്നേക്കണേണ്" (2003:65)

ഇങ്ങനെ കൊച്ചിയുടെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഭാഷാശൈലിയുടെ ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ 'ലന്തൻബത്തേരിയിലെ ലുത്തിനിയ'കളിൽനിന്ന് കണ്ടെടുക്കാനാകും.

ജോസഫ് വൈറ്റിലയുടെ 'സ്നേഹത്തിന്റെ മുറിവുകൾ' എന്ന നോവലിലും കൊച്ചിത്തീരത്തിന്റെ ഭാഷാശൈലി ദർശിക്കാം.

"നമ്മുടപ്പന ആശാന് വെല്ലിഷ്ട്ടോണ്" (2006:35)

"എന്റെ കർത്താവെ! നീയിതെന്ത് ചെയ്യാമ്പോണ്" (2006:36) എന്നിങ്ങനെ കൊച്ചിയുടെ തീരദേശങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള ഭാഷാശൈലി തന്നെയാണ് നോവലിസ്റ്റ് പ്രയോഗിക്കുന്നത്.

തീരഭാഷയുടെ അനന്യത

'രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകം' എന്ന നോവലിൽ കെ.എ. സെബാസ്റ്റ്യൻ, ആലപ്പുഴജില്ലയിലെ ചെത്തി, അർത്തുങ്കൽ എന്നീ തീരദേശങ്ങളിലെ ഭാഷാസവിശേഷതകൾ സൂക്ഷ്മമായി ഉൾച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

"എന്റെ പൊന്നുകുടപ്പിറപ്പുകളേ, അയലോത്തുകാരേ, ഞങ്ങടാങ്ങത്തെ നാപ്പ് ഇതേവരെ വന്നിട്ടില്ല"

"അപ്പ ഞങ്ങയെങ്ങനെ കൊതപ്പടക്കും?"

"ഞങ്ങ വെള്പ്പ്നെ ഷെമിച്ച്"

"നമ്മ ചൈനക്ക തല്ല് മേടിക്കേം"

"എന്റമ്മേച്യോ! എന്റെ നീറ്റമ്മച്യോ! മൂന്ന് ലെച്ചേ! ഇത്ന്റെ നാലിലൊന്ന് കാശൊണ്ടെങ്കി മൊട്ടക്കോഴീന വളർത്തി കോടീചൊരിയാകാം".

ഞങ്ങ, നിങ്ങ, നമ്മ അവനിക്ക (അവന്റെ), ഇവ (ഇവൾ) തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ ചെത്തിയിലെ സംഭാഷണ ഭാഷയിൽ ധാരാളമായി കടന്നുവരുന്നു. തീരദേശത്ത് അന്യം നിന്നു പോകുന്ന ചില പദങ്ങളെ സെബാസ്റ്റ്യൻ നോവലിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

"കഴിഞ്ഞ മുപ്പത് ദിവസവും മാതാവിന്റെ വണക്കമാസം ആചരിക്കുകയായിരുന്നു ഇന്ന് കടശ്ശി. ഇന്ന് മാതാവ് വരും"

"അമ്മ വീണ്ടും സങ്കടങ്ങളാൽ പൊതിഞ്ഞു. കടശ്ശി മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ മുട്ടകൾക്കുമീതെ മണൽ വിതറി"

തുടങ്ങിയ വാക്യങ്ങളിലെല്ലാം ആവർത്തിക്കുന്ന 'കടശ്ശി' എന്ന പദം ഇന്ന് തീരദേശത്തെ സംഭാഷണത്തിൽ ലുപ്തമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പദത്തിന് അവസാനം എന്നാണ് അർത്ഥം.

സന്ധ്യാസമയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന 'മുരിക്കപ്പാട്', 'ഉത്തിരിപ്പുകടം', 'അന്നാട്ടുപുള്ളി', 'കഴ്ണ്' തുടങ്ങി പ്രയോഗലുപ്തമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിരവധി പദങ്ങളെ സെബാസ്റ്റ്യൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമസ് എന്നതിനുപകരം 'നത്താൾ' എന്ന പദമാണ് നോവലിസ്റ്റ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

സങ്കരസംസ്കാരത്തിന്റെ പദാവലികൾ

തീരദേശത്തെ സങ്കരസംസ്കാരത്തിന്റേതായ പദാവലികളാൽ സമ്പന്നമാണ് ജോണി മിറാൻഡയുടെ 'ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒപ്പീസ്'. നോന, ചൂച്ചി, പപ്പാഞ്ഞി, മമ്മാഞ്ഞി, മാണ, കൊസമ്മ തുടങ്ങിയ സ്ഥാനപ്പേരുകളെല്ലാം ഇന്ന് കൊച്ചിയിലെ സങ്കരസംസ്കാരക്കാർ തന്നെ മറന്നു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. "എല്ലാവരും ഒരേ തരം മലയാളം പറയുകയും ഒരേ ജീവിതം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ കാലത്ത് നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു ജീവിതവും ഭാഷയും അടയാളപ്പെടുത്താൻ കൂടി എഴുത്തിലൂടെ കഴിഞ്ഞത് ഭാഗ്യമായി കരുതുന്നു" എന്ന് നോവലിസ്റ്റ് തന്നെ പറയുന്നുണ്ട് (2015:8).

ഭാഷയുടെ ജനാധിപത്യവല്ക്കരണം

പകരം വയ്ക്കാനില്ലാത്ത തീരദേശഭാഷയുടെ സൗന്ദര്യം അശരണരുടെ സുവിശേഷത്തിൽ കാണാം. ഈ കൃതിയിൽ തീരദേശജീവിതത്തിന്റെ ചുറ്റുപാടുകൾ, അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ, അവരുടെ സംസാരരീതി തുടങ്ങിയവയെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി പുനരവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. തീരഗ്രാമങ്ങളുടെ തനിമ നിറയുന്ന പദസഞ്ചയം ഈ നോവലിനെ മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ വേറിട്ടു നിറുത്തുന്നു. ക്രിസ്തുമസ് എന്ന പദത്തിനു പകരം നത്താൾ എന്ന പ്രയോഗം ഈ കൃതിയിൽ കാണാം. പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഓരോ വാക്കിന്റെയും അസ്തിത്വം അത് നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തിന്റെയും പ്രദേശത്തിന്റെയും അടിവേരുകളോളം ചെന്നെത്തുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നത്താൾ എന്നതിനുപകരം ക്രിസ്തുമസ് എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കാനാവില്ലെന്ന് ഫ്രാൻസിസ് നൊറോണ പറയുന്നു. "'നത്താൾ' എന്ന പദം എന്നെ ഒരു തീരദേശഗ്രാമത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. ധനുമാസത്തിലെ മഞ്ഞു കാലത്ത്, ഇല്ലായ്മകളിൽ, ഇറച്ചിയോ മറ്റുവിഭവങ്ങളോ ഇല്ലാതെ ഉണക്ക മാന്തൾ ചുട്ട്, കടലാസുകൊണ്ടു തല്ലിക്കൂട്ടിയുണ്ടാക്കിയ നക്ഷത്രവും തൂക്കി നടത്തുന്ന വളരെ എളിയ ഒരു ആഘോഷത്തെയാണ് നത്താൾ എന്ന പദം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. തീരദേശഗ്രാമങ്ങളിലെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്നും വിടരുന്ന വർണ്ണങ്ങൾ. അതൊരിക്കലും ക്രിസ്മസ് എന്ന വാക്കിൽ നിന്നു കിട്ടില്ല. നത്താളിനു നത്താളിന്റേതായ ബലവും അർത്ഥവുമുണ്ട്" (ഫ്രാൻസിസ് നൊറോണ, 2019). ഇങ്ങനെ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാഷയെ മലയാളത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഭാഷാഭേദങ്ങളും ഇവിടെ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവ ഉൾവഹിക്കുന്ന സംസ്കാരബോധ്യങ്ങളെക്കൂടി ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് നോവലിസ്റ്റ്.

അവസാനം എന്നർത്ഥം വരുന്ന കടശ്ശി തീരദേശങ്ങളിൽ വ്യാപകമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പദമാണ്. എന്നാൽ ഇന്നിത് പ്രയോഗലുപ്തമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഉപയോഗത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇത്തരം വാക്കുകളെ ഫ്രാൻസിസ് നൊറോണ ബോധപൂർവ്വംതന്നെ നോവലിലുപയോഗിക്കുന്നു. ബൈബിളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മിത്തുകളും ലത്തീൻ ക്രൈസ്തവരുടെ ആചാരങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വാക്കുകളും നോവലിൽ കടന്നുവരുന്നു.

ISSN: 2582 - 2594

ചവിട്ടാശാന് ഒടുക്കത്തെ ഒപ്പ്രശ്മ കൊടുക്കണം (2019:31)

പ്രതിഷ്ഠാതൈലം പൂശുമ്പോഴും ഹന്നാൻ വെള്ളം തളിക്കുമ്പോഴും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന കുഞ്ഞിനെ സാന്ത്വനിപ്പിക്കാൻ പതിരിഞ്ഞമ്മ പാടുപെട്ടു (2019:23)

ദൈവമേ ആരാണീ ചാവുകരിക്കലിനു വഞ്ചിയിറക്കിയത് (2019:32)

ആകാശം ദർശനക്കാരുടെ ഓപ്പപോലെ കിടന്നു (2019:33)

മുഖ്യധാരാഎഴുത്തുരീതികൾ ഏറെയൊന്നും എടുത്തുപയോഗിക്കാത്ത പദങ്ങൾ ഈ വാചകങ്ങളിൽ കാണാം.

മത്സ്യബന്ധനവുമായും കടലുമായും ബന്ധപ്പെട്ട് തീരദേശക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന തൊഴിൽബന്ധപദങ്ങളും നോവൽ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്. കച്ചാൻ കാറ്റ്, ഒടിച്ചുകുത്തി, വള്ളക്കള്ളി, വില്ലിപ്പടി, കാവുകാർ ഇങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകൾ നോവലിൽ യഥേഷ്ടം കടന്നുവരുന്നു. പകരം വയ്ക്കാനില്ലാത്ത വാക്കുകളുടെ അനന്യതയാണ് ഇവ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നതിനു പകരം റൂഹ, ശുദ്ധീകരണ സ്ഥലത്തിന് ബേസ് പ്രക്കാന തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, നഷ്ടപ്പെടുന്ന ചില നാടൻ പദപ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഗൗരവതരമായ ആലോചനയായി അത് മാറുന്നു.

മത്സ്യബന്ധനത്തിനായി രാത്രി പോകുന്നവർക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ചയാണ്, മീനുകൾ കൂട്ടം ചേർന്ന് സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വെളിച്ചം. മീൻപൊലപ്പ് എന്നാണ് ഇത് തീരദേശവാസികൾക്കിടയിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. മലയാളസാഹിത്യത്തിന് സുപരിചിതമല്ലാത്ത ഈ വാക്ക് അശരണരുടെ സുവിശേഷത്തിൽ കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. കടച്ചങ്ക്, കരിക്കലുനേരം, വടനീര് ഇങ്ങനെ ഭാഷ അപൂർവ്വമായി മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള തീരദേശഗ്രാമ്യപദങ്ങൾ നോവൽ സ്വീകരിക്കുന്നു.

തീരദേശത്തു ജനിച്ചുവളർന്ന എഴുത്തുകാർ പോലും കടലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പദങ്ങളെ എഴുതാൻ മടിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ തത്സ്ഥിതി മാറുന്നതിന്റെ സൂചനയാണ്, മലയാളഭാഷ തൊടാൻ മടിച്ചുനിന്ന തീരദേശഭാഷാശേഖരത്തിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുക്കുന്ന പദങ്ങൾ ഇന്ന് മലയാളസാഹിത്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്നത്. കടലിനോടു ചേർന്നു ജീവിക്കുന്ന പല എഴുത്തുകാർക്കും ഈ മണ്ണിന്റെ ഭാഷയെ അടയാളപ്പെടുത്താനായിട്ടില്ല. 'അവളുടെ നയനങ്ങളിൽ ആഹ്ലാദത്തിന്റെ വേലിയേറ്റം' എന്ന് അവർ എഴുതിയ ഇടത്തിൽ നിന്നുമാണ് 'അവടെ കണ്ണേ മീൻ പുലപ്പെന്ന്' തീരജീവിതത്തെ കാച്ചിക്കുറുക്കി എഴുതാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നത്. ലാളിത്യത്തിന്റെ ഈ ഭാഷാസൗന്ദര്യം മലയാളി അവന്റെ വായനയിൽ ഇരുകൈയും നീട്ടി സ്വീകരിക്കുന്നുമുണ്ട്. (ഫ്രാൻസിസ് നൊറോണ, 2019) സാധാരണജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതിന് പാർശ്വവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ടുപോയ ഭാഷയെ കൂട്ടുപിടിക്കുന്നത് ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രതിരോധമാണ്.

ഉപസംഹാരം

ഭാഷ ഒരു ആശയവിനിമയ മാർഗമെന്നതിൽ ഒതുങ്ങുന്നതല്ല; അതൊരു സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രം, ജീവിതാനുഭവം, സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങൾ, രാഷ്ട്രീയബോധം എന്നിവയുടെ പ്രതിഫലനമാണ്. ജനതയുടെ സാംസ്കാരിക സ്വത്വത്തെയും ജീവിതരീതിയെയും ഭാഷ ആഴത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. കടലിനോട് ചേർന്ന് ജീവിക്കുന്നവർ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷയിൽ അവരുടെ

ജീവിതമേഖലയായ സമുദ്രവും മത്സ്യബന്ധനവുമൊക്കെയുമായി ബന്ധമുള്ള പ്രത്യേക പദാവലികൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഈ തീരദേശജീവിതത്തെയും അതിന്റെ ഭാഷയെയും മുഖ്യധാരാസംസ്കാരം ദീർഘകാലമായി അവഗണിച്ചു. പിന്നോക്കവിഭാഗങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങളും ഭാഷയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യാനുള്ള സാമൂഹ്യ-സാഹിത്യ നീക്കങ്ങളാണ് തീരദേശഭാഷയെ സാഹിത്യചർച്ചയുടെ ഭാഗമാക്കിയത്. ഇതുവരെ മലയാളഭാഷയുടെ പ്രധാനധാരയിൽ ഉൾപ്പെടാതെനിന്ന ഈ തീരദേശഭാഷയും സംസ്കാരവും, പുതിയ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവലുകളിൽ എങ്ങനെയാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതെന്നത് പ്രത്യേക പരിഗണന അർഹിക്കുന്ന വിഷയമാണ്.

തീരദേശത്തെ സംഭാഷണശൈലിയുടെ അനന്യത ആഖ്യാനത്തിലേക്ക് ആവാഹിച്ചത് പുതിയകാല സാഹിത്യകൃതികളാണ്. പി.എഫ്. മാത്യൂസ്, ജോണി മിറാൻഡ, കെ.എ.സെബാസ്റ്റ്യൻ, സെബാസ്റ്റ്യൻ പള്ളിത്തോട്, ജോർജ്ജ് ജോസഫ് തുടങ്ങിയവരെല്ലാം 'ആന്തം പോലെ മൂർച്ചയുള്ള' തീരദേശ വാമൊഴിയെക്കൂടി എഴുത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന് മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാഷാപരമായ അതിർവരമ്പുകളെ വികസിപ്പിച്ചു. ചരിത്രത്തിന്റെ അനുസ്യൂതികളിൽ നിരന്തരം അവഗണിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ശബ്ദങ്ങൾ അതിന്റെ സവിശേഷതയോടെതന്നെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന രീതി സാഹിത്യത്തിൽ നാളിതുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന മാനകഭാഷയെന്ന സങ്കല്പത്തിൽ പിളർപ്പുകൾ വീഴ്ത്താൻ പര്യാപ്തമായിട്ടുണ്ട്. തീരദേശത്തെ വ്യവഹാരഭാഷയെന്ന നിലയിൽ 'ചെമ്മീൻ' പോലെയുള്ള സാഹിത്യകൃതികളും ജനപ്രിയസിനിമകളും പൊതുസമൂഹത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചെടുത്ത ഭാഷാസങ്കല്പനങ്ങളെ തകർക്കുന്ന പ്രക്രിയയ്ക്ക് ഇവ ആക്കംകൂട്ടി. മാനകഭാഷയിലുള്ള ശ്രേണീകരണങ്ങളെ വെല്ലുവിളിച്ച് എല്ലാത്തരം വാക്കുകൾക്കും (ഉദാത്തവും നാടോടിയും ആഢ്യവും അശ്ലീലവും) ഒരേ പ്രാധാന്യം നൽകി ഭാഷയെ ജനാധിപത്യവല്ക്കരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സച്ചിദാനന്ദൻ എഴുതുന്നുണ്ട് (2014:20). ആഢ്യവർഗ്ഗങ്ങളുടെയും അധികാരികളുടെയും ഭാഷാശൈലിക്ക് ബദലായി തീരദേശഭാഷ സാഹിത്യത്തിൽ കടന്നുവരുന്നത് ഭാഷയിൽ നടക്കുന്ന ജനാധിപത്യവല്ക്കരണത്തിന് തെളിവാണ്.

ആധാരസൂചി

അനിൽകുമാർ, ഡി. 2019 കടപ്പെറപാസ, പ്രവദാബുക്സ്, കൊല്ലം

ജെർസൻ സെബാസ്റ്റ്യൻ 2019 ഞാങ നീങ, സ്ഥിതി പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കൊല്ലം

ജോണിമിറാൻഡ 2015 ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഒപ്പീസ്, പൂർണ്ണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്.

ജോസഫ് വൈറ്റില 2006 സ്നേഹത്തിന്റെ മുറിവുകൾ, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്

ഫ്രാൻസിസ് നൊറോണ 2018(2019) അശരണരുടെ സുവിശേഷം, ഡി.സി. ബുക്സ് കോട്ടയം

മാധവൻ, എൻ.എസ്. 2003, ലന്തൻ ബത്തേരിയിലെ ലുത്തിനിയകൾ, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം

രാമനുണ്ണി, കെ.പി. 2012 (2006) ജീവിതത്തിന്റെ പുസ്തകം, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം

ശിവശങ്കരപ്പിള്ള തകഴി 2011 (1956) ചെമ്മീൻ, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം

സച്ചിദാനന്ദൻ 2014 'ഭാഷയുടെ പ്രതിലോകങ്ങൾ, ജീവിതത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ ഭാഷാ രാഷ്ട്രീയം', ഭാവിയുടെ പുസ്തകം (സുരേഷ്, പി. (എഡി.)), കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ.

സാറാതോമസ് 1994 വലക്കാർ, എൻ.ബി.എസ്., കോട്ടയം

സെബാസ്റ്റ്യൻ, കെ.എ. 2005 (2004) രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകം, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം

സുനിൽ മർക്കോസ്, പി. 2012 കടത്തീരജനതയുടെ സംസ്കാരം മലയാള നോവലിൽ, എം.ജി.യൂണിവേഴ്സിറ്റി, കോട്ടയം

 ISSN: 2582 - 2594

LITERATURE

ബാലസാഹിത്യകൃതികളിലെ ജന്തുസാന്നിധ്യം:

എൻ. സ്മിതയുടെ കൃതികളെ ആധാരമാക്കിയുള്ള ഒരു പഠനം

ശ്രീജ പി.
ഗവേഷക, വിമല കോളേജ് (ഓട്ടോണമസ്),
തൃശ്ശൂർ
Email: nairsreeja379@gmail.com

സംഗ്രഹം

ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും നിറപ്പകിട്ടാർന്നതാണ ബാല്യകാലം. നാല വയസ്സുമുതൽ ആരംഭിച്ച പന്ത്രണ്ട വയസ്സുവരെ തുടരുന്ന കാലഘട്ടമാണ് ഇത്. ആശയ വിനിമയത്തിനുള്ള ഉപാധിയായി ഭാഷയെ കുട്ടി സ്വീകരിക്കുന്നത് ഈ കാലപരിധിയിലാണ്. കുട്ടിയുടെ പദസമ്പത്തു വർദ്ധിക്കുകയും അവൻ വ്യാകരണം ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ബാല്യത്തിലാണ്. കഥകൾ വായിക്കുവാനും അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാനും കുട്ടികൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. കുട്ടികളുടെ വായനാകൗതുകം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും മികച്ച കൃതികൾ എന്ന രീതിയിലാണ ബാലസാഹിത്യകൃതികൾ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നത്. കുട്ടികളെ രസിപ്പിക്കുന്ന സാഹിത്യമാണ് ബാലസാഹിത്യം. പഞ്ചതന്ത്ര കഥകൾ, ഈസോപ്പ് കഥകൾ തുടങ്ങിയവ കുട്ടികളെ മാത്രമല്ല മുതിർന്നവരെയും രസിപ്പിച്ചിരുന്നു. പുതിയ കാലഘട്ടത്തിൽ കുട്ടികളുടെ ജീവിതം വളരെ സങ്കീർണവും തിരക്കുപിടിച്ചതുമാണ്. അവരുടെ മനസ്സിനെ ഭാവനാസമ്പന്നമാക്കാനും മാനുഷികമൂല്യങ്ങൾ വളർത്തുവാനും ബാലസാഹിത്യം സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. ബാലസാഹിത്യകൃതികളിൽ സജീവമായി കാണുന്ന ഒരു ഘടകമാണ് ആന്ത്രോപോമോർഫിസം (Anthropomorphism). ഈ ഘടകത്തെ എൻ. സ്മിതയുടെ കൃതികളെ ആധാരമാക്കി വിശകലനം ചെയ്യുവാനാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിലൂടെ ശ്രമിക്കുന്നത്.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: ബാലസാഹിത്യം, ജന്തുസാന്നിധ്യം, ആന്ത്രോപോമോർഫിസം (Anthropomorphism), ഭാവന

ആമുഖം

വാമൊഴി പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി വളരെക്കാലം മുമ്പ് തന്നെ എല്ലാ ഭാഷകളിലും പരമ്പരാഗത ഗാനങ്ങളും കഥകളും പ്രചരിച്ചിരുന്നു. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ധാരാളം സാഹിത്യകൃതികൾ കുട്ടികളെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ടു. ധാർമികവും മതപരവുമായ സന്ദേശങ്ങളായിരുന്നു ഇത്തരം കൃതികളുടെ ഉള്ളടക്കം. അച്ചടിയുടെ കണ്ടുപിടുത്തത്തോടെയാണ് ഇത്തരം കൃതികൾ കൂടുതൽ ജനഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് എത്തിയത്. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനവും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കവുമാണ് ബാലസാഹിത്യത്തിന്റെ സുവർണ്ണകാലം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. 1962ൽ ഫ്രഞ്ച് ചരിത്രകാരനായ ഫിലിപ്പ് ഏരിയസ് (Philip Arirs) 'സെഞ്ചുറിസ് ഓഫ് ചൈൽഡ്ഹുഡ്' (Centuries of Childhood) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ബാലസാഹിത്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ലക്ഷ്യങ്ങൾ

ബാലസാഹിത്യത്തിൽ പൊതുവെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ജന്തുസാന്നിധ്യം കുട്ടികളിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന താല്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് ബോധ്യപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിലൂടെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്.

പഠന സാധ്യതയും രീതിശാസ്ത്രവും

കുട്ടികളുടെ സ്വഭാവ രൂപീകരണത്തിനു സഹായിക്കുന്ന പ്രധാന ഘടകങ്ങളിലൊന്നാണ് ഉചിതമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വായന. കുട്ടികൾക്കനുയോജ്യമായ ഭാഷയിൽ അവർക്കിഷ്ടപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ, വിരസതയില്ലാതെ നൂതന ആവിഷ്കാര ശൈലിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുക എന്നത് പ്രധാനമാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ബാലസാഹിത്യ കൃതികൾക്ക് ഏതു ഭാഷയിലും വളരെ സ്വീകാര്യതയുണ്ട്. ആന്ത്രോപോമോർഫിസത്തിന്റെ ഫലപ്രാപ്തി പ്രചോദന സിദ്ധാന്തത്തിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് പ്രബന്ധം മുന്നോട്ടു പോകുന്നത്.

ചരിത്രം

ബാലസാഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ് ആന്ത്രോപോമോർഫിസം. മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവങ്ങൾ, വികാരങ്ങൾ, ലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്നിവയെ മനുഷ്യേതര ഘടകങ്ങളിൽ ആരോപിക്കുന്ന രീതിയാണ് ഇത്. ആന്ത്രോപോമോർഫിസത്തെ മനുഷ്യ മനഃശാസ്ത്രത്തിന്റെ സഹജ പ്രവണതയായി കണക്കാക്കുന്നു. ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ മനുഷ്യൻ എന്ന അർത്ഥം വരുന്ന 'ആന്ത്രോപോസ്' (Anthropos), രൂപം എന്ന് അർത്ഥമുള്ള 'മോർഫ്' (Morph) എന്നീ പദങ്ങൾ ചേർന്നു കൊണ്ടാണ് ആന്ത്രോപോമോർഫിസം (Anthropomorphism) എന്ന പദം രൂപപ്പെട്ടത്. ഹെസിയോഡിന്റെ (Hesiod) കൃതികളിലും ഈസോപ്പ്കഥകളിലും പഞ്ചതന്ത്രകഥകളിലും ഇത് വളരെ വ്യക്തമായി തന്നെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 1634ൽ ഇറ്റലിയിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട പെന്റ മെറോൺ ആണ് യൂറോപ്യൻ നാടോടികഥകളുടെ ആദ്യത്തെ പ്രധാന ശേഖരം. 1740നു ശേഷം യൂറോപ്പിൽ ബാലസാഹിത്യ രംഗത്ത് വളരെ പുരോഗതിയുണ്ടായി. 'എ ലിറ്റിൽ പ്രറ്റി പോക്കറ്റ് ബുക്ക്' (A little pretty pocket book) ആയിരുന്നു കുട്ടികളുടെ വിനോദത്തിനുള്ള ആദ്യപുസ്തകം. ഭാരതത്തിലെ ബാലസാഹിത്യത്തെ സമ്പുഷ്ടമാക്കിയതിൽ

പഞ്ചതന്ത്രം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന് വളരെ വലിയ പങ്കുണ്ട്. സി.ഇ. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഈ കൃതി സി.ഇ. 570 ന ശേഷം വിവിധ ഭാഷകളിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടു. മിത്രഭേദം, മിത്രലാഭം, കാകോലൂകീയം, ലബ്ധപ്രണാശം, അപരീക്ഷിതകാരിതം എന്നിങ്ങനെയുള്ള അഞ്ചു തന്ത്രങ്ങളെയാണ് ഇതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവായ വിഷ്ണുശർമ്മ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയത്. കുറുക്കൻ, കാക്ക, ആമ, എലി, മൂങ്ങ, ചീങ്കണ്ണി, കുരങ്ങൻ, കീരി എന്നീ ജന്തുക്കളുടെ സാന്നിധ്യം പഞ്ചതന്ത്ര കഥകളിലുണ്ട്. ആന്ത്രോപോമോർഫിസം കുട്ടികളുടെ സാമൂഹ്യ ഇടപെടലുകൾ മികച്ചതാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് പഠനങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1750കളിൽ രചിച്ചു എന്ന് കരുതുന്ന പഞ്ചതന്ത്രം കിളിപ്പാട്ടിനെയാണ് ആദ്യ മലയാള ബാലസാഹിത്യകൃതിയായി കണക്കാക്കുന്നതെന്ന് ഡോ. കെ ശ്രീകുമാർ മലയാള ബാലസാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നാടോടിക്കഥകളിലൂടെയും പാട്ടുകളിലൂടെയും ആണ കേരളത്തിലും ബാലസാഹിത്യം വളർന്നത്. കടങ്കഥകളും നാവ് ഉരുളുന്നതിനുള്ള ചൊല്ലുകളും തലമുറകളിൽ നിന്ന് തലമുറകളിലേക്കു പകർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 1860 കളിൽ കേരളത്തിൽ നാട്ടുഭാഷാ സ്കൂളുകൾക്ക് പാഠപുസ്തകം തയ്യാറാക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ആധുനിക മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ബാലസാഹിത്യം ഇടം പിടിക്കുന്നത്. വിവർത്തന കൃതികളാണ് ആദ്യകാല ബാലസാഹിത്യ കൃതികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്. മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ വനിതാ ബാലസാഹിത്യകാരി ടി സി കല്യാണിയമ്മയാണ്. കുമാരനാശാൻ, ഉള്ളൂർ, വള്ളത്തോൾ എന്നിവരും കുട്ടികൾക്കായി മികച്ച കൃതികൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാരൂർ, ലളിതാംബിക അന്തർജനം, മാലി എന്നിവരുടെ കൃതികൾ കുട്ടികൾക്കിടയിൽ വളരെ പ്രചാരം നേടി. കുഞ്ഞുണ്ണി മാഷ്, സുമംഗല, സിപ്പി പള്ളിപ്പുറം എന്നിവരുടെ രചനകളും വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

കൃതികളുടെ അപഗ്രഥനം

ബാലസാഹിത്യരംഗത്ത് സജീവ സാന്നിധ്യമായ എൻ സ്മിതയുടെ എല്ലാ കൃതികളിലും പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ ജന്തു സാന്നിധ്യം കടന്നുവരാറുണ്ട്. സ്മിതയുടെ പല കഥകളിലേയും കഥാപാത്രങ്ങൾ മൃഗങ്ങളാണ്. സ്മിതയുടെ ആദ്യ കഥാസമാഹാരമായ 'മിന്നാമിനുങ്ങും വന ദേവതയും' 2009 ലാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ആ കൃതിയിലെ രണ്ടാമത്തെ കഥയാണ് 'ചിക്കു ഒരു ചക്കര'. നന്ദുവിന്റെ വീട്ടിലെ കോഴിയായ ചക്കരയുടെയും വളർത്തുനായ ചിക്കുവിന്റെയും കഥയാണത്. തന്റെയും മക്കളുടെയും പിന്നാലെ കാര്യസ്ഥനെപ്പോലെ നടക്കുന്ന ചിക്കുവിനെ ചക്കരക്കോഴിക്ക് ഒട്ടും ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. രാത്രിയിൽ അവന്റെ കുരകേട്ട് തന്റെ മക്കൾ പേടിക്കുന്നത് അവളെ വിഷമിപ്പിച്ചു. ചിക്കുവിന് വീട്ടുകാർ നൽകുന്ന നല്ല ഭക്ഷണവും അവന് അവർ നൽകുന്ന പരിഗണനയുമെല്ലാം ചക്കരയ്ക്ക് ചിക്കുവിനോട് അസൂയ തോന്നാൻ കാരണമായി. രാത്രി ഉറങ്ങാതെ, ചെറിയ അനക്കം കേട്ടാൽപ്പോലും കുരയ്ക്കുന്ന ചിക്കുവിനെ ചക്കര ദേഷ്യത്തോടെയാണ് നോക്കിയിരുന്നത്. അവനെ ദ്രോഹിക്കാനായി ചക്കരക്കോഴി മാവിൻ ചുവട്ടിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ച പശ ചേമ്പിലയിലാക്കി ചിക്കുവിന്റെ ചോറിലേക്ക് തട്ടി, ഒന്നുമറിയാത്ത മട്ടിൽ കൂട്ടിലേക്ക് കയറി. ചിക്കു ആർത്തിയോടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. പശ തൊണ്ടയിൽ ഒട്ടി അവന്റെ തൊണ്ട അടഞ്ഞുപോയി. "ഇന്നെങ്കിലും ശല്യമില്ലാതെ ഉറങ്ങാമല്ലോ" എന്നാണ് ചക്കര ചിന്തിച്ചത്. എന്നാൽ അന്നു രാത്രി തന്റെ കൂട്ടിൽ

നിന്ന് തന്റെ രണ്ടു മക്കളെയും കടിച്ചെടുത്ത് ഓടുന്ന കുറുക്കനെ കണ്ട് അവൾ ഉറക്കെക്കരഞ്ഞു. അവൾ ചിക്കുവിനെ നോക്കി. പാവം ചിക്കു കുരയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവനു കുരയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ചിക്കുവിന്റെ കുരകേട്ടാൽ ഒരു കുറുക്കനും വരില്ലായിരുന്നു എന്ന് ചക്കര ഓർത്തു. ഇതുവരെയും തങ്ങളെ ആരും ഉപദ്രവിക്കാതിരുന്നത് ചിക്കുവിന്റെ കഴിവുകൊണ്ടാണെന്ന് ചക്കരയ്ക്കു ബോധ്യമായി. വിശ്വസ്തനായ ചങ്ങാതിയെയാണല്ലോ താൻ ചതിച്ചത് എന്നു ചിന്തിച്ച ചക്കര പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. മനുഷ്യർക്കിടയിലും ഇത്തരത്തിൽ തെറ്റിദ്ധാരണകളാൽ ആത്മാർത്ഥ സുഹൃത്തുക്കളിൽ നിന്ന് അകൽച്ച കാണിക്കുന്ന പ്രവണത കാണുന്നുണ്ട്. യഥാർത്ഥ സുഹൃത്തുക്കൾ ആരാണെന്നു തിരിച്ചറിയണമെന്നു കുട്ടികളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന ഈ കഥ എന്നും കുഞ്ഞുമനസ്സുകളിൽ തിളങ്ങി നിൽക്കും.

ഇതേ സമാഹാരത്തിലെതന്നെ 'അമ്പലക്കാള' എന്ന കഥയിലെ കാളക്കുട്ടന്റെ വാങ്മയ ചിത്രം കഥാകാരി അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഗോതമ്പിന്റെ നിറമുള്ള, കൊഴുത്ത ശരീരവും നെറ്റിയിൽ വെള്ളച്ചുട്ടിയുമുള്ള കാളക്കുട്ടനോട് എല്ലാവർക്കും സ്നേഹമായിരുന്നു. ശിവപുരം ക്ഷേത്രത്തിൽ നടയിരുത്തിയ കാളക്കുട്ടന്, ക്ഷേത്രദർശനം കഴിഞ്ഞ് പോകുന്നവർ അവൽ, പായസം ഇവയൊക്കെ കൊടുക്കാറുണ്ട്. കുറച്ചു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശക്തനായ കൂറ്റൻ കാളയായി അവൻ മാറി. അവന്റെ സ്വഭാവത്തിലും ക്രമേണ മാറ്റം വന്നു. ആളുകളെ കൊമ്പുകുലുക്കി പേടിപ്പിക്കുന്നതിൽ അവൻ രസം കണ്ടെത്തി. ശിവരാത്രി ദിവസം ഭക്തജനങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ കൊമ്പുകുലുക്കി ഓടി പലരേയും പരിക്കേല്പിച്ച അവന്റെ നേരെ ചെറുപ്പക്കാർ കല്ലും വടികളും എറിഞ്ഞു. അവനെ പിടിച്ചു കെട്ടി. അവനെ പിന്നീട് ആരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ക്ഷീണിതനായി. മുറിവിൽ ഈച്ച പൊതിഞ്ഞു തുടങ്ങി. ക്ഷേത്രപരിസരം വിജനമായപ്പോൾ ഭഗവാനെ വിളിച്ച് അവൻ കരഞ്ഞു. കരച്ചിൽ കേട്ട് എത്തിയ ശാന്തിക്കാരൻ നമ്പൂതിരി അവനോട് "ശക്തികൊണ്ടല്ല, സദ്പ്രവൃത്തികളിലൂടെയാണ് ആദരവ് നേടേണ്ടത്, നീ പഴയ കാളക്കുട്ടനായാൽ ആളുകൾ നിന്നെ സ്നേഹിക്കും" എന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ആസ്വാദ്യകരമായ കഥകളിലൂടെ ഗുണപാഠങ്ങൾ പകർന്നു കൊടുക്കുകയെന്ന മഹദ് സങ്കല്പം കഥാകാരി പിന്തുടരുന്നത് ശ്ലാഘനീയം തന്നെ. ആദ്യ കഥാസമാഹാരത്തിലെ സ്നേഹിതർ, ഐകമത്യം മഹാബലം, അഴകന്റെ മോഹം, ആയുസ്സ് എന്നീ കഥകളിലും ജന്തുക്കളാണ് പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങൾ. 'സ്നേഹിതർ' എന്ന കഥയിലെ കുറിഞ്ഞിയും കൈസർ നായയും രാജു മോന്റെ ഉപദ്രവം കാരണം സങ്കടപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും അവന് ഒരാപത്തു വന്നപ്പോൾ അവരൊത്തുചേർന്ന് അവനെ സഹായിച്ചു. കുറിഞ്ഞിയും കൈസറും മീനുത്തത്തയുമെല്ലാം കുട്ടികൾക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കുന്നത് കാരുണ്യത്തിന്റെ അമൃത ബിന്ദുക്കളാണ്. തന്നോട് ശത്രുത പുലർത്തുന്നവരെപ്പോലും ആപത്തിൽ സഹായിക്കണമെന്ന സന്ദേശം മനുഷ്യർക്ക് പരിചിതമാണല്ലോ.

കുറിഞ്ഞിക്കോഴിയുടെ മക്കളെ കുറുക്കനിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാൻ സഹായിച്ച ചില്ലനണ്ണാൻ, വിരുതൻ കാക്ക, പുളിയുറുമ്പൻ രാജാവ്, വെളുമ്പൻ മുയൽ ഇവരൊക്കെ സൗഹൃദത്തിന്റെ ഉത്തമ മാതൃകകളാണ്. മിന്നാമിനുങ്ങും വനദേവതയും എന്ന കഥയിലെ മിന്നിപ്പാറ്റ ഉറുമ്പമ്മയുടെ കാലിലെ മുറിവിൽ മരുന്നു വച്ചുകെട്ടാൻ വെളിച്ചമന്വേഷിച്ചു പോയി, കനൽക്കട്ടയും കൊണ്ടു പറന്നു വന്നു, പൊള്ളൽ സഹിച്ചു ഉറുമ്പമ്മയ്ക്കു വെളിച്ചം കാണിച്ചതും മിന്നിപ്പാറ്റയുടെ രണ്ടു കാലുകൾ കരിഞ്ഞതും, അവളുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട് അവിടെയെത്തിയ വനദേവത മിന്നിയുടെ

ISSN: 2582 - 2594

ശരീരത്തിൽ നിന്നും വെളിച്ചം നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ എന്നനുഗ്രഹിച്ചതും മിന്നിപ്പാറ്റ മിന്നാമിനുങ്ങായി മാറിയതുമെല്ലാം കുട്ടികളുടെ മനസ്സിലേക്ക് നന്മയുടെയും പരോപകാരത്തിന്റെയും വെളിച്ചം വിതറാൻ വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉറ്റ ചങ്ങാതിയെ രക്ഷിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നവർ മനുഷ്യരിലും ധാരാളമുണ്ട് എന്ന വസ്തുത കുട്ടികൾ തിരിച്ചറിയും.

'ശ്യാമവർണ്ണന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിലെ, ശ്യാമവർണന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ എന്ന കഥയിലെ ശ്യാമവർണ്ണൻ പെൺകുട്ടിക്ക് എഴുതിയ കുറിപ്പുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ ആരാണ് ശ്യാമവർണ്ണൻ എന്ന സംശയം വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടാതിരിക്കില്ല. മൂന്നാമത്തെ കുറിപ്പിൽ നിന്നുമാണ് ശ്യാമവർണ്ണൻ പേൻ ആണെന്ന സൂചന വായനക്കാർക്ക് കിട്ടുന്നത്. ശ്യാമവർണ്ണന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പിലൂടെ വ്യക്തി ശുചിത്വത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എത്ര മനോഹരമായാണ് കഥാകൃത്ത് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. 'വാനരൻ' എന്ന കഥയിൽ കാട്ടിൽ അതിക്രമിച്ചു കയറി മരം മുറിക്കുന്നവരുടെ അടുത്തേക്ക് ഫോറസ്റ്റ് ഗാർഡുമാരെ എത്തിച്ച ചിപ്പനെന്നും കുഞ്ഞനെന്നും പേരുള്ള രണ്ട് വാനരക്കുട്ടന്മാരെ സൂക്ഷ്മമായി, വാക്കുകളാൽ വരച്ചുകാട്ടിയിരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞനെ സ്നേഹിക്കുന്ന, അവനു ചെറിപ്പഴവും കടലമണികളും കൊടുക്കുന്ന സത്യൻ എന്ന വനം വകുപ്പുദ്യോഗസ്ഥനോടു വളരെ സ്നേഹവും നന്ദിയും അവൻ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. 'ജിക്കു' എന്നാണു സത്യൻ കുഞ്ഞനെ വിളിക്കാറുള്ളത്. ഒരു രാത്രിയിൽ വാതിലിൽ മുട്ടു കേട്ടു വാതിൽ തുറന്ന വനപാലകർ കുഞ്ഞനെയാണു കണ്ടത്. അവൻ ദൂരേക്കു ചൂണ്ടി പല ശബ്ദങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ച് വനപാലകരുടെ ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുകയും തേക്കു തടി മുറിച്ചു കടത്തുന്ന വനം കൊള്ളക്കാരെ പിടികൂടാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. 'വാനരൻ' എന്ന കഥയിലൂടെ വായനക്കാരിൽ വനസംരക്ഷണം എന്ന മഹാ ദൗത്യത്തിന്റെ ചെറുതൈ നടാൻ കഥാകൃത്തിനു സാധിച്ചു.

'മിത്രൻ സ്മാരക ബസ് സ്റ്റോപ്പ്' എന്ന കൃതിയിലെ മിത്രൻ നാട്ടുകാർക്ക് ഏവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ട നായയാണ്. മിത്രൻ മലയാളത്തിന്റെ 'ഹാച്ചിക്കോ' ആണ് എന്ന് കൃതിക്ക് അവതാരിക എഴുതിയ ഡോക്ടർ പ്രമോദ് കെ. നാറാത്ത് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നായയെ 'കുട്ടി' എന്നു വാത്സല്യത്തോടെ വിളിച്ചിരുന്ന ടീച്ചറമ്മയുടെ മരണത്തോടെ അനാഥനായിപ്പോയ അവനു വീടുവിട്ടിറങ്ങേണ്ടി വന്നു. ആറു ദിവസത്തിനു ശേഷം തളർന്ന ശരീരം ആടിയുലഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൻ എത്തിയത് ഒരു ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ ആയിരുന്നു. അവിടെ ആ നായ മയങ്ങിക്കിടന്നു. അവിടെനിന്ന് അമ്മു എന്ന പെൺകുട്ടിയെയും അവളുടെ മദ്യപാനിയായ അച്ഛനെയും പിന്തുടർന്നു വേച്ചുവേച്ചു നടന്ന അവൻ അവരുടെ വീട്ടിലെത്തി. പതിയെ പതിയെ ആ വീട്ടുകാരുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവനായി അവൻ മാറി. അമ്പലത്തിലെ വാരസ്യാരും ലോട്ടറിക്കാരൻ ചേട്ടനും അമ്മുക്കുട്ടിയും ചായക്കടക്കാരൻ സുമേഷും നായയെ ഏറെ സ്നേഹിച്ചു. അവർക്കെല്ലാം സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു അവൻ എല്ലാവരുടെയും ഓമനയായി മാറി. നാട്ടുകാർക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട നാരായണൻ മാഷാണ് പ്രിയങ്കരനായ അവനെ 'മിത്രൻ' എന്നു വിളിച്ചത്. കുറച്ചുനാളുകൾ കഴിയുമ്പോഴേക്കും മിത്രൻ ക്ഷീണിതനാവുകയും വയറുവേദന മൂലം അവശനായിത്തീരുകയുമായിരുന്നു. നാരായണൻ മാഷും സുമേഷും മിത്രനെ മൃഗാശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചു. കുറെനേരം പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞ ഡോക്ടർ "കുടലിൽ നിറയെ കുരുക്കളാണ്, ഇവനു വളരെ പ്രായവും ആയിട്ടുണ്ട്" എന്നു പറയുകയും വേദന ശമിക്കാൻ മരുന്നുകൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. വായനശാല കെട്ടി

ടത്തിന്റെ മെയിൻ വാർപ്പ് നടന്ന ദിവസം വാർപ്പ കഴിഞ്ഞ് നടു നിവർക്കാൻ ഒരു സ്ഥലം തേടിയെത്തിയ പണിക്കാർ ബസ്സ് കാത്തിരിപ്പ് കേന്ദ്രത്തിൽ എത്തി. അവിടെ ചെരിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന മിത്രനെ കണ്ടപ്പോൾ അവർക്ക് എന്തോ പന്തികേട് തോന്നി. സുമേഷ് ഓടിവന്ന് മിത്രനെ എടുത്തു. മിത്രന്റെ ദേഹം തണുത്തുറഞ്ഞിരുന്നു. അന്ന് രാത്രി ഉണ്ടായ ശക്തമായ കാറ്റിൽ ബസ് കാത്തിരിപ്പ് കേന്ദ്രത്തിന്റെ മേൽക്കൂര പറന്നുപോയി. നാട്ടുകാർ എല്ലാവരും അത് പുതുക്കിപ്പണിയാനുള്ള തീരുമാനത്തിലെത്തി. വളരെ പെട്ടെന്ന് തന്നെ നിർമ്മാണം പൂർത്തീകരിച്ച ബസ് സ്റ്റോപ്പിന് സുമേഷ് ആണ് പേര് നിർദ്ദേശിച്ചത്. 'മിത്രൻ സ്മാരക ബസ് സ്റ്റോപ്പ്'. പേര് എഴുതിയ ബോർഡ് വൈകുന്നേരമായപ്പോഴേക്കും ബസ് സ്റ്റോപ്പിനു മുകളിൽ ഉറപ്പിച്ചു. അമ്മുവിന്റെ അച്ഛൻ രാജൻ മികച്ച ശില്പി ആയിരുന്നതിനാൽ മിത്രന്റെ ഒരു പ്രതിമ അയാൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ചൈതന്യമുള്ള മിത്രനെയാണ് അയാൾ വാർത്തെടുത്തിരുന്നത്. ബസ്സ് സ്റ്റോപ്പിൽ പിൻകാലുകൾ മടക്കി മുൻ കാലിൽ നിവർന്ന് തലയുയർത്തി നിൽക്കുന്ന മിത്രൻ ഏവരെയും ആകർഷിച്ചു. വായനക്കാരുടെ മനസ്സിലേക്ക് അല്പം അധികാരത്തോടെതന്നെ മുൻകാലെടുത്തു വയ്ക്കുകയായിരുന്നു മിത്രൻ. മിത്രന്റെ ചലനങ്ങളെയും അവന്റെ സ്വഭാവത്തെയും വളരെ മനോഹരമായാണ് കഥാകൃത്ത് ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

'മഴത്തുമ്പി' എന്ന ചിത്രകഥാ പുസ്തകത്തിലെ തൊപ്പിക്കിളിയുടെ കൂട്ട് ചമക്കലും മുട്ടയ്ക്ക് കാവൽ ഇരിക്കലുമെല്ലാം കൊച്ചുകുട്ടുകാർ ഉത്സാഹത്തോടെ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കും. മുട്ട വിരിഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങിയ കിളിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ പതിയെ പതിയെ പറക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ വാഹനാപ കടത്തിൽ കാലുനഷ്ടപ്പെട്ട രണ്ടാം ക്ലാസുകാരിയായ മഴക്കുട്ടിയോട്, "കിളിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ എന്താ പറയുന്നതെന്ന് അറിയാമോ?" എന്ന് അമ്മ ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. അമ്മ തന്നെ അവളോട് മറുപ ടിയും പറയുന്നു "ഇനിയും ഒരുപാട് ഉയരെ പറക്കണം" എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത് എന്ന്. കൃത്രിമ കാൽ ഉപയോഗിച്ച് നടക്കാൻ തുടങ്ങിയ ആ രണ്ടാം ക്ലാസുകാരിയുടെ മനസ്സിൽ മാ ത്രമല്ല, വായനക്കാരായ എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മനസ്സിലും ഉയരെ പറക്കാൻ മോഹമുണരാതി രിക്കില്ല. 'മര്യാദപുരത്തെ മണിക്കുട്ടികൾ' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിലെ 'കുഞ്ഞനുറുമ്പിന്റെ കൊച്ചു തോണി' എന്ന കഥയിൽ തോണിയുണ്ടാക്കാൻ വാശിപിടിക്കുന്ന കുഞ്ഞനുറുമ്പിന്, ഇല ഇരുവശവും മടക്കിത്തുന്നി കൊച്ചുതോണിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത്, അത് കൊത്തിയെടുത്ത് പുഴക്കരയിലെത്തിച്ച് കുഞ്ഞനെയും കൂട്ടരേയും സന്തോഷിപ്പിച്ച തുന്നാരൻ കിളി, കൊച്ചുകൂട്ടുകാ രെ സഹായിക്കാനെത്തുന്ന അല്പം മുതിർന്ന 'ഒരു ചങ്ങാതിയെപ്പോലെയാണ്. ഇല വഞ്ചിക്ക് നല്ല ഉറപ്പുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ച്, അഹങ്കാരം കാണിച്ച കുഞ്ഞനുറുമ്പിനെ തിരുത്തിയ കുഞ്ഞന്റെ അനിയൻ ഇത്തിരിക്കുഞ്ഞൻ ഒരു മിടുക്കൻ തന്നെ. ഇതേ സമാഹാരത്തിലെ 'സ്നേഹം' എന്ന കഥ പകർന്നു കൊടുക്കുന്നത് ഏറ്റവും ഉചിതമായ സന്ദേശം തന്നെയാണ്. ശത്രുവായ പാമ്പ മ്മയുടെ കുഞ്ഞിനെയും തന്റെ മക്കൾക്കൊപ്പം ഭക്ഷണം നൽകി വളർത്തി അവൻ ഇഴയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്റെ അമ്മ താമസിക്കുന്ന മാളത്തിലേക്ക് എത്തിച്ച സുന്ദരിത്തത്ത എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങളെയും സമഭാവനയോടെ കാണണം എന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ് നൽകുന്നത്. ഈ കഥയിലെ കറുമ്പിക്കാക്ക പാമ്പമ്മയോടു പറയുന്നുണ്ട് "സ്നേഹം തന്നെയാണ് വലിയ ശക്തി, അതിനെ ജയിക്കാൻ മറ്റൊന്നില്ല". വായനക്കാരായ കുഞ്ഞുങ്ങളിലേക്ക് സ്നേഹപ്പുഴയൊഴുക്കാൻ സുന്ദരിത്തത്തയും കറുമ്പിക്കാക്കയും പാമ്പമ്മയും നന്നായി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഒരുപാടു വാഴ്ത്തിയ കവികളുടെ വാക്യങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

ISSN: 2582 - 2594

കണ്ടെത്തലുകൾ

ആന്ത്രോപോമോർഫിസത്തെ വളരെ നല്ല രീതിയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ എൻ സ്മിതയ്ക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഥാപശ്ചാത്തലമൊരുക്കുന്നതിലും ആകർഷകമായ രീതിയിൽ കഥ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നതിലും വായനക്കാരെ രസിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ ജന്തുകഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് സ്ഥാനം നൽകുന്നതിലും കഥാകാരി വളരെ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ പ്രകൃതിയിൽ സ്ഥാനമുള്ളവരാണ് മറ്റു ജീവജാലങ്ങളുമെന്ന സത്യം കുട്ടികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ സ്മിതയുടെ കഥകൾക്ക് കഴിയുന്നുണ്ട്. ലളിതമായ ഭാഷയിലൂടെ ആകർഷകമായ ആവിഷ്കാര ശൈലിയിലൂടെ കുട്ടികൾക്കിഷ്ടപ്പെടുന്ന മൃഗങ്ങളെ കഥാപാത്രങ്ങളായി അവതരിപ്പിച്ച കഥകളിലൂടെ എൻ. സ്മിത എന്ന കഥാകൃത്ത് ബാലസാഹിത്യരംഗത്തു പുതിയ പാതകൾ തുറന്ന് അതിലൂടെ കുട്ടികളെ നയിച്ച് ഭാവനയുടെ മനോഹരതീരത്തെത്തിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം

കുട്ടികളുടെ സാഹിത്യം ഇന്ന് വളർന്നുവരുന്ന സാഹിത്യ ശാഖയാണ്. കുട്ടികളിൽ കാണപ്പെടുന്ന അക്രമവാസന, ലഹരിയോടുള്ള ആഭിമുഖ്യം എന്നിവയിൽ നിന്ന് അവരെ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാനും നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ വായനയ്ക്കായി നൽകുവാനും രക്ഷിതാക്കൾക്കും അധ്യാപകർക്കും സാധിക്കും. ചെറുപ്പം മുതൽ വായന ലഹരിയാക്കിയ കുട്ടികൾ ദുഷ്പ്രവണതകളിൽ പങ്കാളികളാവില്ല; ക്രിയാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ സമൂഹത്തെ പുരോഗതിയിലേക്കു നയിക്കും. ബാലസാഹിത്യകൃതികളുടെ വായനയിലൂടെ സാഹിത്യത്തോടുള്ള ആഭിമുഖ്യം വളർത്താനും വായനയെ ഒരു സംസ്കാരമായി സംരക്ഷിക്കുവാനും കഴിയുന്നു. മികച്ച ബാലസാഹിത്യകൃതികളുടെ ലഭ്യത ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതും, അവ വായിക്കുവാൻ കുട്ടികൾക്ക് അവസരമൊരുക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതും വളരെ പ്രധാനമാണ്.

ആധാരസൂചി

* സ്മിത എൻ. മര്യാദപുരത്തെ മണിക്കുട്ടികൾ, എച്ച് ആൻഡ് സി ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2013.
* സ്മിത എൻ. മിത്രൻ സ്മാരക ബസ്സ് സ്റ്റോപ്പ്, എച്ച് ആൻഡ് സി ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2018.
* സ്മിത എൻ. മിന്നാമിനുങ്ങും വനദേവതയും, എച്ച് ആൻഡ്സി ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2009.
* സ്മിത എൻ. ശ്യാമവർണന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ, എച്ച് ആൻഡ് സി ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2012.
* ഡോ. കെ. ശ്രീകുമാർ, മലയാള ബാലസാഹിത്യചരിത്രം, പൂർണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്, 2021
* ഡോ. വി.എം.ഡി. നമ്പൂതിരി, ഈ സോപ്പു കഥകൾ, റെഡ് റോസ് പബ്ലിക്കേഷൻ, കുന്ദംകുളം, 2015.
* Philip Arirs, Centuries of Childhood: A Social History of Family Life,Translated by Robert Baldick, Knopf Doubleday publishing group USA, 1965.

ആനുകാലിക ലേഖനം

* ഷസിയ ഇ. എസ്. ബഹുസ്വരതയോടൊപ്പം വളരേണ്ട ബാലസാഹിത്യം, അന്വേഷി 2021 ഫെബ്രുവരി.

LITERATURE

കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ: വ്യത്യസ്ത സാഹിത്യചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ അടയാളപ്പെടുത്തലുകൾ

ഡോ. വിശാൽ ജോൺസൺ
അസി. പ്രൊഫസർ,
മലയാളവിഭാഗം,
യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ്, ആലുവ.
ഇ.മെയിൽ: vishaljohnson@uccollege.edu.in

സംഗ്രഹം

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മലയാളകവികളിൽ ഏറ്റവും ജനപ്രീതി നേടിയ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരെ വ്യത്യസ്ത സാഹിത്യചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എപ്രകാരം അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന അന്വേഷണമാണ് ഈ പഠനത്തിലൂടെ നിർവഹിക്കുന്നത്. ആധുനിക മലയാളസാഹിത്യം, കൈരളിയുടെ കഥ, മലയാള സാഹിത്യചരിത്രസംഗ്രഹം, മലയാള കവിതാസാഹിത്യചരിത്രം, മലയാളസാഹിത്യം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ, കേരള സാഹിത്യചരിത്രം, രാജാങ്കണം എന്നീ ഏഴ് ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് പഠനത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: സാഹിത്യചരിത്രം- വൈജ്ഞാനികസാഹിത്യം- ആധുനികത- തുള്ളൽ- ദൃശ്യകല

ആമുഖം

ഇന്നിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഇന്നലെയെ അപഗ്രഥിക്കുകയും നാളെയെ നിർമിക്കുകയുമാണ് ഓരോ ചരിത്രസൃഷ്ടിയും ചെയ്യുന്നത്. പഴമയുടെ ഊർജത്തെ, അംശത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടു മാത്രമേ നമുക്ക് പുതുമയെ കണ്ടെത്താനാവൂ. ചരിത്രം ഒന്നിനെ ഇല്ലാതാക്കിക്കൊണ്ട് പുതിയ

ISSN: 2582 - 2594

ഒന്നിനെ രൂപപ്പെടുത്തുകയല്ല, മറിച്ച് ഇത് അനുസ്യൂതിയുടെ ഭാഗമായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയാണ ചെയ്യുന്നത്. പിൽക്കാല രചനകൾക്ക് ചരിത്രബോധം ആവശ്യമാണ്. നിരൂപണാത്മകമായ സമീപനം സാഹിത്യചരിത്രപ്രക്രിയയിൽ ചെലുത്തിയില്ലെങ്കിൽ അത് വെറുമൊരു രേഖപ്പെടുത്തൽ, കാറ്റലോഗ് മാത്രമായിരിക്കും. സാഹിത്യചരിത്രം എന്നത് കേവലമായ സാഹിത്യകൃതികളുടെ ക്രോഡീകരണമല്ല, മറിച്ച് സൗന്ദര്യബോധത്തിന്റെയും യുക്തിബോധത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള അപഗ്രഥനാത്മകമായ സമീപനമാണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. എന്ത് രേഖപ്പെടുത്തി എന്നല്ല, എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തി എന്നാണ് സാഹിത്യചരിത്രവിജ്ഞാനീയത്തിലൂടെ നാം കണ്ടെത്തേണ്ടത്.

കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ: വ്യത്യസ്ത സാഹിത്യചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെ

പി.കെ.പരമേശ്വരൻ നായരുടെ 'ആധുനിക മലയാളസാഹിത്യ'ത്തിൽ നാലാം അധ്യായമായ 'കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ ജനകീയ കവി' എന്ന ഭാഗത്താണ് കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരെക്കുറിച്ച് വളരെ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഇവിടെ വ്യക്തിത്വകാലഘട്ടരീതിയാണ് അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നത്.

രാമപുരത്തുവാരിയരുടെ സമകാലികനായിരുന്ന നമ്പ്യാരെന്നും രാമപുരത്തുവാര്യർ വൈക്കത്ത് വെച്ച് മഹാരാജാവിന് വഞ്ചിപ്പാട്ട് കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ ആ വഞ്ചിയിൽ നമ്പ്യാരുമുണ്ടായിരുന്നെന്നും അതിനുശേഷം നമ്പ്യാർ എഴുതിയതാണ് പ്രശസ്തമായ കിരാതം വഞ്ചിപ്പാട്ടെന്നും ചരിത്രകാരൻ പറയുന്നു. ഇതിനു തെളിവായി അദ്ദേഹം നിരത്തുന്നത് ഭാഷാചരിത്രകർത്താവ് ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ അഭിപ്രായമാണ്. എന്തെന്നാൽ കൊല്ലവർഷം 880-ാമാണ്ടിടയ്ക്കാണ് നമ്പ്യാരുടെ ജനനമെന്ന ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ അനുമാനത്തോട് പരമേശ്വരൻ നായർ യോജിക്കുന്നു. 929-ാം ആണ്ടിൽ വഞ്ചിപ്പാട്ടുകളുടെ രാജ്യമായ അമ്പലപ്പുഴ രാജധാനിയിൽ വാര്യർ വരികയും തിരുവനന്തപുരം രാജധാനിയിൽ താമസമാക്കുകയും അക്കാലത്ത് പിറവിയെടുത്തതാണ് നമ്പ്യാരുടെ പ്രശസ്ത കൃതികളിലേറെയും എന്നു ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. പിന്നീട് രാമപുരത്തുവാര്യരെയും നമ്പ്യാരെയും ചരിത്രകാരൻ താരതമ്യത്തിന് വിധേയമാക്കുന്നു. വാര്യരിൽ, എളിയവരോടുള്ള അനുകമ്പ വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ രീതിയിൽ പ്രകടിതമാകുന്നുവെന്നും, നമ്പ്യാരിൽ അത് സാമൂഹികമായ നിലപാടിലൂടെയും ആണെന്ന വസ്തുതകൾ അദ്ദേഹം നിരത്തുന്നു.

നമ്പ്യാരുടെ സാമൂഹ്യവിമർശനസ്വഭാവമാണ് അദ്ദേഹത്തെ പൗരസ്ത്യ സാഹിത്യത്തിൽ പൊതുവേ തന്നെ അപൂർവമായ ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ ഉയർത്തിനിർത്തുന്നതെന്നും, ആ സരണിയിൽ വ്യാപരിച്ച കവികൾ നന്നേ ചുരുക്കമാണെന്നും ചരിത്രകർത്താവ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. രാജാധിപത്യത്തിന്റേയും പ്രഭുജന പ്രാമാണ്യത്തിന്റെയും സർവാതിശായിയായ സ്വാധീനശക്തിയായിരുന്നിരിക്കണം അതിന്റെ മുഖ്യകാരണങ്ങൾ. രാജാവിനോടുള്ള ഭക്തിയിലും അനുസരണയിലും കവിഞ്ഞുള്ള കർത്തവ്യം പ്രജകൾക്കില്ലായിരുന്നു. നമ്പ്യാർ സാഹിത്യരംഗത്തു പ്രവേശിച്ചതു കേരളത്തിൽ ഫ്യൂഡലിസം ശീഘ്രഗതിയിൽ അധഃപതിച്ചുവന്ന ഒരു കാലത്തായിരുന്നു. അല്പരാജാക്കന്മാരും ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും തമ്മിൽ നടന്ന പല സമരങ്ങളും അദ്ദേഹം കണ്ടു. സേനാബലമുള്ള ഒരു രാജാവ് മറ്റുള്ളവരെ കീഴടക്കുന്നതും അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ കൂടുതൽ

സൈനികശക്തിയുള്ള മറ്റൊരാൾ അയാളെത്തന്നെ ഗ്രസിക്കുന്നതും അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ദർശിച്ചു. ഈ അധികാരമോഹത്തിന്റെയും ക്രൂരതകളുടെയും ഇടയ്ക്ക് ചതികളും വഞ്ചനകളും നടമാടി. പ്രഭുക്കന്മാരുടെ താളക്രമങ്ങൾ അനുസരിച്ച ജനങ്ങളും തുള്ളി. സാമൂഹ്യകലാപങ്ങളും സാന്മാർഗികമായ അധഃപതനവും അവരെയും ബാധിച്ചു. നമ്പ്യാർ കണ്ട സമുദായസ്ഥിതി ഏതാണ്ട് ഇത്തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. ചുറ്റും കണ്ട സാമൂഹ്യസ്ഥിതി കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രഭുക്കന്മാരുടെ സാന്മാർഗികമായ അധഃപതനത്തിൽ നമ്പ്യാർ വികാരതരളിതനായി. പരിഹാസസ്ഫോരകമായ വിധത്തിൽ അവയെ ചിത്രീകരിച്ചു. രൂക്ഷമായി വിമർശിച്ചു. നിരക്ഷരരായ ജനസാമാന്യത്തെ കവിതയിലൂടെ ബോധവാന്മാരും സംസ്കാരസമ്പന്നരുമാക്കാൻ ഉദ്യമിച്ചു. ഇതരകവികളിൽനിന്നു നമ്പ്യാർക്കുള്ള പ്രത്യേകത ഇതാണെന്ന് ചരിത്രകർത്താവ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

പരിഹാസത്തിനു വിഷയമായ വിഭാഗക്കാർക്കുപോലും വിപ്രതിപത്തി തോന്നാത്ത വിധത്തിലായിരുന്നു നമ്പ്യാരുടെ വിമർശനത്തിന്റെ പോക്ക്. ഫലിതമില്ലാത്ത പരിഹാസം പരുഷമാകും. എത്ര രൂക്ഷമായ പരിഹാസവും ഫലിതത്തിൽ പൊതിഞ്ഞാൽ ഹൃദ്യമാകും. അന്നത്തെ ചാക്യാന്മാരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങൾക്കുമാത്രം കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഈ സാമൂഹ്യസാംസ്കാരിക ചികിത്സാക്രമം നമ്പ്യാർക്കല്ലാതെ മറ്റൊരു കവിക്കും ഇത്ര സമർത്ഥമായി കവിതയിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നുതന്നെ പറയാം. മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ ജനകീയ കവിയായി ചരിത്രകർത്താവ് നമ്പ്യാരെ പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവകാശവാദം നടത്തുന്ന കവി എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല മറിച്ച്, സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു വായിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും, കണ്ടും കേട്ടും രസിക്കാനും പര്യാപ്തമായരീതിയിൽ അവരുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ കുറെയെങ്കിലും പ്രതിഫലിക്കുമാറ് കവിതയെഴുതിയ കവിയായിരുന്നു എന്നേ ഇവിടെ വിവക്ഷയുള്ളൂ.

മണിപ്രവാളകാവ്യങ്ങളും ആട്ടക്കഥകളും കിളിപ്പാട്ടുകളും സഹൃദയരുടെ ഇടയ്ക്ക് എത്രതന്നെ സ്വാധീനം ചെലുത്തിവന്നെങ്കിലും സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് ആ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം തുച്ഛമാണെന്ന നമ്പ്യാരുടെ തോന്നലാണ് 'ഭടജനങ്ങൾക്ക്' ഉതകിയ തുള്ളൽപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉദയമെന്നും ഭാഷയുടെ സാമാന്യതകൊണ്ടും മറ്റു പലപ്രകാരത്തിലും ഇത് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നുവെന്നും, നമ്പ്യാർ അതു മനഃപൂർവ്വം തെരഞ്ഞെടുത്തതാണെന്നും ചരിത്രകർത്താവ് വിലയിരുത്തുന്നു. അക്കാലത്തു തകഴി, അമ്പലപ്പുഴ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പടയണി, വേലകളി മുതലായവ ധാരാളം പാടിവന്ന ചില ശീലുകളുടെ മട്ടിലാണ് നമ്പ്യാരുടെ ഓട്ടൻ, ശീതങ്കൻ മുതലായ വൃത്തങ്ങൾ. നമ്പ്യാർ തന്റെ കവിതയുടെ വൃത്തങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തതും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ചെവിക്ക് ഇമ്പം നൽകണമെന്ന സ്പഷ്ടമായ ഉദ്ദേശ്യത്തെ മുൻനിർത്തിയാണ്.

പ്രതിപാദ്യത്തിലെ ജനകീയതയും നമ്പ്യാർകൃതികളുടെ സവിശേഷതകളാണ്. പുരാണകഥാപാത്രങ്ങളെ സ്വന്തം കാലത്തെ കേരളീയ കഥാപാത്രങ്ങളായി അദ്ദേഹം രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. കഥകൾ നടക്കുന്ന പൗരാണികഭാരതത്തിലെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളേയും നഗരങ്ങളേയും അമ്പലപ്പുഴയും തിരുവനന്തപുരവുമാക്കി മാറ്റി. ഉർവശിമേനകമാർ സംസാരിക്കുന്നതു ചെമ്പകശ്ശേരി നഗരത്തിലെ സൗന്ദര്യധാമങ്ങളായ നങ്ങേലിയും ഉണ്ണൂലിയും മറ്റും സംസാരിക്കുന്ന

 ISSN: 2582 - 2594

തുപോലെയായിരിക്കും. നമ്പ്യാർ വർണിക്കുന്ന ഘോഷയാത്രകൾ, വിവാഹാഘോഷങ്ങൾ, സദ്യമേളങ്ങൾ, യുദ്ധങ്ങൾ, കാര്യാലോചനകൾ എന്നുവേണ്ട സകലതുംതന്നെ അന്നത്തെ കേരളീയജനത കണ്ടതും അനുഭവിച്ചതും മാത്രമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ അന്നത്തെ ജനസമൂഹ ത്തിന്റെ ജീവിതരീതികളിൽനിന്ന് അടർത്തിയെടുത്ത സാമൂഹ്യചിത്രങ്ങൾ മാത്രമേ തുള്ളലി ലൂടെ നമ്പ്യാർ അവതരിപ്പിച്ചുള്ളൂ.

അതോടൊപ്പംതന്നെ കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരെ ആധുനികദൃഷ്ടിയിലൂടെ വിലയിരുത്തുവാനും ചരിത്രകർത്താവ് ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. കവിതയിലൂടെയുള്ള സാമൂഹ്യവിമർശനമാണ് നമ്പ്യാ രെ പഴയകവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് ആധുനികരുടെ കൂട്ടത്തിലേക്ക് മാറ്റി നിർത്തപ്പെടാൻ കാരണം. പക്ഷെ, അതേ സ്വഭാവവിശേഷം കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഉന്നതശൃംഗങ്ങളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരുപടി താഴ്ന്ന നിൽക്കുന്നതും. ഭാവനയുടെ ഔന്നത്യത്തിൽ കൃഷ്ണഗാഥാ കർത്താവി നോടോ കണ്ണശ്ശപണിക്കർമാരോടോ എഴുത്തച്ഛനോടോ തുല്യനല്ല നമ്പ്യാർ. കവിതയേക്കാൾ മനോധർമ്മമാണ് അദ്ദേഹത്തിൽ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നത്. ഇതിനു കാരണമായി ചരിത്രകാരൻ എടുത്തുകാണിക്കുന്നത് ജീവിതചിത്രകാരനേക്കാൾ ജീവിതവിമർശകനായിരുന്നു നമ്പ്യാർ എന്നാണ്. കവിത നമ്പ്യാർക്ക് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ വിമർശമാകയാലാണ് അങ്ങനെ വന്നത്. പിന്നെ സാമാന്യർക്കു വേണ്ടിയുള്ള സാഹിത്യം എപ്പോഴും ഉന്നതശ്രേണികളിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുകയെന്നതു സാധ്യവുമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയുന്നവരുടെ മണ്ഡലം വിശാലമാണ്. കൂടാതെ പരിഭാഷയ്ക്ക് വഴങ്ങുന്നവയല്ല നമ്പ്യാരുടെ മിക്ക ഈരടിക ളും. ഉദാഹരണമായി, “കണ്ണിണകൊണ്ടു കടുകു വറക്കുന്ന പെണ്ണിനെ കണ്ടാൽ അടങ്ങുമോ പുരുഷൻ?” എന്നതാണ് ചരിത്രകർത്താവ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്.

കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ 'കൈരളിയുടെ കഥ'യിൽ കവിത ചാട്ടവാറാക്കിയ പടയണിക്കവിയായാ ണ് നമ്പ്യാരെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. മലഞ്ചരിവുകളിൽക്കൂടി ഇരമ്പിക്കുതിച്ചു പുളച്ചുപായു ന്ന കാട്ടാറുപോലെ, ഇടതടവില്ലാതെ അടിച്ചുയരുന്ന തിരമാലകൾ പോലെ, ആകാശത്തിൽ നിന്നു അനധ്യായമില്ലാതെ ചൊരിയുന്ന പേമാരിപോലെ തുള്ളിക്കളിച്ചു തള്ളിപ്പരക്കുന്ന ആ സരസ്വതീപ്രവാഹം ഏതു മഹാശൈലത്തിൽ നിന്നാണ് പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടത്? എന്നിങ്ങനെ ചോദ്യങ്ങളുടെ ശൈലിയിൽ ചരിത്രകർത്താവ് ഉന്നയിക്കുകയും ഉത്തരമായി കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

'നമ്പ്യാർ കണ്ട കേരളവും കണ്ട വിധവും' എന്ന ഭാഗത്ത് നമ്പ്യാർ ജീവിച്ച രീതിയും, രാജാക്കന്മാരുടെ കൂടെയുള്ള സഹവാസവുമാണ് നമ്പ്യാരെ ഫലിതപരിഹാസരീതിയിലു ള്ള സാമൂഹികവിമർശകനായി മാറ്റിയതെന്നു അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. നമ്പ്യാരെ ഒരു പ്രസ്ഥാനസ്രഷ്ടാവായി കണക്കാക്കുന്നു. അമ്പലപ്പുഴ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പടയണിതുള്ളൽ എന്ന പ്രാകൃതകലാരൂപത്തെ പരിഷ്കരിച്ചാണ് തുള്ളൽ എന്ന ദൃശ്യകലയും അതിനുവേണ്ടുന്ന സാഹിത്യവും അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു പറയുന്നു. കൂടാതെ തുള്ളലിന്റെ വൃത്തത്തെപ്പറ്റിയും ചരിത്രകാരൻ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. തമിഴിലെ ചെപ്പൽ, അകവൽ, തുള്ളൽ, തുങ്കൽ എന്നു നാലുമാതിരി പാട്ടുകളിൽ അംഗവിക്ഷേപത്തോടുകൂടി പാടുന്ന തുള്ളൽ എന്ന ഇനം കലിവിരുത്തമെന്ന വൃത്തത്തിലാണ് രചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നും അത് ഓട്ടൻതുള്ളലിലെ തരംഗിണി വൃത്തത്തിൽനിന്നു ഭിന്നമല്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. നമ്പ്യാർക്കവിതയുടെ ചില

സ്വഭാവങ്ങളേയും, ന്യൂനതകളേയും ചരിത്രകാരൻ എടുത്തുകാട്ടുന്നു. ഫലിതപ്രവാഹത്തിനിടയ്ക്കും സരസസംഭാഷണങ്ങളിലും ഉള്ളിൽപ്പതിയുന്ന ലോകതത്വങ്ങൾ നമ്പ്യാരുടെ മേന്മയായും, പ്രണയം, ശോകം തുടങ്ങിയ മൃദുലഭാവങ്ങൾ വർണിക്കാൻ അദ്ദേഹം സമർത്ഥനല്ലെന്നും, ഒരു കടുരസപ്രിയനാണ് നമ്പ്യാരെന്നും ചരിത്രകാരൻ കണ്ടെത്തുന്നു.

പി. ശങ്കരൻനമ്പ്യാരുടെ 'മലയാള സാഹിത്യചരിത്രസംഗ്രഹം' ഭാഷയുടെ ഉത്പത്തി, പ്രാചീന മലയാളകാലം, മധ്യമലയാളകാലം, ആധുനിക മലയാളകാലം (തുടർച്ച), ഉപസംഹാരം എന്നിങ്ങനെ ആറദ്ധ്യായങ്ങളിലായി ഭാഷയുടെ ഉത്പത്തി മുതൽ ആംഗലേയ സാഹിത്യം സ്വാധീനം ചെലുത്തിത്തുടങ്ങിയ ആധുനികകാലഘട്ടം വരെയുള്ള മലയാള ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്ന കൃതിയാണ്. നാലാം അദ്ധ്യായമായ 'ആധുനിക മലയാള കാല'ത്തിലെ തുള്ളൽ എന്ന ഭാഗത്താണ് നമ്പ്യാരെപ്പറ്റി പരാമർശമുള്ളത്.

മറ്റു സാഹിത്യചരിത്രകാരന്മാരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു രചനാരീതി നമുക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണാം. തുള്ളൽ എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തിനു പിന്നിലുള്ള ഐതിഹ്യവും, ഒരു തുള്ളൽക്കാരന്റെ വേഷത്തെക്കുറിച്ചും, അതിനുപയോഗിക്കുന്ന വാദ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശങ്കരൻനമ്പ്യാർ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

നമ്പ്യാരുടെ വാസം അധികവും തിരുവിതാംകൂറിലായിരുന്നു. ആദ്യം ചെമ്പകശ്ശേരി അല്ലെങ്കിൽ അമ്പലപ്പുഴ രാജാവിനെ ആശ്രയിച്ചു കുറെക്കാലം അവിടെ കഴിച്ചു കൂട്ടുകയുണ്ടായി. അതിനു തെളിവായി ചരിത്രകാരൻ 'കല്ല്യാണസൗഗന്ധിക'ത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ പറഞ്ഞ വരികളാണ് നിരത്തുന്നത്.

"ചെമ്പകനാട്ടിന്നലങ്കാരഭൂതനാം
തമ്പുരാൻ ദേവനാരായണസ്വാമിയും
കമ്പം കളഞ്ഞെന്നെ രക്ഷിച്ചു കൊള്ളണം!"

പഞ്ചേന്ദ്രോപാഖ്യാനം, ഹനുമദുൽപത്തി, പൗണ്ഡ്രകവധം, ഹരിണീസ്വയംവരം, കൃഷ്ണലീല എന്നീ തുള്ളലുകളിൽനിന്ന് നമ്പ്യാർ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ സേവകനായിരുന്നുവെന്നും, 933-ൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ് തീപ്പെട്ടതിനുശേഷം ഭാഗിനേയനും പ്രസിദ്ധനുമായ കാർത്തികതിരുനാൾ രാമരാജാവിനെ ആശ്രയിച്ചു കൂടിയെന്നു 'ഹരിച്ചന്ദ്രചരിത'ത്തിൽനിന്നും, 'നൃഗമോക്ഷ'ത്തിൽനിന്നും ചരിത്രകാരൻ അനുമാനിക്കുന്നു.

കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ വിദ്വാന്മാരുടെ കവിയല്ല, മറിച്ച് സാധാരണക്കാരുടെ കവിയാണ്. പിന്നീട് നമ്പ്യാർകൃതിയിലെ സവിശേഷതകൾ; ലളിതപദങ്ങളുടെ ഉപയോഗം, ഭാഷയുടെ ലാളിത്യം, ഫലിതരസം, ഹാസ്യപരാക്ഷേപം, തത്വചിന്തകൾ എന്നിവയാണെന്നു ചരിത്രകാരൻ കണ്ടെത്തുന്നു. ആംഗലേയ സാഹിത്യത്തിലെ 'പോപ്പ്' എന്ന കവിയെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന കവിയാണ് കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ എന്നും അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരു പക്ഷെ, ചരിത്രകാരനായ നമ്പ്യാർക്ക് മറ്റൊരു നമ്പ്യാരോടുള്ള മമതയായിരിക്കാം ഇത്തരം അർത്ഥങ്ങൾ കൽപ്പിക്കേണ്ടി വന്നതിന്റെ സാംഗത്യം.

എം. ലീലാവതിയുടെ 'മലയാളകവിതാസാഹിത്യചരിത്ര'ത്തിൽ 'അനുപമമായ ഒരു നൃത്തകാവ്യപ്രസ്ഥാനം- തുള്ളൽ' എന്ന ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിലാണ് നമ്പ്യാരെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്തിട്ടു

ISSN: 2582 - 2594

ള്ളത്. നൃത്തം, നൃത്യം, നാട്യം തുടങ്ങിയ അഭിനയവിഭാഗങ്ങളിൽ 'തുള്ളൽ' നൃത്തവിഭാഗത്തിലാണ് ഉൾപ്പെടുന്നതെന്നും കേരളത്തിൽ പടയണിക്ക് തുള്ളൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും നമ്പ്യാരുടെ രുഗ്മിണി സ്വയംവരത്തിൽനിന്നും ഉദാഹരണസഹിതം ലീലാവതി വ്യക്തമാക്കുന്നു.

പണ്ടൊരു പടയണികാണ്മാനെന്നെ-
ക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടാ നീ വിദ്വാൻ..

ഡോ. എസ്.കെ. നായരുടെ 'സംസ്കാരകേദാര'ത്തിൽ കണിയാന്മാരുടെ കോലം തുള്ളൽ ഓട്ടൻതുള്ളലിന്റെ ജനകരൂപമായിരിക്കണം എന്നു അനുമാനിക്കുന്നുണ്ട്. പതിഞ്ഞ മട്ടിലുള്ള ശീലാണ് പറയൻതുള്ളലിൽ. അതിനേക്കാൾ മുറുകിയുള്ള മധ്യഗതി ശീതങ്കൻതുള്ളലിൽ. ഏറ്റവും മുറുകിയ താളം ഓട്ടൻതുള്ളലിൽ. ആ നിലയ്ക്ക് വേഗത തന്നെയായിരിക്കണം പദനിഷ്പത്തിക്കടിസ്ഥാനം. തുള്ളൽ വൃത്തങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചരിത്രകാരി രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. കാകളിയും കളകാഞ്ചിയും കൃശമദ്ധ്യയുമാണ് ശീതങ്കൻ തുള്ളലിൽ. ഓട്ടൻതുള്ളലിൽ തരംഗിണിയാണ് പ്രധാനം. അർദ്ധകേക, സ്വാഗത, സുമംഗല, ഹംസപ്ലുതം മുതലായ ചില വൃത്തങ്ങൾക്കുപുറമെ ചിലപ്പോൾ വക്ത്രവും ഓട്ടൻതുള്ളലിൽ കാണും. ഓട്ടൻതുള്ളലിന്റെയും പറയൻതുള്ളലിന്റെയും ശീതങ്കൻതുള്ളലിന്റെയും തുള്ളൽക്കാരന്റെ വേഷവിധാനത്തെപ്പറ്റിയും, താളമേളങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ഗാനമാതൃകകളെപ്പറ്റിയും ചരിത്രകാരി ഗഹനമായി ചിന്തിച്ച് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സാധാരണജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്ന കലാമാതൃകകളെ സംസ്കരിച്ച് പുതിയ തുള്ളൽ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ചാക്യാർകൂത്തിന്റെ പ്രേരണാശക്തി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഭിനയശൈലി, സമൂഹവിമർശനം, ഫലിതാത്മകമായ കഥാഖ്യാനം, ഇതിഹാസപുരാണാദികളിൽനിന്നുള്ള ഇതിവൃത്തങ്ങളുടെ പ്രപഞ്ചനം, സന്ദർഭോചിതമായ സംസ്കൃത ശ്ലോകങ്ങൾ ചൊല്ലി അർത്ഥപരാവർത്തനം ചെയ്യൽ - എന്നിവയെല്ലാം ചാക്യാർകൂത്തിൽനിന്നും കുട്ടിച്ചേർത്തതാണെന്ന് ലീലാവതി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

നമ്പ്യാർകൃതികളുടെ സവിശേഷതകളെപ്പറ്റിയും, അദ്ദേഹം തെരഞ്ഞെടുത്ത കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ഫലിതരസപ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റിയും സാമൂഹികബോധത്തെപ്പറ്റിയും ചരിത്രകാരി വളരെ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണങ്ങളുടെ ധാരാളിത്തം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മറ്റൊരു സവിശേഷതയാണ്. അമ്പലപ്പുഴ ദേവനാരായണ രാജാവ് അവിടെ തുള്ളൽ നിരോധിച്ചു എന്നൊരു കഥയുണ്ട്. അമ്പലത്തിൽ കൂത്ത് നടക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാകയാലും തുള്ളൽ അവിടെ നടത്തുന്നത് അതിനു പ്രതിബന്ധമാകയാലും അങ്ങനെ കല്പിച്ചെന്നു വരാം. ചാക്യാരോടുള്ള വിശേഷ പ്രതിപത്തികൊണ്ടോ നമ്പ്യാരോടുള്ള വിപ്രവത്തികൊണ്ടോ ആവണമെന്നില്ല. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ ആ നാട്ടിൽതന്നെ അതു കാണാൻ പാടില്ലെന്നായിരിക്കുമല്ലോ വിധിക്കുക എന്നാണ് ചരിത്രകാരിയുടെ അഭിമതം.

നമ്പ്യാരുടെ പേരിനെച്ചൊല്ലിയുള്ള പണ്ഡിതരുടെ അഭിപ്രായവും ചരിത്രകാരി തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ പലതും തുള്ളലുകളിലെ വരികളിലൂടെയാണ് ഓർക്കുന്നതെന്നും, ജനഹൃദയത്തിൽ നമ്പ്യാർക്കൊരുക്കിയ സിംഹാസനത്തിൽ കയറിയിരിക്കാൻ മുമ്പോ പിമ്പോ ആർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും, തൊട്ടുതാഴെ സ്ഥാനം ചങ്ങമ്പുഴയ്ക്കാണെന്നും, 'ചോരയിൽ ചേർന്നലിഞ്ഞു പോം ഗാനധാര'കളായിരുന്നു രണ്ടുപേരുടേയും മുഖ്യസിദ്ധിയെന്നും ചരിത്രകാരി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. മറ്റു ചരിത്രകാരന്മാരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി വളരെ

ആഴത്തിൽ ലീലാവതി നമ്പ്യാരെ നോക്കിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു.

എരുമേലി പരമേശ്വരൻ പിള്ളയുടെ 'മലയാളസാഹിത്യം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ', മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ വർത്തമാനകാലം വരെയുള്ള ചരിത്രപരമായ വികാസപരിണാമങ്ങൾ അനുക്രമം അപഗ്രഥിച്ച് വിശദമാക്കുന്ന സമഗ്രമായ ഗ്രന്ഥമാണ്.

പത്താം അദ്ധ്യായമായ 'കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ: തുള്ളൽസാഹിത്യം' എന്നതിലാണ് നമ്പ്യാരെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്. തുള്ളൽക്കവിതകൾ കൈരളിയുടെ പൊട്ടിച്ചിരിയാണെന്നാണ് ചരിത്രകാരൻ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നമ്പ്യാരുടെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റി മറ്റു ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അനുമാനം തന്നെയാണ് ഇദ്ദേഹത്തിനുള്ളതും.

'കലാരൂപത്തിൽ നവീനത' എന്ന ഭാഗത്ത് തുള്ളലിന്റെ പിരിവുകളെപ്പറ്റിയും, തുള്ളൽകലാകാരന്റെ വേഷവിധാനങ്ങളെപ്പറ്റിയും, തുള്ളൽവൃത്തങ്ങളെപ്പറ്റിയും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ ചില ആദിമനിവാസികളുടെ ജാതിനാമം സൂചിപ്പിച്ചാണ് നമ്പ്യാർ തുള്ളലുകൾക്ക് നാമകരണം ചെയ്തതെന്ന എ.ഡി.ഹരിശർമ്മ (സാഹിത്യചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ - തുള്ളൽ) യുടെ അഭിപ്രായത്തോട് ചരിത്രകാരൻ യോജിക്കുന്നു.

നമ്പ്യാരുടെ കാവ്യവീക്ഷണമാണ് ജനകീയ കവിതയുടെ ഉദയത്തിനു വിത്തുപാകിയതെന്ന് ചരിത്രകാരൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കേരളീയത, മാനവികത, നാട്ടറിവിന്റെ മൂല്യബോധം എന്നിവ നമ്പ്യാർകൃതികളിൽ മുറ്റിനിൽക്കുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നമ്പ്യാർക്കുശേഷമുള്ള തുള്ളൽ പ്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ സംക്ഷിപ്തമായി രേഖപ്പെടുത്താൻ ചരിത്രകാരൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉള്ളൂരിന്റെ 'കേരളസാഹിത്യചരിത്രം മൂന്നാം വാല്യ'ത്തിൽ മുപ്പത്തി എട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരെപ്പറ്റി വളരെ ഗഹനമായി വിലയിരുത്തുന്നു. രാമപാണിവാദനും കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരും ഒരാൾ തന്നെയാണെന്നാണ് ഉള്ളൂരിന്റെ പക്ഷം. ആദ്യമേതന്നെ ചരിത്രകാരൻ കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരെപ്പറ്റിയുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള രേഖകളെപ്പറ്റി വ്യക്തമാക്കുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു ശ്രീ. പത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലെ ചില പഴയ ഓലക്കണക്കുകളിൽ കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ പേര് പ്രകടമായി പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെന്നും നമ്പ്യാർക്കു കിട്ടിയ അംഗീകാരങ്ങളെയും ഉപഹാരങ്ങളെയുംപ്പറ്റി വളരെ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഒരു രേഖയിൽ കവിയുടെ പേർ മങ്ങലത്തു കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ എന്നും കലക്കത്തു കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ എന്നും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിഷ്ണുവിലാസം കാവ്യം, സീതാരാഘവം നാടകം എന്നിവയുടെ കർത്താവായ രാമപാണിവാദനും നമ്പ്യാരും ഒരാൾ തന്നെയാണെന്ന് ഉള്ളൂർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതു ശരിയല്ലെന്നാണ് മറ്റു ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. രാമപാണിവാദനെയും നമ്പ്യാരെയും രണ്ടു കവികളായി കരുതുന്നതാകും യുക്തിസഹം എന്ന 'മലയാളസാഹിത്യം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ' എന്ന സാഹിത്യചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ എരുമേലി പരമേശ്വരൻ പിള്ള രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തുടർന്നിങ്ങോട്ട് നമ്പ്യാരുടെ ഓരോ കൃതികളെപ്പറ്റിയും പ്രത്യേകം എടുത്ത് ഉദാഹരണങ്ങൾ സഹിതം ഉള്ളൂർ വിലയിരുത്തുന്നു.

നമ്പ്യാർകൃതികളിലെ പ്രതിപാദനരീതി, പരിഹാസധോരണി, കേരളീയത എന്നിവ അതിന്റെ മേന്മകളാണെന്നും നമ്പ്യാർ തുള്ളൽക്കഥകളിൽ രസചക്രവർത്തിയായ ശൃംഗാര

ത്തെ ഒരിടത്തും സഹൃദയസമ്മതമായ രീതിയിൽ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല എന്ന ന്യൂനതയും ഉള്ളൂർ കണ്ടെത്തുന്നു. ഗ്രീസിലെ അരിസ്റ്റോഫെനീസ്, റോമിലെ ജൂവനൻ, ഫ്രാൻസിലെ മോളിയർ തുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യന്മാരായ ഹാസസാഹിത്യകാരന്മാരോട് നമ്പ്യാരെ താരതമ്യപ്പെടുത്താമെന്നും ഉള്ളൂർ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഭാഷാകവിമധ്യത്തിൽ നമ്പ്യാർക്കുള്ള സ്ഥാനം വിശിഷ്ടമാണെന്നും ഉള്ളൂർ അവകാശപ്പെടുന്നു.

തുള്ളലുകളുടെ നാമങ്ങൾ ശീലുകളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് ഉള്ളൂർ ചിന്തിക്കുന്നതെങ്കിലും പുലയരുടെയിടയിൽ പ്രചാരമുള്ള ഒരു പേരാണ് അതെന്നും, ശീതങ്കശബ്ദം പുലയജാതിയെയാണ് കുറിക്കുന്നതെന്നും, പടയണിക്ക് പുലയൻ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്ന തുള്ളലാണ് ശീതങ്കൻ തുള്ളലെന്നും ഡോ. എസ്.കെ. നായർ പറയുന്നതാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമെന്ന് മലയാള കവിതാ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ എം. ലീലാവതി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

കുട്ടികൃഷ്ണമാരാരുടെ 'രാജാങ്കണം' എന്ന ഉപന്യാസഗ്രന്ഥത്തിൽ 'നമ്മുടെ സംസ്കാരലോപം' എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ ഹാസ്യസാഹിത്യത്തിൽ രസിച്ച രസിച്ച തന്മയീഭവിച്ചതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ സംസ്കാരം എത്രമേൽ അധഃപതിച്ചുപോയി എന്നോർത്ത് മാരാർ വ്യസനിക്കുകയാണ്. കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ ശീതങ്കൻ തുള്ളലിലെ ഭീമൻ പറയുന്ന വരികൾ ഉദാഹരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

"നോക്കെടാ, നമ്മുടെ മാർഗ്ഗേ കിടക്കുന്ന മർക്കടാ, നീയങ്ങു മാറിക്കിടാ ശഠാ!"

കുറെക്കഴിഞ്ഞ് വാനരൻ ആദ്യം കുറെ താണു പറഞ്ഞുനോക്കി; എന്നിട്ടും ആ തെമ്മാടിത്തം പറയുന്ന 'നാട്ടിൽ പ്രഭു'വിന്റെ നാവടങ്ങിയില്ല. അപ്പോൾ ആ കുരങ്ങനും ഉരൽപ്പുരപ്പെണ്ണുങ്ങളെപ്പോലെ പുലഭ്യവും പുലയാട്ടും പുലമ്പുകയായി:

"പാഞ്ചാലിയെന്നൊരു പെണ്ണിനെക്കണ്ടിട്ടു
പഞ്ചബാണാർത്തി പിടിപെട്ടഹോ, നിങ്ങ-
ളഞ്ചുപേരും ചെന്നു കൈയ്ക്കു പിടിച്ചുകൊ-
ണ്ടഞ്ചാതെ വേളി കഴിച്ചെന്നു കേട്ടു ഞാൻ"

മാരാർ പറയുന്നത്, വിദ്യാവയോവൃദ്ധനും തപസ്വിയുമായ ഒരു മഹാത്മാവ് തന്റെ ഒരിളയ വീരഭ്രാതാവിനെ ആദ്യമായി കാണുമ്പോൾ പറയുന്ന വാക്കുകളാണിവ എന്നാണ്. ഈ ശകാരമൊക്കെ കേട്ടിട്ടുമുണ്ടോ, ആ വായാടിപ്പൊണ്ണൻ വായടയ്ക്കുവാൻ ഭാവം! അയാൾ പിന്നെയും നാണമില്ലാതെ നിന്നു മേനി പറയുകയാണ്. മാരാർ സമ്മതിക്കുന്നു കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടേതു ഹാസ്യസാഹിത്യമാണെന്ന്. പച്ചപ്പാമരന്മാരും പഠിച്ച പാമരന്മാരുൾപ്പെട്ട തന്റെ സദസ്യരെ തെരുതെരെ കിക്കിളിപ്പെടുത്തി വിടുകമാത്രമാണ് നമ്പ്യാരുടെ ലക്ഷ്യമെന്നും അതിൽ കവിഞ്ഞൊന്നും അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും മാരാർ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം

ഓരോ സാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾക്കു പിന്നിലും ഓരോ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ ജന്മദേശത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും അഭിപ്രായഭിന്നതയില്ല. എന്നാൽ നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചരിത്രകാരന്മാർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരാണ്. ഓരോ സാഹിത്യചരിത്രകാരന്മാരും തൂലിക ചലി

പ്പിക്കുമ്പോൾ ചിലത് വിട്ടുപോകുന്നു. അടുത്തയാൾ അതിനെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. നമ്പ്യാരുടെ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റിയും എല്ലാ പണ്ഡിതരും ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്. കുട്ടികൃഷ്ണമാരാരുടെ വിമർശനം ഒഴിച്ചാൽ നമ്പ്യാരെ ജനകീയകവിയായി എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്നു. നമ്പ്യാർ കൃതികളിലെ സവിശേഷതകളെയും ജനപ്രീതിയെയും നമ്മുടെ സാഹിത്യലോകം വിലപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കുന്നു.

ആധാരസൂചി

ഉള്ളൂർ, എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ. കേരള സാഹിത്യ ചരിത്രം (മൂന്നാം വാല്യം), പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ്, കേരള സർവ്വകലാശാല, തിരുവനന്തപുരം: 1990.

കുട്ടികൃഷ്ണമാരാര്. രാജാങ്കണം, കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ: 1988.

കൃഷ്ണപിള്ള, എൻ. കൈരളിയുടെ കഥ, ഡി.സി.ബുക്സ്, കോട്ടയം: 2010.

പരമേശ്വരൻ നായർ, പി.കെ. ആധുനിക മലയാളസാഹിത്യം, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ: 1954.

പരമേശ്വരൻ പിള്ള, എരുമേലി. മലയാളസാഹിത്യം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ, കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ: 2009.

ലീലാവതി, എം. മലയാള സാഹിത്യചരിത്രസംഗ്രഹം, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ: 1992.

ശങ്കരൻ നമ്പ്യാർ, പി. മലയാള സാഹിത്യചരിത്രസംഗ്രഹം, കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ: 2001.

ശർമ്മ, വി.എസ്. ഭാരതീയ സാഹിത്യശില്പികൾ, കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ: 2018.

LITERATURE

അഷിതയുടെ കഥകളിലെ സ്ത്രീ ആഖ്യാനം, ഒരു പഠനം

ഷമീന ഷിറിൻ
ഗവേഷക
മലബാർ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ്
കോഴിക്കോട്

സംഗ്രഹം

കഥ പറയുക എന്നാണ് പൊതുവേ ആഖ്യാനം എന്ന പദം കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. എങ്കിലും കഥപറച്ചിലിലൂടെ രൂപമെടുക്കുന്ന ഭാഷാരൂപത്തെയും ആഖ്യാനം എന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. ഇവിടെ അഷിതയുടെ കഥകളിലെ സ്ത്രീ ആഖ്യാനം എങ്ങിനെയെന്ന് വിശകലന വിധേയമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സ്ത്രീയുടെ സാമൂഹികമായ പദവികളല്ല, മറിച്ച് ആന്തരികമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന അനേകം സ്ത്രീകളെ അഷിതയുടെ കഥകളിലെമ്പാടും കാണാം. അത്യന്തം സൂക്ഷ്മമായ ജീവിതതലങ്ങളെ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന അഷിതയുടെ കഥാരചനകൾ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ വിവിധ തലങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നു. അഷിതയുടെ സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ആഖ്യാനം എങ്ങനെയെന്ന് വിലയിരുത്തി ഏത് നിലയിലാണ് സ്ത്രീ ഇന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് അന്വേഷിക്കുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിലൂടെ.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: ആഖ്യാനം, സ്ത്രീ, കുടുംബം, പ്രതിരോധം

കഥകളിലെ സ്ത്രീ

കുടുംബത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു നില ബോധപൂർവം സൃഷ്ടിച്ചെടുത്ത് അതിൽ നിഗൂഢമായി ആഹ്ലാദിക്കുകയും സ്വകാര്യതയിൽ അഭിരമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പെണ്ണവസ്ഥകൾ അഷിതയുടെ കഥകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. സമൂഹം സൃഷ്ടിച്ച ചില വൃത്തസങ്കൽപ്പങ്ങളിൽനിന്ന് കുതറിമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സ്ത്രീമനസ്സുകളെ മിക്ക കഥകളിലും കാണാം. ലൈംഗികത പ്രത്യക്ഷമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും പരോക്ഷമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. 'കണ്ണാടികളിലെ

പ്രതിച്ഛായകൾ' എന്ന കഥയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട വീട്ടിൽ ഒരു അപരിചിതനോടൊത്ത് തനിച്ചാണെന്നുള്ള ബോധം നായികയിൽ ഒരായിരം കുഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞ ചിന്തകൾ ഉണർത്തുന്നുണ്ട്. ഫ്ലാറ്റിലേക്ക് അപ്രതീക്ഷിതമായി കയറിവന്ന സുഹൃത്തിനെയും സുഹൃത്തിന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന അപരിചിതനെയും സൽക്കരിച്ച വൈകുന്നേരത്തിൽ പല നിമിഷത്തിലും അവളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വൈകാരികതൃഷ്ണകൾ കാണിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റെ നേരെയുള്ള തൃഷ്ണകളെ ഒരേസമയം ഭയക്കുകയും എന്നാൽ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീയെ 'മുഖം തിരിച്ചിരിക്കുന്ന പാവകളി' ലും കാണാം. സദാചാരസങ്കൽപ്പങ്ങൾ തീർത്ത വലയത്തെ ഓർക്കുകയും എന്നാൽ തന്റെ കാമനകളെ തിരിച്ചറിയുകയും, രണ്ടിനുമിടയിൽ വലയുകയും ചെയ്ത കഥാപാത്രമാണിത്. സ്വന്തം മനസ്സിന്റെ നേർക്ക് നോക്കാൻ കഴിയാത്ത ഈ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന കഥകളാണ് പലതും. എന്നാൽ അതിൽനിന്ന് മുക്തയാകാനുള്ള ശ്രമം വിഫലമാകുന്നു. അതിന്റെ നിസ്സഹായതയാണ് കഥകളിലൊക്കെ നിഴലിക്കുന്നത്. പല കഥകളും മനുഷ്യന്റെ ജൈവികചോദനകളും സദാചാരവ്യവസ്ഥയും തമ്മിലുള്ള കലഹമാണ്.

"എന്തു പറയാനാണ്! പറയേണ്ട കാലമൊക്കെ കഴിഞ്ഞില്ലേ. ഇനി കേൾക്കേണ്ട കാലമാണ്!" നിലവിലുള്ള അവസ്ഥയെ ന്യായീകരിക്കുന്ന മനോഭാവമാണ് ആഖ്യാതാവിന്റേത്. അത് എഴുത്തുകാരി തന്നെയാവാം. നിലവിലുള്ള അവസ്ഥയോട് താദാത്മ്യപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പ്രേമത്തിന്റെയും വിവാഹത്തിന്റെയും വിഡ്ഢിത്തത്തെ പരിഹസിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഭാരമേറിയ മനസ്സും തളംകെട്ടിയ നിശ്ശബ്ദതയും എവിടെയും കാണാം. ഇത്തരത്തിൽ വിവാഹത്തിന്റെ, കുടുംബത്തിന്റെ വ്യർത്ഥത പേറുന്ന ജീവിതങ്ങൾ അഷിതയുടെ കഥയുടെ വിഷയങ്ങളാണ്.

ആഗ്രഹങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുകയും തനിക്ക് നേരെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുകയും അവസാനം അതേ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയിൽ തന്നെ തുടരുന്ന സ്ത്രീകൾ, അതിന് തന്റേതായ ന്യായങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയാണ്. നിലനിൽപ്പിനുള്ള ന്യായീകരണങ്ങൾ ആണത്. 'വാരാന്ത്യം' എന്ന കഥയിൽ നായിക തന്റെ കാമനകളെ അതിസൂക്ഷ്മമായി തിരിച്ചറിയുകയും എന്നാൽ പിന്നീട് അതിനെ അതേ കൗശലത്തോടെ കുഴിച്ചുമൂടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചതുരംഗം കളിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മനസ്സുകളുടെ ചതുരംഗക്കളി മനോഹരമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്ന കഥയാണ് 'ചതുരംഗം' എന്ന കഥ. ഭർത്താവും കൂട്ടുകാരൻ രാജേന്ദ്രനും തമ്മിലുള്ള കളി വീക്ഷിച്ച് മാസികയുടെ താളുകൾ അലക്ഷ്യമായി മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാര്യയുടെ മനോവികാരങ്ങളിലൂടെയുള്ള സഞ്ചാരമാണ് ചതുരംഗം. ചതുരംഗകളത്തിന്റെ അതിരുകളിൽ മൂന്നു പേരുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാ കളികളും നീക്കങ്ങളും നടക്കുന്നത് കളികളിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരായ രണ്ടു പ്രതിയോഗികളിലല്ല, അവളുടെ മനസ്സിലാണ്. രണ്ടു പുരുഷന്മാർ കരുക്കൾ വെട്ടുമ്പോൾ അവിടെ സ്ത്രീ എന്നും ഇര മാത്രമാണ്. വെറും കരുവോ ആണിന്റെ കരുനീക്കങ്ങളുടെ ഇരയോ അല്ലെന്ന് സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കാനുള്ള ഒരു വിഫലശ്രമമായിരുന്നു അവളുടേത്. ഭർത്താവിന്റെ സുഹൃത്തിനോട് തോന്നിയ ലൈംഗികതൃഷ്ണയെ അടക്കി ഒരു സാധാരണവീട്ടമ്മയിലേക്ക് മടങ്ങാൻ അവൾ സ്വയം നിർബന്ധിതയാകുന്നു. "അഭി ഉരുക്കുന്നത് എന്റെ പാവം മനസ്സിനെയാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. അഭിക്കും അതോർക്കുമ്പോഴൊക്കെ എനിക്കും ബോധ്യമാവാറുണ്ട്, കെട്ടടങ്ങാത്ത കനലുകൾ നമ്മളെല്ലാവരും ഉള്ളിൽ കൊണ്ടു നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന്". പക്ഷേ "അവനവനു മാത്രം അടിമയായിരിക്കുന്നതായിരിക്കാം നല്ലത് ചിലപ്പോഴെങ്കിലും..."

ISSN: 2582 - 2594

എന്ന സ്വയം ന്യായീകരണത്തിലൂടെ അഭിലാഷങ്ങൾ കെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

അഷിതയുടെ കഥാപശ്ചാത്തലം നടക്കുന്നത് ഭൂരിഭാഗവും കുടുംബത്തിലാണ്. മധ്യവർഗ്ഗ കുടുംബത്തിന്റെ വീട്, അകത്തളങ്ങൾ എന്നിവയാകുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ. നഗരവും നഗരത്തിലെ ഫ്ലാറ്റും കഥയിലെ സംഭവങ്ങൾക്ക് ആധാരമാകുന്ന സ്ഥലങ്ങളാകുന്നു. പലപ്പോഴും ഫ്ലാറ്റിലെ ഒറ്റമുറി മാത്രമായി കഥയുടെ സ്ഥലം മാറുന്നു. ചതുരംഗത്തിലും വാരാന്ത്യങ്ങളിലുമൊക്കെ ഈ ഒരൊറ്റ മുറി കഥയുടെ മുഴുവൻ പശ്ചാത്തലമായി വരുന്നത് നമുക്ക് കാണാം. വീടിന്റെയും കിടപ്പു മുറിയുടേയും അടഞ്ഞ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെട്ട കഥകളാണ് അഷിതയുടേത്.

പ്രാദേശികമായ ഏതെങ്കിലും ഭാഷയല്ല അഷിതയുടേത്. കേവലമായ ഭാഷ തന്നെയാണ്. മൗനത്തിന്റെ ഭാഷ അഷിതയുടെ കഥകളിൽ തളം കെട്ടി കിടക്കുന്നു. വാക്കുകളിൽ കിട്ടാത്ത സത്യത്തിന്റെ അംശം മൗനത്തിൽ നോക്കിക്കാണാനുള്ള ശ്രമമാണത്. ആകുലതയുടെ നിസ്സ ഹായതയുടെ ഭാഷയാണ് പലപ്പോഴും ചോദ്യങ്ങളായി സംശയങ്ങളായിത്തീരുന്നത്.

റോബിൻ ലകോഫ്, ഹഡ്സൺ, ജസ്പേഴ്സൺ തുടങ്ങിയ നിരവധി ചിന്തകർ ഭാഷയിലെ ലിംഗപദവിയെ പറ്റി ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അഷിതയുടെ കഥകളിലെ ഭാഷാപരമായ സവിശേഷ തകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ലിംഗ പദവിയിലെ വ്യത്യാസം ഭാഷയിൽ തെളിഞ്ഞും മറഞ്ഞും കാണാം. ശബ്ദശാസ്ത്രം, പദാവലി, വ്യാകരണം, ആശയവിനിമയത്തിന് എടുക്കുന്ന വിഷയം, ആശയപ്രകാശനരീതി എന്നിങ്ങനെ പല തലങ്ങളിലാണ് ആൺ-പെൺ ഭാഷാവ്യത്യാസങ്ങൾ പൊതുവായി കാണുന്നത്. ഈ പ്രകാശനരീതികളിലോരോന്നിലും ആൺ-പെൺ ഭാഷകൾ തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നിവർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഈ വ്യത്യാസം സംസ്കാരത്തെയും സമൂഹത്തെയും പറ്റി സൂചനകൾ തരുന്നുണ്ട്. വ്യത്യസ്തങ്ങളായ താൽപര്യങ്ങളും റോളുകളും ഉറപ്പിച്ചെടുക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള അബോധമായ ശ്രമങ്ങളാണതൊ ക്കെയും.

സംസാരിക്കുന്നയാളുടെ സ്വത്വം, വികാരം മുതലായവയെല്ലാം ഉച്ചാരണരീതി, ശബ്ദവ്യത്യാ സം, ഉറപ്പിക്കൽ എന്നിവയിലൂടെ കണ്ടെടുക്കാം. "എനിക്ക് ഇതാ മനസ്സിലാവാത്തത്. എന്താ കീർത്തിക്കീ ലാസ്റ്റ് മിനിട്ടിലൊരു ചാഞ്ചാട്ടം ഏ?". 'എന്നിട്ടോ' എന്ന കഥയിൽ സതീശൻ കാമുകിയുടെ മാറ്റത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയാണ് ഇവിടെ. അധികാരത്തിന്റെ ആജ്ഞയുടെ സ്വരമാണ് ഇവിടെ നിഴലിക്കുന്നത്. ഇവിടെ കാണുന്ന 'ഏ' ശൂന്യപദം അധീശത്വത്തിന്റെ, ജുഗുപ്സയുടെ ഒക്കെ ശബ്ദമാകുന്നു. സംസാരത്തിനിടയിൽ കടന്നുപോകുന്ന ശൂന്യവിശേഷണ ങ്ങൾ ഭാഷാഗതിയേയും കർതൃത്വപദവിയേയും നിർമ്മിക്കാറുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു അർത്ഥവും ഉൽപാദിപ്പിക്കാത്ത പദങ്ങളാണ് ശൂന്യപദങ്ങൾ.

"ഒരു പുരുഷന്റെ സ്നേഹം പിടിച്ചുപറ്റാനും നിലനിർത്താനും വേണം ഒരു മിടുക്ക്... ഹും!" (വിവാഹം ഒരു സ്ത്രീയോട് ചെയ്യുന്നത്).

"എന്താ ഇത്, കൊച്ചുകുട്ടികളെപ്പോലെ? ഉറക്കു, ഉം..." (തതാഗത)

"തളർന്നു താണ ശബ്ദത്തിൽ അന്നമ്മ അനുസരണയോടെ പറഞ്ഞു: ഓ" (പൂർണവിരാ മങ്ങൾ).

കൃത്യതയില്ലാത്ത ഭാഷാ ഉപയോഗവും അഷിതയുടെ കഥകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

"അപ്പോ എന്തേ കുട്ടി ബാലു നിങ്ങടെ ഒപ്പം വന്നില്ല്യ? കത്തും കാണാൻ ല്യല്ലോ? അവിടെ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ..." (അമ്മ എന്നോട് പറഞ്ഞ നുണകൾ)

"എല്ലാം ഉണ്ടായി അമ്മേ, സ്നേഹം ഒഴിച്ച്..." (അമ്മ എന്നോട് പറഞ്ഞ നുണകൾ). ഇവയെല്ലാം ആൺഭാഷയിലെ അധികാരത്തെയും പെൺഭാഷയിലെ അരക്ഷിതാവസ്ഥയെയും തുറന്നു കാട്ടുന്നു.

സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ കൂടുതൽ മര്യാദ പുലർത്തുന്ന ഭാഷാശകലങ്ങൾ പൊതുവേ പെൺഭാഷയുടെ പ്രത്യേകതയായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. സാമാന്യമായി സംസാരത്തിനിടയിൽ ചെയ്യേണ്ട ഒന്നാണ് മര്യാദയെങ്കിലും അധികാരത്തെ ഒറപ്പിച്ചെടുക്കാൻ വേണ്ടി ആൺഭാഷയിൽ അത് കാണാറില്ല. ശൂന്യവിശേഷണങ്ങളുടെ ആധിക്യം, അനുബന്ധ ചോദ്യങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം, സംസാരത്തിനിടയിൽ ഉറപ്പില്ലായ്മ, ഭാഷണത്തിൽ മര്യാദക്കൂടുതൽ തുടങ്ങിയ സ്ത്രീഭാഷണങ്ങൾ അവിടെ ആത്മവിശ്വാസം ഇല്ലായ്മയാണ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. സംഭാഷണം ലിംഗപദവി ഒറപ്പിച്ചെടുക്കാൻ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. സംസാരിക്കുന്ന വിഷയം, സംസാരിക്കുന്ന രീതി ഇവിടെ പ്രധാനമാവുന്നു.

മാനസിക-ശാരീരിക-സാംസ്കാരിക ഘടകങ്ങൾ കൂടി ഭാഷയുടെ നിർമ്മിതിയെ സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്. സാമൂഹികാവസ്ഥയുടെ കർമ്മസ്ഥിതി, വ്യവസായവൽക്കരണത്തോടെ കുറയുകയല്ല, കൂടുകയാണ് ചെയ്തത്. പൊതുമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നും ഗാർഹികമണ്ഡലത്തിലേക്ക് പെൺനിലകൾ പരിവർത്തിപ്പിച്ചതിൽ മുതലാളിത്ത താല്പര്യങ്ങൾക്ക് ചെറുതല്ലാത്ത പങ്കുണ്ട്. പരാശ്രയമാവശ്യപ്പെടുന്നതും ലളിതവും വൈകാരികവും ചിന്താശൂന്യവുമായ ഭാഷാരീതി പെൺഭാഷയുടേതാക്കി മാറ്റിയെടുക്കുന്നതിൽ പരസ്യങ്ങളും മാധ്യമങ്ങളും സാഹിത്യവും തുല്യ പങ്കു വഹിക്കുന്നു.

ശബ്ദം, അർത്ഥം, ധ്വനി, രീതി, ഗുണം അലങ്കാരം എന്നിങ്ങനെ പല ഘടകങ്ങൾ രചനയ്ക്ക് സൗന്ദര്യം നൽകുന്നു. കഥാകൃത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്ന പലതരം പദങ്ങളും സംവിധാനരീതികളും ആകാംക്ഷയും വൈകാരികതയും ജനിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന മറ്റുഘടകങ്ങളും ആഖ്യാനത്തെ സംബന്ധിച്ച പഠനത്തിൽ പ്രധാനമാണ്. ഇത്തരത്തിൽ അമൂർത്തമായ ആശയങ്ങൾ മൂർത്തമായ ധാരണകളാക്കി ബന്ധിപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നവയാണ് രൂപകങ്ങൾ. വായനക്കാർക്ക് ആശയങ്ങൾ കൂടുതൽ തെളിമയോടെ എത്തിക്കാൻ ബിംബങ്ങളും രൂപകങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നത് സഹായിക്കുന്നു. അഷിതയുടെ കഥകളിൽ ആവർത്തിച്ച് 'നുണ' എന്ന ബിംബം വരുന്നത് കാണാം. ജനാല, വെയിൽപ്പാളി തുടങ്ങിയ സിംബലുകളും വരുന്നു. ധ്വനിപ്രധാനമായ കഥകളാണ് അവരുടേത്.

അഷിതയുടെ കഥാപാത്രങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദമായി ഏകാന്തത അനുഭവിക്കുന്നവരാണ്. നഗരത്തിന്റെയും ബഹളത്തിന്റെയും ഇടയിൽ കിടക്കുമ്പോഴും അസ്വസ്ഥത നിഴലിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളാണിവരൊക്കെയും. കുടുംബിനി, ഭാര്യ, വിവാഹിത, പെൺകുട്ടി തുടങ്ങിയ സവിശേഷപ്രതിനിധികളെയാണ് അഷിതയുടെ എല്ലാ കഥകളിലും കാണുക. ദാമ്പത്യത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോകുന്ന സ്ത്രീയുടേയും പുരുഷന്മാരുടേയും ജീവിതത്തെ അങ്ങേയറ്റം നിസ്സംഗമായി നോക്കിക്കാണുകയാണ് ഈ കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെ.

 ISSN: 2582 - 2594

ഉപസംഹാരം

കേവലമൊരു ആശയവിനിമയം എന്ന ധർമ്മത്തിലുപരി സാംസ്കാരികവ്യവസ്ഥയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നാണ് ഭാഷ എന്ന് സൊസ്യൂർ പറയുന്നുണ്ട്. ഭാഷയിലെ ചിഹ്നങ്ങൾ സ്വയം അർഥം ഉണ്ടാക്കുകയും പലതരം താരതമ്യത്തിലൂടെ അർത്ഥം കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ എഴുത്തിനെയും രചനാപരമായ പ്രത്യേകതകളെയും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനാണ് ആഖ്യാനശാസ്ത്രം ശ്രമിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ എഴുത്തും ആസ്വാദനവും സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക പ്രാധാന്യമുള്ള പ്രവൃത്തിയായി മാറുന്നു.

അഷിതയുടെ കഥകളുടെ ആഖ്യാനപരമായ സവിശേഷതകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിലൂടെ അതിൽനിന്ന് രൂപപ്പെട്ടുവരുന്ന സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക-രാഷ്ട്രീയ നിലയെ കണ്ടെത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അത്യന്തം സൂക്ഷ്മമായ സ്ത്രീജീവിതത്തെ അനാവരണം ചെയ്യുകയാണ് അഷിതയുടെ കഥകളോരോന്നും.

സാമൂഹികപദവിയും ലൈംഗികപദവിയും സ്ത്രീയുടേയും പുരുഷന്റെയും ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളെ വ്യത്യാസമാക്കുന്നു. ലിംഗപരമായ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ അഷിതയുടെ കഥകളിൽ കാണാം. ഭാഷയുടെ എല്ലാ പരിമിതികളുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് സ്ത്രീ എഴുതാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. അത് അവളുടെ ഇച്ഛകളേയും വികാരങ്ങളേയും ആവിഷ്കരിക്കാൻ മതിയാകാതെ അനുചിതമായിത്തീരുന്നു. ദീർഘം കുറഞ്ഞ ധ്വനി പ്രധാനമായ കഥകളാണ് അഷിതയുടേത്. സ്ത്രീസ്വത്വമാവിഷ്കരിക്കാൻ ഭാഷ പര്യാപ്തമാവുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഭാഷ വളച്ചുകെട്ടുള്ളതും ധ്വനിയും ഭാവവും കൂടുതലുള്ളതുമായിത്തീരുന്നു. ആയതിനാൽ പദവിന്യാസം, ശൈലി, ബിംബം എന്നിവ ആധാരമാക്കി സ്ത്രീയുടെ മാത്രമായ ശൈലി അന്വേഷിക്കുന്നത് സഫലമാകണമെന്നില്ല. അതിൽ നിന്ന് മാറി സ്വന്തമായ ഭാഷ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത് ആൺകോയ്മയിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോവാനുള്ള ശ്രമമാണ്. എന്നാൽ അതിൽ നിന്ന് മാറാനുള്ള ബോധപൂർവമായ ശ്രമം അഷിതയുടെ ഭാഷയിൽ കാണാനില്ല. കഥകളിലുടനീളമുള്ള നിശബ്ദത ബന്ധങ്ങൾക്കിടയിലെ ഒറ്റപ്പെടലിനെയും നിസ്സഹായവസ്ഥയേയും അർഥമില്ലായ്മയേയും കാണിക്കുന്നു. ഒരു എഴുത്തുകാരിയുടെ ഭാവന അവരുടെ ജീവിതങ്ങളിൽ നിന്നും സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിന്നും അടർത്തിമാറ്റി കാണാനാവില്ല. അവരുടെ പല രചനകളും അവരുടെ അനുഭവങ്ങളെന്ന നിലയിൽ പുറത്തുവരുന്നതാണ്.

വിവാഹത്തെയൊരു സ്ഥാപനമായി, അധികാരപ്രയോഗം നടത്തുന്നതിനനുവാദമുള്ള സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഏകകമായി വിലയിരുത്തുന്ന അഷിതയുടെ കഥകളിൽ വിവാഹത്തെക്കുറിക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന പദാവലികൾ, അധികാരം രാഷ്ട്രസങ്കല്പം എന്നിവയോട് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. വിവാഹമെന്ന സ്ഥാപനത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന ഭാവനാത്മകവും സ്വതന്ത്രസങ്കല്പത്തിലൂന്നിയതുമായ ഉപകരണമായാണ് അഷിതയുടെ കഥകളിൽ 'നുണ' എന്ന ബിംബം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. വിധേയത്വം, സദാചാരം എന്നീ ആശയാവലികളെ നിർമിക്കുന്ന സാമൂഹിക വ്യവഹാരങ്ങൾക്കുള്ളിലാണ് അഷിതയുടെ കഥകളിലെ സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവർ ദാമ്പത്യത്തിനുള്ളിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടക്കാൻ സ്വയം വിസമ്മതിക്കുന്നു. സ്വയം അനുസരിക്കുകയും വിധേയപ്പെടുകയും വഴി അവർ സാമൂഹിക വിലക്കുകളെ അനുസരിക്കുന്നു. സ്ത്രീയുടെ സാമൂഹിക പദവിക്ക് കാലഘട്ടമോ നവോത്ഥാന ആശയസംഹിതകളോ സമകാലിക സാമൂഹികമുന്നേറ്റ

ങ്ങളോ മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് അഷിതയുടെ കഥകൾ തെളിയിക്കുന്നു. ഇതിനെതിരെയുള്ള പ്രതിരോധ ഉപകരണമായി നിശബ്ദതയെയാണ് അഷിത അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ആധാരസൂചി

അച്യുതൻ. എം. പ്രൊഫ, 1973, ചെറുകഥ ഇന്നലെ ഇന്ന്, സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം.

അഷിത, 2015, അഷിതയുടെ കഥകൾ, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.

അഷിത, ശിഹാബുദ്ദീൻ പൊയ്ത്തുംകടവ്, 2019, അത് ഞാനായിരുന്നു, സംഭാഷണങ്ങൾ, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.

ജിതേഷ് ടി. ഡോ. (എഡി), 2016, കഥയുടെ കാഴ്ചവട്ടങ്ങൾ, ടേൺ ബുക്സ്, കോട്ടയം.

ബഷീർ എം. എം., 2008, മലയാള ചെറുകഥാ സാഹിത്യ ചരിത്രം, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ.

രാധാകൃഷ്ണൻ നായർ ഡി., 2000, ആഖ്യാന വിജ്ഞാനം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

സോമനാഥൻ പി., 2016, കഥ ആഖ്യാനം ആഖ്യാനശാസ്ത്രം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

.

 ISSN: 2582 - 2594

LITERATURE

Gardens as Sacred Spaces - An analysis of selected works by Ruskin Bond

Geethu Felix
Research Scholar
Post Graduate Department of English & Research Centre,
Maharaja's College, Ernakulam
Affiliated to Mahatma Gandhi University, Kottayam
Email: geethufelix@maharajas.ac.in

Dr. Suja T.V.
Associate Professor & Research Supervisor
Kesari Government Arts and Science College, North Paravoor
Affiliated to Mahatma Gandhi University, Kottayam
Email: suja@maharajas.ac.in

Abstract

Ruskin Bond, one of India's most celebrated writers in English, frequently portrays gardens as spiritually charged spaces that mediate the relationship between humans and the natural world. In his works, gardens function not merely as physical settings but as sanctuaries of solace, reflection, and emotional renewal. Through vivid depictions of flowers, foliage, birds, and insects, Bond presents gardens as intimate sites where characters cultivate a deeper ecological consciousness and experience moments of quiet spiritual communion with nature.

Keywords: Ecology, Spiritual Ecology, Garden, Sacred Space, Ruskin Bond.

Introduction

Spiritual ecology is a field of study that explores the relationship between spirituality, religion and the environment. Spiritual ecologists believe that spiritual factors are at the root of the ecological crisis. The spiritual aspect of the spiritual environment can be studied only by individuals or groups of individuals in nature. It may include mysticism, rituals, ceremonies, sacred places, and landscapes. This paper analyzes the garden as a sacred space in Ruskin Bond's writings and focuses on how gardens have become a place of regeneration, contemplation, remembrance, life-sustaining power, and communication between humans and nature.

Anthropologist Leslie Sponsel, in *Love in the Time of Ethnography*, highlights how concepts such as biophilia and topophilia are deeply intertwined with sacred places and the broad framework of spiritual ecology. He emphasizes that the innate human affinity for life and living systems (biophilia), along with emotional attachment to specific places (topophilia), often manifests through reverence for sacred landscapes. These connections, Sponsel suggests, are fundamental to understanding how individuals and communities perceive, interact with, and spiritually engage with the natural world.

Spiritual ecology is composed of three interrelated components: intellect (scientific and academic), activism (environmental), and emotion (personal spirituality in nature). The third component often motivates the other two, encompassing biophilia and topophilia. Spiritual ecology calls for fundamental rethinking about the ultimate causes and solutions to the environmental crisis. The main principles of spiritual ecology are unity, interconnectedness, and interdependence of all beings and things. Rooted in the spiritual and moral value of nature, it advocates respect, reverence, and caring stewardship.

This article argues that Ruskin Bond's representations of gardens function not merely as scenic backdrops but as sacred spaces that cultivate ecological consciousness, spiritual renewal, and ethical intimacy with the natural world. Unlike conventional Indian ecological writing that often foregrounds mythological landscapes, wilderness spaces, or environmental crisis, Bond situates the sacred within the immediacy of everyday, cultivated nature—small gardens, orchards, courtyards, and hedgerows that become sites of contemplative encounter. In Bond's essays and stories, gardens operate as liminal zones where the human and more-than-human worlds interact without hierarchy: they shelter memory, foster healing, nurture cross-species companionship, and function as pedagogical spaces

 ISSN: 2582 - 2594

in which children and adults alike learn ecological care. By foregrounding the micro-ecologies of domestic and semi-wild gardens, Bond presents a uniquely intimate, affective, and accessible model of spiritual ecology rooted in sensory experience rather than grand cosmologies. These sacred garden-spaces challenge the anthropocentric rhythms of modern life by slowing perception, revitalizing attention, and encouraging forms of relational ethics that extend beyond human boundaries. Ultimately, Bond's garden writing demonstrates that sacredness is not confined to temples or wilderness; it emerges through ecological attunement, reciprocal care, and everyday practices of dwelling—a perspective that reorients readers toward a more humble, interconnected, and spiritually grounded way of inhabiting the world.

Gardens as Spiritual and Emotional Landscapes

Ruskin Bond, a renowned Indian writer in English, consistently highlights the intimate relationship between humans and nature, with gardens occupying a particularly meaningful place in his personal life and literary imagination. In Bond's narratives, gardens are never mere physical spaces; they evolve into spiritual and emotional refuges where characters encounter peace, introspection, and healing. His detailed descriptions—of blossoms stirred by the wind, the rustle of leaves, and the gentle presence of birds and insects—create a sense of sanctity that transforms the garden into a sacred space. Through these evocative details, Bond illustrates how gardens nurture inner stillness, encourage ecological sensitivity, and become sites of quiet meditation and rejuvenation.

Discussion of sacred spaces in the natural environment usually focuses on mountains, rivers, and forests but often neglects gardens. Yet gardens can serve as intimate sacred spaces closest to our homes, communities, and hearts. They hold memories—of childhood, family, food, seasons, and sensory experiences of earth.

Material and Spiritual Dimensions of Nature

Modern ecological writings focus primarily on material dimensions of environmental crisis while ignoring spiritual aspects. The separation of humans from the natural world leads to a spiritual crisis where one loses connection with the universe. To restore this connection, humanity must recognize the sacredness embedded in nature.

Gardens embody this sacred essence because horticulture transforms natural spaces into lived environments. Gardens are both physical and symbolic spaces—it

is here that humans participate in the cycles of planting, growth, decay, and rebirth. This rhythm binds humans to the earth. Thus, gardens become sacred spaces where the inner growth of humans parallels the outer growth of plants.

The Latin root of “sacred” means sanctuary. A garden is a sanctuary—a refuge from the noise of the world, where spiritual and emotional balance is restored.

Gardens as Sacred Places for Living

Gardens were a source of comfort to Bond, a love inherited from his grandmother whose garden in Dehra overflowed with flowers, shrubs, and fruit trees. For Bond, gardening is therapeutic. Whenever he feels stuck in his writing, he retreats to his hillside garden to weed, prune, or water—rituals that revitalize his mind.

Bond illustrates this healing power through characters such as Baldev, a busy manager who begins his day by admiring dew on the Antirrhinum plant, gaining strength for the day’s challenges. Cyril, another character, grows plants in the verandah of his rented room. Though poor, he finds joy and purpose in gardening. Bond himself turns to flowers to cope with stress.

Gardens foster relationships described in familial terms—plants become companions, friends, or children. Bond tells of an aunt who waters flowers even in the rain, insisting that her watering is “her own rain” (33–34). For Anne Powell, watering plants each morning is a spiritual act that gives new life to flowers daily. Bond writes, “There is no need to go to church; the garden itself is a church” (48).

Planting as Sacred Ritual – Bond’s Biophilia and Topophilia

One of Bond’s clearest expressions of the sacredness of gardens appears in “The Cherry Tree.” Here, planting becomes a spiritual ritual that unites biophilia, topophilia, animism, and sacred ecology.

Rakesh’s nurturing of the sapling illustrates biophilia—his deepening emotional bond with the tree. As the tree grows beside him, the backyard becomes a topophilic space in Yi-Fu Tuan’s sense: emotionally resonant, familiar, and beloved. When Rakesh touches the cherry leaf and feels something “divine,” Bond subtly evokes animistic spirituality, suggesting that plants possess vitality and presence.

Grandfather’s remark “It is special because we planted it(137)” highlights planting as a sacred ecological act that transforms ordinary soil into sacred space. The garden becomes a repository of memory, continuity, and life.

ISSN: 2582 - 2594

Trees, Spirits, and Animistic Ecology

Bond often integrates Indigenous and animistic understandings of nature. His reference to the Kashmir Iris—placed on graves and believed to mediate between humans and divine forces—shows how plants can function as spiritual messengers.

His commentary on the mahua tree reveals topophilic ties within tribal communities. For the Gonds, the mahua is not merely food; it is a symbol of survival, identity, and inheritance. The tree anchors emotional, spatial, ecological, and temporal dimensions of topophilia. Its flowers sustain the poor during drought; its seed oil provides light, cooking fuel, and soap.

Animism appears vividly in the story of Munjia, the spirit dwelling in a peepal tree. Bond's grandmother warns him not to shout near the tree lest the spirit enter one's mouth. While Bond does not insist on belief in such spirits, he encourages readers to love trees, acknowledging the deeper cultural reverence behind these stories.

This animistic ecology underscores that the natural world is alive, attentive, and morally responsive.

Gardening as Stewardship and Ecological Ethics

Bond often acts as a "plant doctor," rescuing diseased or abandoned plants and nursing them back to health. His preference for "unplanned," spontaneous gardens over Bacon's formal, methodical style reveals his belief in the wild sacredness of nature.

Gardening becomes an ethical practice—an act of stewardship, care, and reverence for life.

Conclusion

This article highlights the role of gardens in healing ecological damage, enhancing human well-being, and addressing environmental crises. It asserts that a spiritual response is essential to ecological restoration. Gardens function as sacred spaces that preserve ecological wisdom, foster intergenerational relationships, and sustain spiritual and emotional balance.

Rooted in spiritual ecology, gardening recognizes humans as integral parts of ecosystems. In gardening, humans reconnect with soil, seasons, and cycles of life—experiences that renew the spirit. As Bond's writings illustrate, gardens become sanctuaries of meditation, prayer, nourishment, memory, and renewal.

By urging readers to "return to the garden," Bond invites a life aligned with nature's rhythms, grounded in humility, gratitude, and spiritual attunement. Through these everyday sacred spaces, Bond reawakens ecological consciousness and affirms the sacredness of all life—from the tiniest seed to the vast rhythms of the earth.

Reference

Bond, Ruskin. "The Cherry Tree." *The Night Train at Deoli and Other Stories,*

Penguin Books, 1988.

—. *White Clouds, Green Mountains*. Rupa Publications, 2016.

—. *The Book of Nature*. Penguin Books, 2016.

Carspecken, Lucinda, editor. *Love in the Time of Ethnography*. Lexington Books, 2018. EPUB.

Hobgood, Laura, and Whitney Bauman, editors. *The Bloomsbury Handbook of Religion and Nature: The Elements*. Bloomsbury Academic, 2018.

Sponsel, Leslie E. *Spiritual Ecology: A Quiet Revolution*. Bloomsbury Academic, 2012. EPUB.

ISSN: 2582 - 2594

LITERATURE

Revisiting Modernity: A Critical Analysis of the Novel Eri in the Context of Kerala Renaissance

Vishnu K.P.
Thunchathezhuthachan Malayalam University,
Vakkad, Tirur
Email: vishnukp1996chennara@gmail.com

Abstract

The basic message of the Enlightenment is to lead all human beings to social liberation, particularly the liberation of dispossessed people. Pradeepan Pampirikunnu's novel Eri is part of such an attempt; it espouses moral and intellectual modernity based on equality and revolutionary democracy. Modernity advanced the concept that human beings are free from the shackles of self-imposed tutelage and manifold controls imposed on them. Therefore, modernity was not merely an intellectual revolution; it engendered a transformative shift, crafting not only an intellectual evolution but also forging a new social being and individual.

The individual and society can be seen as a binary concept in modern thought. Here, Eri also attempts to create a modern ideal society, wherein the individual becomes the center of human society. Eri seeks to shape a modern society based on equality and upholding the values of revolutionary democracy. Eri, the eponymous character in the novel, is also able to use the aesthetic wisdom he possesses to develop human nature to its fullest. It is the ideal of Enlightenment, which is the liberation of human society from self-inflicted immaturity (Britstow 2011:4). In the Indian context, it is

caste that often makes people fail to realize the basic aim of Enlightenment, which is to awaken the courage and intellectual capacity to think for oneself. Eri's statement that witchcraft is wisdom and that it makes the subordinate a master over karma stems from modernist conceptions of the individual. The illumination brought into the lives of the underprivileged illuminates the general society as well.

The Dalit community portrayed in this novel possesses rich traditional knowledge and the capability to gain a profound sense of life's purpose and wisdom, which can be attained through enlightened engagement in karma. Despite these attributes, the question remains: how did they end up in a state of servitude?

Pradeepan Pampirikunnu's Eri manages to create a group of inquisitive, critical insiders who believe that every person and thing has its own purpose and dharma (Anil, 2019:23). The novel comes to light as it explores how the sources of Dalit knowledge are neglected for various reasons. In the novel, the researcher discovers epistemological figures that have emerged from his own ethnic background. Only those who think beyond their own space and time can earn a place in history. These thoughts are shaped by fundamental values: humanism, secularism, scientific temper, and universalism. The character Eri in the novel mirrors Ambedkar's vision of an ideal society that is yet to be constructed. This paper is an attempt to critically evaluate the concept of an ideal society depicted in the novel Eri.

Keywords: Enlightenment values, Dalit knowledge, Modernity and individual, Ideal society

Introduction

The intellectual project of modernity, driven by Enlightenment ideals, has historically sought to liberate human beings from systems of domination and ignorance, inspiring social transformation grounded in reason, equality, and democratic values. In the Indian context, however, the journey toward modernity has been deeply contested due to entrenched structures of caste, ritual hierarchy, and social exclusion. Literature emerging from marginalized communities plays a crucial role in exposing these contradictions and reclaiming histories denied by hegemonic narratives.

Pradeepan Pampirikunnu's novel Eri stands as a powerful literary intervention that reimagines modernity from the perspective of the oppressed. The text foregrounds the Dalit experience and interrogates the limits of conventional Enlightenment thought in a caste-stratified society. Through the titular character Eri—an embodiment of aesthetic intelligence, rational inquiry, and social resistance—the novel reconstructs a vision of social emancipation rooted in indigenous epistemologies and subaltern agency. The narrative examines how Dalit knowledge systems, historically dismissed or demonized, carry within them the seeds of ethical modernity, democratic equality, and collective liberation.

By situating Eri within the socio-intellectual milieu of Kerala's renaissance movements, this article critically explores how the novel challenges dominant historiographies, reclaims subaltern subjectivity, and articulates a modernity grounded in social justice rather than elite rationality. It argues that Eri offers not merely a literary representation of Dalit life, but a philosophical critique of caste and a re-envisioning of Enlightenment values from below—where the path to liberation emerges through a fusion of cultural memory, lived experience, and political assertion.

The foundational messages of the Enlightenment lead all humans toward social liberation, specifically ensuring the liberation of marginalised communities (Anil, 2022:34). The fictional world of Eri embodies the essence of modernity founded on equality and revolutionary democracy, both moral and intellectual. It presents the concept that humans alone determine their fate, free from the chains of imposed guardianship, and that no one controls them. Modernity is not just an intellectual revolution but also creates a new social order and being, where the individual/community dichotomy becomes central in modern thought. Eri envisions a modern, idealistic society where the individual becomes the core and fundamental unit.

The transition to modernity encompasses cultural, practical, and social transformations, shifting from mechanical unity to organic unity. This transition signifies the movement from an old society to a new one, where a formerly deterministic society evolves into one with consciousness and beneficial intent. The essence of modernity is based on morality grounded in equality, revolution, and democracy (Anil, 2022:39).

It is argued that all humans are of the same essence and should be treated equally with dignity and value. This leads to the principle that every human should follow a universal, rational approach. Universality, rationality, and equality are the foundation of modernity, revealing the essence of human sociability. Social

irrationality forms the basis for discrimination among humans, while social rationality is key for eliminating this discrimination. Only through theoretical and practical frameworks can the principle that all humans are equal be realized. Pradeepan Pampirikunnu's Eri is part of such an endeavour.

The scientific nature of Eri gains special attention through its political awareness. Sight, hearing, and touch do not occur merely by chance; there are established norms dictating what can and cannot be perceived. Politics amends these norms through hierarchical organization of the sensory world, leading to marginalised and enslaved communities. The caste system positions bodies within power relations, manifested through untouchability. Eri finds an aesthetic rationale to reveal the stratification of experiences within the caste system. The protagonist, Eri, emerges from a community that has endured extreme caste oppression to realise the dream of a casteless society.

The setting of Eri is the fictional land of Parayanar Puram in the old Kurumbranad Taluk of North Kerala. The novel is a polyphonic narrative in which a subaltern researcher attempts to recreate Eri's historical life through legends, memories, books, and records. The perspectives about the formation of modern Kerala form the foundation of the narrative (Anil, 2019:18).

Pampirikunnu uses the novel's vast canvas to articulate the dynamics of caste and historical erasures of Dalits. Everyone plays their part in each historical process, but histories often ignore them. Eri is such a person, and establishing his history is the author's goal. He fills the gaps in history by imagining a logical world where the subaltern subverts the hegemonic caste system through art, creating a new reality. Chaliyan Raman, who miraculously clears his vision through divine medicine, represents Eri: he is a magician.

In reality, Eri executes a revolt against untouchability. Untouchability constructs a wall preventing the world from entering the lives of humans, confining them to limited experiences. By revolting, Eri comes to know the world through touch, eliminating subject/object distinctions. When untouchability is abolished, the world enters more densely into human life. Eri's touch becomes light for Chaliyan Raman. The darkness disperses when bodies previously deemed untouchable touch each other. The basis of experience is the senses, which the caste system suppresses. It negates basic human desires. The impure love of Chappan Komaram exemplifies this suffering.

 ISSN: 2582 - 2594

Eri utilises his aesthetic knowledge to develop human nature to its fullest potential. Magic becomes a form of knowledge that empowers the subaltern to become an agent of his own destiny. This is why Eri becomes adept in what the upper castes call "black arts."

Understanding that the caste system restricts knowledge and renders humans incomplete, Eri becomes an internal critic of the system (Anil, 2019:19). He employs traditional knowledge for social upliftment. Internal criticism in India involves intellectual and practical resistance against the Varna system. Many experiences do not enter language; those excluded do not gain the status of truth. This is why exploring historical silences becomes necessary.

The marginalised possess rich traditional knowledge and capacity for labour, encompassing art and life philosophy. Yet, how did they become enslaved? Canonical texts often exclude them. Canon formation, shaped by time, place, class, caste, gender, and politics, determines what is preserved. This caste-based ideology must be dismantled.

History significantly influences human thought. Hegel views history as a gradual progress toward freedom (Anil, 2022:30). Eri contributes to reconstructing the history of marginalised people. Kurumbranad's records show darkness with a few lights. The novel explores how historical narratives are constructed and how marginalised voices are excluded.

The Pulayars and Parayars lack written history; they have dependent history sustained by memory. A materialist historian believes not in linear flow but in disruption. Authority is shaped by relationships and conflicts, not merely chronology. Eri creates such political explosions.

Throughout the novel, voices echo Ambedkar, asserting that social and cultural freedom is more important than political independence. Political freedom is meaningless without liberation from social and internal slavery.

The Modern Society in Eri

The modern society in Eri is the cultural and political territory of modernity—the nation (Aloysius, 2009:6). Eri attempts to create a society where all citizens are equal, free, and respectful of each other. Modernity advances freedom, equality, democracy, and the formation of individuals and collective consciousness.

Eri envisions unity among a vast and equal society. This aligns with Ambedkar's vision of an ideal society free of power hierarchies and discrimination. Eri explains to Eleppan: "Even though I am a Parayan, you do not keep me distant because you

think I possess knowledge. So, knowledge is important. Magic is knowledge, and it empowers the subaltern."

The Enlightenment is the courage to think. "Knowledge is Power" is Eri's motto. Instead of devotion to the divine, Eri emphasises devotion to humanity. He challenges caste by prioritising reason and justice. When asked about his caste, Eri responds: "Not an animal species." In this way, he creates thinking humans capable of embracing others without prejudice.

Conclusion

In conclusion, Eri powerfully reimagines the trajectory of Kerala's renaissance by foregrounding Dalit epistemologies, ethical modernity, and the struggle for social emancipation. Pradeepan Pampirikunnu's narrative not only interrogates caste-inflicted historical silences but also constructs a counter-history rooted in self-respect, critical consciousness, and collective dignity. Through Eri's assertion of knowledge, rationality, and aesthetic agency as instruments of liberation, the novel embodies Enlightenment ideals within a subaltern framework, aligning closely with Ambedkarite visions of a just society. The text thus situates modernity not as a gift bestowed from above but as a transformative process emerging from the lived experiences, resistance, and intellectual labour of the oppressed. Eri ultimately affirms that modernity in Kerala—and indeed India—must be understood through the struggle to dismantle caste power, democratise knowledge, and create a humane world where equality and freedom are not ideals but lived realities.

Notes:

The pariah caste one among the 'untouchables' in Hindu society is regarded as one of the lowest castes. In Kerala, they were historically assigned tasks such as handling the corpses of dead animals and crafting utensils and household objects from bamboo.

2. Pulayas were agricultural laborers who were deemed untouchables by caste Hindus. They were treated as slaves often sold along with land and cattle. Many songs express their anguish and suffering, with their children often growing up orphaned.

3. Thevar Vallan is a legendary hero of Kadathanadu region of North Malabar. According to myth, he bathed formidable warriors of Kadathanadu and foreign invaders, including the Portuguese. Despite belonging to an untouchables caste

ISSN: 2582 - 2594

in Hindu Society, he tirelessly acquired diverse knowledge and skills, overcoming societal barriers imposed due to his caste status.

4. Dr. Pradeepan Pampirikunnu (1969-2016) was born in 1969 in Pampirikunnu, Kozhikode district. He received his MA in Malayalam from the University of Calicut, securing the first rank. Dr. Pampirikunnu completed his doctorate on "Kerala Samsaram: A Dalit Approach." He served as a lecturer at Sri Shankaracharya Sanskrit University, Koyilandi Centre. Notable for his contributions to Dalit Studies, he authored books such as "Swatvam Sanskkaram Sahitya" and "Dalit Aesthetics." He was honored with the Sukumar Azhikode Endowment Award, the Bhasha Institute's N.V. Memorial Academic Award, among others. Dr. Pradeepan Pampirikunnu passed away on 8th December 2016.

Reference

Ambedkar, B.R, Annihilation of Caste, Delhi, 1936.

Aloysius, G.,Nationalism without a Nation in India, Delhi, OUP,1997.

Aloysius, G.,Caste against Nation in Ambedkar, The Radical Humanist, Vol.65, Nos. 10 & 11, 2002.

Abraham Ayiroorkuzhi (Ed) The Dalit Desiyatha Delhi: ISPCK,1990.

Anilkumar, T. K. Subaltern Perspective in Malayalam Literature. Kerala Sahitya Akademi, 2004.

Ambedkar Sampoornna Kruthikal Vol 22, Dr. Ambedkar Foundation, New Delhi, 2000.

Anil, K. M. Adhunikathayude Uravakal. Kozhikode: Insight publica, 2022

Anil, K. M. Mullapookkunna Kalkkari Vandikal. Kozhikode: Progress books, 2019.

Murali, Kaviyoor. Dalit Literature. DC Books, Kottayam, 2001.

Pampirikkunnu, Pradeepan., Eri, DC Books, 2017.

Pradeepan Pampirikunnu. Dalit Aesthetics. DC Books, Kottayam, 2011.

Vasanthan, S. K. Kerala Samsthaana Charithra Nighandu. Thiruvananthapuram: Kerala Bhashaa Institute, 2014.

Sanal Mohan, P., Keezhaalapakshacharithravum Veendeduppinte Paadangalum, Prasakthi Books, 2021.

Sunil. P. Ilayidam, K.M. Anil, Pradeepan Pampirikkunninte Lekhanangal, Kerala Sahithya Academy, 2020.

LITERATURE

The Female Experience in Phallocentric Space: A Study on Nalini Jameela's *The Autobiography of a sex worker*

Dr. Sageera M.P.
Associate Professor, Department of English,
Govt. College, Malappuram
E-mail: mpsageera@gmail.com

Abstract

The exploration of space and its interplay with society constitutes a crucial domain of scholarly inquiry. Space operates as the primary arena for social interactions, shaping the dynamics of human engagement and impacting the formation of societal constructs. This study aims to critically examine the experiences of women within defined spatial parameters and the intricate mechanisms of reciprocal influence therein. Nalini Jameela's autobiographical work 'The Autobiography of a Sex Worker', serves as a primary source for elucidating these themes. This study adopts methodologies from socio-cultural and gender studies to investigate the social construction of space.

Keywords: Space, Phallo-centrism, gendered space, ideology, patriarchy.

Spaces in everyday life are socially segmented. To comprehend various social groups, it's necessary to contemplate their interactions within the broader social

space. The most profound division concerning the spatial relations is rooted in gender identities. In Kerala, spaces are gendered space. Spaces are constructed based on human needs and engagements, thereby reflecting the preferences and priorities of individuals. It is only by problematising the phallocentric tendencies inherent in spaces, such as ours, that it becomes possible to construct social spaces. *The Autobiography of a Sex Worker* by Nalini Jameela serves as a lens through which to examine the phallocentric nature of space.

When exploring the etymology of the English word 'space'(wiktionary. org.n.d), it can be traced back to the Latin word 'Spatium', which means 'to stretch' or 'to pull'. As Proto-Indo-European word, in languages such as Sanskrit, Pali, and Prakrit the term 'sphota' has been used, with meanings such as 'bursting' or 'opening', and is still in use today. In India, 'sphota' (wisdomlib.org.) has been used across various disciplines, including philosophy and grammar, associating it with various concepts. One significant concept is that of the 'world', where it represents the idea of an individual's space or world, encompassing the interactions and relationships with other entities in daily life, essentially shaping and defining one's existence. In the English-Latin etymology, the term 'space', take various meanings, including 'room' and 'time' (as in 'space of time'). Henri Lefebvre emerges as a pivotal figure among social thinkers whose studies are intricately linked with the concept of social hegemony and its spatial dimensions. In *The Production of Space,* Lefebvre presents a detailed exposition on the production of space and the social construction of the sociality within that production. He states, "Representional space is socially constructed by the lived experience of the people who interact it"(12). Through his work, Lefebvre documents and analyses the historical and democratic aspects of sociality. This aims to reconstruct social discourse in an ethical sense. Lefebvre brings to the forefront the overlooked and crucial elements in current social analyses, redirecting the focus of social analysis towards these components. Through this lens, he problematises the concept of space and simultaneously engages in the reconstruction of objects and bodies within that space. Lefebvre discusses the interplay between space and body, emphasising the mutual determinations between them. He comments:

> Can the body, with its capacity for action, and its various energies, be said to create space ? Assuredly, but not in the sense that occupation might be said to 'manufacture' spatiality; rather, there is an immediate relationship between the body and Its space, between the body's deployment in space and its occupation of space (170).

In the study "The Spatial Imperative of Subjectivity", Elspeth Probyn delves deeply into how space intricately shapes cultural identity. He elucidates on how gender is reflected in the cultural identity of space. He declares, "Subjectivity is not a given but rather a process and a production. It is also undeniable that the sites and spaces of it production are central. In other words, the spaces and place we inhabit produces"(294). In social structures, women experience the most discrimination-laden subjectivity. In any space, discrimination against women is deeply rooted and pervasive. In her autobiography, Jameela presents a rich portrayal of the complexities of female subjectivity in the 1970s Kerala. In the status of being a woman, her home emerges as the place where she confronted with the greatest insecurity. The autobiography vividly portrays the ideologies that shape the nature of female subjectivity within the home, illustrating the entrenched nature of such ideologies.

The house as a phallocentric space

When delving into the ideologies surrounding the home, it's often perceived as a safest haven. However, for women, the home can also be a site of physical and psychological strain, exposing vulnerabilities. In Mona Domosh's exploration within "Architecture and Planning", she delves into the gendered nature of homes, "The very idea of home already resonates with gender in most cultures and throughout much of human history, home has been associated with women and with feminine identities. In many cultures, the physical form of the house is gendered" (475). Here, She highlights that the concept of home inherently carries gender connotations across various cultures and throughout history. In Kerala, homes were embodiments of sovereignty. Ethical values, particularly regarding women and children, often fell short. Jameela's autobiography delves how women and children were integrated into household dynamics. She recounts various episodes from her childhood concerning the manner in which women and children were introduced to domestic life. She recounts:

> We used to be really happy if Father wasn't at home; we couldn't wait till he went off somewhere or the other. It was then that my older and younger brothers and I played tag and climbed the mango tree. We were very happy when Father was hospitalised for quite a few days because of asthma.(6)

The portrayal of home as a hub of male dominance, consistently echoed throughout the narrative, underscores a significant aspect regarding the subjectivity of girls within the household. Subjectivity within the home differs between boys and

 ISSN: 2582 - 2594

girls. Jameela specifically explores the concept of home through her childhood lens, accentuating the patriarchal power exercised by her father within their home. While both boys and girls bear the brunt of this phallocentric environment, boys tend to outgrow its constraints as they mature. That is to say, in their adulthood, boys adopt greater exertions of power and regulations. However, its impact disproportionately weighs on girls, subjecting them to heightened levels of control and authority. As they transition into adulthood, these girls often face increased imposition of power dynamics and regulations. Consequently, they find themselves ensnared within the confines of this patriarchal framework and lifelong imposition, which essentially becomes synonymous with the concept of home. Jameela's choice to leave her home stems from enduring both physical and psychological forms of phallocentric violence within the household, and her desire to break away from it. She articulates her departure in the following manner:

> He would never go to work. However, he tried to control me, tell me how to spend my money, the same way he used to do with Mother. Things began to turn really nasty between us. The fact that I supported my brother's marriage also became a big issue. That alliance had shaken our world. Chettan married a woman three-and-a-half years older than him- the older sister of a friend of mine. I had to face Father's blows for having helped him register the marriage. With these two major rows, I was ordered out of the house. I had no place to go. It's not easy for an eighteen-year-old girl to find shelter.(20)

Jameela's departure was prompted by a series of ongoing physical and psychological confrontations with her father at home, escalating into significant conflict. The entrenched power dynamics within the patriarchal structure of the household fuelled these confrontations. Beyond merely enabling physical violence, the household offered a sheltered space for paternal authority to reign unchecked. Jameela's ordeal isn't an isolated one; it echoes the collective experiences of women who have either faced similar or lesser degrees of violence within the patriarchal confines of their homes.

The dominance of phallocentric ideals within space is a result of numerous interconnected social factors. In underdeveloped nations, women and children frequently face dire conditions, with their rights often inadequately safeguarded. Tovi Fenster's studies shed light on this disparity. "Fear of violence makes men, and women avoid certain space"(472).

The phallocentric nature of spaces in the underdeveloped countries can be

attributed to various societal institutions such as family, religion, tradition, and government. Those spaces manifest pronounced misogyny. Jameela asserts that the inner space of all homes is misogynistic. She recalls her first husband's house:

> No one, however, could question any of his dealings. No advice was acceptable. But he was keen to lay down in exact terms what we could and could not do. I suffered unimaginable levels of virulent squabbling in that house at the hands of his mother and sister. The mother-in-law was quick to catch hold of any words that fell out of his mouth and blow them up into a major fracas. It was living hell. She even broke my head once, having clobbered me with a heavy coconut-scraper [...] I was convinced that life is a great struggle: in order to live, one must fight, fight incessantly (17).

Here, Jameela elucidates her decision to depart from her husband's residence. The household stands as the epi-center where religion, traditions, paternalistic expectations, and various cultural norms are most meticulously upheld and enforced. It is within this domain that women confront these profound expressions. Understanding the roots of this phallocentric tendency within households necessitates an exploration of historical narratives and societal power structures inherent in patriarchy.

In her note on the politics of family, J. Devika discusses the nature of male violence within the home. She emphasises that it is a characteristic of the phallocentric space of the household in many respects. she says that, they perceive the husband's and father's authority as the cornerstone of family stability. Consequently, women are expected to comply with the "duty" of enduring any violence these figures may inflict. These authorities believe they are beyond reproach, regardless of their actions. They see women's obedience as central to family obligations. They understand that suppressing women in the family ensures ownership of property and family name, consistent with male-centric traditions. (115)

At the age of thirteen, Jameela experienced sexual harassment by her brother's tutor, within the confines of her home (12). As long as institutions such as religion, family and governance continue to uphold patriarchal values, women will remain vulnerable within their homes. In this context, a woman's social class plays a role in reinforcing her vulnerabilities within the household. Moreover, the transformation of the home into a phallocentric space, which intensifies and deepens patriarchal dominance, is also contingent upon the economic agency and exchange capabilities of women within the home. It is noteworthy that within the context of the term

 ISSN: 2582 - 2594

"living organism", social bodies themselves represent a confluence of diverse ideologies. The concept of phallo-centrism operates within the framework of a patriarchal accumulation of ideas. Henri Lefebvre writes, "From a dynamic standpoint, the living organism may be defined as an apparatus which, by a variety of means, captures energies active in its vicinity. It absorbs heat, perform respiration, nourishes itself, and so on"(176).

The visibility of countless men and women, as flag bearers of phallocentric ideologies, is influenced by Henri Lefebvre's analysis of India's socio-cultural context. The extensive list of phallocentric principles that can be employed to invalidate women's rights underscores a pervasive issue. In such instances, the household, as a phallocentric space, traditionally served as a site where women's freedoms were curtailed with impunity. This observation is articulated by J. Devika.

Regarding Women's Space

When attempting to follow the fundamental question of where women's spaces are located, one inevitably encounters images of the political biases inherent within those spaces. In reality, the issue isn't the absence of space but rather the domination of space by proponents of phallocentric ideologies. Jameel's autobiography suggests that she has spent a significant amount of time living in the streets, than in her home. This was largely due to the lack of space within her home, which compelled her to seek refuge on the streets. When asked whether the street is a space distinct from the home, there are various responses. This raises the questions about whether the street offered a more liberated space compared to her home. One possible answer lies in the fact that the street, unlike her home, was not entirely undemocratic, which may have drawn her to it. Jameela repeatedly emphasises that she sought refuge in places like Attingara and Yervadi mosques only when she had nowhere else to turn. Here, the term "home" transcends its literal meaning and encompasses the spatial organisation of patriarchal values. Jameel's decision to choose Attingara and Yervadi mosques as spaces for dwelling is influenced by multiple factors. One of these factors is her experiential testimony of being unable to survive as a women and a sex worker within the phallocentric spaces of Kerala. The reality is that a single parent lacking economic stability and a woman who exercises autonomy over her own body were unacceptable entities within the conventional Kerala societal framework. It is crucial to acknowledge that in 1980s, Kerala's societal framework was historically been inadequate in addressing the intricacies of sex work. This must be understood within a historical context. In Kerala, women

engaged in sex work were forced to exist in a state of spacelessness, without a sense of belonging or security, both within their homes and in their native environment. The experience of vulnerability and insecurity under patriarchal dominance drove her to move beyond Kerala borders. The issue of spacelessness is not limited to Jameela's story alone, but also extends to her daughter's experience. This is not merely a problem faced by a woman and her daughter, but rather a reflection of the societal spaces in Kerala. In other words, it highlights how these spaces are confined within the walls of patriarchal norms. The spatial reality depicted in this narrative is not limited to the experiences of a single individual. rather it represents a fundamental issue affecting half of the population that has been marginalised and excluded from various domains, including politics, religion, caste and economy. Jameela recounts:

> I asked the relative at Thiruvananthapuram whether she could give my girl shelter if I paid her three hundred a month. She refused. 'A young girl. No, it won't work out.'
>
> I then turned to the daughter-in-law there, I'll find a small job at Thrissur. Can you do something for Zeenu?'
>
> She said, 'Auntie, I cannot bear to live here. This woman-my mother-in-law-and my three sisters-in-law fight with me all the time.'
>
> I told her, 'If you have the guts, you should move out. Take care of my girl.'
>
> So it was arranged to rent the small house next door. When my husband heard that I was ready to pay six hundred a month, he was ready to play the protector. 'You shouldn't let her stay with a daughter-in-law. I'll put her up with my sisters.'
>
> 'All right,' I agreed. 'Do something. Ask your sisters; let's see who agrees.'
>
> He set off at once to ask, but all of them were reluctant. What if she fell in love with one of their sons? What if she eloped? So in the end, he had to return disappointed.(80)

This is an illustration of where women's roles in social space are situated. Both Atttingara and Yervadi Mosques, being institutions with Muslim identity, serve as focal points of security. The absence of such spaces in Kerala is why Jameela seeks space outside Kerala. She says:

> A few rooms had been built adjacent to the mosque, to be used as cooking spaces and rest rooms. There would be no place to sleep at night. Five and

ISSN: 2582 - 2594

> six families would crowd into each room. We had to lie down in the middle of the cooking hearth, the pots and other things.
>
> I cannot even think of how I raised my girl during those days. I had to take her along with me even when I went for a bath. When I went to the toilet she had to be entrusted to someone. Many who were mentally ill were kept in chains there.
>
> People like me eked out a living through helping to bathe them and through begging. (63)

The fact that even spaces like this are not accessible for people like them to live in reveals the harsh reality of Kerala as a strongly conservative and phallocentric society. The relevant question here is: to what extent can a space become a gendered space? Space is a fundamental precondition for all cultural discourses. Elspeth Probyn comments:

> Thinking about subjectivity in terms of space of necessity reworks any conception that subjectivity is hidden away in private receses...... feminists have argued that the body provides us with key Knowledge about the working of our subjectivites. The body then become a site for production of knowledge, feelings, emotions and history, all of which are central to subjectivity.(290)

Each social space presents distinct gendered experiences for women and men. This is because every space is constructed through different socio- economic, religious, and gender-based hierarchies and relations. As someone who has undergone long journeys and lived through diverse experiences, Jameela's spatial knowledge must be examined from a woman-centered perspective. In other words, it is only by analysing Kerala's social spaces using feminist values and ethical frameworks that we can understand the true nature of the dominant phallocentric spatiality. The spatial qualities and narrative orientation in Jameela's autobiography are different from those found in the autobiographies of women from other spheres in Kerala. This difference itself represents a form of resistance to phallocentric spatiality.

Jameela recounts Guruvayur as the space where she encountered the most traumatic experiences. It is not coincidental that the experiences related to space are part of a continuum of experiences inherited from societal traditions. Several organisations in Guruvayur, inextricably linked to space, perpetuate the narratives that devalue women's lives, disregarding their physical autonomy. Jameela's

experiences shed light on the soil of societal biases, fraught with ideas of patriarchal domination, calamity, and violent inclinations towards women's bodies. Jamila writes about the gangs of men in Guruvayur area who came to brutally harass her. she was taken into an empty building and was used by many men and she recounts the instance as, "but all the time he tortured me mentally with questions like, 'Can you bring young girls?" 'Can you let me have your daughters?' (94). She heard that a young woman was murdered at the same spot a week later. She was brutally raped by eight men (95). Jameela also shares another significant experience associated with Guruvayur, which further illuminates the nature of the space. "I was trapped by an auto rikshaw driver called Chandran who used to drive an auto called 'Pulari' in Guruvayur without realising who he really was. I'd heard from friends that there was a fellow who snared sex workers into places where gangs of ten and twenty would use them."(96-97) Jameela here shares her experience of escaping without being caught, by Chandran and his seventeen associates. What happens in a particular space is not merely a reflection of the ideologies of those who committed murder or perpetrated violence against women there.

Jameela identifies Guruvayur as a space where the murders of several women failed to provoke any significant response. This, she suggests, is a reflection of the dominant ideologies that govern the local population. In traditional narratives, the space of Guruvayur is often represented through the lens of distinctive religious devotion. However, drawing from her personal experiences, Jameela presents a contrasting perspective. She portrays Guruvayur as a deeply misogynistic space. This representation stands in stark contrast to the dominant public perception of Guruvayur, portraying it as a space distinct from the prevailing societal norms.

Udayakumar, in his discussion about autobiographies, highlights the profound wisdom inherent in the diverse experiences that deviate from the conventional historical narratives. He notes that small personal anecdotes play a significant role in shaping counter-histories, offering alternative perspectives in the structured realm of historical narratives. (233)

In conclusion, Nalini Jameela subverts and challenges the traditionally phallocentric space in Kerala, rendering it susceptible to critique. By shedding light on hidden signs and markers that perpetuate gender inequalities within these spaces, she contributes to a broader discourse that challenges and deconstructs such norms. Thus it transforms into a distinctively different space, akin to what Udayakumar refers to as an alternate space.

Reference

Devika, J. *Pennorumpettaal Lokam Maarnnu*, Readme Books, Thiruvananthapuram, 2017, pp.115.

Domosh, Mona. “Architecture and Planning”. A Companion to Gender Studies, Edited by Philomena Essed, David Theo Goldberg, Audrey Kobayashi, Blackwell, 2009, pp. 475.

Fenster, Tovi, “Space and Cultural meanings”. A companion to Gender Studies, Edited by Philomena Essed, David Theo Goldberg, Audrey Kobayashi, Blackwell, 2009,pp. 472.

Jameela, Nalini. *The Autobiography of a Sex Worker*. Translated by J.Devika, Westland Books, 2007.

Lefebvre, Henri. *The production of space*. Translated by Donald Nicholson-Smith, Blackwell, 1991, pp.12,170.

Probyn, Elspeth. “The Spatial Imperative of Subjectivity”. *Handbook of Cultural Geography*, Edited by Kay Anderson, Mona Domosh, Steve Pile, Nige Thrift, Sage, 2003, pp.290, 291-294.

“Space”.https://en.m.wiktionary.org/wiki/space. Accessed on 15 Feb 2025

“Space”.wisdomlib.org. Accessed on 15 Feb 2025.

Udayakumar, *Athmakathakal Charithramezhuthumbol*, Malayala Padana Sangham, Samskara Padanam, Vallathol Vidya Peedam, Shukapuram 2011, pp.233.

LITERATURE

സാഹിത്യത്തിലെ ജനാധിപത്യം: മിഖായേൽ ബഖ്തിന്റെ നോവൽ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഒരു പഠനം

യൂനസ് എം.ടി.പി.
റിസർച് സ്കോളർ
അലിഗഢ് മുസ്ലിം യൂനിവേഴ്സിറ്റി
അലിഗഢ്, യു.പി.
E-Mail: mtpnuhairi@gmail.com
ORCID: 0009 0007 7223 3195

സംഗ്രഹം

റഷ്യൻ സൈദ്ധാന്തികൻ മിഖായേൽ ബഖ്തിന്റെ നോവൽ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ഒരു വിശകലനമാണ് ഈ പ്രബന്ധം. നോവലിനെ ബഹുസ്വരവും (Polyphonic) സംവാദപരവുമായ (Dialogical) ഒരു സാഹിത്യരൂപമായി അദ്ദേഹം കണ്ടതിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ വിശദീകരിക്കുന്നു. ഏകവാദപരമായ (Monological) ഇതിഹാസ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്ന് നോവൽ എങ്ങനെ വ്യതിചലിക്കുന്നു എന്ന് പഠനം പരിശോധിക്കുന്നു. കാർണിവൽസങ്കല്പത്തിലൂടെ ജനകീയസംസ്കാരത്തിന്റെ ചിരിയും പരിഹാസവും ഔദ്യോഗിക ഭാഷയെയും അധികാരഘടനകളെയും എങ്ങനെ ശിഥിലമാക്കുന്നു എന്ന് പ്രബന്ധം ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ, ഭാഷയിലെ സാമൂഹികവൈവിധ്യത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ബഹുഭാഷണത (Heteroglossia) എന്ന ആശയത്തെയും വിലയിരുത്തുന്നു. ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിനും പൂർണ്ണമായമേൽക്കോയ്മ നൽകാതെ, എല്ലാ ശബ്ദങ്ങൾക്കും തുല്യപ്രാധാന്യം നൽകുന്ന സാഹിത്യത്തിലെ ജനാധിപത്യമാണ് ബഖ്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മുന്നോട്ട്വെക്കുന്ന കാതലായ ആശയം എന്ന് ഈ വിശകലനം കണ്ടെത്തുന്നു.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: ബഖ്തിൻ, നോവൽ സിദ്ധാന്തം, ബഹുസ്വരത, സംവാദപരത, കാർണിവൽ, ബഹുഭാഷണത

ISSN: 2582 - 2594

നോവൽസാഹിത്യത്തെ ബന്ധപ്പെടുത്തി സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച റഷ്യൻ സൈദ്ധാന്തികനാണ് മിഖായേൽ ബഖ്തിൻ. ഭാഷാചിന്ത, നോവൽ സിദ്ധാന്തം, മാനസികാപഗ്രഥനം, മാർക്സിസം തുടങ്ങിയ വിവിധ മേഖലകളിലായി പടർന്നിട്ടുള്ളതാണ് ബഖ്തിന്റെ ധിഷണാലോകം.[1] ജീവിതം ക്ലേശകരമായിരിക്കുമ്പോഴും പഠനവും എഴുത്തും തുടർന്ന അദ്ദേഹത്തിന് വൈജ്ഞാനികലോകത്തിന് വിവിധ സംഭാവനകൾ നൽകാൻ സാധിച്ചു. ജീവിതകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റേതായി രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേ വെളിച്ചം കണ്ടുള്ളുവെങ്കിലും മരണാനന്തരം സമാഹാരങ്ങളും ലേഖനങ്ങളുമായി പത്തിലധികം പുസ്തകങ്ങൾ ബഖ്തിന്റേതായി കണ്ടെടുത്ത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.[2] കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ച് ബഖ്തിൻ കൃതികളെ മൂന്നായി തരംതിരിക്കാം. ഒന്ന്, സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തെയും ധർമശാസ്ത്രത്തെയും കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യകാലരചനകളാണ്. നോവലിന്റെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രബന്ധങ്ങളും പുസ്തകങ്ങളുമാണ് രണ്ടാമത്തെ ഗണം. ഒടുവിലത്തേത് മരണാനന്തര പ്രസിദ്ധീകൃതമായവയും. ദസ്തയേവ്സ്കിയുടെ കാവ്യമീമാംസാ പ്രശ്നങ്ങൾ (Dostoyevsky's Poetics, 1929), സംവാദാത്മകഭാവന (The Dialogic Imagination: Four Essays by M.M. Bakhtin, 1965-75), മാർക്സിസവും ഭാഷയുടെ തത്ത്വശാസ്ത്രവും (Marxism and the Philosophy of Language, 1929), ഭാഷണരൂപങ്ങൾ (Speech Genres and Other Latee Essays), 'റാബലെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലോകവും' (Rabelais and His World, 1940), ഫ്രോയ്ഡിയനിസം (Freudianism: A Marxist Critique, 1927) തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാന ബഖ്തിൻ കൃതികൾ. കൂടാതെ അനേകം പ്രബന്ധങ്ങളും അപൂർണരചനകളും അദ്ദേഹത്തിന്റേതായിട്ടുണ്ട്.

ബഖ്തിന്റെ നോവൽസങ്കല്പങ്ങൾ

നോവലിനെ ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ബഖ്തിൻ സങ്കല്പനങ്ങളിൽ പോളിഫണി (ബഹുസ്വരത), കാർണിവൽ' (ഉത്സവം/ആഘോഷം), ഡയലോജിസം (സംവാദപരത) എന്നീ സംജ്ഞകളാണ് സമകാലികസാഹിത്യത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പഠനവിധേയമാക്കപ്പെടുന്നത്. റഷ്യൻ നോവലിസ്റ്റായ ഫയദോർദസ്തയേവ്സ്കിയുടെ രചനകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് മിഖായേൽ ബഖ്തിൻ തന്റെ നോവൽ സിദ്ധാന്തം മുഖ്യധാരയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതും.

ബഖ്തിന് നോവൽ എന്നാൽ അധികാരവൃത്തങ്ങൾക്കും അവരുടെ ഔദ്യോഗിക സംസ്കാരത്തിനും എതിരായി വർത്തിക്കാൻ ശേഷിയുള്ള സാഹിത്യരൂപമാണ്. ഓരോ കാലത്തെയും സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക പ്രക്രിയയുടെ സാഹിത്യരൂപം കൂടിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് നോവൽ. ഓരോ കാലവും സംവദിക്കുന്ന ഓരോ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും സ്വരം നോവൽസമൂഹത്തെ കേൾപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിനും വിശേഷിച്ചുള്ള മേൽക്കോയ്മ ബഖ്തിന്റെ നോവൽസങ്കല്പം നൽകുന്നുമില്ല. ജനാധിപത്യപരമായ ശൈലിയിൽ ഓരോ കാലത്തെയും ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും ഔദ്യോഗികസംസ്കാരത്തെ എതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹിത്യരൂപമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് നോവൽ. സാഹിത്യസിദ്ധാന്തത്തിൽ മാത്രം പരിമിതപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്നതല്ല ബഖ്തിന്റെ ചിന്തയും ലോകവും. രാഷ്ട്രീയധാരയിലേക്കും തത്ത്വചിന്തയിലേക്കും ഭാഷാശാസ്ത്രമേഖലയിലുമെല്ലാം അത് വ്യാപിച്ചുനില്ക്കുന്നു. സ്റ്റാലിൻ ഭരണകാലത്ത് രാഷ്ട്രീയചുറ്റുപാടുകൾ നിമിത്തം ശോഭിക്കാൻ കഴിയാതെ

പോയ ബഖ്തിനെ, ആ ഭരണകാലഘട്ടം പൂർണ്ണമാവുന്നതോടെ വൈജ്ഞാനികമേഖല വീണ്ടെടുക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. ഇന്ന് റഷ്യയുടെ വൈജ്ഞാനികമേഖലയിൽ ഏറ്റവുമധികം പഠിക്കപ്പെടുന്ന സൈദ്ധാന്തികനാണ് ബഖ്തിൻ. ഒപ്പം മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യത വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പോളിഫണി

നിരവധി എന്ന് അർഥം വരുന്ന ഗ്രീക്ക് പദം 'പോളി'യും ശബ്ദം എന്നർഥം തരുന്ന മറ്റൊരു ഗ്രീക്ക് പദം 'ഫോണോസും' ചേർന്നിട്ടാണ് പോളിഫണി എന്ന പദം രൂപംകൊള്ളുന്നത്.[3] പക്ഷപാതിത്വമന്യേ വ്യത്യസ്തമായ എല്ലാ സ്വരങ്ങളെയും പരിഗണിക്കുന്ന ബഹുസ്വരമായ ഒരു സംജ്ഞയെയാണ് ഈ പദം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്. നോവൽസാഹിത്യത്തിന്റെ സവിശേഷതയായാണ് ബഖ്തിൻ പോളിഫണിയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനാൽ മറ്റു നോവലുകളിൽ നിന്നും വിശാലവും വ്യത്യസ്തവുമായ തലങ്ങൾ ഇത്തരം നോവലുകളിൽ പ്രതിഫലിച്ചു നിൽക്കുന്നു. പോളിഫോണിക് നോവലുകൾ അതിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ആശയപ്രകടനത്തിന് പൂർണമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്ന വേദികൂടിയാണ്. അഥവാ ഈ നോവലുകൾ വ്യത്യസ്ത ചിന്താധാരകൾക്ക് പരസ്പരം സംവദിക്കാനുള്ള തുറന്ന ഇടമാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.[4] ഡേവിഡ്ലോഡ്ജ് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത് പ്രകാരം 'ഒരു ശബ്ദത്തിനും ആധികാരികമായ സ്ഥാനം നൽകാതെതന്നെ വ്യത്യസ്തവും വൈരുധ്യവുമായ ഒട്ടനവധി ശബ്ദങ്ങൾക്ക് സംവദിക്കുന്നതിനുള്ള ഇടമൊരുക്കുകയാണ് പോളിഫോണിക് നോവലുകൾ.'[5]

ഗദ്യസാഹിത്യത്തിന്റെ മാത്രം സവിശേഷതയാണ് ബഹുസ്വരത(polyphony). കാവ്യസാഹിത്യം ഇത്തരം ഗുണവിശേഷം കൈവരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുംതോറും അത് നോവൽസാഹിത്യത്തോട് അടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ബഖ്തിൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പുഷ്കിന്റെ 'യുജീൻ ഒനേഗിൻ' എന്ന കാവ്യം ഇതിനുള്ള തെളിവായി ബഖ്തിൻ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. നോവലിന്റെയും കവിതയുടെയും ധർമം ഭിന്നമാണ്. അവയുടെ വ്യവഹാരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ് ഈയൊരു വൈരുദ്ധ്യത്തിനു ഹേതു. കാവ്യവ്യവഹാരത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളായി ബഖ്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളും രൂപകങ്ങളുടെ ഉപയോഗവും നോവലിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയല്ല, മറിച്ച് ദുർബലമാക്കാനേ സഹായിക്കു എന്നാണ് ബഖ്തിന്റെ അഭിപ്രായം. പോളിഫോണിക് നോവലുകൾ ആഖ്യാതാവിന്റെ വാക്കുകളേക്കാൾ, മറ്റുള്ളവരുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ പ്രകാശനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിന് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. ഭാവഗാനമോ മഹാകാവ്യമോ വായിക്കുമ്പോൾ ഈയൊരു ആവിഷ്കാരരീതി അനുവാചകർക്ക് അനുഭവപ്പെടാൻ സാധിക്കില്ല. ഒരു പ്രത്യേകവിഭാഗത്തിന്റെ ലോകവീക്ഷണമുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഭാഷാവ്യവഹാരമാണ് മഹാകാവ്യത്തിൽ കേൾക്കാൻ സാധിക്കുക. മഹാകാവ്യകാരൻ അനുവാചകർക്കിടയിൽ നിലനിർത്തുന്ന ഈ അകലം പാലിക്കൽപ്രക്രിയ പോളിഫോണിക് നോവലിസ്റ്റിന് നിലനിർത്താൻ സാധിക്കില്ല. ഉദാരമാനവീകതയുടെയും ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും നിക്ഷേപമുള്ള സാഹിത്യരൂപമെന്ന നിലയിൽ മാത്രമേ ഇവിടെ പോളിഫോണിക് നോവലുകൾക്ക് വർത്തിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വിവിധ ഭാഷകളുടെയും സംസ്കാരങ്ങളുടെയും വിരുദ്ധഭാവങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ മാത്രം ഉദാരമായ ഒരു ഭാഷാവ്യവഹാരമായി പോളിഫോണിക് നോവലുകൾ

ISSN: 2582 - 2594

ഇവിടെ സമൂഹത്തിന്റെ കണ്ണാടിയായി മാറുന്നു. അപ്പോൾ നോവലിലൂടെ സംസാരിക്കുന്നത് നോവലിസ്റ്റെന്ന ഒരു വ്യക്തിയല്ല, മറിച്ച് ഭിന്ന വ്യവഹാരങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. അങ്ങനെയാണ് സാഹിത്യത്തിന്റെ ബാഹ്യമെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കോമാളിയുടെയും വിദൂഷകന്റെയും സ്വരങ്ങളെ, അവരെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വലിയൊരു ലോകത്തെ റാബലെപ്പോലുള്ളവർ കലയിലേക്ക് സന്നിവേശിപ്പിച്ച് സാഹിത്യലോകത്തെ സമ്പന്നമാക്കുന്നത്.

എഴുത്തുകാരന്റെ ആഖ്യാനങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകി വായനക്കാരനെ കേവലം കാഴ്ചക്കാരാക്കി മാത്രം മാറ്റുന്ന ഏകദിശാത്മക(Monologic) നോവലുകളിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായി, സംവാദാത്മകമായ നോവലുകൾ വായനക്കാരെ കൂടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശൈലിയാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. മോണോലോജിക് നോവലുകളിൽ ചില കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം നായകപരിവേഷം നൽകി, നായകന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ എഴുത്തുകാരന്റെ ചിന്തകൾ വായനക്കാരിലേക്ക് സന്നിവേശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന രീതിയാണ്. എന്നാൽ സംവാദാത്മകശൈലിയിലുള്ള പോളിഫോണിക് നോവലുകൾ പ്രത്യേക നായകപരിവേഷം എന്ന സങ്കല്പത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതിന് പകരം ആരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകാതെ, എന്നാൽ എല്ലാ സ്വരങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രൂപത്തിൽ ബഹുസ്വരസമീപനം സ്വീകരിക്കുന്നു. കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ല, വായനക്കാർക്ക് പോലും ഇത്തരം നോവലുകളിൽ കൃത്യമായ ഇടം നൽകപ്പെടുന്നു. ഏകദിശാത്മക നോവലുകളിൽ കാണപ്പെടുന്ന സ്ഥായിയായ, തിരുത്തലുകൾക്ക് വിധേയപ്പെടാത്ത നായകപരിവേഷങ്ങൾക്ക് പകരം പോളിഫോണിക് നോവലുകൾ പൂർണസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള, വ്യത്യസ്തവീക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ കഥാപാത്രത്തെ വായനക്കാരന് ദർശിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു.[6] പോളിഫോണിക് നോവലുകളിലെ നായക പരിവേഷമുള്ള കഥാപാത്രംതന്നെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, തനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ള വൈവിധ്യമാർന്ന ലോകത്തെക്കുറിച്ചും അതിലെ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചും വാചാലനാണ്. ഇവിടെ നായകൻ എങ്ങനെ ലോകത്തിന് മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു എന്നതല്ല, മറിച്ച് ലോകം എങ്ങനെ നായകന് മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു എന്ന ദിശയിലൂടെയാണ് നോവൽ പരിണമിക്കുന്നത്. അഥവാ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു കഥാപാത്രശൈലിയെ പൊളിച്ചെഴുതി പുനരാഖ്യാനം നടത്തുകയാണ് പോളിഫോണിക് നോവലുകൾ. ഇത്തരത്തിൽ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിനുള്ള പരിപൂർണ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നതിലൂടെ രചയിതാവ് നിഷ്ക്രിയനാവുകയല്ല, എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളെയും ഒരുമിപ്പിക്കുന്ന വലിയ ദൗത്യം അദ്ദേഹത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമാവുകയാണിവിടെ. തന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ പൊതുസമൂഹത്തിൽ പ്രകടമാക്കുക എന്ന രീതിയിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായി മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകി എല്ലാ കഥാപാത്രങ്ങളുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളെ സ്വരൂപിച്ച് മുഖ്യധാരയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയാണ് ഇവിടെ രചയിതാവ്.[7]

ഏകാത്മകമായ ലോകവീക്ഷണവും നായകപ്രാധാന്യവും സാധാരണ സംഭാഷണഭാഷയെക്കാൾ ഔദ്യോഗികസംസ്കാരത്തിന്റെ സ്വരപ്രാമുഖ്യം നേടുന്ന ഭാഷയും സുവർണ ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഇതിഹാസസമാനവുമായ സങ്കല്പവുമുള്ള സാഹിത്യരൂപമല്ല നോവൽ. പൗരാണികമായ ആ സാർവ ജനീന വീക്ഷണത്തിന്റെ തകർച്ചയെ അടയാളപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് നോവൽ ഉദയംചെയ്തതുതന്നെ. എല്ലാ സ്വരങ്ങൾക്കും തുല്യ പ്രാധാന്യമുള്ളതും ഔദ്യോ

ഗികസംസ്കാരവിരുദ്ധമായ ജനകീയവും ബഹുഭാഷണസ്വരവുമായ രൂപമാണ് നോവൽ എന്ന സാരം. എല്ലാ നോവലുകളും ഇങ്ങനെ ബഹുഭാഷണപരം (polyphonic) അല്ല. ബഹുഭാഷണ പരമല്ലാത്തവയിൽ ഗ്രന്ഥകാരസ്വരത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം. ഔദ്യോഗികസംസ്കാരത്തിന്റെ സ്വരമായിരിക്കും അത്. 'മോണോലോജിക്കൽ നോവലുകൾ' എന്ന് ബഖ്തിൻ ഈ കൃതികളെ നാമകരണം ചെയ്തു.[8]

'മോണോലോജിക്കൽ നോവലുകൾക്ക് മാതൃകയായി ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ കൃതികളെയും പോളിഫോണിക് നോവലുകൾക്ക് മാതൃകയായി ദസ്തയേവ്സ്കിയുടെ കൃതികളെയുമാണ് ബഖ്തിൻ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്. ബഖ്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഔദ്യോഗികസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെയും ഭാഷയെയും എതിർത്ത് ബഹുസ്വരവും അധികാരത്തിന്റെ ഔദ്യോഗി കതകൾക്ക് വിരുദ്ധവുമായ ഒരു തരം ജനകീയസാംസ്കാരിക കലാതന്ത്രം രൂപപ്പെടുത്തുന്ന സാഹിത്യരൂപമായി നോവൽസമൂഹത്തോട് സംവദിക്കുന്നു.

'പ്രോബ്ലംസ് ഓഫ് ദസ്തയേവ്സ്കീസ് പൊയറ്റിക്സ്' എന്ന കൃതിയിൽ ബഖ്തിൻ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന പോളിഫണി, ഭരണകൂടവും മതവും വിജ്ഞാനവിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതികളും സ്ഥാപനങ്ങളുമെല്ലാം ചേർന്ന് ശ്രേഷ്ഠമെന്ന കാലാകാലങ്ങളായി അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ഔദ്യോ ഗികസംസ്കാരത്തെ തുറന്നുകാട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സാമാന്യജനത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെ ക്കാൾ ഇത്തരം വരേണ്യസംസ്കാരങ്ങൾ ഉത്തമമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവയെ പൊളി ച്ചെഴുതുകയും സാധാരണ ജനവിഭാഗത്തെക്കൂടി ചേർത്ത്വെച്ച് ബഹുസ്വരമായ ലോകത്തെ അവതരിപ്പിക്കുകയുമാണ് ബഖ്തിൻ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ.

ഡയലോജിസം (സംവാദപരത)

ബഖ്തിന്റെ നോവൽസങ്കല്പങ്ങളിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട മറ്റൊരു സംജ്ഞയാണ് ഡയലോജിസം. ഇത് സംവാദം (Dialogue) എന്ന ആശയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വക്താവും ശ്രോതാവും തമ്മിലുള്ള സാമീപ്യത്തിലൂടെ മൂർത്ത സാഹചര്യത്തിൽ വികസിച്ചുവ രുന്ന ഭാഷാചിഹ്നത്തെയാണ് ബഖ്തിൻ സംവാദപരം (dialogical) എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിഹാസത്തിന്റേത് ഏകവാദപരമായ (monological) ഘടനയാണെന്ന് വാദിച്ച ബഖ്തിൻ നോവൽ ഈ ഭൂതബന്ധത്തെ തിരുത്തുന്നു. ഭിന്നസ്വരങ്ങളുടെ പരസ്പരസമരത്തിലൂടെയാണ് നോവലിലെ അർത്ഥവ്യവഹാരം നടക്കുന്നത്. നോവലിലെ ഭാഷയുടെ സംവാദപരമായ സ്വഭാവത്തെ ബഖ്തിൻ പ്രധാനമായി കാണുന്നു. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഭാഷയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഭാഷാവൈവിധ്യങ്ങൾ നോവലുകളിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ഓരോ സമയത്തിനും സാഹചര്യത്തിനും അനുസൃതമായി നോവലിസ്റ്റ് ഓരോ ഭാഷകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒന്നിലും പൂർണ്ണമായി രചയിതാവ് ഇല്ലതാനും. അതിനാൽ, ഭാഷകളുടെ സംവാദപരത (dialogicality of language) പോളിഫോണിക് നോവലിന്റെ സവിശേഷതയായി മനസ്സിലാക്കാം.

വക്താവും ശ്രോതാവും തമ്മിലുള്ള സാമീപ്യത്തിലൂടെ മൂർത്ത സാഹചര്യത്തിൽ വിക സിച്ചു വരുന്ന ഭാഷാചിഹ്നത്തെ സംവാദപരം (dialogical) എന്നാണ് ബഖ്തിൻ വിശേഷി പ്പിക്കുന്നത്. വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ബഖ്തിൻ ചിന്തയെ സൂചിപ്പിക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന സംവാദ പരത (dialogism) ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ഒരർത്ഥത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ

ISSN: 2582 - 2594

ബഖ്തിന്റെ ജീവിതാന്ത്യംവരെയുള്ള കുറിപ്പുകളിൽ തുടരെത്തുടരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സംവാദം (dialogue) എന്ന പദത്തെ ഘടനാവാദികളുടെ ഘടന എന്ന സങ്കല്പനവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഒരു വ്യവസ്ഥയിലെ ഘടകങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഘടനാവാദികളുടെ ഘടനാസങ്കല്പം. ഘടനാവാദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ബന്ധം എല്ലായ്പോഴും ദ്വന്ദ്വാധിഷ്ഠിത(binary)മായിരിക്കും. ബഖ്തിന്റെ സംവാദവും ഒരു തലത്തിൽ ഇത്തരമൊരു പാരസ്പര്യത്തെ കുറിക്കുന്നുണ്ട്. സൂചകവും സൂചിതവും പാഠവും പരിസരവും, വ്യവസ്ഥയും ചരിത്രവും, വക്താവും ശ്രോതാവും, സ്വത്വവും അന്യവും മറ്റും തമ്മിലുള്ള പാരസ്പര്യം സംവാദം എന്ന സങ്കല്പത്തിന്റെ വിവക്ഷകളിൽപ്പെടും. എങ്കിലും ഈ ദ്വന്ദ്വങ്ങളിലെ ഏകകങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേക മാന്യത കല്പിക്കാൻ ബഖ്തിൻ തയ്യാറല്ല.[9] ഒട്ടുമിക്ക നോവലുകളിലും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഭാഷയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഭാഷാവൈവിധ്യങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. ഓരോ സമയത്തിനും സാഹചര്യത്തിനും അനുസൃതമായി നോവലിസ്റ്റ് ഓരോ ഭാഷകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒന്നിലും പൂർണമായി രചയിതാവ് ഇല്ലതാനും, അതിനാൽ ഭാഷകളുടെ ഈ സംവാദപരത 'പോളിഫോണിക് നോവലിന്റെ' സവിശേഷതയായി മനസ്സിലാക്കാം. എല്ലാ കഥാപാത്രങ്ങൾക്കും തുല്യത നൽകുന്ന തുറന്ന പുസ്തകമാണ് ബഖ്തിന് നോവൽ.

എന്നാൽ ഇതിഹാസവുമായി നോവലിനെ ബന്ധപ്പെടുത്തിയ ലൂക്കാച്ചിന്റെ നിലപാടിനോട് ബഖ്തിൻ വിയോജിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഹംഗേറിയൻ മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനായ ഗയോർഗ്ലൂക്കാച്ചിന്റെ 'തിയറി ഓഫ് ദ നോവൽ' എന്ന വിഖ്യാത ഗ്രന്ഥം വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ബഖ്തിൻ ഒരുങ്ങിയെങ്കിലും വീക്ഷണമാറ്റത്തിന്റെ ഫലമായി പിന്നീട് ശ്രമം ഉപേക്ഷിച്ചു. ആധുനികനോവലിലെ രൂപപരീക്ഷണങ്ങളെയും പാരഡിയുടെ പ്രാധാന്യത്തെയും ബൂർഷ്വാജീർണതയായി ലൂക്കാച്ച് കണ്ടു. ബഖ്തിൻ അവയിൽ ജനകീയ ജനാധിപത്യവേരുകളും. സമൂഹത്തിന്റെ വിശ്രമരാഹിത്യത്തിനുള്ള സമാശ്വാസവും പുരോഗതിയിലേക്കുള്ള പാത വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ് ലൂക്കാച്ചിന് നോവൽ. ബഖ്തിന്, സമൂഹത്തെ ജനകീയ ജനാധിപത്യരീതിയിൽരൂപപ്പെടുത്തുന്ന ചാലകശക്തികളുടെ മൂർത്തീകരണവും. ലൂക്കാച്ച് നോവലിനെ ഇതിഹാസവുമായി ബന്ധിച്ചു. ബഖ്തിൻ ഇതിഹാസവുമായി നോവലിന് ബന്ധമില്ലെന്ന് വിശദമാക്കുക മാത്രമല്ല അതിന്റെ തുറന്ന സ്വഭാവത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയുംചെയ്തു. ലൂക്കാച്ച് ആഖ്യാതാവിന്റെ ശക്തമായ സാന്നിധ്യത്തിന് പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചു; ബഖ്തിന്റെ ഭിന്നങ്ങളായസ്വരങ്ങൾക്കും. ഒരർത്ഥത്തിൽ സ്റ്റാലിനിസത്തിന്റെ സർവാധിപത്യത്തോടുള്ള കലഹമായിരുന്നു ബഖ്തിന് തന്റെ ബഹുസ്വരവാദം.[10]

ബഖ്തിൻ തന്റെ നോവൽസങ്കല്പങ്ങളിൽ ഇതിഹാസങ്ങൾക്ക് ഇടം നൽകുന്നില്ല എന്നതാണ് മറ്റൊരു ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുത. ഏകസ്വരാത്മകമായ ആഖ്യാന ശൈലിയാണ് ബഖ്തിന് ഇതിഹാസ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ഇതിഹാസത്തിന്റേത് ഏകവാദപരമായ (monological) ഘടനയാണെന്ന് വാദിച്ച മിഖായേൽ ബഖ്തിൻ നോവൽ ഇതിഹാസബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സാമ്പ്രദായികധാരണ തിരുത്തുന്നു. ഇതിഹാസത്തിൽ ആഖ്യാതാവിന്റെ സ്വരത്തിനു മാത്രമേ പ്രാധാന്യമുള്ളൂ. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വരങ്ങൾ ആഖ്യാതാവിന്റെ സ്വരത്തിനു കീഴ്പ്പെടുന്നു. ഇതിഹാസം സൃഷ്ടിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ ആഖ്യാതൃസ്വരത്തിന്റേതു മാത്രമാണ്. ദമിതമാക്കപ്പെടുന്ന

മറ്റുസ്വരങ്ങളെക്കൂടി തുറന്നുവിടുന്നതാണ് നോവലിന്റെ ഘടന. അങ്ങനെ നോവൽസംവാദപരം (dialogical) ആയിത്തീരുന്നു. ഭിന്നസ്വരങ്ങളുടെ പരസ്പര സമരത്തിലൂടെയാണ് നോവലിലെ അർത്ഥവ്യവഹാരം നടക്കുന്നത്. ആഖ്യാനത്തിലെ പദങ്ങളെ വർഗീകരിക്കുമ്പോൾ, ആഖ്യാതാവ് ഉപയോഗിക്കുന്ന അപരസ്വരങ്ങളെപ്പറ്റി ബഖ്തിൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മറ്റൊരാളിന്റെ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരൻ അവയ്ക്ക് ഉള്ളതിനു പുറമേയുള്ള മറ്റൊരർത്ഥംകൂടി നൽകുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി വാക്കിന് രണ്ടുതരം സൂചകത്വമുണ്ടാവുന്നു. ഉഭയപദം (ambivalent word) എന്നാണ് ബഖ്തിൽ ഈ ആഖ്യാനവിശേഷത്തിന് പേരിടുന്നത്. ആഖ്യാതാവിന്റെ സ്വരത്തിനു മാത്രം പ്രാധാന്യമുള്ള ഇതിഹാസഘടനയിൽ ഉഭയപദത്തിനു സ്ഥാനമില്ല. ഭാഷയുടെ സംവാദസ്വഭാവമില്ലാത്ത ഇതിഹാസാഖ്യാനത്തിൽ, ദൈവത്തിന്റെയോ സമുദായത്തിന്റെയോ സമ്പൂർണതയുമായി ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന ആഖ്യാതാവിന്റെ വീക്ഷണസ്ഥാനത്തിനു മാത്രമേ പ്രാധാന്യമുള്ളൂ. അപനിർമ്മാണവാദിയായ ദെറിദ ഈ ആഖ്യാതാവിനെ ആത്മസാന്നിധ്യമെന്നും അതീന്ദ്രിയസൂചിതമെന്നും വിളിക്കും.[11]

1.10.1.2 കാർണിവൽസങ്കല്പവും ജനപ്രിയസംസ്കാരവും

മുഖ്യധാരയിൽ ഏറ്റവും ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്ന സുപ്രധാനമായ ബഖ്തിൻ സങ്കല്പനമാണ് കാർണിവൽ. കാർണിവൽ എന്ന സങ്കല്പത്തെ മാറ്റിനിർത്തിയുള്ള പോളിഫണിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ അപൂർണവുമാണ്. കാർണിവൽ എന്ന ആശയത്തിലൂടെയാണ് സാധാരണക്കാരുടെ ഉത്സവാഘോഷങ്ങളും സംസ്കാരങ്ങളും നോവലിന്റെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന രീതി അദ്ദേഹം വിശദീകരിക്കുന്നത്.

ഫ്രഞ്ച് സറ്റയറിസ്റ്റായ റാബലെയുടെ കൃതികളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമായ 'റാബലെ ആൻഡ് ഹിസ് വേൾഡി'ലാണ് ബഖ്തിൻ കാർണിവൽ എന്ന സങ്കല്പനം അവതരിപ്പിച്ചത്. ക്രൈസ്തവ സഭാജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ച് ഭിഷഗ്വരനായിത്തീർന്ന സാഹിത്യകാരനാണ് റാബലെ(Francois Rabelais, 1494-1593). പാന്റഗ്രുവൽ (1532), ഗാർഗന്റുവ (1534) തുടങ്ങിയ ആക്ഷേപഹാസ്യാഖ്യായികകളാണ് റാബലെയുടെ രചനകൾ. അക്കാലത്തെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ എതിർപ്പു നേരിട്ട ഈ കൃതികൾക്ക് വ്യാപകമായ ജനപ്രീതിയുണ്ടായിരുന്നു. ഉന്നതകുല ജീവിതത്തെ അവ പരിഹാസംകൊണ്ടു കുളിപ്പിച്ചു.[12]

മധ്യകാലയൂറോപ്പിൽ സാധാരണ ജനജീവിതത്തിന് ആനന്ദം പകരുന്ന ഉത്സവങ്ങളായിരുന്നു കാർണിവലുകൾ. ആഹ്ലാദമഹോത്സവം, ഈസ്റ്റർ നോമ്പുദിവസങ്ങൾക്കു മുന്നോടിയായുള്ള ഉത്സവം തുടങ്ങിയ അർത്ഥങ്ങൾ കാർണിവൽ എന്ന നാമം കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. വിഭവ സമൃദ്ധമായ ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങളും വിനോദപ്രദർശനങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രീതിയിൽ ചത്വരങ്ങളിലും തെരുവുകളിലും ഒരുവിധ നിയമങ്ങളോവിധി വിലക്കുകളോകൂടാതെ നടത്തപ്പെടുന്ന പൊതുജനോത്സവങ്ങളാണ് ഇത്തരം വേദികൾ. ഔദ്യോഗികസംസ്കാരത്തോടും പ്രവൃത്തികളോടുമുള്ള പരിഹാസമാണ് കാർണിവൽവേദികളുടെ മുഖമുദ്ര. സാമാന്യ ജനവിഭാഗത്തിന്റെലോകസങ്കല്പത്തിന്റെ ആവിഷ്ക്കാരമായി ബഖ്തിൻ കാർണിവൽസങ്കല്പത്തെ അവതരിപ്പിച്ചു. പാവപ്പെട്ടവരും പണക്കാരും തമ്മിലെ വൈരുദ്ധ്യം ഇത്തരം ആഘോഷങ്ങളിൽ പ്രകടമാകുന്നു. അതിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾ ഒരേസമയം കാണികളും അഭിനേതാ

ISSN: 2582 - 2594

ക്കളുമായിത്തീരുന്നു. ഉന്നതശ്രേണിയോടുള്ള പരിഹാസം ആയുധമാക്കിയ ഇത്തരം ഉത്സവ നിമിഷങ്ങളിൽ രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കളും ഔദ്യോഗികസംസ്കാരങ്ങളും വിഷയമായിത്തീരുന്നുണ്ട്. സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ വികാരത്തെ മുഖ്യധാരയുടെ പ്രധാന ഘടകമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിലൂടെ ഇത്തരം ഉത്സവങ്ങൾ സാഹിത്യലോകത്തിന്റെയും മനുഷ്യസംസ്ക്കാരത്തിന്റെയും കേന്ദ്രബിന്ദുവായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നു. അഥവാ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും ശബ്ദത്തിനും ആശയങ്ങൾക്കും പ്രാമുഖ്യം നൽകുന്ന ഇത്തരം ഉത്സവസംസ്കൃതിയുടെ ജനകീയഭാവമാണ് പോളിഫോണിക് നോവലിന്റെ പ്രാഗ്രൂപത്തെ നിർണയിച്ചതെന്നാണ് ബഖ്തിന്റെ മതം.

ഹെറ്ററോഗ്ലോസ്സിയ (ബഹുഭാഷണത)

സംവാദപരതയുടെയും ബഹുസ്വരതയുടെയും അടിസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളുന്ന സുപ്രധാനമായ മറ്റൊരു ചിന്തയാണ് ഹെറ്ററോഗ്ലോസ്സിയ (Heteroglossia). ഭിന്നഭാഷണത അല്ലെങ്കിൽ ബഹുഭാഷണത എന്ന് ഇതിനെ മലയാളത്തിൽ വിവക്ഷിക്കാം. നോവലിന്റെ ഭാഷാപരമായ വൈവിധ്യത്തെയാണ് ഈ സങ്കല്പം അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്. ബഖ്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ, ഭാഷ കേവലം വ്യാകരണപരമായ ഒരു സംവിധാനമല്ല, മറിച്ച് വിവിധ സാമൂഹിക-ചരിത്ര സ്വരങ്ങളുടെ (Socio-Historical Voices) ഒരു കൂടിച്ചേരലാണ്. ഒരു നോവലിനുള്ളിൽ, കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സംസാരഭാഷ, സാമൂഹികവിഭാഗങ്ങളുടെ വ്യവഹാരങ്ങൾ, ഔദ്യോഗികഭാഷ, പത്രഭാഷ, സാഹിത്യഭാഷ തുടങ്ങിയ നിരവധി ഭിന്നസ്വരങ്ങൾ ഒരേസമയം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നോവലിസ്റ്റിന്റെ സ്വന്തം ശബ്ദം ഈ മറ്റ് ശബ്ദങ്ങളുമായി നിരന്തരം സംവദിക്കുകയും, ചിലപ്പോൾ അവയെ അനുകരിക്കുകയും, ചിലപ്പോൾ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഭാഷാപരമായ ഇടപെടലാണ് നോവലിനെ ഏറ്റവും ജനാധിപത്യപരമായ രൂപമാക്കിമാറ്റുന്നത്. നോവലിലെ ഓരോവാക്കും അതിന്റെ സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലവും ചരിത്രപരമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതിനാൽ ഒരു വാക്കിന് രണ്ടുതരം സൂചകത്വമുണ്ടാവുന്നു. ഈ ആഖ്യാനവിശേഷത്തിന് ബഖ്തിൻ നൽകുന്ന പേരാണ് ഉഭയപദം (ambivalent word).

ഉപസംഹാരം:

നോവൽസാഹിത്യത്തെ മുൻനിർത്തി മിഖായേൽ ബഖ്തിൻ അവതരിപ്പിച്ച പോളിഫണി (ബഹുസ്വരത), കാർണിവൽ (ഉത്സവം/ആഘോഷം), ഡയലോജിസം (സംവാദപരത) എന്നീ സങ്കല്പങ്ങൾ സാഹിത്യസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. നോവൽ എന്നാൽ അധികാരവൃത്തങ്ങൾക്കും ഔദ്യോഗികസംസ്കാരത്തിനും എതിരായി വർത്തിക്കാൻ ശേഷിയുള്ള സാഹിത്യരൂപമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിനും മേൽക്കോയ്മ നൽകാതെ, ജനാധിപത്യപരമായ ശൈലിയിൽ ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും ഔദ്യോഗികസംസ്കാരത്തെ എതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹിത്യരൂപമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് നോവൽ.

പോളിഫോണിക് നോവലുകൾ ഒരു ശബ്ദത്തിനും ആധികാരികമായ സ്ഥാനം നൽകാതെവ്യത്യസ്തവും വൈരുദ്ധ്യവുമായ ഒട്ടനവധി ശബ്ദങ്ങൾക്ക് ഇടമൊരുക്കുന്നു. നോവലിലൂടെ സംസാരിക്കുന്നത് നോവലിസ്റ്റ് എന്ന ഒരു വ്യക്തിയല്ല, മറിച്ച് ഭിന്നവ്യവഹാരങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമാണെന്ന് ഈ കാഴ്ചപ്പാട് വ്യക്തമാക്കുന്നു. കാർണിവൽ സങ്കല്പത്തിലൂ

ടെ, ഔദ്യോഗിക സംസ്കാരവിരുദ്ധമായ ജനകീയവും ബഹുഭാഷണസ്വരവുമായ രൂപമാണ് നോവൽ എന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് ബഖ്തിൻ എത്തിച്ചേരുന്നു.

സംവാദപരത എന്ന ആശയത്തിലൂടെ, ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾക്കപ്പുറം വക്താവും ശ്രോതാവും തമ്മിലുള്ള പാരസ്പര്യത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ട് ബഖ്തിൻ തന്റെ ചിന്താമണ്ഡലം സാഹിത്യസിദ്ധാന്തത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നതല്ലെന്നും രാഷ്ട്രീയം, തത്ത്വചിന്ത, ഭാഷാശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയമേഖലകളിലേക്ക് വ്യാപിച്ചുനിൽക്കുന്നുവെന്നും തെളിയിച്ചു. ഒരർത്ഥത്തിൽ, സ്റ്റാലിനിസത്തിന്റെ സർവാധിപത്യത്തോടുള്ള കലഹമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുസ്വരവാദം. ഇന്ന് റഷ്യയുടെ വൈജ്ഞാനികമേഖലയിൽ മാത്രമല്ല, ലോകമെമ്പാടും ഏറ്റവുമധികം പഠിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സൈദ്ധാന്തികനാണ് മിഖായേൽ ബഖ്തിൻ.

Reference

1. ഡോ. രാധിക സി. നായർ, സമകാലികസാഹിത്യ സിദ്ധാന്തം, കറണ്ട് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2001, പു. 90
2. ഡോ. ഇ.വി രാമകൃഷ്ണൻ, വാക്കിലെ സമൂഹം, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 1997, പു.12
3. ‘Polyphony, a musical term, deriving from the Greek polys ‘many’ and phonos ‘sound’ used of music in which the parts are independent of each other though forming an acceptable harmony.’ Babu rajan, pp, Milan kundera’s novels as polyphony, university of Calicut, 2009.
4. ‘The characters in a polyphonic novel are allowed maximum freedom so that they could argue with each other and even with their author. That is, in polyphonic novels different centres of consciousness are allowed to interact on the plane of the novel.’
5. David Lodge, After Bhakthin, Essays on Fiction and Criticism, London, Routledge, 1990, P, 86.
6. Mikhail Baktin, Problems of Dostoevsky’s Poetics, 1929, Ed. and trans. Caryl Emerson, Manchester, Manchester UP, 1984, P51
7. ‘no kind of passivity on the part of the author, who only assembles other’s viewpoints, completely rejecting his own viewpoint’ Katerina Clerk and Michael Holquist, Mikhail Baktin, Cambridge: Harvard UP, 1984, P
8. ഡോ. രാധിക സി. നായർ, സമകാലികസാഹിത്യ സിദ്ധാന്തം, കറണ്ട് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2001, പു. 95
9. പി.പി. രവീന്ദ്രൻ, ആധുനികാനന്തരം, എസ്.പി.സി.എസ്, കോട്ടയം, 2018, പുറം 65, 66
10. ഡോ.രാധിക സി. നായർ, സമകാലികസാഹിത്യ സിദ്ധാന്തം, കറണ്ട് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2001, പു. 97
11. പി.കെ. രാജശേഖരൻ, അന്ധനായ ദൈവം, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2019, പു. 37
12. ഡോ. രാധിക സി. നായർ, സമകാലികസാഹിത്യ സിദ്ധാന്തം, കറണ്ട് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2001, പു. 98

ISSN: 2582 - 2594

LITERATURE

प्राकृतिक संसाधनों के संरक्षण में ज्ञानेंद्रपति की कविता में कथनी नहीं, करनी है।

डॉ. शिवकुमार
सहायक प्रोफेसर, हिन्दी विभाग
क्राइस्ट कॉलेज (स्वायत्त), इरिंजालकुडा
ई-मेल: agendrashiva2015@gmail.com

सारांश

समकालीन हिंदी कविता के महत्वपूर्ण कवि ज्ञानेंद्रपति की रचनाओं में प्राकृतिक संसाधनों के संरक्षण की चेतना को केंद्र में रखकर लिखा गया है। ज्ञानेंद्रपति की कविताएं केवल भाषण या नारों तक सीमित नहीं रहतीं, बल्कि वे मानवीय हस्तक्षेप, चेतावनी और ठोस कार्रवाई की मांग करती हैं। उनकी कविताओं 'बीज व्यथा', 'नदी और साबुन', तथा 'प्यासा कुआँ' में रासायनिक खेती, जल प्रदूषण, संकर बीजों के दुष्परिणाम और पर्यावरणीय क्षरण की गंभीर व्यथा व्यक्त होती है। यह स्पष्ट करता है कि समकालीन कविता अब केवल सौंदर्य का माध्यम नहीं रही, बल्कि सामाजिक और पारिस्थितिक बदलाव का सशक्त उपकरण बन चुकी है। ज्ञानेंद्रपति की कविताएँ हमें हमारे व्यवहारों पर पुनर्विचार करने और प्रकृति के प्रति जिम्मेदारी निभाने का आह्वान करती हैं।

मुख्य शब्द: ज्ञानेंद्रपति, समकालीन हिंदी कविता, प्राकृतिक संसाधन संरक्षण, पर्यावरण चेतना, बीज व्यथा, नदी प्रदूषण, प्यासा कुआँ, रासायनिक खेती, देसी बीज, पारिस्थिति की, काव्य और सामाजिक सरोकार

मुख्य आलेख

साहित्य की प्राचीनतम विधा है 'कविता'| हिंदी कविता निरंतर सरिता की तरह गतिशील है। अपनी इसी गतिशीलता के कारण थके हमारे प्यासे राहगीरों की प्यास बूझाकर तथा उनकी परेशानियों को दूर करके उन्हें आश्वस्त करते हैं। कविता यही करती है। निराश हुए लोगों में आशा का भाव जगाती हैं। परेशानी से जूझ रहे जनों को जूझने की ताकत देती है। आचार्य कवि राज शेखर कविता के बारे में कहते हैं कि "किसी कवि की रचना उसके घर में धरी रह जाती है। किसी की मित्र की मंडली तक पहुंचती है, पर किसी-किसी की रचना लोगों की जुबान पर चढ़कर सारी दुनिया में मानो कुतुहूली बनकर सैर करती रहती है।"[1]

आज हिंदी कविता पूरे विश्व के हिंदी रचनाओं और पाठकों को एक साथ एक ही छतरी के नीचे जोड़े रखने में सक्षम रही है।कविता के माध्यम से कवि अपनी बात को समाज में पहुंचने की कोशिश करते हैं।समकालीन हिंदी कविता के कवियों ने इसी लक्ष्य को आगे बढ़ाए रखा है। वह अपने आसपास के अनुभव और घटित घटनाओं को अपनी कविता में उचित स्थान देते हैं। समकालीन कविता 1962-64 से माना जाता है। यह आधुनिक कविता का भाव है। इनका लक्ष्य आम आदमी और समाज के वास्तविक रूप को धरातल पर रख कर चित्रित करना है| वे अनुभवों को अपनी कविता में स्थान देते हैं। चाहे वह आर्थिक, सामाजिक, राजनीतिक और प्राकृतिक का शोषण ही क्यों न हो, समकालीन कविता के मुख्य कवि मुक्तिबोध, त्रिलोचन, केदारनाथ अग्रवाल, शमशेर सिंह बहादुर, कुमार इंद्र, आलोक धन्वा, श्री राम तिवारी, धूमिल, शलभ, श्री राम सिंह, विजेंद्र पंकज सिंह, निर्मल शर्मा, आनंद प्रकाश, चंचल चौहान, शशि प्रकाश, आदि समकालीन कविता के प्रमुख कवि है।

समकालीन हिंदी कविता में जहां राजनीतिक तीरों वाली कविताएं ही विशेष कर धनुर्धारी कवियों की पहचान बना रहे थे। ज्ञानेंद्रपति ने कविताओं को राजनीति के गलियारे में न ले जाकर अपने समय की मानवीय कार्रवाई बदलने का आह्वान किया है। समकालीन हिंदी कविता के अग्रिम कवि हैं ज्ञानेंद्रपति | जिन्होंनेअपनी कविता के माध्यम से समाज को जागृत करने का प्रयास किया है। उनकी कविता में अवसाद और चिंता के स्वर भी बहुत मिलते हैं। आपने समकालीन हिंदी की कविता को नया रूप प्रदान किया है। प्राकृतिक संसाधनों के संरक्षण पर आपने विशेष बल दिया है। इसकी गूँज आपकी कविता में सुनाई देती है |

ISSN: 2582 - 2594

ज्ञानेंद्रपति की कविता की जड़े मिट्टी में गहरे रूप से पसरी हुई है। यह छोटी सी छोटी सच्चाई को चित्रित करने में सजग रहती है 'ओरों से बात करना, उन्हें समझना, उनकी राह सुलझाना, यह काम सब करते हैं। लेकिन इससे भी कहीं ज्यादा कठिन और मेहनत का काम है। अपने आप को समझाना। यही काम ज्ञानेंद्रपति की कविता पाठकों को अपने आप को आगाह करने, सचेत रहने का काम करती है। प्राकृतिक संसाधनों के संरक्षण में ज्ञानेंद्रपति की कविता में कथनी नहीं, करनी है।

आज पैसे कमाने के चक्कर में हम अपनी प्राकृतिक चीजों को नष्ट करने में लगे हुए हैं |इसका दुष्परिणाम इतना भयानक होता है कि सालों तक इसे भोगना पड़ता है। फसलों की, फलों की, सब्जियों की पैदावार अधिक से अधिक मात्रा में बढ़ाने के लिए हम रासायनिक खादो और कीटनाशकों का उपयोग करते हैं | इसका उपयोग स्वास्थ्य के लिए हानिकारक है। "हमारे देश में पहली बार 66 कीटनाशकों के प्रतिकूल प्रभाव का अध्ययन करने के बाद 13 बेहद खतरनाक कीटनाशकों को प्रतिबंधित करने की सिफारिश हुई है। जैसे बेनोमाइल, कारब्रइल, डाएजिनान, फेनेरिमोल, ट्रिफिलूरलिन, ट्राईडिमॉर्फ, थियोमेटॉन, सोडियम साइनाइड, मिथेल पाराथिऑन, मेथोक्सी इथल, मरकरी क्लोराइड, लिन्यूरॉन, फेनाथिऑन."[2]

केरल में एंडोसल्फान के खतरनाक असर को लेकर पूरे राज्य में विवाद का मुद्दा है| केरल के कसरकोर्ट में काजू की खेती में एंडोसुलफाम के छिड़काव से क्षेत्र में कैंसर जन्मजात विकार विकलांगता आदि के मामले सामने आए थे। "2011 तक काजू, कपास, चाय, धान, फल और अन्य फसलों पर एंडोसल्फान कीटनाशक का व्यापक रूप से उपयोग किया जाता था। जब सुप्रीम कोर्ट ने इसके उत्पादन और वितरण पर प्रतिबंध लगा दिया था रसायन के स्वास्थ्य प्रभाव में न्यूरोटॉक्सिसिटी, देर से यौन परिपक्वता, शारीरिक विकृति, विषाक्तता आदि शामिल है| एग्रोकेमिकल के संपर्क में आने से लोग विशेषकर नावजात शिशुओं को विकृति स्वास्थ्य संबंधी जटिलताओं और परिवार के सदस्यों की हानि का सामना करना पडा है।"[3] सिकुड़ती खेती और योग्य जमीनऔर नए-नए शोध के कारण कीटनाशकों का प्रचार प्रसार हमारे देश में बढ़ता जा रहा है भारत जैसे विकासशील देशों में करने के लिए कीटनाशक कंपनियां बहुत जोर लगाए हुए हैं यह हमारे लिए एक खतरे की बात है इन्हीं बातों को ज्ञानेंद्रपति ने बीज व्यथा नामक कविता में उजागर करने की कोशिश की है कि बिना शोर शराबे के कीटनाशक मनुष्य को अन्दर ही अन्दर धीरे-धीरे से मारते जा रहे है।

"रासायनिक खादो और कीटनाशकों के जहरीले संयंत्रों की आयातित, तकनीक आती है पीछे-पीछे

तुम्हारे घर उजाड़ कर

अपना घर भरने वाली आयातित तकनीक

यहां के अन्न जल में जहर भरने वाली

जहर भरने वाली शिशु मुख से लगी माँ की छाती के अमृतोपम दूध तक में

कहर ढानेवाली बगैर कोहराम"[4]

वास्तव में यह धीमा जहर हमारे शरीर में प्रवेश करने के बाद धीरे-धीरे हमें मृत्यु के मुँह में धकेल देता है। जिससे बच पाना नामुमकिन है।

आज देखा जाए तो भारत के किसान संकर बीजों का इस्तेमाल कृषि के रूप में करते हैं। संकर बीज में दो या दो से अधिक बीजों के गुण आ जाते हैं जिसके चलते यह किसानों को मुनाफा ही मुनाफा दिलाते हैं। आज बाजार में अनाज से लेकर फल और, सब्जी उत्पादों में संकर बीजों का इस्तेमाल किया जाता है। जिससे किसानों को फायदा ही फायदा हो रहा है लेकिन अचानक देसी बीजों का इस्तेमाल कम होने पर कृषि उत्पादों का स्वाद और उसकी गुणवत्ता कम होती जा रही है। आज भी गांव में कई किसान गोबर गोमूत्र और नीम से लेकर देशी बीजों से टिकाऊ खेती कर रहे हैं लेकिनसमय बदलने के साथ हीखेती की नई तकनीक का भी उपयोग में ला रहे हैंगोबर गोमूत्र की जगह रासायनिक उर्वरकों और कीटनाशकों ने ले ली साथ ही देसी बीजों की जगह हाइब्रिड बीजों का इस्तेमाल करने लगे। देसी बीजों में यह खासियत होती है कि यह बीज खुद ही जलवायु के अनुसार अपने आप को ढाल लेते और उनकी बुवाई करने के बाद फसलों की पैदावार के साथ-साथ रोग प्रतिरोधक क्षमता बेहतर बनाती है। देसी बीजों के संरक्षण के लिए न रासायनिक खाद की जरूरत पड़ती है, नअधिक पानी से सिंचाई करने की जरूरत है। इसकी बुवाई करने पर जमाव बेहतर ढंग से होता है और पौधों के विकास से लेकर फसलों की पैदावार भी सुरक्षित ढंग से हो जाती है।

संकर बीजों के उपयोग करने से इसकी फसल के बचाव के लिए रासायनिक खाद और कीटनाशकों का बड़ी मात्रा में उपयोग किया जाता है तथा सिंचाई के लिए अधिक मात्रा में पानी की जरूरत पड़ती है। कवि इन्हीं बातों को यहां चित्रित करने

 ISSN: 2582 - 2594

का प्रयास किया है कि हमें हाइब्रिड को छोड़कर देसी बीजों का उपयोग करना चाहिए। यही बात 'बीज व्यथा' नामक कविता में हमें नजर आती है।

"उन्हे बस अँजुरी भर ही जल चाहिए था।

जीतेजी सिचने के लिए, और तर्पण केलिए

बस अँजुरी भर ही जल

वे नही है आधुनिक पुष्ट दुष्ट संकर बीज

क्रीम - पाउडर की तरह देह में,

रासायनिक खाद - कीटनाशक मले,

बडे-बडे बाँधो के डुबॉब जल के बाथ - टब में नहाते नहलाते|"[5]

आज सच्चाई यही है कि लाभ कमाने के चक्कर में हम देसी बीजों की उपेक्षा कर रहे हैं। जिसका प्रभाव हमारे स्वास्थ्य पर भी पड़ता है।

सिंचाई के लिए ज्यादातर तालाब, कुँए और नदियों के पानी का उपयोग किया जाता है। नदियों से हमें पर्याप्त मात्रा में शुद्ध जल मिलता है लेकिन आज मानव की स्वार्थ पूर्ण प्रवृत्ति के कारण नदियों और तालाबों का पानी प्रदूषित होता जा रहा है। शहरो से निकलने वाला गंदा पानी नदियों में बहा दिया जाता है। इस पानी में सबसे ज्यादा मात्रा साबुन के पानी की होती है। साबुन जिसका उपयोग हम अपने मैले कपड़े को धोने और शरीर के मैल को साफ करने में इस्तेमाल करते हैं। तालाब और नदी के किनारे साबुन से नहाने या कपड़े धोने से साबुन का पानी नदी में मिल जाता और जिससे जल प्रदूषित हो जाता है। साबुन में हानिकारक रसायन सोडियम हाइड्रोक्साइड, ट्राइग्लिसराइड, हाइड्रोलाइसिस आदि मौजूद होते हैं। जो नदियों के पानी में मिल जाने से जल प्रदूषित हो जाता है। इसी बात को ज्ञानेंद्रपति ने अपनी कविता 'नदी और साबुन' में व्यक्त किया है।

"बैंगनी हो गई तुम्हारी शुभ्र त्वचा

हिमालय के होते भी तुम्हारे सिरहाने

हथेली - भर की एक साबुन की टिकिया से

हार गई तुम युद्ध।"[6]

वास्तव में नदी जीवन दायिनी है। मनुष्य स्वार्थ में अंधा होकर उसके मोल को

नहीं समझ रहा । जिससे भविष्य में शुद्ध जल के संकट की भरपाई हम कभी नहीं कर पाएँगे।

शिक्षा हमें ज्ञान के मार्ग की ओर ले जाती है। यह ज्ञान मनुष्य को हित की ओर अग्रसर करता है, लेकिन उसका यही ज्ञान कहां घास चरने को चला जाता है। जब वह अपने घर के कूड़े - कचरे को इधर-उधर फेंक देता है। जैसे सड़क के किनारे, नदी में, नलों में, किसी बड़े गड्ढे में या किसी सूखे कुएँ में। इन कचरों में ज्यादातर प्लास्टिक होते हैं। इससे प्रकृति को बड़ा ही नुकसान होता है। शिक्षा ने लोगों को केवल ज्ञान ही दिया है। उन्हें समझदारी नहीं दी है। एशिया का सबसे स्वच्छ गांव जो भारत के मेघालय राज्य का मौलिन्नोंग गांव है। जहां के लोग स्वच्छता के मामले में समझदार है। गांव के लोग प्रकृति से प्रेम करते हैं। उनको अच्छी तरह से पता है कि प्रकृति को नष्ट करने का मतलब है, स्वयं को नष्ट करना। यहां के लोग प्लास्टिक का इस्तेमाल नहीं करते हैं। हर घर के आगे बाँस से बने कूड़ेदान होते हैं। उनमें लोग घर का कचरा डालते हैं, फिर बाद में कचरे को एकत्रित करके उसका निस्तारण करते हैं। क्या देश का हर गांव मौलिन्नोंग नहीं बन सकता। जब मनुष्य अपने कूड़े कचरे को किसी सूखे कुएँ में डालकर उसे कूड़े दान बना देते हैं तो अपनी इस प्रवृत्ति पर घिन महसूस नहीं होती। जिस कुएँ ने जीवन भर मनुष्य को प्यास बुझाने के लिए पानी दिया। अंत में उसके सूख जाने पर उसे कूड़ादान बना देने पर क्या उस कुएँ की सिसकी मनुष्य को सुनाई नहीं देती। यही बात ज्ञानेंद्र पति ने अपनी कविता प्यासा कुआँ में व्यक्त करने का प्रयास किया है।

"प्यास बुझाने को प्यास
प्रतीक्षा करता रहा था कुआँ, महीनों
तब कभी एक
प्लास्टिक की खाली बोतल
आकर गिरी थी
पानी पीकर अन्यमनस्क फेंकी गयी एक प्लास्टिक - बोतल
अब तक हैंड पंप की उसे चिढ़ती आवाज भी नहीं सुन पडती

 ISSN: 2582 - 2594

एक गहरा -सा कूडादान है वह अब
उसकी प्यास सिसकी तरह सुनी जा सकती है अब भी
अगर तुम दो पल उस औचक बुढ़ाए कुएँ के पास खड़े
होओ चुप।"[7]

प्लास्टिक का कचरा पर्यावरण को प्रदूषित करके मनुष्य को ही नहीं पशु- पक्षी और पेड़ -पौधों को भी नुकसान पहुंचता है। इस बात का ज्ञान हर मनुष्य को है, मगर स्वार्थ में लिप्त होकर वह आज भी अपनी हरकतों से बाज़ नहीं आ रहा है। हम अभी से नही चेते तो इसके दुष्परिणाम को भुगतने के लिए तैयार रहना होगा।

ज्ञानेंद्रपति की कविता में जो अभिव्यक्ति का माध्यम बडा ही सहज है और मौजूदा भाषागत लय आकर्षित करती है।समाज में अपनी बात को पहुंचाने का एक माध्यम भी है। खासकर पर्यावरण संरक्षण को लेकर ज्ञानेंद्रपति जैसे कवि चिंतित हैं। उनकी कविताएं हमें पर्यावरण को बचाने के लिए गंभीर रूप से चिंतन और मनन करवाती है। इसीलिए तो प्राकृतिक संसाधनों के संरक्षण में ज्ञानेंद्रपति की कविता में कथनी नहीं करनी है।

संदर्भ ग्रथ:-

1. हिन्दी साहित्य ज्ञानकोश खंड 2- पृ - 47- प्रकाशक भाषा परिषद कोलकाता
2. ममता मिश्रा - पृ -13- आउटलुक पत्रिका -2015
3. सौम्या मिश्रा - डाउन टू अर्थ जनवरी 2017
4. ज्ञानेन्द्रपति - पद्य विहार - पृ - 67 - हिन्दी यूजी बोर्ड कालीकट विश्व विद्यालय
5. ज्ञानेन्द्रपति - पद्य विहार - पृ - 67 - हिन्दी यूजी बोर्ड कालीकट विश्व विद्यालय
6. ज्ञानेन्द्रपति-हिन्दी भाषा व्यवहार के विविध आयाम-पृ-82 - नवोदय सेल्स,दरियागंज नई दिल्ली
7. ज्ञानेन्द्रपति-हिन्दी भाषा व्यवहार के विविध आयाम-पृ-82 - नवोदय सेल्स, दरियागंज नई दिल्ली

LITERATURE

രോഗാവിഷ്കാരം സാഹിത്യത്തിൽ

എം.ടി.യുടെ അസുരവിത്തിനെ മുൻനിർത്തി ഒരു വിശകലനം

അനശ്വര എസ്.
ഗവേഷക,
മലയാളവിഭാഗം,
കേരളകേന്ദ്രസർവകലാശാല
കാസർഗോഡ്
rachana.anaswara@gmail.com

സംഗ്രഹം

'രോഗ'ത്തിനെ മാനകമാക്കി കാലത്തെ നിർണയിക്കുന്ന ജീവിതസാഹചര്യത്തിലാണ് നാം ഇപ്പോഴുള്ളത്. കോവിഡിന് മുമ്പും പിമ്പും എന്ന വേർതിരിവ് ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തമേഖലയിലും ഇന്ന് പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. സമാനമായിത്തന്നെ പ്ലേഗ്, വസൂരി, കോളറ മുതലായ പകർച്ചവ്യാധികൾ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തെ രണ്ടായി പിളർക്കുകയും അവയെ നേരിടുകയും അതിജീവിക്കുകയും ചെയ്ത കാലവും ചരിത്രത്തിലുണ്ട്. മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ വിധിയെന്ന നിലയിൽ കണക്കാക്കുന്ന രോഗങ്ങൾ മൃത്യുബോധത്തിന്റെ വാഹകരായി സാഹിത്യത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. നിലനിൽക്കുന്ന ഇടങ്ങളിൽ നിന്നും എന്നെന്നേക്കുമായി താനില്ലാതാകുമെന്ന മനുഷ്യനിലെ ഭയം അസ്തിത്വവാദത്തിന്റെയും റിയലിസത്തിന്റെയും ആധുനികതയുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് സാഹിത്യത്തിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്. രോഗം ഒരു പ്രമേയമായി കടന്നുവരുന്ന മലയാളസാഹിത്യകൃതികൾ വിരളമാണ്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ എം.ടി വാസുദേവൻനായർ രചിച്ച അസുരവിത്ത് എന്ന നോവലിലെ രോഗാവിഷ്കാരം എപ്രകാരമാണെന്ന് വിലയിരുത്തുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധം.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: രോഗം, പകർച്ചവ്യാധി, കോളറ, മലബാർ

 ISSN: 2582 - 2594

മാനുഷികാനുഭവങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വിഷമകരമായ ഘട്ടമാണ് രോഗത്തിന്റെ കാലം. ശാരീരികമോ മാനസികമോ ആയ അസ്വാസ്ഥ്യത്തെയാണ് രോഗമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ വിവക്ഷിക്കുന്നത്. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണികമായൊരു അവസ്ഥയായി രോഗത്തെ കണക്കാക്കമെങ്കിലും അവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആശങ്കകൾ മനുഷ്യരെ സാമൂഹികമായും സാംസ്കാരികമായും പരിവർത്തനവിധേയമാക്കുന്നുണ്ട്. സാഹിത്യത്തിൽ രോഗാവിഷ്കാരം പ്രധാനമാകുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. രോഗം ഒരു രൂപകമായും സാഹിത്യാവിഷ്കാരത്തിൽ മാറുന്നു. ക്ലാസിക്കൽ സാഹിത്യത്തിൽ കുഷ്ഠരോഗം, ക്ഷയരോഗം എന്നിവ പ്രമേയമായിരുന്നു. സിഫിലിസ് റിയലിസകാലത്തെ സാഹിത്യത്തിൽ പ്രധാന പ്രമേയമായപ്പോൾ പ്ലേഗ്, വസൂരി, കോളറ മുതലായവ ആധുനികസാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി. ഇങ്ങനെ രോഗം പാശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തിൽ എപ്രകാരം രൂപകമായി മാറുന്നുവെന്ന് സൂസൻ സൊൻടാഗ് illness as metaphor എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു.

രോഗഭീതിയിൽ നിന്ന് മനുഷ്യൻ ഒരിക്കലും മോചിതനായിട്ടില്ല. മനുഷ്യനുണ്ടായ കാലം മുതൽ അവനെ അലട്ടിയിരുന്ന പ്രധാന പ്രതിസന്ധി രോഗാവസ്ഥകൾതന്നെയാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ. എപ്പിഡെമിക്[1], എൻഡെമിക്[2], പാൻഡെമിക്[3] എന്നിങ്ങനെ രോഗത്തിനെ തന്നെ വ്യത്യസ്തമായി തരംതിരിക്കുമ്പോൾ അതിഭീകരമായ പ്രതിസന്ധി സൃഷ്ടിച്ച പകർച്ചവ്യാധികളെ സാഹിത്യകാരന്മാർ നോക്കിക്കണ്ടത് മനുഷ്യരിലെ വൈകാരികാവസ്ഥകളിൽ ചലനം സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഒന്നായിട്ടാണ്. പകർച്ചവ്യാധികളെ സാഹിത്യത്തിലേക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് നോവലിലേക്ക് ആവിഷ്കരിക്കുന്നത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. വ്യക്തിയും സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങൾക്ക് ഇതര സാഹിത്യരൂപത്തേക്കാൾ പ്രാധാന്യം നോവലിൽ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വ്യക്തിയുടെ അന്തർമണ്ഡലത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ തൊട്ട് സമൂഹത്തിന്റെ വൈചിത്ര്യമാർന്ന ചലനങ്ങൾ വരെ നോവലിനു വിഷയമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മനുഷ്യന്റെ അനുഭവതലങ്ങളുമായി ഏറെ ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന രോഗങ്ങൾ നോവലിന്റെ പ്രമേയമാകാറുണ്ട്. രോഗത്തിന്റെ ഭീകരമായ അവസ്ഥ സാഹിത്യത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കാൻ പൊതുവെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് പകർച്ചവ്യാധികളെയാണ്. ഇത്തരത്തിൽ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച പകർച്ചവ്യാധികളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട രോഗമാണ് കോളറ.

മാനവരാശിയെ ഭീതിയിലാഴ്ത്തിയ ഒരു മഹാമാരിയായിട്ടാണ് കോളറയെ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. ശാസ്ത്രീയമായി പറഞ്ഞാൽ മലിനജലത്തിലൂടെ പകരുന്ന രോഗങ്ങളിലൊന്നാണ് കോളറ. വൃത്തിഹീനമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ 'വിബ്രിയോ കോളറേ' എന്ന ബാക്ടീരിയ ആണ് ഈ രോഗം പകർത്തുന്നത്. കുടിവെള്ളത്തിലൂടെ ശരീരത്തിൽ കടക്കുന്ന ഇവ 'കോളറാടോക്സിൻ' എന്ന വിഷവസ്തു ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു. തത്ഫലമായി രൂക്ഷമായ വയറിളക്കം, ഛർദ്ദി എന്നിവ ഉണ്ടാവുകയും അതുവഴി രോഗവ്യാപനം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാന വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം 'വിഷൂചിക' എന്ന് ഈ രോഗത്തെ പരാമർശിച്ചുകാണുന്നു.

'സൂചീഭിരിവഗാത്രാണിവിദ്ധ്യതീതിവിഷൂചിക'

എന്ന് അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിൽ പറയുന്നു. സൂചികൾകൊണ്ടു കുത്തുന്നതു പോലെ സർവാംഗവും കഠിനമായ പലതരം വേദനയോടു കൂടിയതിനാൽ വൈദ്യന്മാർ ഈ രോഗത്തെ വിഷൂചിക എന്നു വിളിച്ചുപോന്നതായി കരുതാമെന്ന് 1903 ആഗസ്റ്റ് 17-ാം തീയതിയിലെ ധന്വന്തരിമാസികയിലെ 'വിഷൂചിക' എന്ന പംക്തിയിൽ കാണുന്നു. 'കഫവാതപിത്തങ്ങളാൽ ഉണ്ടാകുന്നതായ ആമം, വിഷ്ടബ്ധം, വിദഗ്ധം എന്ന മൂന്നുതരം അജീർണ്ണവും വർദ്ധിച്ചാൽ വിഷൂചി, അലസകം, വിളംബിക എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു പ്രകാരത്തിലായിത്തീരുമെന്നു സുശ്രുതസംഹിതയിലും അതു തന്നെ ആയുർവേദവിജ്ഞാനത്തിലും കാണുന്നു. ഒരേ വാചകത്തിലല്ലെങ്കിലും ചരകം, മാധവിനിദാനം, അഷ്ടാംഗഹൃദയം, സംഗ്രഹം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഈ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ രോഗത്തിന്റെ കാരണമായി ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നത്

മൂഢാസ്ത്വാമജിതാത്മാനോ ലഭന്തേശനലോലുപാഃ

അതായത് ഭക്ഷ്യാഭക്ഷ്യവിവേകമില്ലാത്തവരും അഭക്ഷ്യമാണെന്നറിഞ്ഞാൽത്തന്നെ മനസ്സിനെ പിൻവലിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവരുമായ അഷ്ടിപ്രിയന്മാർ ഈ വ്യാധിയെ അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നു' (ധന്വന്തരി, അതേപുറം.).

വടക്കേമലബാറിൽ ഈ രോഗത്തെ 'നടപ്പുദീനം' എന്നും തെക്കേമലബാറിൽ 'തലേത്തട്ടി' എന്നും കോളറ അറിയപ്പെടുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിനെ രൂക്ഷമായി ബാധിച്ച പകർച്ചവ്യാധികളിലൊന്നായിട്ടാണ് വില്യം ലോഗൻ കോളറയെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. കോളറ മഹാമാരി പല ഘട്ടങ്ങളിലായി ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിനെ രൂക്ഷമായിത്തന്നെ ബാധിച്ചിരുന്നതായി മനസിലാക്കാനാവും. 1858 മുതൽ 1900 വരെയുള്ള കാലത്ത് കോളറ ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ വ്യാപകമായ ആൾനാശത്തോടു കൂടിത്തന്നെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു എന്ന് മദ്രാസ് സാനിറ്ററി കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 1919-ലും 1943-ലും കോളറ മഹാമാരി രൂപത്തിൽ തന്നെ ഈ പ്രദേശത്ത് പടർന്നുപിടിച്ചിരുന്നു. 1943-ലെ കോളറവ്യാപനം മൂലം ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ ഒരു ലക്ഷത്തിൽ പരം ജീവനാശം സംഭവിച്ചു. വർഷം മുഴുവൻ നീണ്ടുനിന്ന മാരകവ്യാധിയായാണ് ഈ രോഗത്തെ അക്കാലത്തെ ഔദ്യോഗികരേഖകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ജീർണിച്ച പഴകിയ സാമൂഹിക-സാമ്പത്തികാവസ്ഥയും രോഗവ്യാപനത്തെ സംബന്ധമായി നിലനിന്നിരുന്ന തദ്ദേശീയവിശ്വാസങ്ങളും തുടർച്ചയായ ഭക്ഷ്യക്ഷാമവുമെല്ലാം കൊണ്ട് രോഗപ്രതിരോധശേഷി നഷ്ടമായ ഒരു ജനതയിൽ മാരകരോഗങ്ങൾ പടർന്നുപിടിച്ച് ദുരന്തമായി മാറിയ സാമൂഹികചരിത്രം കോളറമൂലം മലബാറിനുണ്ട്. ഈ സാമൂഹികാവസ്ഥയുടെ ചിത്രീകരണമെന്നോണം ചില സാഹിത്യകൃതികളും രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ തോട്ടിയുടെ മകൻ, എം.ടി. വാസുദേവൻനായരുടെ അസുരവിത്ത്, പുനത്തിൽ കുഞ്ഞബ്ദുള്ളയുടെ സ്മാരകശിലകൾ എന്നിവ കോളറ കേരളീയ സാമൂഹികജീവിതത്തിലുണ്ടാക്കിയ പ്രതിഫലനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന നോവലുകളാണ്.

രോഗാവിഷ്കാരം അസുരവിത്തിൽ

രോഗത്തിന്റെ വിശകലനത്തിലൂടെ ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ തന്നെ പരിണാമത്തെ അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. സാഹിത്യരൂപങ്ങളിൽ രോഗത്തിന്റെ മാനവികതലങ്ങൾ, സാമൂഹികവശങ്ങൾ എന്നിവ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. രോഗത്തെ ശാസ്ത്രീയവിവക്ഷകളായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

 ISSN: 2582 - 2594

അതിനാൽതന്നെ രോഗം നോവലുകളിൽ ചരിത്രത്തിന്റെ അനുഭവമായിട്ടാണ് രൂപപ്പെടുന്നത് (2004, പു.69). ഇത്തരത്തിൽ രോഗത്തിന്റെ പ്രതിപാദനംകൊണ്ട് സവിശേഷമായ നോവലാണ് എം.ടിയുടെ അസുരവിത്ത്. 1962-ലാണ് ഈ നോവൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്.

'1921-ലെ മലബാർ കലാപം കഥാകാലഘട്ടത്തിലെ കുഞ്ഞയമ്മത് മുതലാളിയുടെ ബാപ്പയുടെ പ്രതാപകാലത്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ പരാമർശങ്ങൾ വർത്തമാനകാലത്തിലാണ് കഥയിൽ വിവരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ നാലാം ദശകം (1930-40) ആണ് നോവലിന്റെ കഥാകാലം' (1962 7-8). ഇക്കാലം കേരളത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് മലബാർ പ്രദേശത്ത് അതിദാരുണമായിതന്നെ കോളറ പകർന്നുപിടിച്ച കാലമാണ്. 1943-ൽ ഇന്നാട്ടിൽ ഏറ്റവും ഭീതിജനകമായ അവസ്ഥ സൃഷ്ടിച്ച സാമൂഹികപ്രതിസന്ധിയായി കോളറയെ അക്കൊല്ലത്തെ കോളറ റിവ്യൂ റിപ്പോർട്ടിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. 28432 മരണം കോളറമൂലം മലബാർപ്രദേശത്ത് മാത്രം സംഭവിച്ചു എന്നാണ് ഔദ്യോഗികകണക്കുകൾ. 1943-ൽ കോളറ ദ്രുതഗതിയിൽ പകർന്നുപിടിച്ച തിരൂരങ്ങാടി, പൊന്നാനി, കോഴിക്കോട് എന്നീ പ്രദേശങ്ങളെ കോളറബാധിതപ്രദേശങ്ങളായി മദ്രാസ് പബ്ലിക് ഹെൽത്ത് ആക്റ്റ് പ്രകാരം കളക്ടർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അത്രയേറെ മാരകമായ ഒരു രോഗം ബാധിച്ച സമൂഹത്തെയാണ് എം.ടി അസുരവിത്തിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

തകർച്ചയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു തറവാട്ടിലെ കണ്ണിയായ ഗോവിന്ദൻകുട്ടിയാണ് ഈ നോവലിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രം. നിരാശയുടെ പടുകുഴിയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഗോവിന്ദൻകുട്ടിയെ സ്വന്തം സമുദായവും വീടും തള്ളിപ്പറയുന്നു. എവിടെയും നിലനിൽപ്പ് സാധ്യമാകാൻ കഴിയാത്ത അയാൾ ഇരുട്ടിലൊതുങ്ങിപ്പോകുന്നു. അയാളെ കള്ളനെന്നു വിളിക്കുകയും ഒറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത ആ ഗ്രാമത്തിൽ കോളറ പടർന്നുപിടിക്കുന്നതോടെ മരിച്ചുവീഴുന്ന മനുഷ്യരുടെ ശവസംസ്കാരം നടത്താൻ വേണ്ടി മാത്രം അയാൾ വെളിച്ചത്തിലേക്കു വരുന്നു. അയാൾക്ക് പരിചിതമായ പലരും കോളറ ബാധിച്ച് മരിക്കുന്നു. പകർച്ചവ്യാധി മൂലമുണ്ടാകുന്ന മരണം ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ അയാളും ആ ഗ്രാമം വിട്ടു യാത്രയാകുന്നു. ഇതാണ് നോവലിന്റെ പ്രമേയം.

അതിവേഗം പകർന്നു പിടിച്ച ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയെ ഒരു സമൂഹം എങ്ങനെ വീക്ഷിക്കുന്നു എന്നത് അസുരവിത്തിൽ പ്രകടമാണ്. പകർച്ചവ്യാധിയെ പറ്റി മാത്രം കേട്ടുകേൾവിയുള്ള ഒരു ജനതക്കിടയിൽ അതു സൃഷ്ടിക്കുന്ന ബോധം പലപ്പോഴും യുക്തിരഹിതമായിരിക്കും. നോവലിൽ പകർച്ചവ്യാധി ബാധിച്ച് ആദ്യം മരിക്കുന്നത് അറമുഖനാണ്. ആ മരണത്തെ പറ്റിയുള്ള വിവരണം ഇപ്രകാരമാണ്: 'കെഴങ്ങ് പുഴുങ്ങീത് രണ്ടുവട്ടം തിന്നു. ത്തിരി ചെമ്മീനും കൂട്ടി. മനം പെരട്ട്ണൂന്ന് പറഞ്ഞ് ണീറ്റു. പിന്നെ മേപ്പട്ടും കീഴ്പ്പട്ടും എടുത്തു.' ആദ്യകാലത്ത് കോളറ പകർന്നു പിടിക്കുന്നത് ചെമ്മീൻ കഴിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് എന്ന വ്യാപകമായ പ്രചരണം ഇന്നാട്ടിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. സാനിറ്ററി കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടുകളിലും ഈ വസ്തുതയെ കാണാം. പ്രത്യേക സീസണുകളിൽ ചെമ്മീൻ കഴിക്കുന്നവരിൽ ഉദരസംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നതായി കണ്ടെത്തിയതിനാൽ ചെമ്മീന്റെ ഉപയോഗം കഴിയുന്നത്ര കുറക്കാൻ അധികാരികൾ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ചെമ്മീൻ പിടുത്തവും വിൽപനയും ഈയൊരു സാഹചര്യത്തിൽ വിലക്കിയിരുന്നതായി കണ്ണൂർ മുൻസിപ്പൽ കമ്മീഷണർക്ക് മുൻസിപ്പൽ ഹെൽത്ത് ഓഫീസർ അയച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്.

രോഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഓരോ ഗ്രാമത്തിനും തങ്ങളുടേതായ ദൈവവിശ്വാസം ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. പ്രത്യേകിച്ച്, തങ്ങളാൽ നിയന്ത്രണവിധേയമല്ലാത്ത ഒരു അവസ്ഥയെ പറ്റി. നടപ്പിന്റെ ദെണ്ണമാണെന്ന് ഗ്രാമവാസികൾ മനസിലാക്കുന്ന അവസരത്തിൽ തന്നെ അവിടെ ആദ്യമുണ്ടാകുന്ന ചർച്ച ഇപ്രകാരമാണ്. 'അന്യനാട്ടീന്ന് കൊണ്ടന്ന് വിത്താ..വേഗം കാവിലെ വെളിച്ചപ്പാടിനു ആളയ്ക്ക്വോ... അയിത്തല്യ, ജാതീല്യ..പിന്നെ ഭഗവതീടെ വിത്ത് വീഴാണ്ടിരിക്ക്വോ...'(പു.297) എന്നിങ്ങനെ അവരുടെ ആശങ്ക എം.ടി ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.

ഗോവിന്ദൻകുട്ടി മതം മാറിയതിനാലാണ് ഗ്രാമം ഒന്നാകെ ഈ പ്രതിസന്ധി നേരിടുന്നതെന്ന ജനാഭിപ്രായത്തെ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിനുമപ്പുറം ഗ്രാമവാസികൾക്കിടയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന അന്നാട്ടിലെ ദൈവത്തിനപ്രിയത്താൽ അനിഷ്ടം സംഭവിക്കുമെന്ന തദ്ദേശീയവിശ്വാസത്തെ പകർച്ചവ്യാധിയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ നോവലിസ്റ്റ് പ്രസ്തുതഭാഗത്ത് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

1943-ൽ മലബാറിൽ പ്രളയസമാനമായ മൺസൂൺ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ചരിത്രതെളിവുകളുണ്ട്. ഇക്കാലത്ത് കോളറ വ്യാപകമായും പടർന്നു പിടിച്ചിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യം തന്നെയാണ് നോവലിന്റെ കഥാസന്ദർഭവും. 'മരണത്തിന്റെ വാർത്തകൾ കേട്ടുകൊണ്ടാണ് മിക്ക ദിവസവും രാവിലെ ഉണർന്നിരുന്നത്. തിരുവാതിര ഞാറ്റുവേല രാവും പകലും തകർക്കുകയായിരുന്നു. നനഞ്ഞുകുതിർന്നു നിൽക്കുന്ന ഗ്രാമത്തിനു മുകളിൽ മരണം കാണാത്ത ഒരു കൂറ്റൻ പരുന്തിനെപ്പോലെ ചിറകു വിരുത്തി വട്ടമിട്ടു പറക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി. തണുത്ത കാറ്റോടൊപ്പം ഭയം അടഞ്ഞ വാതിലുകളുടെ വിടവുകളിലൂടെ അരിച്ചു കയറിയിരുന്നു' (പു.305) എന്നിങ്ങനെ ഒരു പകർച്ചവ്യാധി സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധിയെ എം.ടി വിവരിക്കുമ്പോൾ അതെത്രമാത്രം രൂക്ഷമായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.

പള്ളിപ്പറമ്പിലേക്ക് ശവങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുമ്പോഴുള്ള പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുമ്പോൾ അതിലേക്ക് നോക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടാത്ത ജനത നോവലിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ദുർഗന്ധത്തിൽ മൂടിക്കിടക്കുന്ന ശവങ്ങളുടെ വർണന എം.ടി നടത്തുന്നു. കുഴിച്ചിടാൻ ആളില്ലാത്തതിനാൽ ശവങ്ങൾ ചീഞ്ഞുനാറുന്നു. ഈ സാഹചര്യവും രോഗവ്യാപനത്തിന് കാരണമാകുന്നു. പക്ഷേ മനുഷ്യന്റെയുള്ളിൽ രോഗം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഭയം മൂലം ആരും അതിനു മുൻകൈയെടുത്തു വരുന്നില്ല. അവിടെയാണ് എം.ടി തന്റെ നായകനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത്. കോളറ പ്രസ്തുതസ്ഥാനത്ത് ഒരു രക്ഷകബിംബമായിട്ടാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ഫ്യൂഡലിസത്തിന്റെ തകർച്ചയോടെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ നിറഞ്ഞ അപകർഷത അനുഭവിക്കുന്ന നായകന് അവനെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനും മറ്റുള്ളവർക്കു മുന്നിൽ തികഞ്ഞ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും പശ്ചാത്തലമാകുന്നത് കോളറാബാധയാണ്. ഗോവിന്ദൻകുട്ടിയെന്ന നായകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പകർച്ചവ്യാധി താനനുഭവിക്കുന്ന ആത്മസംഘർഷങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷ നേടുന്നതിനുള്ള മാർഗമാണ്. രോഗബാധയെ ഇപ്രകാരം അവതരിപ്പിക്കുന്ന അപൂർവം നോവലിൽ ഒന്നാണ് അസുരവിത്ത്.

കോളറ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഭയം വിതക്കുന്നതിന്റെ അനാദൃശ്യമായ വിവരണം അസുരവിത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്ത് നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. 'രാത്രിയിൽ പുറത്തെ നാട്ടുവഴിയിൽ ആൾസഞ്ചാരമില്ല. ദൂരെ അങ്ങാടി മിക്കവാറും ഇരുട്ടിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. പകൽ

ISSN: 2582 - 2594

പലചരക്കുപീടികയിൽ മാത്രമേ കച്ചവടം നടക്കുന്നുള്ളൂ. രണ്ടു ചായപ്പീടിക മാത്രേ തുറന്നുവയ്ക്കാറുള്ളൂ. അവിടെ ആളുകൾ കയറുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സംസാരിച്ചിരിക്കാൻ മാത്രമാണ്. കോളറ പകർന്നു പിടിച്ചതിൽപ്പിന്നെ കച്ചവടം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടത് മണ്ണാന്റെ മരുന്നു പീടികയിൽ മാത്രമാണ്'' (പു.347) എന്ന് വിവരിക്കുമ്പോൾ 2020-ൽ നമ്മൾ അനുഭവിച്ച ലോക്ഡൗണിനു സമാനമായ അവസ്ഥ പ്രസ്തുത കാലത്ത് കോളറമൂലം ഇന്നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

കർപ്പൂരാസവം[4]- കോളറക്ക് കൈകണ്ട മരുന്ന്, അതിസാരകുലാന്തകംലേഹ്യം[5] എന്നീ രണ്ട് ആയുർവേദ മരുന്നുകളെ പറ്റി നോവലിൽ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. അതിജീവനത്തിന്റെ നാളുകളിൽ ചികിത്സയും മരുന്നും ഉപയോഗിക്കുകയെന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. അതുവഴി ഒരു പരിധി വരെ പകർച്ചവ്യാധികളെ നിയന്ത്രിച്ചുനിർത്തുന്നു. രോഗനിദാനശാസ്ത്രവും അതു തന്നെയാണ് പറയുന്നത്. നോവലിലും കഥാഗതി അപ്രകാരമാണ്.

പകർച്ചവ്യാധികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തദ്ദേശീയവിശ്വാസങ്ങൾ നിരർത്ഥകമാണെന്ന് നോവലിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ എം.ടി പറയുന്നുണ്ട്. കുട്ടപ്പക്കുറുപ്പിന്റെ മരണം കൊണ്ടുണ്ടായ നഷ്ടത്തെപ്പറ്റി ഓർക്കാനിട കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പ് കിഴക്കുമ്മുറിക്കാരെ നടുക്കിയ ഒരു വാർത്തയുണ്ടായിരുന്നു. അതിരാളൻ അമ്പലത്തിലെ വെളിച്ചപ്പാടിനും രണ്ടാമത്തെ കുട്ടിക്കും ദീനം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിരാളൻ രക്ഷിക്കാനും ശിക്ഷിക്കാനും ശക്തിയുള്ള ദൈവമാണ്, ഭഗവതിയുടെ ചാർച്ചക്കാരനാണ് എന്നു പറഞ്ഞുപോകുന്നിടത്ത് പകർച്ചവ്യാധി വ്യാപനത്തിൽ ആളും തരവുമില്ലെന്ന സത്യത്തെ അംഗീകരിക്കാൻ ആ ഗ്രാമവാസികളെപ്പോലെ വായനക്കാരും ബാധ്യസ്ഥരാകുന്നു. രോഗമെന്നത് പ്രത്യേകിച്ച് പകർച്ചവ്യാധിയെന്നത് മനുഷ്യരുടെ ജീവിതസംസ്കാരത്തെ എപ്രകാരം മാറ്റിമറിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ നേർക്കാഴ്ചയാണ് ഇവിടെ എം.ടി അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

കോളറ എന്ന രോഗത്തെ മാത്രമല്ല അസുരവിത്തിൽ പരാമർശവിധേയമാക്കുന്നത്. കുഷ്ഠരോഗം, വസൂരി എന്നിവ കൂടി നോവലിൽ ഒരു സൂചകമെന്ന പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. വ്രണങ്ങൾ മാന്തി, വിരലുകളിൽ പൊതിയുന്ന ഈച്ചകളെ പ്രാകിയിരിക്കുന്ന കുഷ്ഠരോഗിയായ പാറുത്തള്ള രോഗഭീതിയുടെ രൂപകമായി കടന്നുവരുന്നു. കോളറക്ക് മുമ്പ് വസൂരി സൃഷ്ടിച്ച അരക്ഷിതാവസ്ഥയെയും നോവലിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യനാശം വരുത്തുന്ന പകർച്ചവ്യാധിയുടെ ബോധപൂർവ്വമായ അവതരണമായി അസുരവിത്ത് മാറുന്നത് ഇങ്ങനെയെല്ലാമാണ്.

നോവലിലുടനീളം പകർച്ചവ്യാധികൾ അദൃശ്യമായ ഒരു സാന്നിധ്യമായി നിലനിൽക്കുന്നു. പ്രിയപ്പെട്ടവരെ, തിരിച്ചുവരാൻ വേണ്ടി യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്ന നോവലിന്റെ അവസാനഭാഗത്ത് രോഗബാധയും രോഗഭീതി മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിനെ വിടാത്ത നിഴലായി കൂടെയുണ്ടെന്ന സൂചന നൽകുന്നതാണ്. കോളറയുടെ വർണ്ണന ഒരു വിഷയത്തിന്റെ സാംസ്കാരികനിർമ്മിതിയും ചരിത്രനിർമ്മിതിയുമായി മാറുന്നു. കഥാഘടനയിൽ വഴിത്തിരിവുണ്ടാക്കുന്നതും രോഗം തന്നെയാണ്. ഗോവിന്ദൻകുട്ടി എന്ന അസുരന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ അനന്തരഫലമായിട്ടാണ് ഗ്രാമത്തിൽ പകർച്ചവ്യാധിവ്യാപനം സംഭവിക്കുന്നത് എന്ന് അവതരിപ്പിച്ചെങ്കിലും ആ അസുരൻ തന്നെ രോഗശമനത്തിനും കാരണമാകുന്നതായി നോവലിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. 'വിത്ത്'' എന്നത് പകർച്ചവ്യാധിയെ സൂചിപ്പിക്കാൻ തദ്ദേശീയമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രയോഗമാണ്. അതിനാൽ മനുഷ്യനും രോഗവും തമ്മിലുള്ള പ്രതിരോധമാണ് അസുരവിത്ത്

എന്നു പറയാം. ഒരു മനുഷ്യൻ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് നേരിടാവുന്ന എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളെയും നോവലിൽ ആവിഷ്കൃതമാകുന്നുണ്ട്. സമൂഹം ഒരു രോഗമെന്ന നിലയിൽ ഒരു മനുഷ്യനിലേക്ക് പടർന്നുപിടിക്കുന്നത് ആവിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ രോഗം ഒരു ബിംബമായി നോവലിൽ മാറുന്നുണ്ട്. മതം, ജാതി എന്നിവ കൊണ്ടെല്ലാം ഭിന്നമായ ഒരു സമൂഹത്തെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്നതിലും മനുഷ്യരിൽ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ വിത്തുപാകുന്നതിനും നോവലിസ്റ്റ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന സങ്കേതം രോഗം തന്നെയാണ് എന്നതാണ് അസുരവിത്തിനെ സവിശേഷമാക്കുന്നത്.

കുറിപ്പുകൾ

1. എപ്പിഡെമിക് - ജനങ്ങളിൽ അമിതമായി വർദ്ധിക്കുന്ന രോഗാവസ്ഥ
2. എൻഡെമിക് - കൈകാര്യം ചെയ്യാവുന്ന പരിധിക്കുള്ളിൽ വ്യാപിക്കുന്ന രോഗം
3. പാൻഡെമിക് - പതിവിൽ കവിഞ്ഞ രീതിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന രോഗവ്യാപനാവസ്ഥ
4. കർപ്പൂരാസവം - കോളറ, ഛർദ്ദി, വയറിളക്കം എന്നിവയുടെ ചികിത്സക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ആയുർവേദമരുന്ന്.
5. അതിസാരകുലാന്തകംലേഹ്യം- വയറിളക്കശമനത്തിനുള്ള ആയുർവേദമരുന്ന്.

ആധാരസൂചി

അപ്പൻ കെ.പി, 2004, രോഗവും സാഹിത്യഭാവനയും, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.

ടോണിമാത്യു (സമാഹരണം) 1997, എം.ടി.യുടെ സർഗപ്രപഞ്ചം, കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

വാസുദേവൻനായർ എം.ടി, 1962, അസുരവിത്ത്, ഡി.സി ബുക്സ്, കോട്ടയം.

ധന്വന്തരി (മാസിക)

Vol. 9 No. 1 January 2026 ACADEMIC RESEARCH AND REVIEW LETTERS

LITERATURE

പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദം: ആശയവും പ്രതിനിധാനവും 'രാമച്ചി'യിൽ

ഡോ. ദീപാനാരായണൻ
അസി. പ്രൊഫസർ,
ഗവ. സംസ്കൃത കോളേജ്, തിരുവനന്തപുരം
Email: deepanarayanan2012@gmail.com

സംഗ്രഹം

സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ ചലനങ്ങളെയും സൂക്ഷ്മമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന കാഴ്ചപ്പാടുകൾ എക്കാലവും രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ തത്ത്വചിന്തകളിലുണ്ടായ മാനവികത എന്ന ആശയം പിൽക്കാലത്ത് ശാസ്ത്രീയവിജ്ഞാനത്തെ വിലമതിച്ചു. പിന്നീട് പരിസ്ഥിതിദർശനവും ഈ വിധത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടു.

മനുഷ്യർ പരിസ്ഥിതിയിൽ നടത്തിയ ഇടപെടലുകൾ ഭൂമിയെ തകർച്ചയിലേക്ക് നയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ അതിജീവനത്തെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വികാസം പരിസ്ഥിതിയെ എപ്രകാരം മാറ്റിയെന്നത് പരിസ്ഥിതി പഠിതാക്കളുടെ അന്വേഷണം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ഇടപെടലുകൾ പ്രകൃതിയെ എപ്രകാരം മാറ്റി എന്നതാണ് ശ്രദ്ധേയമായത്. ശാസ്ത്രത്തെ നിരാകരിക്കാതെ പ്രകൃതിയെ പഠിക്കുകയാണ് ആധുനികനായ മനുഷ്യന്റെ കടമ. പാരിസ്ഥിതികസ്ത്രീവാദം വിനോയ് തോമസിന്റെ 'രാമച്ചി' എന്ന കഥയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവിധം അന്വേഷിക്കുകയാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: പാരിസ്ഥിതികവിമർശനം എന്ന നിലയിൽ, പ്രതിരോധത്തിന്റെ വഴി, രാമച്ചി മാതൃകാപഠനം

ആമുഖം

നിലവിലുള്ള പാരിസ്ഥിതിക പ്രതിസന്ധികളെ ഗൗരവമായി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള നൂതനബന്ധത്തെ ജനകീയമാക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമമാണ് പാരിസ്ഥിതികസ്ത്രീവാദം. സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള ഇഴയടുപ്പമാണ് പാരിസ്ഥിതികസ്ത്രീവാദം അന്വേഷിക്കുന്നത്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ്, ജീവജാലങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ബന്ധം, ഭൂമിയിലെ ആരോഗ്യകരമായ ആവാസവ്യവസ്ഥ എന്നിവ ഹരിതദർശനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

പാരിസ്ഥിതികവിമർശനം എന്ന നിലയിൽ

ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന് പ്രസക്തി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഇന്ന് യഥാർത്ഥ മാനവികമൂല്യത്തിനുവേണ്ടി നിലനിൽക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനമായി പാരിസ്ഥിതികസ്ത്രീവാദം കരുത്താർജ്ജിക്കുന്നു. പരിസ്ഥിതിസൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഫൂക്കോയുടെ അന്വേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ച് നടത്തുന്ന ആദ്യപഠനമാണ് 'എറിക് ഡാറിയർ' എഡിറ്റുചെയ്ത Discourse of the Environment (1999) എന്ന ഗ്രന്ഥം.

പാരിസ്ഥിതികസ്ത്രീവാദത്തിന്റെ ആദ്യകാല പ്രചോദകർ ഫ്രാങ്കോയ്ഡി ഒബോണും റോസ് മേരി റ്യൂഥറുമാണ്. ഇവർ ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായി കുടുംബത്തെ സമീപിക്കുന്നു. കുടുംബവും പ്രകൃതിയും സ്ത്രീയുമാണ് എല്ലാത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനമെന്ന് സങ്കല്പിക്കുന്നു. ഓബോണും റ്യൂഥറും പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ, സ്ത്രീകൾ, ആദിവാസികൾ എന്നിവരെ കൊള്ളയടിക്കുന്ന യൂറോപ്പിനെ പുരുഷാധിപത്യസ്വഭാവമുള്ള മുതലാളിത്ത സമൂഹത്തിന്റെ മുന്നേറ്റമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

അതിനാൽ എല്ലാത്തരം ചൂഷണത്തിനുമെതിരാണ് പാരിസ്ഥിതികസ്ത്രീവാദം. ഇങ്ങനെ പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ മോചനത്തിലൂടെ യഥാർത്ഥ ജീവിതം സാധ്യമാകുമെന്ന് ഇവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പുതിയതും ശരിയായതുമായ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് ഈ വാദഗതി എന്ന് ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഏരിയൽ സാലേയുടെ Ecofeminism as Political, Nature, Marx and the Post Modern എന്ന ഗ്രന്ഥം ഇതിന് വ്യക്തമായ പിന്തുണ നൽകുന്നു. പുരുഷാധിപത്യസമൂഹത്തിൽ നിന്നുള്ള വിമോചനം ഏരിയൽ സാലേയുടെ പരിശ്രമങ്ങളിൽ വ്യക്തമാണ്. മനുഷ്യമോചന പ്രസ്ഥാനമായി ഇതിനെ അവർ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രതിരോധത്തിന്റെ വഴി

ഇക്കോ ഫെമിനിസത്തെ ജ്ഞാനശാസ്ത്രഭാഷയിൽ: ശരീരബന്ധിയായ ഭൗതികവാദം എന്നാണ് ഏരിയൽ സാലേ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് (എൻ.എം.പിയേഴ്സൺ, ഇക്കോ ഫെമിനിസം ഇക്കോ ടൂറിസം മാർക്സിസം, പുറം 117). മാർക്സിസത്തെ അംഗീകരിക്കണമെന്നും പോരായ്മകൾ പരിഹരിക്കണമെന്നും പാരിസ്ഥിതികസ്ത്രീവാദികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

വ്യത്യസ്തവും സമഗ്രവുമായ പരിസ്ഥിതിദർശനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നാടാണ് ഭാരതം. പരിസ്ഥിതിസംരക്ഷണത്തെപ്പറ്റിയും ഭാരതീയർക്ക് വ്യക്തമായ അവബോധമുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളെയും പോറ്റുന്ന അമ്മയാണ് പ്രകൃതി. പ്രകൃതികേന്ദ്രിതമായ അവബോധമാണ് പരിസ്ഥിതി (Ecology).

ISSN: 2582 - 2594

മാനവരാശിയുടെ നിലനിൽപ്പും ജീവിതദർശനവും പാരിസ്ഥിതികപ്രശ്നങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്. പരിസ്ഥിതിദർശനവും വികസനമാതൃകകളും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ട്. 1980 കൾ മുതലാണ് ഹരിതദർശനം മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാഗമായത്. ഈ കാലയളവിൽ ഒട്ടേറെ പരിസ്ഥിതിപ്രശ്നങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയമായും സാമൂഹികമായും കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ചത് സാഹിത്യത്തിലും പ്രതിഫലിച്ചു.

സാഹിത്യരൂപങ്ങൾക്ക് അതുണ്ടായ കാലഘട്ടത്തോട് കൃത്യമായ ബന്ധമുണ്ടെന്നും അത് നിരവധി ശൃംഖലകളുടെ ഒത്തൊരുമയാണെന്നും ഉറപ്പിക്കുന്ന സമീപനമാണ് ഓരോ കാലഘട്ടത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കൃതികൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ദർശനം.

"പ്രകൃതിയിലെ ജീവസമൂഹങ്ങളും വ്യത്യസ്ത പ്രകൃതിഘടകങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പാരസ്പര്യത്തെ വിശകലനപഠനം നടത്തുന്ന ശാസ്ത്രശാഖയായ പ്രകൃതിവിജ്ഞാനത്തിന്റെ ചുവട് പിടിച്ചാണ് പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദം വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നത്" (ജി.മധുസൂദനൻ (എഡി.) ഹരിതനിരൂപണം മലയാളത്തിൽ, പുറം 90). മനുഷ്യൻ പ്രകൃതി എന്ന വ്യവസ്ഥയുടെ ഭാഗമാണ്. പരസ്പരാശ്രിതത്വവും നിലനിൽപ്പും ഇതിന്റെ ഭാഗമാണ്. പ്രകൃതിയുടെ നിലനിൽപ്പിനുനേരെ വെല്ലുവിളികൾ ഉണ്ടാകുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് ഇത് പ്രസക്തമാകുന്നത്. "വിവിധ സ്ത്രീവാദപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സ്വീകാര്യങ്ങളായ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും സ്ത്രീയെയും പ്രകൃതിയെയും കേന്ദ്രസ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ആഗോളപ്രസ്ഥാനമായി മാറുകയാണ് പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദം" (ജി. മധുസൂദനൻ (എഡി.) ഹരിതനിരൂപണം മലയാളത്തിൽ, പുറം 90). സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും സംയോജിക്കുന്ന തന്ത്രമാണ് ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പ്രകൃതിയുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ മനുഷ്യന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ തിരിച്ചറിയുകയും അതിലൂടെ പരിസ്ഥിതിവാദത്തെയും സ്ത്രീവാദത്തെയും സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന പദ്ധതിയായി പാരിസ്ഥിതികസ്ത്രീവാദം പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു.

രാമച്ചി മാതൃകാപഠനം

സമകാലിക കഥകൾ പ്രശ്നവൽക്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വിപുലമായ ഒരു മേഖലയാണ് പാരിസ്ഥിതികസ്ത്രീവാദം. സമകാലിക ജീവിതത്തെ സൂക്ഷ്മതയോടെയും ആത്മാർത്ഥതയോടെയും അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതാണ് പുതിയ കഥകളുടെ രീതി. ചലനാത്മകജീവിതത്തെ പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് പറയാനുള്ള ഭാഷയിലൂടെ അത് വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. അഭിരുചികളും ആശയങ്ങളും പുതിയ തലമുറയ്ക്കനുസരിച്ച് മാറുന്നു എന്നത് വിനോയ് തോമസിന്റെ 'രാമച്ചി' എന്ന കഥയിലും പ്രകടമാണ്.

പ്രകൃതിയും സ്ത്രീയും ഒന്നാണെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ ഊന്നിനിന്നുകൊണ്ട് വിനോയ് തോമസ് എഴുതിയ ചെറുകഥയാണ് രാമച്ചി. കാടിന്റെ വന്യതയിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രണയകാവ്യം. "കാടിന്റെ ഇരുണ്ട സൗന്ദര്യത്തിലേക്ക് നിറവയറുമായി യാത്ര തിരിക്കുന്ന മല്ലികയുടെയും തോഴനായ പ്രദീപന്റെയും കാട് അവരുടെ മേൽ ചൊരിയുന്ന സ്നേഹത്തിരികളുടെ പ്രതീകമായി ജനിച്ച കുഞ്ഞിന്റെയും ഭാവങ്ങളാണ് മുഖ്യമായും രാമച്ചി നമ്മുടെ മുന്നിലെത്തിക്കുന്നത്" (വിനോയ് തോമസ്, രാമച്ചി, പുറം 143). കഥാപാത്രങ്ങളായ പ്രദീപനെയും മല്ലികയെയും പോലെ ആറളം ഫാമിൽ അധിവസിപ്പിച്ചിരുന്ന പണിയവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട മനുഷ്യർക്ക് ഭൂമി എന്നത് അദ്ഭുതവസ്തുവായിരുന്നു. അവർക്ക് ഭൂമി പൊതുസ്വത്തായിരുന്നു.

കാടിന്റെ നിയമങ്ങൾ മാത്രമാണ് അവർക്ക് സത്യം. ആറളം ഫാമിലെ ജീവിതം അവരെ അലോസരപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

ഭൂമിയുടെ കൈവശാവകാശം എന്ന പരിഷ്കൃതജനതയുടെ ചേഷ്ടകളിൽ അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. പ്രകൃതിയിലേക്കുള്ള മടങ്ങിപ്പോക്ക് അനിവാര്യമാണെന്ന് ഈ കഥ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കാടിന്റെ സ്പന്ദനങ്ങൾ അറിയുന്ന ഒരു ജനതയെ നാട്ടിലെ രീതികളുമായി പരുവപ്പെടുത്തുന്നത് ദുഷ്കരമാണ്.

ഈ കഥയിലെ ഒരു പ്രധാന കഥാപാത്രമായ പ്രമുഖൻ എന്ന കുങ്കിയാന കാട്ടുകയറിയതുപോലെ പിറക്കാൻ പോകുന്ന കുഞ്ഞിന് ഉൾക്കാടിന്റെ സൗരഭ്യം നൽകാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അമ്മയാണ് ഇതിലെ കഥാപാത്രമായ മല്ലിക.

പ്രകൃതി അമ്മയാവുന്ന മനോഹരനിമിഷം കൂടി ഈ കഥ പങ്കുവയ്ക്കുന്നു. ഇതിലെ മറ്റൊരു കഥാപാത്രം പണിയസ്ത്രീയായ 'മഞ്ഞമുത്തി'യാണ്. ആർദ്രമായ പാരിസ്ഥിതികവാദചിന്തകളുടെ മർമ്മം ചേർത്തുവെച്ചിരിക്കുന്ന കഥയാണിത്. "ദൈവത്തിന്റെയോ സഹജീവികളായ മനുഷ്യരുടെ സവിശേഷ പരിഗണനയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകമായി ഒന്നും ചെയ്യാതെ, തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ ഉന്നതമായ മൂല്യബോധത്തിന്റെ ഉരകല്ല് ഉപയോഗിച്ച് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ, ആത്മപരിശോധനയുടെ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് സ്വയം ഇറക്കിനിർത്തുന്നതിനെപ്പറ്റിയോ ആലോചിക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ താന്താങ്ങളുടെ വ്യവഹാരങ്ങളുമായി ജീവിച്ചുപോകുന്നവരാണിവർ" (വിനോയ് തോമസ്, രാമച്ചി, എൻ.പ്രഭാകരൻ, പുറം 9-10).

വള്ളിയൂർക്കാവ് ഉത്സവം കാണാൻ മഞ്ഞമുത്തിയുടെ കൂടെ പോയതും പുഴയോരത്ത് താമസിച്ചതും ചിറകെട്ടിയതുമെല്ലാം മല്ലിക ഓർമ്മിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ വൈവിധ്യങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി ആഖ്യാനത്തിൽ സന്നിവേശിപ്പിക്കാനും കഥാകൃത്ത് മറക്കുന്നില്ല. സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യം കഥയിൽ കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഇണയെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി കഥയിൽ സൂചനയുണ്ട്.

സ്നേഹം ഉദ്ദീപ്തമായ മുഖമായി കഥയിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ജീവിതം പങ്കുവയ്ക്കലാണെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് കഥ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മത, ആത്മാർത്ഥത, ലാളിത്യം, കാവ്യാത്മകമായ ഭാഷ എന്നിവ ഈ കഥയുടെ സവിശേഷതകളായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം. 2017-ൽ മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കഥയാണ് രാമച്ചി.

പാരിസ്ഥിതികസ്ത്രീവാദം എപ്രകാരം രാമച്ചി എന്ന കഥയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ അന്വേഷണവിഷയം. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് ജീവജാലങ്ങളുടെ കെട്ടുറപ്പും ആവാസവ്യവസ്ഥയും എപ്രകാരം മികവുറ്റതാകണമെന്ന് ഈ കഥ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ട്.

സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും സംസ്കാരവും ഹരിതനിരൂപണത്തിന് എന്നും അന്വേഷണവിഷയമാണ്. ഈ കഥയിലൂടെ പണിയവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട, പ്രകൃതിയോട് ഇഴയടുപ്പമുള്ള ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ പച്ചയായ ജീവിതരീതി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും എന്നും ചൂഷണങ്ങൾ നേരിടുന്നവരാണ്. അവർക്ക് സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിലുള്ള സ്ഥാനമാണ് ഈ കഥ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്.

ആധാരസൂചി

1. അലക്സ് കെ.ജോർജ്ജ്, ഹരിതരാഷ്ട്രീയം ചരിത്രം സിദ്ധാന്തം പ്രയോഗം, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2003.
2. ആഷാ മേനോൻ, തന്മമാനസി, ഗ്രീൻ ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2008 (1990)
3. പ്രസാദ് സി.ആർ., ഹരിതദർശനം ആധുനികാനന്തര കവിതയിൽ, മാളുബെൻ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, തിരുവനന്തപുരം, 2022 (2007).
4. പിയേഴ്സൺ, എൻ.എം., ഇക്കോ ഫെമിനിസം, ഇക്കോ ടൂറിസം, മാർക്സിസം, കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2003.
5. പ്രതാപൻ തായാട്ട് (എഡി.), പരിസ്ഥിതിദർശനം, ഹരിതം ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്, 2019 (2008)
6. പരമേശ്വരൻ എം.പി. (എഡി.), പി.കെ. ദേവൻ (വിവ.), ജോൺ ബെല്ലാമി ഫോസ്റ്റർ, കൗണ്ടർ പോയിന്റ് പബ്ലിഷേഴ്സ്, കൊച്ചി, 2006.
7. മധുസൂദനൻ ജി. (എഡി.), ഹരിതനിരൂപണം മലയാളത്തിൽ, കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2002
8. മധസൂദനൻ ജി. (സമ്പാ.), എൻ.വി.യുടെ പരിസ്ഥിതി ചിന്തകൾ, ഉഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മലയാളസർവ്വകലാശാല, മലപ്പുറം, 2016
9. രാമചന്ദ്രൻനായർ പന്മന (എഡി.), പരിസ്ഥിതിപഠനങ്ങൾ, പി.കെ.പരമേശ്വരൻനായർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്, തിരുവനന്തപുരം, 2013 (2010).
10. രാജീവ് വി. (ഡോ.), നവനിരൂപണം സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും, വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം, മലപ്പുറം, 2015
11. രവീന്ദ്രൻ പി.പി. (ഡോ.), ഇടപെടലുകൾ സാഹിത്യം സിദ്ധാന്തം, രാഷ്ട്രീയം, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 1997
12. വിജയൻ, എൻ.എം., വർണ്ണങ്ങളുടെ സംഗീതം, എച്ച് ആന്റ് സി ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2008.
13. വില്യംസ് ക്രിസ്, രതിമേനോൻ (വിവ.), പരിസ്ഥിതിയും സോഷ്യലിസവും, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2013

English

1. Ahmed, Haroon S., Arms Race, Environment and Development, Karachi: I.P.P.N.W. Regional Office, 1992.
2. Antony, M.J., Landmark Judgment on Enviornmental Protection, New Delhi, Indian Social Institute, 1995
3. Arnold, David and Ramachandra Guha, Nature, Culture, Imperialism: Essays on the Enviornmental History of South Asia, Delhi, Oxford University Press, 1995.
4. Barry, John, Enviornment and Social Theory, London, Routledge, 1999.

COMMERCE, ECONOMICS & FINANCE

ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽകമ്പോളത്തിലെ ജാതിവിനിമയങ്ങൾ

Siyar Manuraj
Associate Professor of Economics
Department of Economics
K.K.T.M. Government College, Pullut.
Kodungallur
Email: simanuraj@gmail.com

Sreenij K.S.
Research Associate
Centre for Development Studies (JNU)
Research Institute in Thiruvananthapuram
Email: sreenijsreenu@gmail.com

സംഗ്രഹം

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വികസിതമായ രാജ്യമാകാൻ അശ്രാന്ത പരിശ്രമം ചെയ്യുകയാണ് ഇന്ത്യ. പൗരാണിക ഹിന്ദു രാഷ്ട്ര സങ്കൽപ്പനത്തിന് അകത്താണ് വർത്തമാന ഇന്ത്യയുടെ വികസന തന്ത്രങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നത്. രാജ്യത്തിന്റെ ദേശീയവരുമാനം വർദ്ധിക്കുന്നു. ഉൽപ്പാദനവും ഉൽപ്പാദനക്ഷമതയും കൂടുന്നു. എന്നാൽ തിളങ്ങുന്ന ഈ വികസന ചിത്രത്തിനു പുറകിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഹിന്ദു തൊഴിലാളികൾ അവരുടെ നിത്യ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ്യം എന്താണ് എന്നാണ് ഈ ലേഖനം പരിശോധിക്കുന്നത്. ഹിന്ദു തൊഴിലാളികളിലെ വിവിധ സാമൂഹ്യ വിഭാഗങ്ങളുടെ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിലെ പങ്കാളിത്തം വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ചരിത്രപരമായി ഇന്ത്യയിൽ

 ISSN: 2582 - 2594

നിലനിൽക്കുന്ന ഘടനാപരമായ ജാതി വിവേചനം (Structural Caste Discrimination) നമ്മുടെ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ എത്രത്തോളം ഇന്നും തുടരുന്നുണ്ട് എന്നാണ് ഈ ലേഖനം അന്വേഷിക്കുന്നത്.

താക്കോൽവാക്കുകൾ : തൊഴിൽ കമ്പോളം, തൊഴിലാളി, ജാതി വിവേചനം, കമ്പോള വിവേചനം, ഘടനാപരമായ അസമത്വം.

ആമുഖം

തൊഴിൽ കമ്പോളം എന്നത് കേവലം തൊഴിൽ വാങ്ങുന്നവരും വിൽക്കുന്നവരും തമ്മിൽ ക്രയവിക്രയം നടക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലം മാത്രമല്ല. അത് തൊഴിലാളികൾക്ക്, ട്രേഡ് യൂണിയൻ ഉള്ളപ്പോഴും ഇല്ലാത്തപ്പോഴും രണ്ടു തരത്തിലുള്ള അധികാര പ്രയോഗങ്ങൾ തൊഴിൽ വിൽക്കുന്നവർക്കും വാങ്ങുന്നവർക്കും ഇടയിൽ നടക്കുന്ന ഒരിടം കൂടിയാണ് (Ehrenberg and Smith, 2012)[1]. മൂലധനം സ്വന്തമായില്ലാത്ത, സ്വന്തം അധ്വാനം മാത്രം വിറ്റ് ജീവിക്കേണ്ടിവരുന്ന തൊഴിലാളിയുടെ നിസ്സഹായതകളെ പറ്റി കാറൽ മാർക്സും എംഗൽസും വളരെ വിശദമായി അവരുടെ രചനകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (Marx and Engels, 1848[2], Marx, 1867[3]). എവിടെ എന്ത് ജോലി ചെയ്യണമെന്ന കാര്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായി തീരുമാനമെടുക്കാൻ തൊഴിലാളികൾക്ക് "യഥാർത്ഥ സ്വാതന്ത്ര്യം" ഉണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിലെ തൊഴിലിന്റെ വിതരണത്തിലും തൊഴിലാളിയുടെ കൂലിയിലും അത് പ്രതിഫലിക്കും. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇത്തരമൊരു "സ്വതന്ത്ര തിരഞ്ഞെടുപ്പ്" നടത്താനുള്ള സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യ സാഹചര്യത്തിലല്ല ഇന്ത്യയിലെ മഹാഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന തൊഴിലാളികൾ എന്നാണ് തൊഴിൽ കമ്പോളത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് (Thorat, 2001[4], 2007[5], Despande, 2011[6]). സൈദ്ധാന്തികമായി സമ്പൂർണ്ണ കിടമത്സരം നിലനിൽക്കുന്ന തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ, കമ്പോളം നിശ്ചയിക്കുന്ന കൂലികൊടുത്ത് തൊഴിലാളിയെ വിലയ്ക്ക് എടുക്കേണ്ട വിനീത ദാസനായ മുതലാളി ആണുള്ളത്(Manning, 2003)[7]. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ മുതലാളിയുടെ മുൻപിൽ ദാസനായി നിൽക്കേണ്ട തൊഴിലാളിയാണ് ഉള്ളത്. ജാതിയുടെ ബലതന്ത്രങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് രൂപംകൊള്ളുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽ മാർക്കറ്റിൽ ഹിന്ദു ജാതികളിൽ പെട്ട തൊഴിലാളികളുടെ പങ്കാളിത്തം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യ വിനിമയങ്ങളെ അനാവരണം ചെയ്യുകയാണ് ഈ ലേഖനത്തിലൂടെ.

ഇന്ത്യയിലെ സ്വകാര്യ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ ഉദ്യോഗാർഥികളോട് പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള യാതൊരു വിധ ജാതി വിവേചനവും തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിലും, തൊഴിൽ ഇടത്തിലും ഇല്ലെന്നാണ് പൊതുവെയുള്ള പൊതുബോധം. എന്നാൽ സുഖ്ദേവ് തൊറാട്ടിനെ പോലുള്ള ഗവേഷകർ പറയുന്നത് സ്വകാര്യ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിലേക്ക് പ്രവേശനം ലഭിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ ഉദ്യോഗാർഥികളുടെ വ്യക്തിപരമായ കഴിവുകൾ കണ്ടെത്തി അവരെ ജോലിക്ക് എടുക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ അവരുടെ ജാതീയമായ സ്വത്വം മാത്രം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് "കഴിവുകെട്ടവർ" എന്ന് മുദ്രകുത്തി അവരെ സ്വകാര്യ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ നിന്നും അകറ്റിനിർത്തുകയാണ് എന്നാണ്. ഒരാളുടെ

തൊഴിൽ നൈപുണികൾ എന്താണ് എന്നത് വസ്തുനിഷ്ഠമായി അളക്കാൻ മിനക്കെടാതെ ഒരാളുടെ ജാതി മാത്രം നോക്കി മുന്നാക്കജാതിക്കാരെ "കൊള്ളാവുന്നവർ" എന്ന ഗണത്തിലും, പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ യുവതീയുവാക്കളെ "ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തവർ" എന്ന ഗണത്തിലും പെടുത്തി അവർക്ക് തൊഴിലവസരം നിഷേധിക്കുന്ന പ്രവണത ഇന്ത്യൻ സ്വകാര്യ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ ഉണ്ടെന്നാണ് തൊറാട്ടിനെ പോലുള്ളവർ സ്ഥിതിവിവരകണക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ ആരൊക്കെ പ്രവേശിക്കണം എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ തൊഴിലാളിയുടെ വർഗ്ഗം, വംശം, ലിംഗം, നിറം ഒക്കെ പ്രധാനപ്പെട്ട പങ്കു വഹിക്കുന്നു എന്ന് തോറാട്ട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (Thorat, 2009[8], 2008[9], 2017[10], 2021[11], 2010[12], ILO, 2008[13]). തൊഴിൽ മാർക്കറ്റിൽ "Occupational Segregation" സജീവമായി ആധുനിക ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്(Varkey, Korade and Parikh, 2017[14]). തൊഴിൽവിഭജനം ഇന്ത്യയിൽ തൊഴിലാളികളുടെ കൂടി വിഭജനമാണ് എന്ന അംബേദ്കറുടെ നിരീക്ഷണം ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിനകത്തെ ജാതി വ്യവഹാരങ്ങളെ പറ്റിയുള്ള ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ നിരീക്ഷണം ആണ് (Ambedkar, 1936)[15]. ഒരാൾ വെള്ളക്കാരൻ ആണെന്ന ഒറ്റക്കാരണംകൊണ്ട് തന്നെ വെള്ളക്കാർ അല്ലാത്ത പ്രത്യേകിച്ച് കറുത്തവർ ആയ ആളുകളോട് വിവേചനം കാണിക്കാനുള്ള സ്വാഭാവികമായ പ്രേരണ അയാൾക്കുണ്ടാവും എന്ന് ഗാരി ബെക്കർ അമേരിക്കയിലെ വെള്ളക്കാരും ആഫ്രോ അമേരിക്കക്കാരും തമ്മിലുള്ള സാമൂഹ്യ വിനിമയങ്ങളെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സാമ്പത്തിക വിവേചനങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിനൊരു ചട്ടക്കൂട് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും മുൻപേ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രത്തിൽ ജെ എസ്സ് മില്ലും എഡ്ജ് വർത്തും ഒക്കെ വിവേചനങ്ങളെ പറ്റി വാചാലരായവർ ആണ് (Garry Becker, 1957[16], Jandhyala, 1980[17], Thurow, 1968[18], Bergmann, 1971[19], Baran[20] & Thorat, 2007[21], 2010[22], 2016[23]). ഇത് തന്നെയാണ് അംബേദ്കറും ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിലെ ജാതിവിനിമയത്തിൽ ഉള്ളതെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയിൽ ജാതി മത സ്വത്വങ്ങൾ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിലെ പ്രാതിനിധ്യത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നു എന്ന് Akerlof നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് (Akerlof, (1976[24], Deshpande et al., 2015[25]). തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ പലതരത്തിലുള്ള വിവേചനങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഒരാളുടെ ഉൽപ്പാദനക്ഷമത പരിഗണിക്കാതെ അയാളുടെ ജാതി മതം ലിംഗം ഒക്കെ നോക്കി കൂലി നിശ്ചയിക്കുന്നത് ഒരു തരത്തിലുള്ള വിവേചനമാണ്. ഒരു വിഭാഗത്തിന് മാത്രമായി ജോലികൾ നൽകുന്നതും മറ്റൊരു വിഭാഗത്തിനു അത്തരം ജോലികൾ നിഷേധിക്കുന്നതും വിവേചനമാണ്. ഒരാൾ ഏത് സ്ഥലത്ത് ആണ് ജീവിക്കുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ എവിടെ നിന്നാണ് വരുന്നത് എന്ന് നോക്കി അയാളുടെ കൂലി നിശ്ചയിക്കുന്നത് വിവേചനമാണ്.

ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ ആര് എന്ത് ജോലി ചെയ്യണം എന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകളോളം നിശ്ചയിച്ചത് ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അകത്ത് ഒരാളുടെ സാമൂഹ്യപദവി എന്താണ് എന്നതായിരുന്നു. ഷാഹു മഹാരാജിനെ പോലുള്ള ഒരു രാജാവ് മാത്രമാണ് അസ്പൃഷ്യർ അടക്കമുള്ള പിന്നാക്ക ജാതികൾക്ക് തൊഴിൽ സംവരണം കൊടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. ജാതിബദ്ധമായ തൊഴിലുകൾക്ക് വെളിയിൽ മറ്റൊരു തൊഴിൽ തേടാനുള്ള യാതൊരുവിധ സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക സാഹചര്യവും ജാതിവ്യവസ്ഥ ആളുകൾക്ക് അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ആളുകൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നിഷേധിക്കുകയും പൊതു ഇടങ്ങളിലേക്കുള്ള അവരുടെ കടന്നുവരവിനെ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെയും രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തിലൂടെയും തടയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് നൂറ്റാണ്ടുകൾ മേലാള ജാതികൾ തങ്ങളുടെ

 ISSN: 2582 - 2594

അധികാരവും പദവിയും സവിശേഷ അവകാശങ്ങളും കൈവശം വെച്ച് അനുഭവിച്ചത്. കീഴാള ജാതികളേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട തൊഴിൽ നൈപുണികൾ മേലാള ജാതികൾക്ക് ജന്മനാ തന്നെ ഉണ്ടെന്ന് വസ്തുനിഷ്ഠമായി തെളിയിച്ചതിന്റെ പിൻബലത്തിൽ ആയിരുന്നില്ല മേലാളർ സമം കഴിവുള്ളവർ എന്ന സിദ്ധാന്തം ഇന്ത്യൻ ജാതി വ്യവസ്ഥ പ്രചരിപ്പിച്ചത്. ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ ഹിന്ദുമതത്തിലെ വിവിധ ജാതിവിഭാഗങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ ലേഖനം ചെയ്യുന്നത്.

തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിലെ ഹിന്ദു ജാതികളുടെ പങ്കാളിത്തം

2017-18, 2023-24 വർഷങ്ങളിലെ തൊഴിൽ സർവ്വേയിലൂടെ പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ പിന്നാക്ക ജാതി മുന്നാക്ക ജാതി തൊഴിലാളികളുടെ തൊഴിൽ പങ്കാളിത്തം കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. ഇതിലൂടെ ഈ വിഭാഗങ്ങളിൽ പതിനഞ്ചു വയസ്സിനു മുകളിൽ ജോലി തേടുന്നവരും നിലവിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവരുമായ ആളുകളുടെ എണ്ണവും (LFPR) അവരിൽ എത്രപേർ ഇപ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ജോലിചെയ്യുന്നുണ്ട് (WPR) എന്നും കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ഓരോ വിഭാഗവും ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മേഖലകൾ, അവരിൽ എത്രപേർ സ്ഥിരശമ്പളമുള്ള മേഖലകളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്നുള്ള കാര്യങ്ങളും കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ഇന്ത്യ ഒരു ജ്ഞാന സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിലേക്ക് (Knowledge Economy) വേഗത്തിൽ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്ത് നഗര കേന്ദ്രീകൃതമായി ഉണ്ടാകുന്ന തൊഴിലുകളിൽ ആർക്കൊക്കെയാണ് പങ്കാളിത്തം ഉള്ളത് എന്നറിയുന്നത് സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക വികസനത്തിനകത്തെ ചരിത്രപരവും (Historical) ഘടനാപരവുമായ (Structural) അസമത്തങ്ങളെ കുറയ്ക്കുന്നുണ്ടോ എന്നറിയാൻ സഹായിക്കും. ഭരണകൂടത്തിന്റെ ക്ഷേമരാഷ്ട്രബദ്ധമായ പോളിസികളിൽ കാലോചിതമായ നവീകരണങ്ങൾ നടത്താൻ ഇത്തരം വിവരങ്ങൾ അത്യന്താപേക്ഷിതം ആണല്ലോ. ഇന്ത്യയിലെ അസംഘടിത തൊഴിൽ മേഖലകളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സാമ്പത്തിക അരക്ഷിതാവസ്ഥ അനുഭവിക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങൾ കർഷക തൊഴിലാളികൾ, വീടുകളിൽ തന്നെ ചെറുകിട ബിസിനസ് ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ, വീട്ടുജോലിക്കാർ, തെരുവ് കച്ചവടക്കാർ, പഴയ സാധനങ്ങൾ വീടുകളിൽ വന്ന് എടുക്കുന്നവർ, നഗരത്തിലെ അസംഘടിത ഡ്രൈവർമാർ, ക്ലീനർമാർ, അസംഘടിത കെട്ടിട നിർമ്മാണ തൊഴിലാളികൾ ഒക്കെയാണ്. ഇത്തരം ആളുകളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി എന്താണ്. എത്രത്തോളം സാമ്പത്തിക സുരക്ഷ ഇവർക്കുണ്ട്. അവരുടെ ഏതെല്ലാം ആവശ്യങ്ങൾ അവർക്ക് നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട് തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ അറിയുക എന്നത് എൺപത് ശതമാനത്തിന് മുകളിൽ വരുന്ന ഇന്ത്യൻ തൊഴിലാളികളുടെ യഥാർത്ഥജീവിതം അറിയാൻ നമ്മെ സഹായിക്കും. 2014 വരെയുള്ള ഭരണകാലത്ത് നെഹ്റുവിയൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചട്ടക്കൂടിനെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് ആഗോളവൽക്കരണവും സ്വകാര്യവൽക്കരണവും നടത്താൻ ആണ് സർക്കാരുകൾ ശ്രമിച്ചത്. എന്നാൽ അതിന് ശേഷം കമ്പോളത്തിന് കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അവസരം കൊടുക്കുന്ന ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ തീർച്ചയായും സമൂഹത്തിന്റെ മുകൾ തട്ടിൽ സാമ്പത്തിക വികസനം ഉണ്ടാവുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ സാമ്പത്തിക വികസന നേട്ടങ്ങൾ സമൂഹത്തിലെ താഴെത്തട്ടിലുള്ള ആളുകളിലേക്ക് എത്തുന്നുണ്ടോ എന്നൊരന്വേഷണം ഇന്നിന്റെ ആവശ്യമാണല്ലോ. ഹിന്ദു പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ ഉദ്യോഗാർഥികളുടെ തൊഴിൽ കമ്പോള പങ്കാളിത്തവും പ്രശ്നങ്ങളും ആണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ കാതൽ. ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽ മാർക്കറ്റിൽ പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ തൊഴിൽ അന്വേഷകർ ജാതീയമായ

വിവേചനവും ഒഴിച്ച് നിർത്തലും നേരിടുന്നുണ്ടോ എന്ന് 2017-18, 2023-24 വർഷങ്ങളിലെ തൊഴിൽ സർവ്വേ താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് പരിശോധിക്കുകയാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യം

ടേബിൾ 1 തൊഴിൽ സേനയിലുള്ള പങ്കാളിത്തം (LFPR)
(Labor Force Participation Rate - UPSS)

Social Group	2017-18			2023-2024		
	Rural	Urban	Total	Rural	Urban	Total
Hindu ST	13.67	3.53	10.84	14.38	3.6	11.65
Hindu SC	23.58	17.7	21.94	23.04	19.08	22.04
Hindu OBC	43.22	40.71	42.52	46.36	42.75	45.44
Hindu Higher Caste	19.54	38.06	24.7	16.22	34.58	20.88
Total	100	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

ടേബിൾ 1 അനുസരിച്ച് 2017-18 കാലത്തിൽ നിന്നും 2023-2024 ലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ മൊത്തം തൊഴിൽ സേനയിൽ പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തത്തിൽ ഉണ്ടായ വർധനവ് ഒരു ശതമാനത്തിൽ താഴെ മാത്രമാണ്. പട്ടികജാതിക്കാരായ തൊഴിലാളികൾ പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ചെറിയ തോതിൽ ആണെങ്കിലും നഗരങ്ങളിലേക്ക് ജോലി തേടി എത്തുന്നുണ്ട് എന്ന് കാണാം. എന്നാൽ ഇതേ കാലയളവിൽ ഹിന്ദു പിന്നാക്ക (OBC) വിഭാഗങ്ങളുടെ തൊഴിൽ സേനയിലുള്ള പങ്കാളിത്ത വർധനവ് മൂന്ന ശതമാനം ആണ്. എന്നാൽ ഇതേ കാലയളവിൽ ഹിന്ദു മുന്നാക്ക ജാതിക്കാരുടെ തൊഴിൽ സേനാ പങ്കാളിത്തത്തിൽ മൂന്ന ശതമാനം കുറവാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. സാമ്പത്തിക വികസനത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ കൂടുതലായി മുന്നാക്ക സമുദായങ്ങൾക്ക് എത്തുമ്പോൾ അവരിലെ സ്ത്രീ തൊഴിലാളികൾ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ നിന്നും വിട്ട് നിൽക്കുന്നതാണോ അതിനുള്ള കാരണം എന്ന സംശയം സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകും.

ടേബിൾ 2 തൊഴിൽ സേനയിലെ സ്ത്രീ പുരുഷ അനുപാതം.
Labor force participation rate (UPSS)

Social Group	2017-18		2023-2024	
	Male	Female	Male	Female
Hindu ST	68.87	31.13	55.43	44.57
Hindu SC	76.32	23.68	64.68	35.32
Hindu OBC	75.97	24.03	63.94	36.06
Hindu Higher Caste	79.01	20.99	69.69	30.31
Total	76.03	23.97	64.31	35.69

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

 ISSN: 2582 - 2594

എന്നാൽ 2017-2018 ൽ നിന്നും 2023-2024 കാലയളവിലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ സ്ത്രീകളുടെ തൊഴിൽ സേനയിലുള്ള പങ്കാളിത്തം കൂടുകയും പുരുഷന്മാരുടേത് കുറയുകയുമാണ് ഉണ്ടായത്. (ടേബിൾ 2). ഈ കാലയളവിൽ എല്ലാ സാമൂഹ്യ വിഭാഗങ്ങളുടെയും തൊഴിൽ സേനയിലുള്ള സ്ത്രീ പങ്കാളിത്തം കൂടുന്നതായി കാണാം. സ്ത്രീകൾ കൂടുതലായി തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിലേക്ക് വരുന്നത് ഇന്ത്യ പോലുള്ള പുരുഷാധിപത്യ സമൂഹങ്ങളിൽ ഒരു നേട്ടത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ നവ ലിബറൽ കാലത്ത് കുടുംബങ്ങളുടെ മേൽ ഉണ്ടാകുന്ന കടുത്ത സാമ്പത്തിക സമ്മർദ്ദത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലനമാണോ എന്നറിയാൻ കൂടുതൽ പഠനം ആവശ്യമാണ്. നവലിബറൽ കമ്പോള മുതലാളിത്തം ഉണ്ടാക്കുന്നുവെന്ന പറയപ്പെടുന്ന നേട്ടങ്ങൾ കുടുംബങ്ങളിലേക്ക് എത്തുന്നില്ല എന്നതിന്റെ അടയാളമായി തൊഴിൽ മാർക്കറ്റിലെ സ്ത്രീ പങ്കാളിത്തത്തിലുള്ള വർധനവിനെ കാണാവുന്നതാണ്. കരാർ തൊഴിലുകളുടെ വർദ്ധനവും തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിലുള്ള അനിശ്ചി തത്വവും ആകാം കുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളെ കൂടി തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ പഠനം ആവശ്യമാണ്.

ടേബിൾ 3 തൊഴിൽ സേനയുടെ ജാതി തിരിച്ചുള്ള അനുപാതം.
Labor force participation rate (UPSS)

Social Group	2017-18			2023-2024		
	Male	Female	Total	Male	Female	Total
Hindu ST	9.82	14.08	10.84	10.04	14.55	11.65
Hindu SC	22.02	21.67	21.94	22.16	21.81	22.04
Hindu OBC	42.49	42.62	42.52	45.18	45.91	45.44
Hindu Higher Caste	25.67	21.63	24.70	22.62	17.73	20.88
Total	100	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

രാജ്യത്തെ തൊഴിൽ സേനയിൽ 21.94% ആയിരുന്ന 2017-2018 ൽ പട്ടികജാതികളുടെ പങ്കാളിത്തം (ടേബിൾ 3). എന്നാൽ 2023-2024 ആകുമ്പോൾ അത് നാമമാത്രമായി വർദ്ധി ച്ച് 22.04% ആകുന്നു. പട്ടികജാതിക്കാരിൽ കൂടുതലും ഗ്രാമീണ മേഖലകളിൽ ആണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത് (ടേബിൾ 4). മൊത്തം തൊഴിൽ സേനയിൽ മുന്നാക്ക ജാതി ഹിന്ദു സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണത്തിൽ കുറവ് ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട് 2017-2018 ൽ നിന്നും 2023-2024 ലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ. നവലിബറൽ കമ്പോളത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ കൂടുതലായി മധ്യവർഗ്ഗ മുന്നാക്ക കുടുംബങ്ങളിലേക്ക് പോകുന്നതിന്റെ ഒരു സൂചകമായി ഇതിനെ കാണാവുന്നതാണ്.

ടേബിൾ 4 തൊഴിൽ ശക്തി നിരക്ക് (WPR)

(Worker Population Ration - UPSS)

Social Group	2017-18			2023-2024		
	Rural	Urban	Total	Rural	Urban	Total
Hindu ST	13.88	3.61	11.06	14.56	3.58	11.84
Hindu SC	23.46	17.47	21.82	22.98	19.08	22.01
Hindu OBC	43.26	40.74	42.57	46.34	42.65	45.43
Hindu Higher Caste	19.41	38.18	24.55	16.11	34.68	20.73
Total	100	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

ടേബിൾ 5 തൊഴിൽ നില അനുസരിച്ചുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ വിതരണം

(Employment Activity Status -UPSS)

	2017-18 PLFs					2023-2024 PLFs				
	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBCC	Hindu Higher Caste	Total	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higher Caste	Total
Own Account Worker	33.55	30.25	40.57	42.69	38.06	28.69	32.02	40.87	43.07	37.94
Helper in household enterprise	21.96	9.33	15.77	13.39	14.46	30.62	15.47	21.85	16.45	20.36
Self-Employed	55.51	39.58	56.34	56.08	52.52	59.31	47.5	62.72	59.52	58.3
Regular Salaried Employee	11.47	19.54	21.34	32.71	22.65	12.02	19.79	20.42	33.17	21.93
Casual Labor	33.02	40.88	22.32	11.21	24.82	28.66	32.72	16.86	7.32	19.77
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

ടേബിൾ 5 അനുസരിച്ച് പട്ടികജാതികളിൽ 40. 88 % കൂലിപ്പണിക്കാർ ആണ്. പട്ടികജാതി തൊഴിലാളികളിൽ സ്ഥിരവരുമാനമുള്ളവർ 19. 54% ആണ്. പട്ടികജാതിക്കാരായ തൊഴിലാളികളിൽ ഏതാണ്ട് 63. 70% ആളുകളും കാർഷിക മേഖലയിലും കെട്ടിടനിർമ്മാണ മേഖലയിലും ആണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത്(ടേബിൾ 6). വ്യാപാരം ഗതാഗതം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ പട്ടിക

ISSN: 2582 - 2594

ജാതിക്കാരുടെ പങ്കാളിത്തം വളരെ കുറവാണ്. സേവന മേഖലകളിൽ പട്ടികജാതിക്കാരുടെ പങ്കാളിത്തം വളരെ കുറവാണ് എന്നത് അവരുടെ നൈപുണി വികസനകാര്യത്തിൽ ഉള്ള കുറവാണോ അതോ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിലുള്ള അദൃശ്യമായ ജാതി വിവേചനം ആണോ എന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടി ഇരിക്കുന്നു (ടേബിൾ 6). ടേബിൾ 5 അനുസരിച്ച് മൊത്തം തൊഴിലാളികളിൽ സ്വയം തൊഴിൽ മേഖലയിലേക്കുള്ള വളർച്ച വളരെ പ്രകടമാണ്. ജ്ഞാന സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലെ സാദ്ധ്യതകൾ ആളുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് എന്ന് കരുതാവുന്നതാണ്. ടേബിൾ 5 ൽ കാണുന്ന അസ്വസ്ഥകരമായ മറ്റൊരു കാര്യം സ്ഥിര ശമ്പളമുള്ള ആളുകളുടെ എണ്ണത്തിൽ 2017-2018 ൽ നിന്നും 2023-2024 ലേക്ക് എത്തിയപ്പോൾ ഒരു ശതമാനത്തോളം കുറവുണ്ടായി എന്നതാണ്. കരാർ തൊഴിലുകളും ഗിഗ് ഇക്കോണമിയും ശക്തമാകുന്നതിന്റെ ഒരു അനുരണമായി ഇതിനെ കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്.

ടേബിൾ 6 വ്യവസായ മേഖല തിരിച്ചുള്ള തൊഴിൽ വിതരണം

(Type of Employment –UPSS)

	PLFs 2017-18					2023-2024 PLFs				
	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higher Caste	Total	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higher Caste	Total
Agriculture	69.01	44.48	46.78	37.41	46.44	65.28	39.25	46.63	34.84	44.65
Mining and Quarrying	0.89	0.29	0.51	0.24	0.44	0.44	0.27	0.23	0.23	0.26
Manufacturing	4.53	10.44	11.96	13.4	11.16	5.62	10.67	11.38	12.54	10.81
Electricity and Water Supply	0.41	0.66	0.55	0.72	0.6	0.43	0.73	0.46	0.81	0.59
Construction	11.96	19.22	10.45	5.77	11.38	13.65	21.46	10.88	5.47	12.33
Trade	3.22	6.99	10.04	13.22	9.4	3.89	8.24	10.62	14.92	10.25
Transport	2.43	4.9	4.68	5	4.56	2.97	4.88	4.49	4.57	4.41
Accommodation and Food Services	0.67	1.41	2.14	2.38	1.88	1.03	1.77	2.33	2.52	2.1
Other Services	6.89	11.61	12.9	21.87	14.15	6.7	12.73	12.98	24.09	14.59
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

ടേബിൾ 7 തൊഴിൽ മേഖല തിരിച്ചുള്ള വിതരണം

(Type of Employment sector –UPSS)

Sector	2017-18 PLFs					2023- 2024 PLFs				
	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higher Caste	Total	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higher caste	Total
Agriculture	69.01	44.48	46.78	37.41	46.44	65.28	39.25	46.63	34.84	44.65
Secondary	17.78	30.6	23.47	20.12	23.57	20.13	33.13	22.95	19.05	23.99
Tertiary	13.21	24.92	29.76	42.47	29.99	14.59	27.62	30.42	46.1	31.35
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

ടേബിൾ 7 അനുസരിച്ച് 2017-2018 ൽ നിന്നും 2023-2024 ലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ അഞ്ചു ശതമാനം പട്ടികജാതി തൊഴിലാളികൾക്ക് കാർഷിക മേഖലയിൽ നിന്നും മാറാനും വ്യവസായത്തിലേക്കും സേവന മേഖലകളിലേക്കും മാറാനും കഴിഞ്ഞുവെന്ന് കാണാം. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഇന്നും 44% ആളുകളും തൊഴിൽ കണ്ടെത്തുന്നത് കാർഷിക മേഖലയിൽ ആണ് എന്ന് കാണാം. അതിൽ തന്നെ പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരുടെ കാർഷിക മേഖലയിലെ പങ്കാളിത്തം അവരുടെ തൊഴിൽ ശേഷിയുടെ 69% ആണെന്നത് ദ്വിതീയ തൃതീയ മേഖലകളിൽ ജോലിക്കായുള്ള നൈപുണികൾ അവർക്കിടയിൽ വളർത്തുന്നതിൽ ആദിവാസി വികസനം വിജയിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വിമർശനം പട്ടികജാതി വിഭാഗങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ശരിയാണ്. 2017-2018 ൽ നിന്നും 2023-2024 ലേക്ക് എത്തുമ്പോഴും കാർഷിക മേഖലയിലെ വിവിധ സാമൂഹ്യ വിഭാഗങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തത്തിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നും കാണുന്നില്ല എന്നത് ഇന്ത്യൻ കാർഷിക മേഖലയിലെ സാങ്കേതിക വികാസ കാര്യത്തിലുള്ള ഇഴച്ചിലിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ടേബിൾ 8 സംഘടിത അസംഘടിത തൊഴിൽ മേഖലകളിലെ തൊഴിലാളികളുടെ സ്ത്രീ പുരുഷ അനുപാതം(2017-2018)

(Informal and formal sector employment –UPSS)

Social Group	2017-18			
	Informal	Formal	Informal	Formal
	Male		Female	
Hindu ST	78.62	21.38	67.84	32.16
Hindu SC	83.3	16.7	75.51	24.49
Hindu OBC	81.07	18.93	74.48	25.52
Hindu Higher Caste	72.28	27.72	65.89	34.11
Total	78.91	21.72	71.86	28.14

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18

ISSN: 2582 - 2594

ടേബിൾ 9 സംഘടിത-അസംഘടിത തൊഴിൽ മേഖലകളിലെ തൊഴിലാളികളുടെ ജാതി തിരിച്ചുള്ള സ്ത്രീ പുരുഷ അനുപാതം (2023-2024)

Social Group	2023-2024			
	Informal	Formal	Informal	Formal
	Male		Female	
Hindu ST	91.24	8.76	91.89	8.11
Hindu SC	88.69	11.31	88.64	11.36
Hindu OBC	87.27	12.73	88.64	11.16
Hindu Higher Caste	77.05	22.95	78.94	21.06
Total	85.67	14.33	87.4	12.06

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2023-2024

ടേബിൾ 8 ഉം ഒൻപതും നോക്കിയാൽ അറിയാൻ കഴിയും പട്ടികജാതി തൊഴിലാളികളിൽ ഏതാണ്ട് എഴുപത് ശതമാനവും അസംഘടിത മേഖലകളിൽ ആണ് ജോലി ചെയ്യുന്നതെന്ന്. പട്ടികജാതി പുരുഷന്മാരിൽ 2017-2018 ൽ 83.3% ജോലി ചെയ്തത് അസംഘടിത മേഖലയിൽ ആണ്. 2023-2024 ലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ അത് 88.69% ആയി ഉയരുകയാണ് ഉണ്ടായത്. കൂടുതൽ കൂടുതൽ പട്ടികജാതി തൊഴിലാളികൾ അസംഘടിത മേഖലയിലേക്ക് വീഴുന്നു എന്നത് ശുഭകരമായ കാര്യം അല്ലല്ലോ. സ്ത്രീ തൊഴിലാളികളിലും ഏതാണ്ട് എൺപത് ശതമാനം ആളുകൾ അസംഘടിത മേഖലയിൽ തന്നെയാണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത് (ടേബിൾ 9). മൊത്തം തൊഴിലാളികളിൽ 87.4% അസംഘടിത മേഖലയിൽ ആണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത് എന്നത് ഇന്ത്യൻ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെ വികാസത്തിലെ ഒരു വൈരുദ്ധ്യം ആയി കാണാവുന്നതാണ്.

ടേബിൾ 10 2017 -2018 ലെ അസംഘടിത-സംഘടിത തൊഴിൽ മേഖലകളിലെ സാമൂഹ്യവിഭാഗങ്ങളുടെ സ്ത്രീ പുരുഷ പങ്കാളിത്തം

Social Group	2017-18					
	Informal	Formal	Total	Informal	Formal	Total
	Male			Female		
Hindu ST	6.58	6.69	6.6	7.09	8.58	7.51
Hindu SC	23.75	17.82	22.5	24.05	19.92	22.89
Hindu OBC	43.66	38.15	42.5	43.66	38.19	42.12
Hindu Higher Caste	26.01	37.34	28.4	25.2	33.31	27.48
Total	100	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18.

ടേബിൾ 11 2023-2024 ലെ അസംഘടിത -സംഘടിത തൊഴിൽ മേഖലകളിലെ സമൂഹ്യവിഭാഗങ്ങളുടെ സ്ത്രീ പുരുഷ പങ്കാളിത്തം

Social Group	2023-2024					
	Informal	Formal	Total	Informal	Formal	Total
	Male			Female		
Hindu ST	10.82	6.21	10.16	15.8	9.68	15.03
Hindu SC	22.89	17.44	22.11	20.97	18.65	20.68
Hindu OBC	45.87	40	45.03	46.3	40.34	45.55
Hindu Higher Caste	20.42	36.34	22.7	16.93	31.33	18.74
Total	100	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2023-2024.

ടേബിൾ 10 ഉം 11 ഉം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് സംഘടിത-അസംഘടിത മേഖലകളിലെ പട്ടിക ജാതി പുരുഷന്മാരുടെ പങ്കാളിത്തത്തിൽ വലിയ മാറ്റങ്ങൾ 2017-2018 ൽ നിന്നും 2023-2024 ലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ സ്ത്രീകളുടെ തൊഴിൽ പങ്കാളിത്തക്കാര്യത്തിൽ സംഘടിത അസംഘടിത മേഖലകളിൽ 2017-2018 ൽ നിന്നും 2023-2024 ലേക്ക് എത്തു മ്പോൾ പ്രകടമായ കുറവുണ്ടാകുന്നുണ്ട്.

ടേബിൾ 12 സംഘടിത അസംഘടിത തൊഴിലാളികളുടെ ശതമാനം. (Principal Status)

Social Group	2017-18		2023-2024	
	Informal	Formal	Informal	Formal
Hindu ST	76.40	23.60	91.49	8.51
Hindu SC	81.83	18.17	88.68	11.32
Hindu OBC	79.86	20.14	87.74	12.26
Hindu Higher Caste	71.12	28.88	77.54	22.46
Total	77.60	22.40	86.18	13.82

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

ടേബിൾ 12 അനുസരിച്ച് 2017-2018 കാലത്ത് പട്ടികവർഗ്ഗ തൊഴിലാളികളിൽ 76.40% പേരാണ് അസംഘടിത മേഖലകളിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ 2023-2024 കാല ത്തേക്ക് വരുമ്പോൾ പട്ടിക വർഗ്ഗക്കാരിലെ അസംഘടിത തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണം 91.49% ആകുന്നു. പട്ടികജാതികളിൽ അസംഘടിത തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണത്തിൽ ഇതേ കാല യളവിൽ ഏതാണ്ട് ഏഴ് ശതമാനം വർധനവ് ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. മുന്നാക്ക ജാതികളുടെയും മറ്റ്

ISSN: 2582 - 2594

പിന്നാക്ക ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലും ഏതാണ്ട് അഞ്ചു ശതമാനത്തിനടുത്ത് തൊഴിലാളികൾ അസംഘടിത തൊഴിൽ മേഖലയിൽ എത്തിപ്പെടുന്നുണ്ട്. സംഘടിത തൊഴിൽ മേഖലയിൽ ആകെ ജോലി ചെയ്തിരുന്നത് 2017-2018 കാലത്ത് 22.40% പേർ സംഘടിത മേഖലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ അത് 2023-2024 കാലഘട്ടത്തിൽ 13.82% ആയി കുറയുകയാണ് ഉണ്ടായത്. സംഘടിത മേഖലയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വലിയ കുറവ് ജാതി ഭേദമന്യേ ആളുകൾ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതിന്റെ സൂചകമാണ്.

ടേബിൾ 13 **സംഘടിത അസംഘടിത തൊഴിലാളികളുടെ സാമൂഹ്യ വിഭജനം (Principal Status)**

Social Group	2017-18			2023-2024		
	Informal	Formal	Total	Informal	Formal	Total
Hindu ST	6.66	7.13	6.77	12.32	7.15	11.61
Hindu SC	23.80	18.31	22.57	22.31	17.77	21.68
Hindu OBC	43.66	38.16	42.43	46.00	40.09	45.18
Hindu Higher Caste	25.87	36.40	28.23	19.37	34.99	21.53
Total	100	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

ടേബിൾ 13 നമുക്ക് കാണിച്ചു തരുന്നത് മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാഴ്ചയാണ്. 2017-2018 കാലത്ത് സംഘടിത മേഖലയിൽ ജോലി ചെയ്ത ഹിന്ദുക്കളിൽ 75% ഉം മറ്റു പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങളും മുന്നാക്ക ഹിന്ദു ജാതികളും ആണ്. 2023-2024 ലേക്ക് എത്തുമ്പോഴും ഈ കണക്കിൽ നേരിയ മാറ്റം പോലുമില്ല. മുന്നാക്ക ജാതിക്കാരുടെ എണ്ണം പതിനഞ്ചു ശതമാനത്തിൽ താഴെയാണ് എന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ തീർച്ചയായും തൊഴിൽ മാർക്കറ്റിൽ ജാതി വിവേചനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള തോറാട്ടിനെപ്പോലുള്ളവരുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഭാവനയാണെന്ന് കരുതുക വയ്യ.

ടേബിൾ 14 Distribution of regular salaried workers in private and Public

Social Group	2017-18			2023-2024		
	Private	Public	Total	Private	Public	Total
Hindu ST	4.68	7.88	5.60	5.81	8.65	6.48
Hindu SC	18.87	18.82	18.86	19.46	20.68	19.75
Hindu OBC	40.82	37.41	39.84	43.14	39.69	42.33
Hindu Higher Caste	35.64	35.88	35.71	31.59	30.98	31.44
Total	100	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

ടേബിൾ 15 caste wise Distribution of regular salaried workers in private and Public

Social Group	2017-18		2023-2024	
	Private	Public	Private	Public
Hindu ST	59.37	40.63	68.41	31.59
Hindu SC	71.18	28.82	75.22	24.78
Hindu OBC	72.89	27.11	77.81	22.19
Hindu Higher Caste	70.99	29.01	76.69	23.31
Total	71.13	28.87	76.34	23.66

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

ടേബിൾ പതിനാല് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് സ്വകാര്യ പൊതു മേഖലകളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഹിന്ദു തൊഴിലാളികളിൽ 75% ഉം മറ്റു പിന്നാക്ക, മുന്നാക്ക ഹിന്ദുക്കൾ ആണെന്നാണ്. പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ തൊഴിലാളികൾക്ക് ജനസംഖ്യാനുപാതികമായി സ്വകാര്യ തൊഴിൽ മേഖലകളിൽ ജോലി കിട്ടുന്നില്ല എന്നത് സ്വകാര്യ തൊഴിലിടങ്ങളിലെ നിയമനങ്ങളിൽ പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗങ്ങൾ ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് കരുതാനുള്ള ഒരു ആദ്യപടി ആണ്.

ടേബിൾ 16 Distribution of regular salaried workers in Job contract

(Type of job contract-UPS)

Job contract	2017-18					2023-2024				
	Hindu ST	Hindu Sc	Hindu OBC	Hindu higher Caste	Total	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higher Caste	Total
No written job contract	94.73	93.96	94.24	91.62	93.35	58.34	62.67	57.47	50.33	56.31
Written job contract: for 1 year or less	2.47	3.09	2.02	3.66	2.79	5.21	7.84	7.7	7.14	7.39
more than 1 year to 3	0.44	0.64	0.65	1.21	0.82	3.55	5.36	6	7.08	6.05
More than 3 years	2.36	2.31	3.08	3.51	3.04	32.9	24.13	28.83	35.46	30.25
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

 ISSN: 2582 - 2594

ടേബിൾ 17 Distribution of caste wise regular salaried workers in Job contract

(Type of job contract-UPS)

Job contract	2017-18					2023-2024				
	Hindu ST	Hindu Sc	Hindu OBC	Hindu higher Caste	Total	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higher Caste	Total
No written job contract	4.44	19.63	43.65	32.28	100	6.72	21.98	43.2	28.1	100
Written job contract: for 1 year or less	3.88	21.58	31.35	43.18	100	4.57	20.95	44.12	30.36	100
more than 1 year to 3	2.33	15.1	34.37	48.2	100	3.8	17.49	41.96	36.75	100
More than 3 years	3.39	14.84	43.79	37.97	100	7.05	15.75	40.34	36.86	100
Total	4.37	19.51	43.79	32.89	100	6.48	19.75	42.33	31.44	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

ടേബിൾ 16 ഉം 17 ഉം ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽ മേഖലകളിലെ കരാർ തൊഴിലുകളുടെ ഉള്ളറയിലേക്കൊരു എത്തിനോട്ടമാണ് നടത്തുന്നത്. എല്ലാ ഹിന്ദു ജാതി വിഭാഗങ്ങളിലും തൊണ്ണൂറു ശതമാനത്തിന് മുകളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നത് തൊഴിൽ ദാദാവുമായി യാതൊരു വിധ കരാറുകളും ഇല്ലാതെയാണ്. ഇന്ത്യൻ തൊഴിലാളികൾ എത്രമേൽ സംഘർഷഭരിതമായ ഒരു തൊഴിൽ ജീവിതമാണ് നയിക്കുന്നത് എന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഗിഗ് മേഖലയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന മിക്കവരും മൂന്ന് മാസത്തേക്കുള്ള ജോബ് കരാറിൽ ആണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത്. 2017-2018 കാലത്ത് റെഗുലർ ശമ്പളം കിട്ടുന്ന ആളുകളുടെ കാര്യത്തിൽ മൂന്ന് വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ കാലത്തേക്ക് കരാറിൽ ഏർപ്പെടുന്ന ഹിന്ദു തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണം മൊത്തം ഹിന്ദു തൊഴിലാളികളുടെ 3.04% മാത്രമായിരുന്നത് 2023-2024 ആകുമ്പോൾ 30.25% ആയി മാറുന്നുണ്ട്. ഇത് ജോലി സ്ഥിരതയുടെ കാലത്തെയാണോ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അതോ തൊഴിലാളികളെ തടസ്സമില്ലാതെ ചൂഷണം ചെയ്യാനുള്ള കമ്പനികളുടെ കുതന്ത്രം ആണോ എന്ന് കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ പഠിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്.

ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസവും തൊഴിൽ പങ്കാളിത്തവും

Table 18 2017-18 (Unemployment usual activity (PS+SS)					
Higher Education Level	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higher caste	Total
Graduate	82.35	81.58	78.86	70.92	76.69
postgraduate and above	17.65	18.42	21.14	29.08	23.31
Total	100	100	100	100	100
2023-2024 (Unemployment usual activity (PS+SS)					
Higher Education Level	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higher caste	Total
Graduate	83.22	79.44	80.55	71.08	77.67
postgraduate and above	16.78	20.56	19.45	28.92	22.33
Total	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

ടേബിൾ 18 അനുസരിച്ച് 2017-2018 കാലത്ത് എല്ലാ ജാതി വിഭാഗങ്ങളിലും ബിരുദദാരികളുടെ ഇടയിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ നിരക്ക് ഏതാണ്ട് 75% ശതമാനത്തിന് മുകളിൽ ആയിരുന്നു. 2023-2024 ആകുമ്പോൾ അത് വലിയ മാറ്റമില്ലാതെ തുടരുന്നു എന്ന് കാണാം. ബിരുദാനന്തര ബിരുദദാരികളുടെ കാര്യത്തിൽ 2017-2018 ൽ നിന്നും 2023-2024 ലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ പട്ടികജാതിക്കാരിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ കൂടുകയാണ്.

Table 19 2017-18 (Unemployment usual activity (PS+SS)					
	Male				
Higher Education Level	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higher caste	Total
Graduate	88.65	83.87	83.76	77.45	81.82
postgraduate and above	11.35	16.13	16.24	22.55	18.18
Total	100	100	100	100	100
2017-18 (Unemployment usual activity (PS+SS)					
Female					
Higher Education Level	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higher caste	Total
Graduate	73.71	77.01	68.21	59.7	66.78
postgraduate and above	26.29	22.99	31.79	40.3	33.22
Total	100	100	100	100	100

Table 20 2023-2024 (Unemployment usual activity (PS+SS)					
	Male				
Higher Education Level	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higher caste	Total
Graduate	86.56	86.95	90.06	74.88	84.84
postgraduate and above	13.44	13.05	9.94	25.12	15.16
Total	100	100	100	100	100
	2023-2024 (Unemployment usual activity (PS+SS)				
	Female				
Higher Education Level	Hindu ST	Hindu SC	Hindu OBC	Hindu Higer caste	Total
Graduate	79.25	68.15	68.31	66.09	68.15
postgraduate and above	20.75	31.85	31.69	33.91	31.85
Total	100	100	100	100	100

Source: Authors' Calculation based on PLFs 2017-18 & 2023-2024

ടേബിൾ 19 അനുസരിച്ച് 2017-2018 കാലത്ത് പട്ടികജാതി, പട്ടികവർഗ്ഗ, പിന്നാക്ക ഹിന്ദു പുരുഷ തൊഴിലാളികളിൽ ബിരുദം ഉള്ളവരിൽ

ഏതാണ്ട് 81.82% തൊഴിൽരഹിതർ ആയിരുന്നു. 2023-24 ലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ എല്ലാ ജാതി വിഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള ബിരുദദാരികളായ പുരുഷ തൊഴിലാളികളിൽ 84.84% തൊഴിലില്ലാത്തവർ ആണ്. ടേബിൾ 19 അനുസരിച്ച് 2017-2018 കാലത്ത് എല്ലാ ജാതി വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിലെ ബിരുദദാരികൾ ആയ സ്ത്രീ തൊഴിലാളികളുടെ തൊഴിലില്ലായ്മ 66.78 ശതമാനമായിരുന്നു. എന്നാൽ 2023-24 ലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ ഇതേ വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ 68.15. 2017-2018 കാലത്ത് ഉയർന്ന ജാതി ഹിന്ദുക്കളിലെ ബിരുദാനന്തര ബിരുദമുള്ള പുരുഷ തൊഴിലാളികളിൽ 22.55% പേരും തൊഴിൽ രഹിതർ ആയിരുന്നു. 2023-2024 ലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ ഇത് 25.12% ആയി വർദ്ധിക്കുന്നു. 2017-2018 കാലത്ത് ബിരുദാനന്തര ബിരുദമുള്ള മുന്നാക്ക ജാതി സ്ത്രീകൾക്കിടയിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ നിരക്ക് 40.03% ആയിരുന്നു. 2023-2024 ലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ ഈ സംഖ്യ 33.91% ആയി കുറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതേ കാലയളവിൽ പട്ടികജാതി സ്ത്രീകളിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ കൂടുകയാണ് ചെയ്തത്. എല്ലാ ജാതി വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിലുമുള്ള ബിരുദാനന്തര ബിരുദദാരികളിൽ പുരുഷന്മാരേക്കാൾ തൊഴിൽ രഹിതർ ഉള്ളത് സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ ആണ്. ഇതിനുള്ള കാരണം ലിംഗപരമായ വിവേചനമാണോ അതോ പുരുഷാധിപത്യ സമൂഹം സ്ത്രീകളെ കുടുംബത്തിൽ തളച്ചിടുന്നത് ആണോ എന്നത് കൂടുതൽ അന്വേഷണം ആവശ്യപ്പെടുന്ന മേഖലകളിൽ ഒന്നാണ്.

ഉപസംഹാരം

2017-2018, 2023-2024 വർഷങ്ങളിലെ തൊഴിൽ ശക്തി സർവ്വേ (PLFS) ഡാറ്റയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിൽ വിപണിയെ ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ പരമ്പരാഗത ജാതി അധിഷ്ഠിത തൊഴിൽ വേർതിരിവ് ആധുനിക തൊഴിൽ മാതൃകകളിൽ ഇപ്പോഴും സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതായി വ്യക്തമാകുന്നു. ജാതി വ്യവസ്ഥ ചരിത്രപരമായി തൊഴിൽ സഞ്ചാരത്തെ (Mobility) നിയന്ത്രിച്ചു. വ്യക്തികളെ അവരുടെ ജാതി മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച തൊഴിലുകളിൽ മാത്രം ഒതുക്കി. പ്രത്യേകിച്ചും പട്ടികജാതിക്കാർ പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർ എന്നിവർ കുറഞ്ഞ വേതനവും കായികാധ്വാനവും ആവശ്യമായ കൂലിപ്പണി പോലുള്ള ജോലികളിലേക്ക് തള്ളപ്പെട്ടു. മറ്റു പിന്നാക്ക ഹിന്ദുക്കൾ പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ തൊഴിൽ സേനയിലുള്ള പങ്കാളിത്തവും തൊഴിലാളി പങ്കാളിത്ത നിരക്ക് എന്നിവയിൽ നേരിയ വർധനവും സ്വയം തൊഴിലുകളിലേക്കുള്ള മാറ്റവും ശ്രദ്ധേയം ആണെങ്കിലും ഉയർന്ന ഹിന്ദു ജാതിക്കാർ സ്ഥിരം ശമ്പളമുള്ള ജോലികളിലും, ഉയർന്ന വേതനം ലഭിക്കുന്ന സേവനമേഖലയിലും അവരുടെ ആധിപത്യം നിലനിർത്തുന്നതായി കാണാം. ഇത് ജാതി ശ്രേണിയിൽ വേരൂന്നിയ സാമ്പത്തിക അസമത്വങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നാക്ക ഹിന്ദുക്കൾ ഗ്രാമീണ മേഖലയിൽ അവരുടെ പങ്കാളിത്തം തൊഴിൽ ശക്തിയിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതേ സമയം പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങൾ കൂലിപ്പണിയിലും കെട്ടിടനിർമ്മാണ മേഖലകളിലും ആയി ഒതുങ്ങിപ്പോകുന്ന പ്രവണതയാണ് കാണുന്നത്. പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ മറ്റു പിന്നാക്ക ഹിന്ദുക്കളെ അപേക്ഷിച്ച് മുന്നാക്ക ജാതി ഹിന്ദുക്കൾ കൂടുതൽ ശമ്പളവും തൊഴിൽ സുരക്ഷയും ഉള്ള മേഖലകളിലേക്ക് കൂടുതലായി വരുന്നു എന്നത് പരമ്പരാഗത ജാതി വ്യവസ്ഥയിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സാമൂഹ്യമൂലധനത്തിന്റെ ഒരു തുടർച്ച തന്നെയാണ്. ഭരണഘടന വന്നിട്ടും ജനാധിപത്യം ഉണ്ടായിട്ടും വിഭവ പങ്കാളിത്തം ഒരു മൂല്യബോധമായി നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഉണ്ടായിട്ടും ഇന്നും നമ്മുടെ സ്വകാര്യ മേഖലയിലെ തൊഴിലിടങ്ങൾ കീഴാള ജാതികൾക്ക് അപ്രാപ്യം തന്നെയാണ് എന്നാണ് PLF ഡാറ്റ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സാമ്പത്തിക പരിവർത്തനം ഉണ്ടായിട്ടും ജാതി അധിഷ്ഠിത വിവേചനവും ഒഴിവാക്കലും മെച്ചപ്പെട്ട തൊഴിലുകൾ നിഷേധിക്കുന്നതും ഇന്നും തുടരുന്നുണ്ട് എന്നാണ് കണക്കുകൾ കാണിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽ വിപണി ഇന്നും പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരെ സാമ്പത്തിക ഗെറ്റോകളിൽ തന്നെയാണ് പാർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഇന്ത്യയുടെ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ അവിടെ തൊഴിലുള്ളവർ ആകാനും തൊഴിൽരഹിതർ ആകാനും ഉള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാരണം തൊഴിലാളികളുടെ ജാതി ആണെന്ന് കാണാം. ജാതിയും ലിംഗവും ഒത്തുചേരുമ്പോൾ ഇന്ത്യ പോലുള്ള ജാതി ബദ്ധ രാജ്യങ്ങളിലെ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ അത് വലിയ സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക അസമത്വങ്ങൾക്ക് ഇടയാക്കുന്നു എന്നത് കണക്കുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. ഇന്ത്യയുടെ ജാതി പാരമ്പര്യത്തിന്റെ മൂല്യബോധത്തിൽ തന്നെയാണ് നമ്മുടെ തൊഴിൽ കമ്പോളവും പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങളിൽ പെട്ട തൊഴിലന്വേഷകർ ജാതീയമായ വിവേചനം തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ നേരിടുന്നുവോ എന്ന് സംശയിക്കാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള സൂചനകൾ PLF കണക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സംവരണം ഇല്ലാത്ത സ്വകാര്യമേഖലയിൽ

ISSN: 2582 - 2594

പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ തൊഴിലന്വേഷകർ മതിയായ യോഗ്യതകൾ ഉണ്ടായിട്ടും ജോലി ലഭിക്കുന്നതിൽ പുറകോട്ട് പോകുന്ന എന്നത് ജാതിവിവേചനത്തിന്റെ സൂചനകൾ തന്നെയാണ്. ആഗോളവൽക്കരണവും സ്വകാര്യവൽക്കരണവും ജ്ഞാനസമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനവും തീർച്ചയായും സംവരണത്തിന്റെ പ്രയോഗസാദ്ധ്യതകൾ കുറയ്ക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഭരണകൂട ഒത്താശയോടെ വളരുന്ന മുതലാളിത്ത സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് അച്ചുതണ്ടിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായി വേർപെടുത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ തടയേണ്ടതുണ്ട്. ആധുനീക തൊഴിലിടങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാനുള്ള നൈപുണികൾ നേടുകയും ഒപ്പം തൊഴിൽ കമ്പോള പ്രവേശനത്തിലുള്ള സാമൂഹ്യ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ കുറയ്ക്കുക എന്നതും മുഖ്യമാണ് (Becker, 1964[26]., Papola, 2015[27]).

ആധാരസൂചി

1. Ehrenberg, R. & Smith, R. (2012). Modern Labor Economics: Theory and Public Policy, Pearson, Publication, USA.
2. Kral Marx & Friedrich Engels (1848). Communist Manifesto: Accessed from internet archive.
3. Karl Marx (1867). The Capital: Chicago Charles H KERR Company.
4. Thorat, S, (2001). Caste and Economic Discrimination: Theory and Evidence on Rural Labor Market, Arth Vijnana, Journal of Gokhale Institute of Politics and Economics.
5. Thorat, S. & Attewell, P. (2007). The legacy of social exclusion, a correspondence study of job discrimination in India, Economic and Political Weekly, Vol. 42, Issue No. 41, 13 Oct, 2007.
6. Deshpande, A. (2011). The Grammar of Caste, Economic Discrimination in Contemporary India, Oxford University Press, New Delhi, India.
7. Alan Manning (2003). Monopsony in Motion: Princeton University Press.
8. Thorat, S, Attewell, P.& Rizvi, F. (2009). Urban Labor Market Discrimination, Working Paper Series, Vol. III, Indian Institute of Dalit Studies, New Delhi.
9. Thorat, S. (2008). Labour Market Discrimination: Concept, Forms and Remedies in the Indian Situation, the Indian Journal of Labor Economics, Vol. 51. No. 1.
10. Thorat, S. (2017). Caste and labour Market Discrimination: Discussion on forms and Remedies, edited book Labour and labour development, by Kannan, Mamgain and Rustagi and Palgrave Publication, New Delhi.
11. Thorat, S. Madheswaran, S. and Vani, B. (2021). Caste and Labour Market; Employment Discrimination and its impact on Poverty, Economic and Political Weekly, Vol, LVI No 21.
12. Thorat, S., & Newman, K.S. (2010). Blocked by Caste, Economic Discrimination in Modern India, Oxford University Press, New Delhi, India.
13. ILO (2015). Global wage report 2014/15: Wages and income inequality, Geneva: International Labour Organization.
14. Biju Varkkey, Rupa Korde & Devansh Parikh (2017) Indian Labour market and position of gender pay gap in the Indian formal sector: Paper Presented at “5th Conference of

the Regulating for Decent Work Network" At the International Labour Office Geneva, Switzerland 3-5 July 2017.

15. Ambedkar B.R. (1936). Annihilation of caste, Dr. Babasaheb Ambedkar Writings and Speeches, Vol. 1, (pp. 25-96). Maharashtra: Education Department, Govt of Maharashtra.
16. Becker, G. (1957). The Economics of Discrimination. The University of Chicago Press, Chicago and London.
17. B G Thilak Jandhyala (1980) Education and Labour Market Discrimination: Indian Journal of Industrial Relations, Vol.1, URL; https://www.jstor.org/stable/27768597
18. Thurow, L.C. (1968): Poverty and Discrimination (Washington DC: Brookings).
19. Bergmann, B.R. (1971): "The Effects of White Incomes of Discrimination in Employment", Journal of Political Economy, 72 (2) (March).
20. Baran, P.A. and P.M. Sweezy (1966): Monopoly Capital (New York: Monthly Review Press.
21. Thorat, S., Aryama & Negi., P (2007). Reservation in Private sector, Quest for Equal opportunity and Growth, Rawat Publication, New Delhi – 110002.
22. Thorat, S., Mahamallik and Sadana, N. (2010). Caste System and Patten of Discrimination in Rural Markets. Blocked by Caste; Economic Discrimination in Modern India, Oxford University Press 2010.
23. Thorat, S.K., Tagade N. & Naik, A. (2016). Prejudice against reservation policies how and why. Economic and Political Weekly, LI (8).
24. Akerlof, A. G. (1976). The Economics of Caste and of the Rat Race and other Woeful Tales, Quarterly Journal of Economics.
25. Deshpande, Goel and Khanna. (2015). Bad Karma or Discrimination? Male- female Wage Gaps among Salaried workers in India, IZA, DP No. 9485, forschungsinstitut zur Zukunfit der Arbeit Institute for the study of labour.
26. Becker, G.S. (1964). Human capital: A theoretical and empirical analysis with special reference to education, Chicago: University of Chicago Press.
27. Papola, T.S., (2005). Social Exclusion and Discrimination in Hiring Practices, the case of Indian Private Industry, Reservation and Private sector, A quest for equal opportunity and growth', edited by Sukhdeo Thorat and Aryama pp. 101-108.

 ISSN: 2582 - 2594

Safe Drinking Water Supply in Economic Growth and Development of Kerala: An Analysis

Dr. Preetha P.P.
Assistant Professor
Applied Science and Humanities
Universal Engineering College, Thrissur
Email : preethaperumbilly@gmail.com

Abstract

Water is our life and the most important contributor to economic progress. The study explains that the relationship between the growth of a safe water supply and healthy human development is essential. It provides a strong causal relationship between improved health and increased employment to contribute to economic growth and development. The study's finding proves that improved water supply directly impacts human health by increasing employment opportunities and contributing to economic growth and development. In this background, the researcher used the article to help individuals understand the importance of water conservation (using our water supply wisely and responsibly) in their lives. The study also emphasizes that everyone should use each drop of water effectively, as water is considered the backbone of the economy.

Keywords: Water supply, Human health, Employment, Education, Economic growth, Socio-economic development.

Introduction

Water is a basic human need, and every person has the right to demand safe drinking water. The United Nations declared access to safe drinking water a fundamental human right and an essential step towards improving living standards. Water covers more than two-thirds of the Earth's surface and is salty and undrinkable. Only 3 per cent of fresh water is available on Earth. The available freshwater is used for drinking, domestic needs, food production, sanitation and hygiene, and a wide range of other uses. Water is also an input to almost all production in development sectors like agriculture, industry, energy, transport, etc. Safe and clean drinking water is essential for the proper functioning of our bodies. So, safe water is vital to support human health, and it is necessary for the daily life of human beings for direct and indirect activities.

Globally, the availability of drinking water is less than one per cent of the total water demand (Economic Review, 2008). Due to the increasing growth of the population and their changing water use patterns, the demand for limited water resources has increased. Unhygienic human practices and different types of pollution are the major causes of frequently contaminated drinking water sources. This contaminated water resource is one of the major threats to limited water resources. So, it is necessary to take appropriate measures to protect and save the limited water resources because it is a vital element for human life and economic growth.

According to the JMP (Joint Monitoring Programme) report, about 663 million people did not have access to a safe water source in 2015; this increased to 768 million people in 2011 (WHO/UNICEF, 2019). The JMP also reported that every day, more than 800 children under 5 die from diarrhea. The statistics show the importance of clean water for the world. Most of these illnesses and deaths can be prevented by the use of safe and clean drinking water.

Kerala is considered the land of water resources with high rainfall, groundwater, and surface water sources. The average rainfall of the state is 3055 mm; surface water sources like rivers, backwaters, lakes, and streams are very plentiful. The state is identified as the only place in the world with a large number of open wells. However, due to large-scale pollution and various human unhygienic practices, major resources are contaminated. This contaminated water resource has a large negative effect on human health and economic progress.

Presently, two types of drinking water systems are popularly followed in Kerala. One is the individual families creating their drinking water resources by

ISSN: 2582 - 2594

constructing wells on their house compounds and managing the water supply source by themselves. Other schemes are owned and operated by the state government through the KWA (Kerala Water Authority) and local government (SEUF, 2000). But in the first case, most of the sources were unable to provide sufficient quantities of drinking water for the household, then the chances of households substituting inferior sources would be higher (Pushpangadan, 2003). In urbanized Kerala, the most practical and appropriate way to get water is to depend on the public water supply system. The increasing demand for safe drinking water has put pressure on the water supply system. The primary objective of the drinking water supply is to provide safe drinking water to beneficiaries and protect their health.

Public water supply was more popularized during the five-year plans in both the central and state governments. KWA was the primary agent of supply and management of drinking water in the state. But the system is not performing well at the moment, as the main constraint is a lack of finance. The new democratic initiatives of 1993-94, the decentralized movement, helped to provide strong financial support and extended service mechanisms to institutions. This movement helped the active participation of both local government institutions and KRWSA (Kerala Rural Water Supply & Sanitation Agency). This initiated reforms in the field of water supply and management in Kerala. The government supplies water at a reasonable rate and satisfactory quantity and quality, especially in domestic connections. However, the beneficiary's water use scenario has changed over time, and in most cases, it has been managed and used carelessly. For example, most domestic connection is used for non-domestic purposes. Wastage was another issue.

This type of misuse and mismanagement of water utilization is continuously followed; it is not doubtable we are giving a highly priced future for this valuable resource. So, it is crucial to protect limited water resources from this type of unscientific usage and convince societies of the importance and necessity of protecting and conserving safe water as a precious good. For this purpose, the researcher tries to explain the positive relationship between the availability of improved safe water supply and increasing economic growth and socio-economic progress. And also tries to explain that safe water is necessary for human development. Several studies explain the relationship between water resources and economic growth in different ways. But in recent studies, no attempt has been made in this manner. So, the paper examined the present water supply; how can it support contributing to economic growth and development.

Objectives

The present paper examines

1. To study the trend of drinking water supply in decentralized Kerala
2. To analyse the impact of drinking water supply on economic growth.

Hypothesis

The hypothesis states that a safe and clean public water supply contributes to economic growth and development.

Methodology and Data Source

The study is based on secondary data. The main data regarding water service connection, water supply schemes, water quality programs, waterborne diseases, and employment were taken from various issues of economic reviews and various reports of the WHO/UNICEF in this paper. The progressive growth of water supply in Kerala happened after decentralization. So, the present study concentrates on the post-decentralization period. The study analyzed the growth performance of drinking water supply services in the period of 1995-96 to 2021-2022. To analyze the growth trend using AAGR (Average Annual Growth Rate) and explain the connection of water supply schemes and its coverage for using correlation. The study used three important variables, like water supply, health, and employment, and took education as a supporting variable for the purpose.

Growth of Drinking Water Supply

General Picture of Drinking Water Supply

Article 47 of the Indian constitutional provision explains the subject of safe drinking water supply. The systematic way to supply water in India started during the 1st five-year plan. However, notable progress in water supply started during the 5th plan. This plan emphasized the importance of providing a safe water supply for the first time as an objective. During the 6th plan, begin implementing a variety of programs for providing water facilities in the state, especially in rural areas.

The world population's use of safe water service increased to 71 per cent in 2017 from 61 per cent in 2000. ie, 5.3 billion people used a safe water supply in 2017 from 3.8 billion people in 2000 (WHO/UNICEF report, 2019). The trend shows that 1.8 billion people gained access to a safe water supply in the period. Presently, 87.7 per cent of rural and 88.1 per cent of urban households get safe drinking water in India, and 94.7 per cent of rural and 90.2 per cent of urban households get safe

ISSN: 2582 - 2594

drinking water in Kerala (NSSO 69th round). The picture shows an increasing trend of people utilizing safe water services in day-to-day life.

Growth of Drinking Water Supply in Kerala

Kerala has given importance to water supply schemes when introducing the period of five-year plans. This has led to the potable water supply also becoming a serious concern. The Public Health Engineering Department (PHED) was established in 1956 for water-related activities in the state. The department was providing better management of water supply in both rural and urban areas until the mid-eighties. On 1st April 1986, PHED was recast into an autonomous body called KWA. KWA was the primary supplier of water in the state, and it is performing well today.

The government of Kerala decided to use institutional finance for water supply in the early seventies. LIC (Life Insurance Corporation) was the first and major donor of water supply in the period. The financial setup for water supply has been strong since the 1970s, as a result of the state government allowing internal and external assistance. The main internal agencies, like HUDCO (Housing and Urban Development Corporation Limited), the centrally sponsored ARWSP, and the state government, are performing during the period. The government of Kerala was accepting support from outside sources at the beginning of the 1980s. The World Bank was the main external support in the period. In the mid-1980s, the state got assistance from bilateral agencies for water supply.

Second plans onwards, rural water supply has gained importance. However, the serious step towards the provision of drinking water to rural Kerala began with the ARWSP (Accelerated Rural Water Supply Programme) schemes launched in 1972-73. These schemes provide safe drinking water to rural areas. The third plan onwards gives important consideration to urban water supply. But it was not impressive in the past. The major reason is poor financial support for urban supply in the period. To extend the financial support of urban supply after AUWSP (Accelerated Urban Water Supply Programme) was launched in 1994. This scheme helps to extend safe and adequate water supply facilities to urban populations. At the end of the 11th plan, the government of India launched JNNRUM (Jawaharlal Nehru National Urban Renewable Mission) & UIDSSMT (Urban Infrastructure Development Scheme for Small and Medium Towns). This is also bringing strong financial support to the urban supply.

Present Condition of Drinking Water Supply in Kerala

Presently, the drinking water system in Kerala is managed and maintained by the state government through the KWA, local government and KRWSA, in both urban

and rural areas. Now, the state government depends on national and international agencies fund for water supply finance. This is reflected by good financial strength in water supply.

Water Service Connections Implemented by KWA

In the beginning stage of decentralized Kerala, KWA concentrates on domestic connections only. It achieved 5.2 per cent growth of house connections and 5.1 per cent growth of stand post connection in the period. Since 2000, KWA has extended its service connections to non-domestic and industrial sectors.

Table 1: Water Service Connections Implemented by KWA (in percent)

Year	Service connections			Street tap connection
	Domestic	Non-domestic	industrial	
2001-04	4.53	2.85	-16.28	3.89
2004-07	5.25	4.68	3.16	3.09
2007-10	5.00	4.93	1.96	1.55
2010-13	6.74	4.26	5.22	-0.28
2013-16	4.57	1.08	7.09	0.30
2016-19	10.38	13.21	12.38	-0.76
2019-22	14.52	7.76	8.35	-9.99

Source: Economic Review, various issues, state planning board, TVM.

The AAGR (Average Annual Growth Rate) trend of water service connections is increasing, and a significant improvement in connections is visible after 2016. This trend shows the positive movement of accepting consumers' safe water supply connection and their more consuming nature. However, in 2019-22 period shows a declining nature in both non-domestic and industrial connections. It is related to the 2018 flood, affecting water service connections in the state. Then the domestic connections are increasing as usual in the period. The growth trend of street tap connections is in decline, and it has become negative in recent periods. This result is due to the changing habit of consumers' utilisation pattern of street tap water to more domestic house connections.

Population Covered by Water Supply Schemes

The primary aim of the state water supply schemes is to provide drinking water and other domestic purposes. The effect of decentralization in 1995-98 recorded

ISSN: 2582 - 2594

4.98 per cent growth, which the government can extend to more area coverage of the population. But, the trend growth recorded only 2.41 per cent in 1998-2001, which is a decline from 1995-98.

Table 2: Number of Water Supply Schemes and its population coverage

Variables		Scheme	Population coverage
Scheme	Pearson correlation	1	.457
	Sig (2-tailed)		.014
	N	28	28
Population coverage	Pearson correlation	.457	1
	Sig (2-tailed)	.014	
	N	28	28

Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Source: Economic Review, various issues, state planning board, TVM.

The analysis table shows that the two variables—water supply schemes and population coverage—are positively correlated. However, the correlation is only moderate, indicating that public water supply schemes currently cover less than half of the total population in the state. The major reasons for this shortfall include limited availability of safe water and financial constraints. As a result, the delivery of water services has declined in many areas across the state. To address this issue, the government has been implementing additional initiatives such as AMRUT 2.0, Jal Jeevan Mission, Mazhapolima rainwater harvesting, and recharge well schemes to expand water supply coverage, particularly in the aftermath of the two major floods that Kerala experienced.

Water Supply Connections Implemented by KRWSA

The decentralization initiatives in Kerala happened in 1993-94. As part of this initiative, the Kerala Rural Water Supply and Sanitation Agency (KRWSA) were launched to implement water supply in rural areas. KRWSA was implemented in mid-1999, but it has been functioning as an autonomous institution since 2001. The main objective is to improve the quality of water supply in rural areas. Till 2004-05, this agency was functioning only in four districts: Trissur, Malappuram, Palakkad and Kozhikode. Since 2005-06 extended its services to all districts of Kerala.

Table 3: Water supply domestic connection implemented by KRWSA (In percent)

year	Domestic connection
2007-10	5.94
2010-13	3.32
2013-16	9.83
2016-19	16.85
2019-22	1.74

Source: Economic Review, various issues, state planning board, TVM

The table indicates that the Average Annual Growth Rate (AAGR) shows an increasing trend, with particularly high growth recorded during 2016–2019. This growth can be attributed to the Kerala Rural Water Supply and Sanitation Agency (KRWSA) implementing large-scale water supply schemes instead of focusing mainly on smaller projects, as done previously. However, the trend shows a slowdown after the 2018 floods. Despite this, the successful implementation of Jalanidhi projects in rural areas has helped improve KRWSA's water supply connections in recent years.

The above picture explains that consumers are more demanding of safe drinking water and prefer government water supply schemes in the kerala state.

Drinking Water Quality

Table 4: Quality profile of water supply in Kerala (In number)

Year	Total source tested	Total contaminated source
2012	102900	34717(33.74)
2016	118023	79255(67.15)

Source: Economic Review, various issues, state planning board, TVM

In 2012, 34 per cent of contaminated water sources were identified from the total amount of tested sources. It has increased by 67 per cent, which was identified in 2016. In Kerala, the water quality of groundwater and surface water is continuously reported for high levels of chemical and biological contamination (Economic Review, 2016). Lack of good quality drinking water has been a serious threat to the water supply for a long time. So, the appropriate treatment is necessary before service. The first step is to take the national water policies of 1987, 2002 and

2012 in India. The policies emphasized the need for both surface and groundwater quality, and a phased program should be undertaken for improvements in water quality.

The following table lists the various programmes implemented by the government to improve the quality of water supply at different periods.

Table 5: Quality Programmes Implemented by Government

Name	Year	objective	program
Technology Mission/ National Drinking Water Mission(NDWN)	1986	Implemented Schemes In Water Quality Affected Areas	Up to 20 per cent of the ARWSP funds are to be earmarked for new projects designed to address water quality issues.
Kerala Rural Water Supply And Environmental Sanitation Project	1999	Improve the quality of rural water supply and environmental sanitation	The project will cover 200 Grama panchayath in Kerala
Bharat Nirman	2005	Safe source of drinking water in every habitation by 2009	Centrally sponsored scheme of ARWSP which funded on a 50 percent.
National Rural Drinking Water Quality Monitoring And Surveillance Program	2006	Strengthen the community participation in the drinking water sector for sustainability	5 person in each Grama panchayat are to be trained to carry out regular surveillance of drinking water sources for which 100 percent financial assistance including water texting kit provided
Establishment of Mobile Testing Laboratory for the Quality Assurance of Water Resource	2017	Assure the quality of water resource in State for awareness of the communities with respect to protection of source of water.	Services of the mobile laboratory in 120 panchyaths, 15 municipalities and 3 corporations. More than 3000 samples were tested using the facility.

Jivamritan project	2018	Over 100,000 villages in Kerala, spread across14 districts have begun to receive clean drinking water	127 water filtration units have been installed by this project.

Source: Economic Review, various issues, state planning board, TVM.

The above various quality improvement programs and the various water quality treatments like purification, chlorination and fluoridation are helpful to the authority to distribute treated water to society. People demand quality drinking water, but most water sources are contaminated and cannot be used directly. This condition created a high demand for a safe water supply. The government attaches great significance to the supply of safe drinking water to the entire population to ensure public health.

Rivers are a major source of drinking water in Kerala. Large-scale pollution and unhygienic human activities are major threats to our rivers. The unavailability of safe drinking water is a medium for the spread of waterborne diseases. The report estimated that around 37.7 million Indians are affected by waterborne diseases, and 73 million working days are lost due to waterborne diseases each year (UNICEF, 2017). So, we cannot escape the risk of waterborne diseases due to the inefficient use of an adequate and safe water supply.

Table 6: Causes Affected on Water Borne Disease (In number)

Year	Diarrhea	Hepatitis -A	Typhoid	Cholera
2011-12	357252	6305	2849	30
2012-13	411819	6166	2930	20
2013-14	442109	2833	1955	8
2014-15	467102	1980	1772	1
2015-16	493973	1351	1668	10
2016-17	463368	988	314	8
2017-18	540814	1369	109	9
2018-19	390345	979	23	7

Source: Economic Review, various issues, state planning board, TVM.

The table shows a declining trend in the number of waterborne diseases in the state. The latest period shows that the number of causes of diarrhoea also declined. This shows a positive sign for the safe drinking water utilization of communities.

Water quality is the most controlling factor for diseases and protecting human health. Almost one-tenth of the global disease burden can be prevented by improving water supply (WHO, 2008).

So the safe water supply is essential for not only improving sufficient quantity of water but also maintaining good quality of water.

SAFE DRINKING WATER FOR ECONOMIC GROWTH AND DEVELOPMENT

Water is essential for human survival and well-being, and important to many sectors of the economy.

Linkages between human access to safe water and economic growth

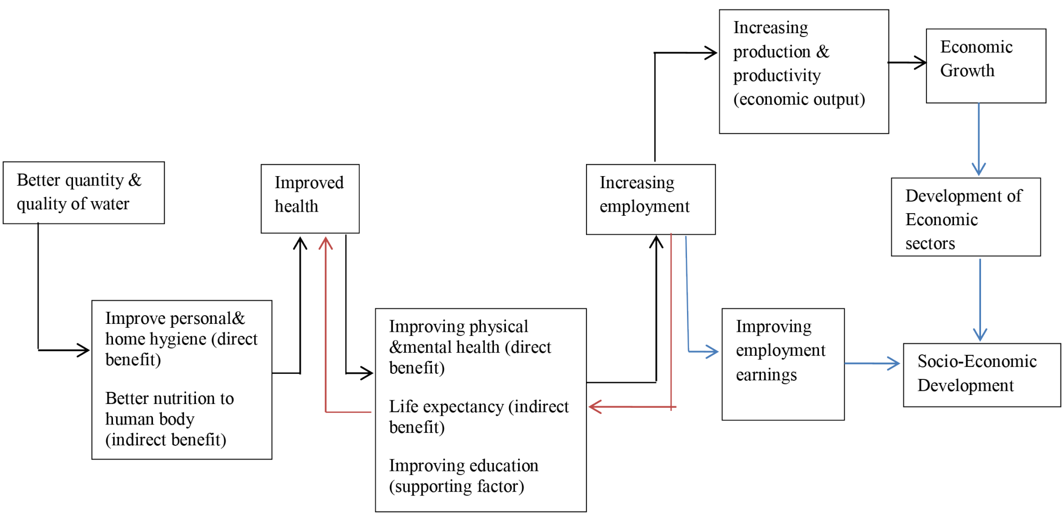

Access to a safe and continuous supply of water improves personal hygiene and home hygiene, with directly contributes the human health. Clean water for drinking is essential for the proper functioning of the human body, and it represents a critical nutrient for human health in the form of energy, weight and human functioning. So human beings get benefits to enjoy lifelong personal health, and to use of this safe drinking water. So in this way, adequate quantity and satisfactory quality maintain an improved safe water supply, positively contributing the human health.

Improvement of human health helps contribute to an individual's own physical and mental well-being. A mentally and physically strong individual can easily sustain a long time to improve their strength and happiness, with reduced health care costs and time saved from illness, achievements in life expectancy

and improved living conditions through their employment. Education is a strong supporting factor contributing to the positive linkage between human health and employment opportunities here. This means that improving health provides people with the chance to spend more time in school while earning high technical and efficient skills. It helps individuals easily attain various employment opportunities. Education is a big investment in employment and contribution to society.

Kerala has made notable achievements in the health sector for a long period. The impressive health structure provides a huge investment in a healthy workforce, with employment contribution through support from the education system. Kerala also held a considerable position in the high literacy state and has held the first position in women's literacy for a long time.

The interesting point is that more employment opportunities can improve human health. O.e. Employment opportunities can improve social capital, enhancing an individual's physical and mental well-being and providing high employment opportunities and income. The individuals are spending their employment earnings on investing in their education. Education is a major factor in employment opportunities, and it helps increase the number and variety of employment opportunities. More employment opportunities are available to healthy and physically fit workers because they can give more output. Employment increases health status, while at the same time, healthy people are more likely to seek and maintain employment (Ross & Mirowsky, 1995). This procedure is continuous as a cyclical process.

Table 7: Employment situation in Kerala (In percentage)

Year	Primary sector	Secondary sector	Territory sector
2004-05	79	50	71
2011-12	55.6	62.2	82.2
2015-16	43.1	50.6	106.4

Source: Economic Review, various issues, state planning board, TVM.

The table shows the sector-wise distribution of the working population in Kerala. The trend shows worker participation rate is high in the territory sector, including various services. The high participation in this sector of Kerala is in education and public health (Economic Review, 2016). Employment in the organized sector increased by 10.8 lakh in 2012 from 12.4 lakh in 2019. Within 12.5 lakh persons employed in the organized sector, 5.6 lakh (44.8 per cent) are in the public sector,

and 6.9 lakh (55.2 per cent) are in the private sector (Economic Review, 2019). In unorganized sector contributes more than 90 per cent of the workforce and nearly 50 per cent of the GDP in the economy (Economic Review, 2019).

Employment is one of the most important factors in achieving economic growth. i.e., an improved healthy workforce can contribute to greater economic output, due to an increase in the number of productive working days from reducing the loss due to ill-health. This is also a chance to spend more time in school more effectively. This benefit helps the workforce produce more ideas and thereby contributes to improved productive activities. A healthy workforce (lack of illness and skilled and mental happiness) can actively participate in productive activities for full working times and maintain the improvement of their average quantity of hourly production. This leads to the workforce attaining improved production and productivity and contributing to economic growth. This contributes more output and income in various economic sectors, which leads to the development of the whole economy.

Workers produce valuable goods and services, and in turn, receive employment earnings (wages) which they can part of spend on buying the goods produced. This helps the development of the market economy and leads to the development of infrastructure facilities. Part of these earnings is also spent on the availability and accessibility of safe water and other necessities in their life. Another part of their earnings is also invested in health care facilities and educational attainment in their life. This process is connected as a chain of contributions to self-development, and their families' development, and it leads to communities' development, with the whole society's progress and development.

Conclusion

The paper concludes that the adequate availability of safe and clean water is essential for human health, whether used for drinking or other domestic uses. Drinking water quality is a key pillar of basic prevention from waterborne diseases. Better health is central to human happiness and well-being, and an important contributor to human capital. A healthy workforce is helpful to boost employment conditions, which contributes to higher economic productivity, by supporting their skills. The employment opportunities increase the household's income and fulfil their food security and other necessities. This financial condition also contributes to poverty reduction and improvement in their standard of living. So, daily access to clean water is essential for human survival, and improving healthy communities

leads to significant socio-economic growth and development.

Here, it's proven that improved water services are essential conditions for human development with economic growth and development. The time is taken to rethink to individual water utilization and behavioural practices of the limited resource. The researcher suggests that every individual consider water as one of the most precious resources, using and managing our water supply wisely and responsibly. Save a drop of clean water like gold.

Policy Implication

- The study explains the current condition of water supply in the state. The figure illustrates that local (community) water supply schemes are the major contributors to the state's overall water supply. Therefore, the study highlights the importance of implementing and maintaining local water supply systems across the state.
- The study explains that a safe water supply is the cornerstone of human health and the socio-economic development of society. Therefore, it emphasizes the importance of public water supply systems and raises awareness about protecting and usage of water resources for a sustainable future.
- The study also explains the importance of water conservation techniques and their applications—such as recharge well schemes, rainwater harvesting, and deep tube wells—which contribute a significant share to the state's current water supply.

Future Research

- Demand and supply are two sides of the same coin in the context of water supply. However, the study focuses only on the supply-side mechanisms, while the demand aspect—though equally important—has not been addressed.
- Private water supply services also contribute a major share to the state's current water supply system, but the study does not attempt to examine the role of the private sector.
- The study demonstrates that local water supply schemes play a significant role in the state's water supply, this area has also been largely overlooked in the analysis.

ISSN: 2582 - 2594

Reference

- Bedi Jasdeep,K, Ghuman RS, Bhullar AS ”Health And Economic Impact Of Unsafe Drinking Water: A Study Of Ludhiana” Economic &Political Weekly, vol L No 2 (2015): 23-26.
- Goswamikailashbharti, Bisht S Padam “The Role of Water Resource in Socio-Economic Development” International Journal for Research in Applied Science and Engineering Technology. vol 5.xii, (2017).
- Carter, Crichard, Howsam Peter “Impact and Sustainability of Community Water Supply and Sanitation Programmes in Developing Countries” Water and Environmental Management. vol b. (1999): 296.pdff.sematicscholar.org\99cc\19cc9caca2721510828cc5d6818b5da96309.pdf
- Home, Charles W” “The Effects of Water Resource Development on Economic Growth: The Condition for Success” Natural Resource Journal. vol 16(1976): 939-955.
- Mukherjee, Sacchidananda” “Role of Water Resources Management in Economic Development” Yojana. vol 60 (2016):1-11.
- HSBC report” “Exploring the Links Between Water and Economic Growth” Frontier Economic. (2012) www.circleofblue.org\wp-content\uploads\2012\06\HSBC-june 2012-exploring-the-links-between-water-and-economic-growth.pdf.
- Haseena, Mehtab” “Water Pollution and Human Health” (2017). doi.org\10.4066\2529-8046.100020
- Karthick,Bboominathan, Mali,Sameerramachandra,TV” “Evalution of The Quality of Drinking Water in Kerala State, India” wgbis.cesisc.evnt.in\energy\water\paper\kerala-tap-water-quality\index,htm
- WHO/UNICEF report “Progress on household drinking water, sanitation and hygiene 2000-2017” World Health Organization and United Nations Children’s Fund, Geneva and New York (2019)
- WHO/UNICEF report “thirsting for future, water &children in a changing climate” World Health Organization and United Nations Children’s Fund, Geneva and New York (2017), ISBN-979-92-806-4874-4
- Ross,c & Mirowskyj “Does employment affect health” journal of health & social behavior,” (1995),36(3),230-243
- Mohdzeeshan, Giria, K, Geetilaxmimohapatra “Does accessibility to water and sanitation improves household wellbeing in India” (2019), https://www.researchgate,net\publication\331590197.
- Pushpangadan, K “Drinking water & well-being in India: data development analysis” working paper 325, October 2003, cds.
- Economic review, various issues, State Planning Board, Government of Kerala

COMMERCE, ECONOMICS & FINANCE

Theoretical Foundations of Environmental Valuation: From Welfare Economics to Experimental Design Theory

Dr. Shanavas P.H.
Associate Professor
K.M.M. Government Women's College, Kannur
E-mail: shanukmmgwc@gmail.com

Abstract

Environmental valuation plays a major role in guiding policy decisions related to resource conservation, biodiversity protection, and sustainable development. Since most environmental goods and services are non-market in nature, their valuation requires a strong theoretical basis. This article synthesizes four major theoretical foundations that underpin contemporary non-market valuation methods. Welfare economics provides the framework for defining welfare changes through willingness to pay (WTP) and willingness to accept (WTA). Lancaster's characteristics theory of demand shifts the focus of consumer utility from goods to their underlying characteristics. Random utility theory (RUT), developed by Thurstone, Luce, and McFadden, establishes the probabilistic modelling of individual choice behaviour under uncertainty. Finally, experimental design theory addresses the reliability and statistical efficiency of valuation studies by ensuring optimal attribute selection and presentation. This paper addresses the role of these theoretical pillars to provide a coherent framework for understanding the methodological rigor behind environmental valuation. This synthesis contributes to strengthening the validity of valuation studies and offers practical guidance for designing robust empirical applications. The insights from this review are expected

 ISSN: 2582 - 2594

to enhance the reliability of welfare estimates and support more informed environmental policy and decision-making.

Keywords: Environmental valuation; Welfare economics; Lancaster's characteristics theory; Random Utility Theory; Experimental design; Stated preference methods; Non-market valuation

Introduction

The application of various non-market valuation techniques in economic research requires a strong understanding of the underlying economic theory. This paper summarises the fundamental theoretical framework for modelling individual choice behaviour involving both marketed and non-marketed goods and services. The focus is primarily on the theoretical foundations of stated preference techniques, particularly Contingent Valuation (CV) and Discrete Choice Modelling (DCM). The study begins with examining how the principles of neoclassical welfare economics, and the Hicksian welfare measures, links to the economic valuation of non-marketable resources.

Empirical reviews have consistently demonstrated that CV has been widely applied for valuing public goods since the late 20th century (Mitchell & Carson, 1989). However, a bibliometric analysis of stated preference studies between 1987 and 2019 shows that while CV dominated the early decades, choice experiments gained increasing prominence after 2009 due to their ability to capture richer preference structures and accommodate multiple attribute trade-offs (Moreno-Sancho & Maldonado, 2020; Hoyos, 2010).

A significant extension to the neoclassical welfare framework came from Kevin Lancaster's (1966) characteristics approach which shifted the focus from goods themselves to their attributes. The framework was further advanced by Random Utility Theory (RUT), developed by Daniel McFadden (1974), which allows for the analysis of individual utility in discrete choice scenarios. RUT theorizes that individuals choose the alternative that maximizes their utility, incorporating both deterministic and stochastic components to account for observed and unobserved preferences. Finally, Experimental Design Theory provides the methodological basis for structuring stated preference studies. It ensures that the combinations of attributes and levels presented to respondents are statistically efficient and capable of capturing meaningful preference data.

Objective and Methodology

The primary objective of this paper is to examine the theoretical foundations underlying environmental valuation studies, with a particular focus on welfare economics, Lancaster's characteristics theory, random utility theory, and experimental design theory. The paper aims to demonstrate how they collectively inform non-market valuation techniques such as contingent valuation and choice experiments. The study also seeks to clarify the logical connections among these theories, and evaluate their implications for designing reliable and policy-relevant environmental valuation studies.

This study adopts a conceptual and theoretical review methodology that emphasizes the integration and synthesis of existing literature rather than empirical data analysis. Classical contributions in economics and econometrics are systematically examined alongside contemporary environmental valuation applications to establish a coherent narrative of theoretical evolution. The paper evaluates complementarities and limitations across these theories and demonstrates their practical relevance in guiding the design and interpretation of environmental valuation studies.

Theory of Consumer Behavior and Welfare Economics Principles

The traditional economic perspective on an individual's rational begins with the foundational theory of individual preferences and its relationship with welfare economics. The basic premise is that individuals are the best judges of their actions, and their behaviour under varying choice scenarios, provides insight into their preferences. However, individuals are not solely driven by material gains. Their welfare may be maximized for reasons that are "selfish, altruistic, loyal, spiteful, or masochistic" (Becker, 1992).

In neoclassical economic theory, individuals are assumed to be rational utility maximisers, ranking bundles of goods according to their preferences (Varian, 2014). These preferences satisfy nonsatiation and substitutability properties that give rise to well-defined demand functions. The theoretical framework can be formalised for three different contexts relevant to environmental and resource valuation: (i) purely marketed goods, (ii) marketed goods in the presence of non-market goods, and (iii) purely non-market goods. The derivation of ordinary and compensated demand functions in each case allows welfare changes to be measured via Hicksian welfare measures such as compensating and equivalent variation (Hicks, 1943; Freeman, Herriges, & Kling, 2014).

ISSN: 2582 - 2594

Marshallian demand function is referred to as the ordinary or uncompensated demand function which depicts the relationship between price and quantity demanded under the assumption of utility maximization holding money income constant. Consumer surplus, the price that a consumer is actually willing to pay rather than go without an additional unit of good, quantifies the welfare a consumer derives from market participation.

The Hicksian demand function shows a consumer's demand for goods holding a constant utility level. Changes in prices of a good leads to a change in the quantity demanded through the substitution and income effects. Substitution effect measures a change in the consumption of a commodity after a price change, even after he was compensated enough to retain his original utility level. Income effect measures a change in the consumption of a commodity due to the real income effect of a price change, results from the gain (loss) of purchasing power.

The Hicksian compensated demand function is associated with the substitution effect alone, whereas the Marshallian ordinary demand function includes both income and substitution effects. When the share of income spent on a good is small, the Hicksian and Marshallian demand curves are nearly identical; when large, they diverge. They coincide only when the income effect is zero. The area under the compensated demand curve reflects total willingness to pay or accept, in such case, consumer surplus equal to compensating and equivalent variation.

3.1 Purely Marketed Goods: Ordinary and Compensated Demand

Let $X=[x_1,x_2,\dots,x_n]$ represent quantities of n marketed goods with prices $[P=p_1,p_2,\dots,p_n]$ and income M. The consumer's utility maximisation problem is:

$$\underbrace{Max}_{X}\, U(X)\;\; s.t. \sum_{i=1}^{n} p_i\, x_i \leq M$$

Solving this problem yields the ordinary demand function:

$$x_i = x_i\,(P,M)$$

The consumer's expenditure minimisation problem is:

$$\underbrace{Min}_{X}\; \sum_{i=1}^{n} p_i\, x_i \;\;\; s.t.\;\; U(X) \geq \overline{U}$$

where $\overline{U}$ is a fixed utility level. This formulation yields the Hicksian Compensated demand function,

$$h_i = h_i(P,\overline{U})$$

Marshallian demand reflects income and substitution effects jointly, while

Hicksian demand holds utility constant and reflects only substitution effects (Deaton & Muellbauer, 1980).

3.2 Marketed Goods in the Presence of Non-Market Goods

In environmental valuation, non-market goods (e.g., air quality, scenic beauty) are often considered alongside marketed goods. Let Q = $[q_1, q_2, \ldots, q_n]$ denote quantities or quality levels of k non-market goods. The utility function becomes:

$$U = U(X,Q)$$

If Q exogenously determined, the Marshallian demand for marketed goods is:

$$x_i = x_i(P,M,Q)$$

In this case, welfare changes due to a variation in Q can be measured by the change in expenditure needed to achieve the same utility:

$$e(P,Q^1,U) - e(P,Q^0,U)$$

This mixed setting is the basis for stated preference valuation: changes in Q shift the demand for marketed goods, revealing the marginal willingness to pay for the non-market good (Lancaster, 1966; Freeman et al., 2014).

2.3 Purely Non-Market Goods

For purely non-market goods, there is no price vector P in the traditional sense. Instead, we imagine a hypothetical market where the non-market good Q could be traded. The consumer's maximisation problem becomes:

$$\underbrace{Max}_{Q}\, U(Q,Z)\ \ s.t.\, p_Z \le M$$

Where, Z is a composite market good and pQ is a hypothetical price for Q. The Marshallian demand for Q is then:

$$Q = \left(p_Q, p_Z, M\right)$$

Similarly, the compensated demand is:

$$H_Q = \left(p_Q, p_Z, \overline{U}\right)$$

In practice, these demand functions cannot be observed directly, but are inferred through stated preference methods such as CV and DCM, where respondents reveal hypothetical trade-offs between income and changes in Q (McFadden, 1974; Louviere, Hensher, & Swait, 2000).

 ISSN: 2582 - 2594

2.4 Maximization of Indirect Utility Functions – Compensating and Equivalent Welfare Measures

Natural resource use often involves trade-offs, as seen when rising tourist arrivals threaten biodiversity and ecosystem quality. A two-pronged strategy can help: limiting visitor numbers through regulated access and increasing entry fees to fund restoration efforts. Welfare economics provides compensating and equivalent variation measures to capture the monetary value of gains or losses in well-being resulting from such environmental changes.

Firstly, the Compensating welfare measure "C", is the amount that an individual is willing to pay to return to the original utility level after a policy change. It can be defined mathematically as

$$v(P^0,\ Q^o, y^o) = v(\ P^1, Q^1, y^1) - C$$

Here, the original utility serves as the reference, the "0" subscripts denote the initial conditions "1" subscripts denote the new conditions due to a policy change. If an individual is willing to give up welfare equal to "C", then there should be an improvement from initial conditions to new conditions so that he will remain in the original utility.

Secondly, the equivalent measure of welfare in which an individual required to pay an additional income with the initial conditions to obtain the same utility as after change. The Equivalent welfare measure, "E" can mathematically be defined as

$$v(\ P^0, Q^0, y^0 + E) = v(\ P^1, Q^1, y^1)$$

Equivalent measure recognized the final level of utility as the reference. Compensating variation is considered as appropriate when policy improves facilities without harming biodiversity. whereas, the Equivalent variation is found to be appropriate when policy restores or enhances environmental quality.

2.5 Variation in Welfare Measures for a Change in Price

A consumer may be better off or worse off depending on the direction of a change in price. We use the terms "Compensating Variation" (CV) and "Equivalent Variation" (EV) for compensating and equivalent welfare measures respectively. If the price decreases, the consumer would be better off than before and hence both measures would be positive. This can be represented as

$$CV = e\left(P_i^0, P_{-i}^0,\ Q^o, U^o\right) - e\left(P_i^1, P_{-i}^0,\ Q^1, U^o\right)$$

$$EV = e\left(P_i^0, P_{-i}^0, Q^o, U^1\right) - e\left(P_i^1, P_{-i}^0\, Q^0, U^1\right)$$

Here, P–*i* is the price vector left after removing Pi. Compensating and Equivalent variations can be measured as area under the Hicksian income compensated demand curve. We use integral calculus and Roy's identity for this purpose. We use s to represent pi along the path of integration.

$$CV = \int_{p_i^1}^{p_i^0} x_i^h\left(s, P_{-i}^0, U^0\right) ds$$

$$EV = \int_{p_i^1}^{p_i^0} x_i^h\left(s, P_{-i}^0, U^1\right) ds$$

2.6 A Change in Non-Market Goods and Welfare Measures

Changes in non-market goods can occur in many forms, such as an increase or decrease in forest cover, shifts in wildlife populations, or tree planting for commercial logging. The welfare effects of such changes are measured using the expenditure function. The compensating surplus (CS) and equivalent surplus (ES) are defined as:

$$CS = e(P^0,\ Q^o, U^o) - e(P^0,\ Q^1, U^o)$$

$$ES = e(P^0,\ Q^o, U^1) - e(P^0,\ Q^1, U^1)$$

The first derivative of the expenditure function with respect to non-market goods *qj* is the negative of its inverse Hicksian demand curve, which is also be equal to the shadow price of the non-market good *qj*. Using the fundamental theorem of calculus, the surplus measures can be expressed as integrals of shadow prices. Here Q^0_{-j} represents the price vector left after removing *qj* and s is the integration path of *qj*.

$$CS = \int_{q_j^0}^{q_j^1} p_i^v\left(P^0, s, Q_{-j}^0, U^0\right) ds$$

$$ES = \int_{q_j^0}^{q_j^1} p_j^v\left(P^0, s, Q_{-j}^0, U^1\right) ds$$

For normal non-market goods, the ES>CS for increases in the non-market

ISSN: 2582 - 2594

goods and the opposite is true for a decrease in non-market goods. This is because changes occur in quantity space for non-market goods, which are typically public and shared, with marginal valuations differing between individuals. In contrast, for market goods, changes occur in price space, where prices are public but quantities demanded vary.

2.7 Compensating and Equivalent Variations and Willingness to Pay

The concepts of Compensating and Equivalent Variation can be interpreted through Willingness to Pay (WTP) and Willingness to Accept (WTA), depending on the nature and direction of change (Hicks, 1939; Willig, 1976). WTP is typically associated with securing a desirable improvement, whereas WTA is linked to accepting compensation for an undesirable change (Hanemann, 1991). For environmental improvements, CV represents the monetary amount individuals are willing to pay to achieve the improvement, while EV denotes the amount they would require as compensation to forgo it. In the case of environmental degradation, CV reflects the amount individuals are willing to accept to tolerate the degradation, and EV represents the amount they are willing to pay to prevent it (Freeman, Herriges, & Kling, 2014).

Utility changes can be desirable, undesirable, or a combination of both. In the first two cases, WTP/WTA is applied directly. However, when changes include both beneficial and adverse elements, interpretation becomes more complex (Carson, Flores, & Hanemann, 1998). For a beneficial policy shift, CV is measured as WTP for the change and EV as WTA to forgo it; for detrimental policies, the relationship is reversed.

For aggregation, the Kaldor–Hicks compensation criterion remains a widely used decision rule (Kaldor, 1939; Hicks, 1939). This principle states that welfare improves if the gains to winners exceed the losses to losers, so that, in theory, winners could fully compensate losers. Redistribution could then occur to ensure no one is worse off. If the sum of the compensating measures is greater than zero, the proposed project passes the Kaldor test, and if the sum of equivalent measures is greater than zero, the proposed change passes the Hicks test. Satisfying either test shows a potential net welfare gain from the proposed change, although actual compensation may not be implemented in practice (Just, Hueth, & Schmitz, 2004).

Implicit Markets for Environmental Goods

Many environmental goods are non-market goods, meaning they are not directly bought or sold. But individual purchase it implicitly while demanding

other goods. Choices related to leisure, recreation, housing, and other consumption often depend on environmental attributes such as air quality, water quality, or proximity to recreational areas (Rosen, 1974; Freeman, Herriges, & Kling, 2014). Thus, an individual's decisions to buy a market good also send some signals for his preferences for the non-market goods. For example, housing prices may reflect the value of clean air, and travel costs may reveal preferences for natural sites. In such cases, revealed preference methods—including the Hedonic Pricing Method and the Travel Cost Method—can be applied to infer the value of non-market goods from observed market behaviour (Palmquist, 2005; Haab & McConnell, 2002).

Introduction of weak complementarity condition allow us to value the changes in non-market goods through the changes in consumer surplus of for related market goods (Maler, 1974; Bockstael & McConnell, 1993). An increase in non-market good (q1) may increase the consumer surplus of the individual. In order to measure the monetary value of such change, we use the expenditure function and compensating surplus.

$$CS = e\left(P^0, q_1^0, Q_{-1}^0, U^o\right) - e\left(P^0, q_1^1, Q_{-1}^0, U^o\right)$$

If a price change occurs alongside the change in q1, the CS expression can be rearranged by adding and subtracting "zero terms" to separate the effects of price and quantity changes (Bockstael & McConnell, 1993):

$$CS = e\left(P^1, q_1^1, Q_{-1}^0, U^o\right) - e\left(P^0, q_1^1, Q_{-1}^0, U^o\right)$$

$$-e\left[\left(P^1, q_1^0, Q_{-1}^0, U^o\right) - e\left(P^0, q_1^0, Q_{-1}^0, U^o\right)\right]$$

$$+ e\left(P^1, q_1^0, Q_{-1}^0, U^o\right) - e\left(P^1, q_1^1, Q_{-1}^0, U^o\right)$$

In this equation, the second and fourth terms are original terms and the rest four terms are "zero" terms arranged to get meaningful changes in the price levels. First line of the equation shows the value of price change at the new level of q1. Second line shows the negative of the value of the price change at the initial level of q_1 and the last portion represents the value of quantity change (q_1) at the new price level. This approach is mainly useful in Travel Cost Method applications, where changes in environmental quality alter both the implicit "price" of trips and

the level of use (Parsons, 2003).

Weak complementarity is a situation where, the compensated demand for market good depends marginally positive on the level of q_1 and when the consumption of this market good becomes zero, the marginal effect on the demand for the change in q_1 is also becomes zero. One can effectively value the changes in non-market goods by measuring the compensating surplus from the weakly complementary good. Let us introduce a choke price p that chokes off the demand for this weakly complementary good. Suppose a change in price from the original price level to the choke price level, the compensating surplus becomes

$$CS = e\left(\hat{p}_1, P^0_{-1}, q^1_1, Q^0_{-1}, U^o\right) - e\left(p^0_1, P^0_{-1}, q^1_1, Q^0_{-1}, U^o\right)$$

$$-e\left[\left(\hat{p}_1, P^0_{-1}, q^0_1, Q^0_{-1}, U^o\right) - e\left(p^0_1, P^0_{-1}, q^0_1, Q^0_{-1}, U^o\right)\right]$$

$$+ e\left(\hat{p}_1, P^0_{-1}, q^0_1, Q^0_{-1}, U^o\right) - e\left(\hat{p}^0_1, P^0_{-1}, q^1_1, Q^0_{-1}, U^o\right)$$

At the choke price, the demand for the weakly complementary good is zero, so the last term disappears, and the CS equals the change in total consumer surplus for the complementary good. This can also be expressed as the difference in the integrals of the Hicksian demand functions at q^1_1 and q^0_1 (Freeman et al., 2014).

$$CS = e\left(\hat{p}_1, P^0_{-1}, q^1_1, Q^0_{-1}, U^o\right) - e\left(p^0_1, P^0_{-1}, q^1_1, Q^0_{-1}, U^o\right)$$

$$-e\left[\left(\hat{p}_1, P^0_{-1}, q^0_1, Q^0_{-1}, U^o\right) - e\left(p^0_1, P^0_{-1}, q^0_1, Q^0_{-1}, U^o\right)\right]$$

$$+ \int_{\hat{p}^1_i}^{\hat{p}^0_i} x^h_1\left(s, P^0_{-1}, q^1_1, Q^0_{-1}, U^0\right) ds - \int_{\hat{p}^1_i}^{\hat{p}^0_i} x^h_1\left(s, P^0_{-1}, q^0_1, Q^0_{-1}, U^0\right) ds$$

This discussion can be extended to include multiple weakly complimentary goods. If demand for two market goods (x_1 & x_2) is zero, the marginal value of q_1 is also zero, and CS can be computed by summing the integrals over both goods. We use an additional price vector $P^0_{-1,-2}$ by removing the first and second elements of P^0.

$$CS = \int_{\hat{p}_1^0}^{\hat{p}_1} x_1^h \left(s, P_{-1}^0, q_1^1, Q_{-1}^0, U^0\right) ds - \int_{\hat{p}_1^0}^{\hat{p}_1} x_1^h \left(s, P_{-1}^0, q_1^0, Q_{-1}^0, U^0\right) ds$$

$$+ \int_{\hat{p}_2^0}^{\hat{p}_2} x_2^h \left(\hat{p}_1, s, P_{-1-2}^0, q_1^1, Q_{-1}^0, U^0\right) ds - \int_{\hat{p}_2^0}^{\hat{p}_2} x_2^h \left(\hat{p}_1, s, P_{-1-2}^0, q_1^0, Q_{-1}^0, U^0\right) ds)$$

The assumption of weak complementarity must be empirically tested before application. It requires the existence of a market price, not only the choke price, at which the marginal value is zero. If incorrectly assumed, valuation becomes biased: for increases in non-market goods, CS is underestimated, while for decreases, it is overestimated.

3.3 Lancaster's Theory of Characteristics Approach and its Extensions

The theoretical foundation of modern choice modelling lies in Lancaster's Characteristics Theory of Value (1966). Lancaster breaks away from the traditional theory which treats goods themselves are the direct source of utility. Instead, Lancaster argued that, utility derives from the characteristics or attributes of goods. A commodity is therefore viewed as a bundle of attributes, and consumption decisions are driven by the utility associated with these attributes rather than the goods per se.

Lancaster's framework rests on three key assumptions. First, each individual good or a collection of good represents a consumption activity, expressed as a linear relation between goods and activities

$$x = Ay$$

for j[th] commodity we have,

$$x_j = \sum_k a_{jk} y_k$$

The coefficient ajk here depends upon the intrinsic property of the goods alone and are invariant across consumers.

Second, each activity produces a fixed vector of characteristics, also linearly related to the activity levels

$$z = By$$

Here, the goods are transformed into objective characteristics, z. Here B is a $R \times J$ matrix which transforms J goods (i.e., alternatives in a choice set) into R objective characteristics (i.e., attributes of alternatives). B is assumed to be

objective since it is available to all consumers in equal terms. if zi is the amount of the ith characteristic

$$z_i = \sum_k b_{ik}\, y_k$$

The objectivity assumption is maintained with regard to the bik coefficients, implying that all consumers face the same mapping from goods to characteristics.

Finally, individuals are assumed to maximize an ordinal utility function defined over characteristics, U(z), subject to the standard budget constraint. Hence, the consumer problem can be written as:

$$max\ U(z)\quad s.t\ px \leq k, \quad z = By,\ x = Ay,\ \ x, y, z \geq 0.$$

Here the max Uz is operating on the characteristic space and the budget constraint px≤k is operating on the goods space. The Uz can be represented as a composite utility function representing the vector of commodity characteristics.

$$U(z) = U(z_1, z_{2,}\ z_3 \ldots\ldots z_R)$$

The Lancaster model was widely welcomed because it provided a multidimensional link between economic models of consumer choice and the multi-attribute models of behavioral sciences. For instance, in an ecotourism setting, the choice of a destination is driven not by the site itself, but by its characteristics (recreational, ecological, cultural, or environmental). Lancastrian Approach is based on the assumptions that “goods are infinitely divisible, frequently purchased with a low unit value”. This assumption is not hold true to many goods relevant to discrete-choice applications. However, Lancaster’s original model had limitations: it ignored heterogeneity in perceptions of characteristics (e.g., shaped by advertising or word-of-mouth), and it did not account for variety-seeking behavior, both of which are important in many consumer contexts.

Rosen (1974) extended Lancaster’s model to account for indivisible goods. In the standard framework, goods are assumed to be divisible and frequently purchased, which does not hold for many discrete-choice contexts. Rosen introduced a composite good alongside objective characteristics ($z_1, z_2, \ z_3 \ldots \ldots z_R$) and allowed for non-linear budget constraints.

$$max\ U(z_1, z_{2,}\ z_3 \ldots\ldots z_R)\quad s.t\ p\big(z_1, z_{2,}\ z_3 \ldots\ldots z_R\big) + d = M$$

Here M is consumer’s money income, the price vector pz represents the price of one good yielding $z_1, z_2, z_3 \ldots \ldots z_R$ objective characteristics. If the goods

are indivisible, then $p(z_1,z_2, z_3\ldots\ldots z_R)$ need not be linear. Therefore, the budget constraint is also assumed to be nonlinear. "Rosen's model is more appropriate to discrete choice theoretic framework, although it continues to link utility directly to the objective characteristics of goods" (Louviere, et. all, 2000).

Further refinements were introduced by Louviere, Hensher, and Swait (2000). They argued that consumers derive utility not directly from characteristics, but from the services delivered by those characteristics.

$$U=U(s_1, s_2, s_3\ldots\ldots s_K)$$

Since the level of services is partly subjective and often uncertain, they reformulated the model around expected services: "Utility is a function of the expectation of consuming a required level of service provided by characteristics which group to define a commodity" (Louviere, et. all, 2000).

$$U = U(se_1, se_2, se_3\ldots\ldots se_K)$$

where se_K denotes the expected level of service from commodity k. An accurate measurement of attributes which define the expected level of services would remain a difficult task to solve. Recognizing that not all attributes are observable, the model was further generalized

$$U = U((se_o + se_{uo})_1, (se_o + se_{uo})_2, \ldots\ldots, (se_o + se_{u0})_K)$$

Where se_o and se_{uo} represents observed and unobserved component of commodity characteristics. The distribution of unobserved components (normal or extreme value etc.) forms the basis for probabilistic choice models.

3.4 Random Utility Theory

Random utility model (RUM) forms the basic theoretical framework behind Choice modelling and dichotomous choice CV method (Luce, 1959; McFadden, 1973). The development of RUT significantly contributed to the growth of econometric models for qualitative response variables. Thurstone (1927), in his seminal work "The Law of Comparative Judgment", made the first contributions to this theory, explicitly assuming that individuals act rationally in choosing alternatives but that these choices are influenced by unobservable random factors.

According to RUT, when an individual is presented with a set of alternatives, he may select the one which provides him the maximum utility. Consider a choice between two alternatives, i and j. The utility associated with each alternative can be decomposed into a systematic component i,j and a stochastic element ε_i, ε_j. The discriminant process associated with each alternative i, j represents

$$v_i = f(\alpha_i) + \varepsilon_i$$

$$v_j = f(\alpha_j) + \varepsilon_j$$

The functions $f(\alpha_i)$ and $f(\alpha_j)$f represents single valued functions of observable characteristics *αi* and *αi* participating in the *i, j,* pair, and the stochastic elements *εi* and *εj* follow a bivariate normal distribution. Let an individual *i* face *Mi* mutually exclusive alternatives forming a choice set *Ci*, where the perceived utility from alternative *j* is U_j^i . The individual chooses the alternative that maximizes utility.. A conditional indirect utility function for each individual influenced by observable attributes of both the alternatives and the individual can be shown as

$$U_j^i = U^i(X_j^i) + \varepsilon_j^i$$

Where, $U^i(X_j^i)$ is the deterministic component expressed as a vector of attributes X_j^i and ε_j^i is the stochastic term capturing unobserved influences. The term "latent utility" is often used because utility is indirectly derived. The systematic element in the latent utility construct includes all attributes used in the choice modelling as well as the covariates. The equation can be rewritten by including the individual characteristics in the form;

$$U_j^i = V^i(Z_j^i, S_i) + \varepsilon_j^i$$

The probability that individual *i* chooses alternative *j* from choice set C is the probability that the combined systematic and stochastic utility of j exceeds that of all other alternatives:

$$Prob(j|C = \text{Prob}\{V_j^i + \varepsilon_j^i > V_k^i + \varepsilon_k^i, \forall \in \text{C}\})$$

Assuming that the error terms are independently and identically Gumbel-distributed and distributed with scale parameter μ, the choice probability of choosing option j is given by:

$$Prob(j) = \frac{e^{\mu v_j}}{\sum_{k \in \text{C}} e^{\mu v_k}}$$

This formulation can be estimated using the usual Multinomial Logit model or Conditional Logit model. The scale parameter μ is inversely proportional to the standard deviation of the error distribution. As μ →∞, the model becomes deterministic. In order to keep the choices consistent with the Luce's axiom of Independence from Irrelevant Alternatives (Luce, 1959) μ is usually assumed to be equal to one, ensuring that the ratio of choice probabilities between two alternatives

is unaffected by other options in the set. The RUM usually estimated using maximum likelihood procedures. The log-likelihood function for the estimation is given below

$$\log L = \sum_{i=1}^{N} \sum_{j=1}^{j} y_j^i \; log\left[\frac{e^{V_j^i}}{\sum_{k=1}^{J} e^{V_k^i}}\right]$$

Here $y_j i$=1 if respondent *i* chose alternative *j* and 0 otherwise. The WTP for each attribute can be measured using (Hanemann, 1984; Parsons and Kealy, 1992). If V_i^0 and V_i^1 denote utilities of the initial and improved states respectively, then

$$WTP = -\ \frac{b_c}{b_y}$$

The coefficient b_y is the coefficient of the cost attribute. For a linear utility specification, these formulae can be specified as the ratio of the marginal coefficient of any attribute (b_c) to the marginal utility of income represented by the coefficient of the cost attribute (b_y). These ratios represent the implicit prices of attributes.

$$WTP = -\ \frac{b_c}{b_y}$$

In referendum-style CV studies, the individual faces a binary choice between an environmental improvement (with payment) and the status quo (no payment). Denote the improved state by j and the status quo by *k*. The probability of choosing the improved scenario *j* is given by

$$Prob(j) = \frac{exp^{(V_j^i - V_k^i)}}{1 + e^{(V_j^i - V_k^i)}}$$

CE and CV models share the same random utility theory framework, the welfare estimates from each are directly comparable.

The standard Multinomial Logit and Conditional Logit models rely on the IID assumption of error terms. If this assumption is violated, more flexible models are required. Extensions of RUT relax the restrictive IIA assumption in the MNL Probit models assume normal error terms, whereas Logit models assume Gumbel-distributed errors (McFadden, 1974; Ben-Akiva and Lerman, 1985). Generalized Extreme Value assumptions give rise to Nested Logit (McFadden, 1981) or Ordered GEV models (Small, 1981). The IIA property can be formally tested using the Hausman–McFadden (1984) likelihood ratio procedure.

ISSN: 2582 - 2594

3.5 Experimental Design Theory

An important stage in the choice modelling approach is the specification of attributes and their levels, which form the basis of the alternatives presented to respondents. The success of any choice experiment depends on how well these attributes reflect the policy context and how they are combined into hypothetical alternatives. Both theoretical and empirical studies demonstrate that the reliability and validity of estimated models are highly sensitive to the experimental design employed (Hensher et al., 2005; Louviere et al., 2008; Bliemer and Rose, 2011). This becomes particularly crucial when sample sizes are limited, where inefficient designs may substantially inflate standard errors and compromise inference.

Experimental design theory addresses this challenge by providing statistical principles for the systematic allocation of attribute levels to alternatives in a manner that ensures efficiency and interpretability. As Hensher et al. (2005) note, an experiment may be defined as "the observation of the effect upon a response variable, given the manipulation of one or more explanatory variables." In the choice experiment context, these explanatory variables correspond to the attributes of the alternatives, while the response is the choice made by the respondent.

Over time, design approaches have evolved from orthogonal designs (ensuring independence between attributes) to D-efficient designs (minimizing the asymptotic variance of parameter estimates), and more recently to Bayesian designs, which incorporate prior information about parameters to further improve efficiency. These developments reflect the recognition that a mere random allocation of attribute levels rarely guarantees robust estimates of willingness to pay. Instead, experimental design theory provides a formal statistical basis for constructing designs that balance statistical efficiency, cognitive realism, and policy relevance.

3.6 Conclusion

Despite their theoretical robustness, both CV and DCM face methodological challenges. Reviews of CV applications highlight persistent concerns such as hypothetical bias, embedding effects, and scope insensitivity, which can compromise the validity of willingness-to-pay (WTP) estimates (McFadden & Train, 2017). A recent meta-analysis of CV studies further revealed that the income elasticity of WTP for ecosystem services is around 0.6, indicating that WTP grows less than proportionally with income—an insight with significant implications for adjusting valuation estimates across different income groups (Drupp, Turk, Groom, & Heckenhahn, 2023).

Reference

1. Bockstael, N. E., & McConnell, K. E. (1993). Public goods as characteristics of non-market commodities. The Economic Journal, 103(420), 1244–1257. https://doi.org/10.2307/2234249
2. Becker, G. S. (1992). Habits, addictions, and traditions. Kyklos, 45(3), 327–346. https://doi.org/10.1111/j.1467-6435.1992.tb02115.x
3. Ben-Akiva, M., & Lerman, S. R. (1985). Discrete choice analysis: Theory and application to travel demand. MIT Press. https://mitpress.mit.edu/9780262022170
4. Carson, R. T., Flores, N. E., & Hanemann, W. M. (1998). Sequencing and valuing public goods. Journal of Environmental Economics and Management, 36(3), 314–323. https://doi.org/10.1006/jeem.1998.1058
5. Deaton, A., & Muellbauer, J. (1980). Economics and consumer behavior. Cambridge University Press. https://doi.org/10.1017/CBO9780511805653
6. Drupp, M. A., Turk, Z., Groom, B., & Heckenhahn, M. (2023). Income elasticity of willingness to pay for environmental goods: A meta-analysis. Environmental and Resource Economics, 84(1), 67–97. https://doi.org/10.1007/s10640-023-00806-5
7. Freeman, A. M., Herriges, J. A., & Kling, C. L. (2014). The measurement of environmental and resource values: Theory and methods (3rd ed.). Routledge. https://doi.org/10.4324/9781315780917
8. Hanemann, W. M. (1984). Welfare evaluations in contingent valuation experiments with discrete responses. American Journal of Agricultural Economics, 66(3), 332–341. https://doi.org/10.2307/1240800
9. Hanemann, W. M. (1991). Willingness to pay and willingness to accept: How much can they differ? American Economic Review, 81(3), 635–647. https://www.jstor.org/stable/2006525
10. Haab, T. C., & McConnell, K. E. (2002). Valuing environmental and natural resources: The econometrics of non-market valuation. Edward Elgar. https://doi.org/10.4337/9781843765431
11. Hensher, D. A., Rose, J. M., & Greene, W. H. (2005). Applied choice analysis: A primer. Cambridge University Press. https://doi.org/10.1017/CBO9780511610356
12. Hicks, J. R. (1939). The foundations of welfare economics. Economic Journal, 49(196), 696–712. https://doi.org/10.2307/2225023
13. Hoyos, D. (2010). The state of the art of environmental valuation with discrete choice experiments. Ecological Economics, 69(8), 1595–1603. https://doi.org/10.1016/j.ecolecon.2010.04.011
14. Just, R. E., Hueth, D. L., & Schmitz, A. (2004). The welfare economics of public policy: A practical approach to project and policy evaluation. Edward Elgar. https://doi.org/10.4337/9781845424602
15. Kaldor, N. (1939). Welfare propositions of economics and interpersonal comparisons of utility. Economic Journal, 49(195), 549–552. https://doi.org/10.2307/2224835

ISSN: 2582 - 2594

16. Lancaster, K. J. (1966). A new approach to consumer theory. Journal of Political Economy, 74(2), 132–157. https://doi.org/10.1086/259131
17. Louviere, J. J., Hensher, D. A., & Swait, J. D. (2000). Stated choice methods: Analysis and applications. Cambridge University Press. https://doi.org/10.1017/CBO9780511753831
18. Luce, R. D. (1959). Individual choice behavior: A theoretical analysis. Wiley. https://doi.org/10.1037/14847-000
19. Mäler, K. G. (1974). Environmental economics: A theoretical inquiry. Johns Hopkins University Press. https://www.jstor.org/stable/10.2307/10.2307/10.2307
20. McFadden, D. (1974). Conditional logit analysis of qualitative choice behavior. In P. Zarembka (Ed.), Frontiers in econometrics (pp. 105–142). Academic Press. https://eml.berkeley.edu/reprints/mcfadden/zarembka.pdf
21. Mitchell, R. C., & Carson, R. T. (1989). Using surveys to value public goods: The contingent valuation method. Resources for the Future. https://doi.org/10.4324/9781315060569
22. Moreno-Sancho, D., & Maldonado, J. H. (2020). Trends and gaps in stated preference valuation of ecosystem services: A bibliometric analysis (1987–2019). Ecosystem Services, 46, 101213. https://doi.org/10.1016/j.ecoser.2020.101213
23. Palmquist, R. B. (2005). Property value models. In K. G. Mäler & J. R. Vincent (Eds.), Handbook of Environmental Economics (Vol. 2, pp. 763–819). Elsevier. https://doi.org/10.1016/S1574-0099(05)02016-2
24. Rosen, S. (1974). Hedonic prices and implicit markets: Product differentiation in pure competition. Journal of Political Economy, 82(1), 34–55. https://doi.org/10.1086/260169
25. Small, K. A. (1981). Estimating multinomial logit models from cross-sectional data. American Economic Review, 71(4), 461–471. https://www.jstor.org/stable/1806181
26. Thurstone, L. L. (1927). A law of comparative judgment. Psychological Review, 34(4), 273–286. https://doi.org/10.1037/h0070288
27. Varian, H. R. (2014). Intermediate microeconomics: A modern approach (9th ed.). W. W. Norton. https://wwnorton.com/books/9780393920772

Market Competition and Market Status of Women Micro-Enterprises in Malabar Region of Kerala State

Dr. C.V. Shaji
Associate Professor of Commerce
S.A.R.B.T.M. Govt. College
Koyilandy

Abstract

Women Micro Enterprises are formed under the umbrella of Neighbourhood Groups (NHGs) of women affiliated to Kudumbashree Mission. They are come out to be in business as part of any of the poverty eradication/self-employment programmes of the State Government. Women Entrepreneurs have the status of owner-member in such entities. The goal of the current study is to assess the market competition and status of women-owned micro-enterprises. The nature of the current study is descriptive as well as inferential. Total 165 owner-members of women micro enterprises made up the sample. The primary data was gathered using a framework and pre-tested question schedule with closed-ended and Likert scales. The methods of statistical techniques utilised for this study were percentage, mean, standard deviation, independent sample t-test, analysis of variance and regression. The analysis conveys that there is no significant difference in the market competition and market status of women micro enterprises in the Malabar region based on locality and type of activity. The study also discloses that market status is the significant predictor of market competition of women microenterprises in the Malabar region.

Keywords: Women Micro-Entities, Neighbourhood Groups, Market Status, Market Competition.

 ISSN: 2582 - 2594

Introduction

Microenterprises are small companies with few workers and low income. They have a positive effect on the economy by stimulating innovation, employment growth, and local development. These are business entities that engage in trade, manufacture and service. A microenterprise is a business unit that was initiated by a poor individual or group of impoverished people with an investment between 5,000 and 2,500 rupees, where the entrepreneurs are able to earn at least ₹1500 per month. Such a business should be entirely owned, run, and controlled by its members in order to benefit members of families from the economically backward segment.

Women microenterprises are small business units, usually in the unregulated and informal sector, that are owned and operated by women. Women empowerment and economic growth are the prime and essential motives of these kinds of business entities. The Women Neighbourhood Groups (NHGs) of Kudumbashree Mission are the umbrella organisations for women-owned business entities. It has been observed that they are working as part of the programmes of the state or national government to eliminate poverty and foster self-employment. Women entrepreneurs are regarded as owner-managers-employees of these business units.

Market competition is the competition that exists among the business entities in a market to acquire, attract and maintain or retain customers, which ultimately results in innovation, improved services, growth and development of products and services and an increase in the market share or market value of the commodities. Essential and basic features of a free-market economy are that businesses can compete for dominance, client loyalty, and market share.

In the framework of the present study, the term “market status” describes the current state or circumstance of a particular market or market sector within the current, larger economy. How women-owned small business entities are now doing in terms of market accessibility, funding, support networks, growth trends, and current benefits or disadvantages is discussed herewith.

Gandhali Divekar (2022) conducted a study titled ‘Literature Review Study on Marketing Problems Faced by Women Entrepreneurs’; it focuses on the study that looks at the marketing challenges that women entrepreneurs operating women-owned micro businesses (WMEs) face. It examines a number of marketing-related issues. An analysis of the marketing strategy problems and difficulties faced by women entrepreneurs during the last ten years served as the basis for the examination of the relevant literature. Among the various problems that women MEs deal with

are male domination, family pressure, education, company financing, and resource accessibility.

Peter G. Kimathi (2016) conducted a study on competition as a barrier for the sustainability of women-owned small and medium business enterprises in Kenya. The study employed desktop research. The research not only helps the government to identify appropriate women entrepreneurs but also leads the Kenyan women entrepreneurs in developing sound competitive skills and capabilities in doing business, which might help them to create and maintain profitable business ventures so as to help achieve Kenya's Vision 2030, which is based on the economic, social and political pillars with Science, Technology and Innovation (ST&I) as their cornerstone so as to create a knowledge-based economy.

Vasani, S., & Abdulkareem, A. M. (2024) conducted a study on 'MSME market presence and competitiveness in a global economy'. This study explores the challenges faced by Micro, Small, and Medium Enterprises (MSMEs) in India, with a specific focus on export-related issues. Using a sample of 163 MSME service providers from 2019 to 2023, data were collected through structured questionnaires and analysed using ANOVA. The study concluded that the medium types of entities reveal that the largest percentage of issues are related to document compliance and quality requirements. In order to solve these kinds of issues and improve and enhance the capabilities of MSMEs, the report stresses the need for concentrated government funding and modification of policies.

Objectives of the Study

1. To find out the Market Status of Women Micro Enterprises of Malabar region of Kerala State.

2. To assess the Market Competition of Women Micro Enterprises of Malabar region of Kerala State.

3. To find out the influence of locality and type of enterprise on Market Status and Market Competition of Women Micro Enterprises of Malabar region of Kerala State.

4. To find out the influence of Market Status on Market Competition of Women Micro Enterprises of Malabar region of Kerala State.

Hypotheses

1. There is no significant difference in the market status of women microenterprises in the Malabar region based on locality and type of activity.

ISSN: 2582 - 2594

2. There is no significant difference in the market competition of women microenterprises in the Malabar region based on locality and type of activity.

3. There is no significant relationship between market status and market competition of women microenterprises in the Malabar region.

Methods

A survey method was adopted to gather data from the owner members of women microenterprises in the Malabar region. In the present study, the investigator developed and used an exploratory questionnaire to gather the information. The aim of this study was to explore the market status and market competition of women microenterprises in the Malabar region.

Tool used for the study

The researcher developed a tool to assess the market status and market competition of women microenterprises, and it was used to collect data. The instrument used was based on a conceptual framework developed specifically for the present study. It consists of two components with Likert-type response scales, namely, market status and market competition of women microenterprises. To ensure reliability, the researcher used internal consistency of reliability. Cronbach's alpha was calculated to assess the reliability constant of the constructed tool. Cronbach's alpha coefficient of each component, viz. market status and market competition of women microenterprises, are 0.789 and 0.799, respectively, which indicates that all items exhibit high levels of reliability. The Cronbach's alpha coefficient of the scale is a value that indicates that the scale has adequate reliability.

Sample

The Malabar region constitutes the districts of Kasaragod, Kannur, Wayanad, Kozhikode, Malappuram and Palakkad districts of Kerala state. For the present investigation Kozhikode and Palakkad districts were considered for the data collection. The owner members of Women Micro Enterprises of Kozhikode and Palakkad districts constitute the universe of the study. There were 20,688 women microenterprises in these two districts, of which 165 owner members of women microenterprises participated in the survey. The profile of the owner members of women microenterprises selected for the current research work from the Kozhikode and Palakkad districts is presented in Table 1.

Table 1: Profile of the owner members of Women Micro Enterprises

Variable	Group	Number	Percentage
District	Kozhikode	87	52.73
	Palakkad	78	47.27
Locality of the enterprise	Rural	88	53.33
	Urban	77	46.67
Type of enterprise	Group	71	43.03
	Single	94	56.97
Type of Activity	Manufacturing	67	40.61
	Trade	32	19.39
	Service	66	40.00
Total		165	100.0

It is seen from Table 1 that of the total respondents, 52.73% of the women microenterprises belong to Kozhikode, and the remaining 47.23% of the respondents belong to the Palakkad districts; 53.33% of the respondents fall in rural areas, and 46.67% are from urban areas. Considering the type of enterprise of the respondents, 43.03% of respondents belong to group activity, and 56.97% of entrepreneurs are representing single ownership. Based on the type of activity of the respondents, 40.61% of the respondents belong to manufacturing, 19.39% represent trade and 40% have service as their activity.

Scope of the study

The purpose of the present study is to measure the market status and market competition of women microenterprises in the Malabar region. Understanding the market status and market competition of women microenterprises helps the women microentrepreneurs to enhance the potential for manufacturing and marketing their own products and services in the competent market era. This study is expected to be beneficial to micro-entrepreneurs and entrepreneurial policymakers who are planning to develop and implement entrepreneurial activities.

Data collection procedure

The tool to assess the market status and market competition of women microenterprises in the Malabar region was distributed among owner members of women microenterprises to collect data.

ISSN: 2582 - 2594

Statistical Techniques

Percentage analysis, One-sample t-test, independent sample t-test, Analysis of Variance (ANOVA), correlation and regressions were applied for the data analysis.

Market Competition of Women Micro Enterprises

In order to assess market competition, the researcher has developed five variables, such as brand name, quality of the product, goodwill, advertisement and price. Analysis of the market competition of women microenterprises is presented in Table 2.

Table 2: Market Competition of Micro Enterprise

Components	Mean	SD	Test value	t-value	p-value
Lack of strong brand name affects marketing	3.8727	.80519	3	13.923	.000
Customers are doubtful about the quality of the product	3.8606	.80317	3	13.764	.000
Face difficulty in achieving goodwill	3.5152	.53654	3	12.333	.000
Incapable of resorting to high level advertising	4.0000	.73252	3	17.536	.000
High price affects marketing	3.5394	.60985	3	11.361	.000
Market competition (over all)	18.7879	2.10629	15	23.100	.000

Source: Primary Data.

Brand Issue: Examining and assessing responses of the respondents to the statement 'lack of strong brand name affects marketing', it is found out that mean score is (3.87) is greater than test value (3), its agreeability can be regarded as high. Since the p-value (t=13.923, p=0.000) is less than 0.05, it can be concluded that lack of brand name affects marketing among the Women Micro Enterprises.

Quality Issue: Considering the responses of the respondents to the statement 'Customers are doubtful about the quality of the product', it is found that the mean score is 3.86 with a standard deviation of 0.803, which is greater than the test value (3); its agreeability can be regarded as high. Since the p-value (t=13.764, p=0.000) is less than 0.05, it can be understood that respondents agree with the observation that there are quality issues among the Women Micro Enterprises.

Goodwill Issue: Based on the examination of responses to the statement 'face

difficulty in achieving goodwill', the mean score is found to be 3.51, SD is 0.53 and the p-value (t=12.333, p=0.000) is less than 0.05. Hence, the agreeability to the statement related to goodwill is significantly high.

Advertisement Issue: After collecting responses to the statement, 'incapable of resorting to high-level advertisement', it is examined, and the mean score is found to be 4.00 with an SD of 0.73, and the p-value (t=17.536, p=0.000) is less than 0.05; it can be concluded that agreeability to the statement 'incapable of providing high-level advertisement is significantly high.

Price Issue: Responses to the statement 'high price affects marketing' are collected and studied, and the mean score is found to be 3.53 with an SD of 0.60, and the p-value (t=11.361, p=0.000) less than 0.05 gives the result that agreeability to the statement 'high price affects marketing is significantly high.

Overall Competition: Since the mean score of overall marketing completion (18.78) is greater than the test value (15), it can be stated that the overall completion of women micro-enterprises is significantly high.

A comparison of market competition based on the locale and activity is presented in Table 3.

H0: *There is no significant difference in the Market Competition of Women Micro Enterprises of Malabar region based on locality and type of activity.*

Table 3: Market Competition based on locale and activity

(p-value)	Category	Number	Mean	SD	F/t Value (p-value)
Locale	Rural	88	18.8864	2.19943	0.641 (0.522)
	Urban	77	18.6753	2.00290	
Activity	Manufacturing	67	18.9104	2.18626	0.407 (.666)
	Trade	32	18.9063	1.85541	
	Service	66	18.6061	2.15463	

Source: Primary Data.

Market Competition– Locale (Rural/Urban)

In order to compare the market competition based on locale, independent t-test was applied; in the rural area, the mean score is 18.88, and in the urban area, it is 18.67, and the p-value (0.522) is greater than 0.05. Hence, there is no significant difference in the market competition with regard to locale. The hypothesis stated

ISSN: 2582 - 2594

that 'There is no significant difference in the market competition of women microenterprises in the Malabar region based on locality' is accepted.

Market Competition – Activity-wise Analysis

The mean scores of market completion-based activities such as manufacturing, trade and service are 18.91, 18.90 and 18.60, with standard deviations of 2.18, 1.85 and 2.15, respectively. Since the calculated p-value (F=0.407, p=0.666) is greater than 0.05, there is no significant difference in the market competition with regard to region. The hypothesis stated that 'There is no significant difference in the market competition of women microenterprises in the Malabar region based on type of activity' is accepted.

Market Status of Women Microenterprises

In order to find out the market status of women microenterprises under the supervision of the Kerala Kudumbashree Mission, the researcher has developed six variables, such as sales, period, demand, after-sales service, competition, help from NHGs and government, and customer retention, in order to collect relevant data.

In addition to examining each of them, their overall market status was also subjected to study, and it is presented in Table 4.

Table 4: Market Status of Women Micro Enterprises

Components	Mean	SD	Test value	t-value	p-value
Goods sold within the time limit	3.6364	.79703	3	10.256	.000
Capable to meet the market demand	3.5455	.71954	3	9.737	.000
Provides after sales service	3.4424	.66582	3	8.535	.000
Competition is not affected	3.5515	.73589	3	9.627	.000
Retain the customers	3.5576	.72710	3	9.850	.000
Got helps from Govt. /SHGs to marketing goods	3.4788	.68599	3	8.965	.000
Overall Market Status	21.2121	3.56608	18	11.570	.000

Source: Primary Data.

Sales Period: Considering the responses of the respondents to the statement 'Goods sold within the time limit', the mean score is 3.63 with a standard deviation of 0.797, which is greater than the test value (3), and the p-value (t=10.256,

p=0.000) is less than 0.05, it can be concluded that respondents agree with the statement.

Market Demand: Analysing the responses of the respondents to the statement 'Capable to meet the market demand', the mean score is 3.54 with a standard deviation of 0.719, which is greater than the test value (3), and the p-value (t=9.737, p=0.000) is less than 0.05, it can be concluded that respondents agree with the statement.

After Sales Service: Assessing the responses to the statement 'Provides after sales service', the mean score is 3.44 with a standard deviation of 0.665, which is greater than the test value (3), and the p-value (t=8.535, p=0.000) is less than 0.05; it can be concluded that respondents agree with the statement.

Competition: The mean score of the response to the statement 'competition is not affected' is calculated to be 3.55, with an SD of 0.73. The agreeability of the statement market status is not affected on account of competition' is found to be significantly very high, since the p-value (t=9.627, p=0.000) is less than 0.05.

Retention of Customers: The response of the respondents in relation to the statement 'retention of customers' was collected and subjected to analysis as part of the study. In this, the mean score was found to be 3.55, SD was 0.72 and p-value (t=9.850, p=0.000) is less than 0.05; it can be found out that retention of customers was possible.

Support from Govt./NHGs: Assessing the responses to the statement 'Got help from Govt./SHGs to market goods', the mean score is 3.47 with a standard deviation of 0.685, which is greater than the test value (3), and the p-value (t=8.965, p=0.000) is less than 0.05; it can be concluded that respondents agree with the statement.

Overall market status: Based on the responses to six statements, analysis is carried out, and after close examination of this, overall market status has been evaluated. Then the mean score is found to be 21.21 and the SD is 3.56, and the p-value (t=11.57, p=0.000) is less than 0.05; it can be concluded that there is greater agreeability in relation to overall market status.

A comparison of the overall market status of the women microenterprises based on locale and activity is presented in Table 5.

H0: There is no significant difference in the Market status of Women Micro Enterprises of Malabar region based on locality and type of activity.

Table 5: Overall Market Status based on locale and activity

Group	Category	Number	Mean	SD	F/t Value (p-value)
Locale	Rural	88	21.6932	3.40506	1.866
(0.064)					
	Urban	77	20.6623	3.68714	
Activity	Manufacturing	67	21.2985	3.99627	0.446
(.641)					
	Trade	32	21.6250	3.74812	
	Service	66	20.9242	2.99903	

Source: Primary Data.

Market Status: Locale

Upon the examination of rural-urban status, the mean score of market status of rural MEs is 21.69 and the SD is 3.40, and in urban areas, the mean score is 20.66 and the SD is 3.68. The mean score of rural MEs (21.69) is slightly greater than that of urban areas. Since the calculated p-value (t=1.866, p=0.064) is greater than 0.05, there are no significant differences between rural and urban areas with regard to market status. The hypothesis stated that *'There is no significant difference in the market status of women microenterprises in the Malabar region based on locality'* is accepted.

Market Status: Activity-wise

On the basis of activity such as manufacturing, trade and service, the analysis has been carried out. When responses related to manufacturing are examined, the mean score is found to be 21.29 with an SD of 3.99. The man's score in the trade category is 21.62 with an SD of 3.74. The mean score in the service category is 20.92 with an SD of 2.99. The calculated p-value (F=0.446, p=0.641) is greater than 0.05; there is no significant difference in overall market status with regard to activity. The hypothesis stated that 'There is no significant difference in the market status of women microenterprises in the Malabar region based on type of activity' is accepted.

To know the relationship between the marketing status and market competition, correlation was calculated, and it is presented in Table 6.

H0: *There is no significant relationship between Market Status and Market Competition of Women Micro Enterprises of Malabar region.*

Table 6. Correlation and regression summary of Marketing Status and Market Competition

Model	R	R-square	Adjusted R square	Standard Error of the Estimate
1	-0.298[a]	.089	.083	2.01648
Model	**Sum of squares**	**df**	**Mean Square**	**F (p-value)**
Regression	64.784	1	64.784	15.932* (..000)
Residual	662.792	163	4.066	
Total	727.576	164		

Dependent Variable: Market Competition

Predictors: Constant, Market Status.

* Significant at 0.05 level

Correlation analysis reveals that there exists a significant negative correlation (r = -0.298; p = 0.000) between the variables marketing status and market competition of women microenterprises in the Malabar region. The hypothesis that 'There is no significant relationship between market status and market competition of women microenterprises in the Malabar region' is rejected.

Table 6 also shows the value of the parameters of the regression analysis between the predictor variable Market Status and the dependent variable Market Competency. The result of the analysis shows that the predictor variable market status predicts the market competency of women microenterprises. The predictor variables taken against the criterion variable yielded a coefficient of multiple correlations (R) of 0.298 and an adjusted multiple correlation square (R^2) of 0.089. The R^2 value translated is 08.9%. The analysis also gave a standard error of 2.01 and an F-value of 15.932, which is greater than the table value and significant at the 0.05 level of significance.

The Betas of the Predictor Variable to the Predictor are presented in Table 7.

Table 7: The Betas of the Predictor Variable to the Predictor

Model	Unstandardized coefficients		Standardized coefficients	t-value	p-value
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	22.526	.950	-	23.720	.000
Marketing Status	-.176	.044	-.298	-3.992	.000

ISSN: 2582 - 2594

Table 7 gives the predictor variables and their coefficients in the regression equation. The beta values, corresponding to the variable Marketing Status' and the constant, are -0.176 and 22.526, and the t-values are 3.992 and 23.72, which indicate that Marketing Status and the constant are significant at the 0.05 level of significance. Among the variables, the beta value of all variables shows that they are the positive predictors of market competition. To develop a regression equation for predicting the dependent variable, market competition (Y), from the predictor variable, market status, the following procedure has been used.

The general regression equation of the criterion variables Y, in terms of the predictor variables, Market Status (X), is given by

Market Competition (Y) = Market Status X -0.176 + 22.526.

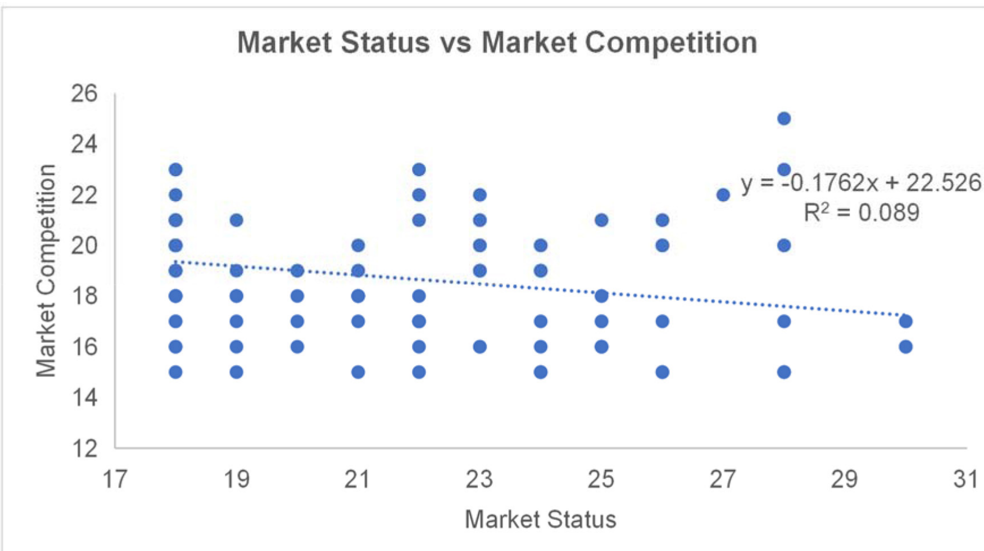

Findings

- Market competition (18.78) of women microenterprises in the Malabar region is significantly high.
- There is no significant difference in the market competition of women microenterprises in the Malabar region with regard to locale.
- There is no significant difference in the market competition of women microenterprises in the Malabar region with regard to type of activity.
- Market status (21.21) of women microenterprises in the Malabar region is significantly high.

- There is no significant difference in the market status of women microenterprises in the Malabar region with regard to locale.
- There is no significant difference in the market status of women microenterprises in the Malabar region with regard to type of activity.
- There exists a significant negative correlation (r = -0.298; p = 0.000) between the variables Market Status and Market Competition of Women Micro Enterprises of the Malabar region.
- Market Status is the significant predictor of market competition among women microenterprises in the Malabar region.

Conclusion

The aim of the present study is to assess the market competition and status of women's microenterprises in the Malabar region. A study shows that market competition and the status of women microenterprises in the Malabar region are significantly high. The analysis reveals that there is no significant difference in the market competition and market status of women microenterprises in the Malabar region based on locality and type of activity. The study also discloses that there exists significant negative correlation between market status and market competition among women microenterprises, and market status is the significant predictor of market competition of women microenterprises in the Malabar region.

Reference

Jerome Katz A. and Richard Green P. (2007). Entrepreneurial Small Business, New Delhi: McGraw-Hill Irwin.

Priti Rachayeeta, (1956). A Comparative Study on Skill Deficiency of Micro, Small & Medium Enterprises (MSME) in Odisha, (Unpublished thesis), KIIT University Bhubaneswar, Odisha.

Vasani, S., & Abdulkareem, A. M. (2024). MSME market presence and competitiveness in a global economy. Cogent Economics & Finance, 12(1). https://doi.org/10.1080/23322039.2024.2416992

Websites:

www.keralagovt.com
www.kudumbashree.org.in
www.msme.gov.in
www.nabard.org
www.rbi.org.in
www.shodhganga.inflibnet.ac.in

 ISSN: 2582 - 2594

Shopping Malls as Lifestyle Hubs: An Analytical Study of Consumer Behavior in Calicut City

Dr. Jayaprakasan P.P.
Assistant Professor
TM Government College, Tirur
University of Calicut

Abstract

Shopping mall offered customers far more than variety of stores under one roof, it is a place for entertainment and enjoyment. The emergence of shopping malls has evolved a new shopping culture for the Indian consumer, that provides clean, secured, and enjoyable shopping experience for the whole family. Today the life style and shopping culture of people have been changed a lot. Now they don't like to search for their required products throughout the traditional retail stores. They want to shop all the items from a single roof. This paper examines the recent growth of mall culture in Calicut (Kozhikode), Kerala, and its socio-economic implications. This study traces the recent expansion of formal retail (notably new entrants such as LuLu Mall Kozhikode), summarizes existing empirical findings on consumer preferences and impulse buying in the state, and develops a conceptual framework explaining how malls are reshaping consumption, leisure and urban public space in Calicut. The Study has conducted and collected data with the help of questionnaire from 200 samples of customers. The result of the study revealed that customers are going to shipping mall mainly for the purchase something for their needs and at the same time they want to enjoy leisure with their friends or family.

Introduction

India's retail sector has been dominated by traditional retail stores owned and managed by families. Traditional retailers did not provide all the required products for their customers. But they gave credit facilities and customized services to them. After liberalization, there was a big change in Indian economy and it gave a new life to modern or organized retailing. The emergence of shopping malls has evolved a new shopping culture for the Indian consumer, that provides clean, secured, and enjoyable shopping experience for the whole family. Today the life style and shopping culture of people have been changed a lot. Now they don't like to search for their required products throughout the traditional retail stores. They want to shop all the items from a single roof.

Now a days people prefer to shop from shopping malls sometimes for the sake of purchasing modern and rare products and for enjoyment and socialization. Some customers take the visit as shopping cum entertainment. It provides place where visitors can shop at variety of stores, enjoy entertainments, and socialize with family and friends. Customers feel that shopping malls not only fulfill their shopping needs but also satisfy their social needs by providing a place for entertainment and relaxation. The availability of various products under one roof with high quality, entertainment facilities, restaurants and the air-conditioned environment of the shopping malls motivate public to prefer malls for shopping instead of other retail formats.

Over the last decade Kerala's retail landscape has shifted from traditional bazaars and standalone stores toward organized shopping centres that combine retail, food and entertainment. Calicut (Kozhikode), historically a trading city on Kerala's Malabar coast, has seen a notable acceleration in mall development in recent years — including large format centres such as HiLITE Mall and the more recent opening of LuLu Mall Kozhikode in September 2024. These developments have implications for consumption patterns, youth leisure, small retail viability and urban public life.

Review of Literature

Gunasekharan et.al (2009) analyzed the shopping mall buying behavior of older generation. This study based on 262 samples from 5 shopping malls in Bangalore. This study revealed that most of the customers visits malls with family or companion for the purpose of socialization. The main drivers of the mall visit of older generation include value shopping, idea and role shopping, gratification and adventure shopping. The findings of the study that older generation are visiting

ISSN: 2582 - 2594

shopping malls for various motivational reasons and their spending pattern changes with their demographic variables.

Sharma & Shivakumar (2012) assessed the customer satisfaction and attitude of customers towards the shopping malls in Mumbai. This study identified the factors affecting the buyers to shop from the malls in Mumbai like socio economic profile of customers, monthly income, purpose of visit, frequency of visit, time and amount spend per visit, occasion to visit shopping malls etc. Majority of customers prefers shopping malls for shopping which provides a place to purchase anything they want. They concluded that most of the selected customers opinioned that malls accommodate everyone irrespective of the age, sex and income.

Astono & Cynthia (2014) analyzed the effects of shopping mall attributes towards customer satisfaction in the Surabaya city which is the second biggest city in Indonesia. In this study shopping mall attributes classified in to five namely convenience, tenant presence, mall's environment, marketing process and service quality. The study concluded with the findings that the shopping mall attributes individually and simultaneously had significant effects on customer satisfaction of the malls.

Balakrishnan & Geetha (2015) analyzed the different shopping experience and satisfaction of visitors in malls in selected towns in Tamil Nadu. The total samples of the study were 200. This study pointed out that youth preferred to visit malls as means of socialization and to hang out with friends. They concluded this study with pointed out the suggestions that the mall managers should offer better family entertainment facilities along with great shopping experience in order to attract all age group customers.

Rathod Rajkumar (2017) analyzed the attitude towards mall culture in India. This study was based on 250 samples selected through systematic random sampling method. People visit malls for shopping, fun and many other activities. Most of the respondents enjoy the malls regularly with their family and friends. In India, shopping mall culture has already been developed and shopping malls are much more than a shopping destination to the society. Mall culture makes a notable change in the life style of people in India especially in cities.

Sreeya & Rukmani (2019) found out the customer perception towards shopping in malls belongs to Chennai. Age and gender were the main independent variables for the study. The dependent variables used for this research were the variety of stores, discount and offers, mall ambience and quality etc. The results showed that majority of the customers preferred to shop from malls due to the variety of shops and air conditioning in the shopping mall. This study indicated that there is no

significant difference among gender of the respondents regarding the preferences of shopping from malls.

Oliandes & Gunawan Hananie (2022) studied about the mall strategy to attract customers and impact of health protocol on mall visitation during pandemic period. This research covers sample of 205 customers of malls in Surabaya – Indonesia. This study considered four shopping topologies namely selection, entertainment, exploration and place attachment. The results disclosed that there is a high correlation between these four topologies towards mall visitation. During the pandemic period, among the four shopping topologies, only entertainment and place attachment have a significant effect on mall visitation while others have no significant effect.

Significance of the study

Shopping mall is one of the best retail formats which attract a greater number of people from all segments irrespective of the gender, age, education, occupation and income level etc., by delivering maximum customer satisfaction. Consumers are now showing a strong attachment to shopping malls which provides a wide variety of all the required products under one roof.

The present study holds significant importance in understanding the evolving mall culture in Calicut, a city that has witnessed rapid urbanization and lifestyle transformation in recent years. Shopping malls have emerged not only as retail spaces but also as centers for social interaction, leisure, and entertainment.

Scope of the study

Organized retailing has a tremendous growth in Kerala as seen in increasing number of malls, super markets, hypermarkets, retail chain stores, entertainment centers and food courts in various districts of the State. The scope of mall buying is spreading in Kerala due to high income and more consumption of different products. Shopping malls are developing in almost all districts of Kerala providing shopping, food and entertainment etc. all under one roof. We can see huge rush at shopping malls on weekends or holidays and on offer or special discount days. The scope of the study is restricted to shopping malls in Calicut and it covers the shopping behavior of consumers while visiting or making purchases from malls.

Objectives of the study

1. To investigate the shopping behavior of customers towards shopping malls in Calicut.

2. To identify the major reasons for visiting shopping malls in Calicut.

ISSN: 2582 - 2594

Hypotheses of the study

1. There is no significant difference between male and female customers with respect to factors of reasons for visiting shopping malls.

2. There is no significant difference between different age group of customers with respect to factors of reasons for visiting shopping malls.

Methodology

The study has been done through descriptive questionnaire survey, the data required for this research is collected from primary and secondary sources. A self-administered questionnaire was constructed to know the shopping behavior and customer satisfaction towards shopping malls in Calicut. The sample for the present study includes the customers of shopping malls. Samples of 200 respondents were selected by using convenience sampling.

Analysis and Findings

Shopping behavior analysis refers to the process of gathering data on the actions of customers in a retail environment, and then using that data to identify their buying preferences and patterns. The study of shopping behavior of mall customers contains the occasions when they go to the malls, reasons of their visit to the shopping mall, shopping day and time preferences, numbers of stores used to visit, average time spent in malls, mode of payment etc.

Table 1. Shopping behavior of customers

Sl. No	Statements (when customers are going for shopping)	Percentage	Ranks
1	When I need to buy something	29.8%	I
2	When I have extra money	14.0%	III
3	When I accompany friends	22.0%	II
4	When I am free	12.6%	IV
5	When I feel lonely	4.5%	VI
6	When I am in a down mood, I go shopping to make me feel better	3.7%	VII
7	When I feel shopping is a pleasant activity	10.1%	V
8	When I want to relieve stress	3.2%	VIII

Based on weighted average scores, the item one that 'When I need to buy something' is the most important time/occasion for customers going to purchase in shopping malls in Kerala followed by the items such as item number three that 'When I accompany friends', item two 'When I have extra money', item four 'When I am free', item seven 'When I feel shopping is a pleasant activity', item five 'When I feel lonely', item six 'When I am in a down mood, I go shopping to make me feel better', and item eight 'When I want to relieve stress'. It reveals that customers are going to purchase in shipping mall mainly for purchase something for their needs, at the same time they want to enjoy leisure with their friends or family.

Reasons for Visiting to the Shopping mall

Based on mean rank, 'Shopping' is the most important reason for customers going to shopping malls in Kerala followed by 'Spend leisure time', 'Meet friends', 'Watch movies from Multiplexes and other entertainment facilities', 'Visit an Eatery', 'Family outing', 'Attend parties or socialization' and 'Seeking status'. It reveals that customers are going to purchase in shopping mall mainly for shopping purpose and spend their leisure time.

Hypothesis I: There is no significant difference between male and female customers with respect to factors of reasons for visiting shopping malls.

Table 2 Gender of the customers and Reasons for visiting shopping malls

SI. No	Factors of 'Reasons for visiting shopping malls'	Gender of the customers		Mann Whiteny U test	P value
		Male	Female		
		Mean Rank	Mean Rank		
1.	Shopping	130.76	230.14	8344.0	<0.001
2.	Visit an Eatery	185.91	195.79	1645.5	0.382
3.	Meet friends	236.63	164.20	10786.0	<0.001
4.	Seeking status	205.05	183.87	15427.5	<0.001
5.	Attend parties or socialization	191.20	192.50	17228.0	0.904
6.	Family outing	143.21	222.39	10173.5	<0.001
7.	Spend leisure time	213.79	178.43	14143.0	<0.001
8.	Watch movies from Multiplexes and other entertainment facilities	235.51	164.90	10950.5	<0.001

ISSN: 2582 - 2594

Since P value is less than 0.01, null hypothesis is rejected at 1% level with regard to the factors of 'why customers are going for shopping' that shopping, meet friends, seeking status, family outing, spend leisure time and watch movies from multiplexes and other entertainment facilities. Hence, there is significance difference between male and female customers with regard to the factors of 'why customers are going for shopping' that shopping, meet friends, seeking status, family outing, spend leisure time and watch movies from multiplexes and other entertainment facilities. Based on mean rank, shopping and family outing are more enjoyed by female customers. Meeting friends, seeking status, spending more leisure time and Watch movies from Multiplexes and other entertainment facilities are more enjoyed by male customers.

There is no significance difference between male and female customers with regard to the factors that Visit an Eatery and Attend parties or socialization, since P value is greater than 0.05. Hence the null hypothesis accepted with regard to the factors that Visit an Eatery and Attend parties or socialization.

Hypothesis II: There is no significant difference between different age group of customers with respect to factors of reasons for visiting shopping malls.

Table 3 Age group of respondents and Reasons for visiting shopping malls

SI. No	Factors of 'Reasons for visiting shopping malls'	Age group of respondents			Kruskal Wallis test	P value
		Below 25	Between 25 to 40	Above 40		
		Mean & SD	Mean & SD	Mean & SD		
1.	Shopping	254.82	185.96	121.49	115.69	<0.001
2.	Visit an Eatery	208.14	217.04	147.29	30.252	<0.001
3.	Meet friends	133.11	171.13	284.63	131.90	<0.001
4.	Seeking status	183.07	191.21	203.68	5.222	0.073
5.	Attend parties or socialization	208.37	190.12	173.12	10.657	0.022
6.	Family outing	226.56	205.02	136.87	47.280	<0.001
7.	Spend leisure time	186.82	180.42	209.89	4.862	0.088
8.	Watch movies from Multiplexes and other entertainment facilities	138.33	197.04	252.35	71.938	<0.001

Since P value is less than 0.01, null hypothesis is rejected at 1% level with regard to dimensions that Shopping, Visit an Eatery, Meet friends and Family outing and Watch movies from Multiplexes and other entertainment facilities. Hence there is significance difference between the different age group of mall customers with regard to the dimensions that Shopping, Visit an Eatery, Meet friends and Family outing and Watch movies from Multiplexes.

Since P value is less than 0.05, null hypothesis is rejected at 5% level with regard to dimension that 'attend parties or socialization'. Hence there is significance difference between the different age group of mall customers with regard to the factor that attend parties or socialization. There is no significance difference between different age group of mall customers with regard to the factors that seeking status and spend leisure time, since P value is greater than 0.05. Hence the null hypothesis accepted with regard to the factors that seeking status and spends leisure time.

Conclusion

A strong trend in favour of organized retail format is being witnessed in Kerala. The Kerala retail sector is undergoing through a transition phase. More and more players are venturing into the retail business in Kerala to introduce new attractive retail formats like malls, supermarkets, discount stores, departmental stores and even changing the traditional look of the bookstores, chemist shops and furnishing stores. Mall culture is growing in Kerala which accommodate every taste, style and pocket. Shopping malls with its major attractions like one stop destination, quality products with discounts and offers, multiplexes, food courts and other entertainment facilities etc. bring a new dimension to the shopping culture of Kerala.

Calicut is undergoing a transition characteristic of "mall-ification" seen in other Indian cities — a mix of opportunity (jobs, modern retail choices, leisure venues) and challenge (competitive pressure on small retailers, traffic, cultural shifts in public space use). The timing of LuLu's entry in Calicut indicates migration of large national players into tier-2 cities, accelerating the pace of change. Effective municipal planning and partnership between malls and local traders could mitigate negative externalities while capturing benefits for employment and urban vibrancy.

Reference

Books and journals

- Gibson G vedamani.(2011). Retail management. Mumbai: Jaico publishing, Fourth Edition.
- Deepak Chawla and Neena Sondhi. (2016). Reasearch Methodology. New Delhi: Vikas

publishing house Pvt. Ltd, Second edition.

- Philip Kotler.(2009). Marketing Management. New Delhi: Dorling Kindersely (India) Pvt . Ltd Pearson Education in South Africa,3'rd Edition.
- Astono, & Cynthia. (2014). The effect of Shopping mall'S Attributes towards Customer Satisfaction of ABC mall and XYZ mall. iBuss Management, 2(2), 99-106.
- Balakrishnan, & Geetha, R. (2015). Shopping Experience and Satisfaction of Out shoppers in Shopping malls in selected cities in Tamilnad. Inter continental Journal of Marketing Research Review, 3(5), 33-38.
- Chithralega, J. (2013). A Study on Influence of Shopping Motivation, Mall Atmoshere and Value Relationship with reference to Mega malls in Chennai. International Journal of Marketing, Financial Services and Management Research, 2(6), 145-150
- Gunasekharan, K. M., Hemalatha, K., & Ravichandran, K. (2009). Mall Visit Behavior of Older Generation - Y consumers. Serbian Journal of Management, 4(2), 169-182
- Khare, A. (2011). Mall Shopping Behaviour of Indian Small Town Consumers. Journal of Retailing and Consumer Services, 18(1), 110-118.
- Oliandes, S., & Gunawan Hananie, M. (2022). Creating value for Mall customer : Analyzing mall strategy to attract visitation during Pandemic. European Journal of Business and Management Research, 103-107.
- Rathod Rajkumar, R. (2017). Attitude towards Mall Culture : An Empirical study. KAAV International Journal of Economics, Commerce and Business Management, 4(3), 70-76.
- Sharma, & Shivakumar, R. (2012). Customer Attitude Towards Shopping Malls in Mumbai. International Journal of Trade and Commerce, 1(2), 269-280.
- Sreeya, & Rukmani, B. (2019). Customer Perception towards Shopping in Malls in Chennai. International Journal of Innovative Technology and Exploring Engineering, 8(11), 3195-3197.
- Tripathi, S. K. (2023). The Rise of Indian Mall Culture and The Shopping Habits of the Middle Class. RR International Journal of Management, 2023.

Websites:

- www.wikipedia.org,
- Shodhganga.inflibnet.ac.in,
- www.tripadvisor.in,
- www.keralatourism.org

Selection of Value-at-Risk Model and Management of Risk Using Information Transmission

Rajesh P.N.
Associate Professor, G.E.C.,
Palakkad
E-mail: rajeshpn@gecskp.ac.in

Abstract

Major crises in many of the international financial institutions in the 1990's due to adverse market moves and poor internal management raised many questions about the practice of risk management all over the world. The need for a fool proof system of measuring risk was felt by practitioners of financial profession. The concept of Value-at-Risk (VaR) was the academician's answer for this challenge. This study made an attempt to analyze the performance of the techniques of VaR through subjecting their prediction to elaborate back testing. The analysis was carried out in the back ground of Indian capital market using the Nifty and the Nifty Junior daily return as the data. The study used the Garch and Tgarch models and found that the Tgarch model performed better than the Garch model in prediction of VaR. Further, a Vector Auto Regression framework applied to the two indices showed that, Nifty, the broader of the two markets, led in the case of generation of risk in the system.

ISSN: 2582 - 2594

1. Introduction

Certainty is important for smooth transaction of business. But every business normally is risky i.e. uncertain. It is especially so in financial markets. There are mainly 4 risks in financial markets, viz. credit risk, operational risk, liquidity risk and market risk. Credit risk arises when the counter party in an agreement fails to honor its commitment and is the loss associated with that breach of contract. Operational risk involves the errors in making payments or settling transactions, and includes the risk of fraud and regulatory risks. Liquidity risk is caused by an unexpected large and stressful negative cash flow over a very short period. Finally, market risk is the loss to an investment portfolio due to the adverse changes in price of the financial assets and liabilities or it is a risk caused solely by market conditions.

With the increasing activity in the financial market, specifically the stock markets, volatility and therefore the market risk of exposure has also grown to be sizable. One method of assessing the market risk of a portfolio is through value-at-risk (VaR). It is the maximum expected loss that a portfolio can incur over a certain period of time with a particular level of confidence.

A large quantity of research has already been done on the risk front using parametric and non-parametric methods. The latter generally focuses on the extreme behavior of the market and hence is more suitable to a highly volatile period. Among parametric methods those with a normally distributed error terms are the most popular ones. But generally the tails of financial return distributions are fatter. Due to this reason student's-t and GE distributions are also favored. The paper assumed a normal distribution and used GARCH and TGARCH models for the estimation of variance of returns.

The next section deals with some of the important studies in the past and in section 2, objectives and methodology are dealt with. It is followed by the empirical analysis in section 3 and concluding remarks are given in section 4.

1.1 Trend of Studies in the Past

In one of the studies of VaR on the Indian stock market, Varma (1999) assumes a GED (Generalized Error Distribution) and uses GARCH (GED), EWMA (GED) and EWMA (RM) models to estimate VaR. The paper computes nominal coverage, i.e., the ratio of number exceedences to the total number of observations and the comparing it with the true coverage, p. where,

P, is the level of confidence

The study preferred the use of GARCH (GED) over the other two on the basis of the results.

In another study of Nifty and S&P 500, Sarma et al (2001), used four models (GARCH, EWMA, Risk Metrics-RM, and Historical Simulation-HS) and their different variations, on the basis of the number of data points used, under the assumption of normally distributed errors to find out that GARCH and RM fares well with the latter having a slight edge. They used back testing methods for performance assessment of various models by testing for conditional and unconditional coverage and independence that were perfected by Christoffersen (1998) as well as loss functions developed by Lopez (1998).

In a study of the indices of the five of the developed countries, Angelidis et al (2004), used three variations of GARCH model (naïve, EGARCH, TGARCH) and various order of AR processes on normal GED and t-distributions. They also tested for conditional and unconditional coverage using Christoffersen's method but could not point out any model as the "best" model. They found student's-t distribution to be capturing the risk better than other distributions.

In their paper titled, 'evaluating predictive performance of Value-at-Risk models in emerging markets: a reality check", Bao et al checked the performance of VaR models in terms of empirical coverage taking parametric and non-parametric models. They used normal, historical simulation, Monte Carlo simulation non-parametrically estimated distribution and the extreme value distribution together with RM as bench mark. They analyzed the model performance before, during and after the Asian financial crisis. In the pre-crisis period RM was found to be quite good model with normal not being far behind. HS, NP and MC were also seen to be satisfactory. During the crisis all models understated the VaR numbers but the EVT based one did the best job. The post crisis period results were found to be similar to the pre-crisis period result. From the study it's clear that the conventional models do a good job during normal periods.

Nath and Samantha in their paper, 'Value-at Risk: concept and implementation for Indian banking system', studied the VaR for the Indian banking system. They used one day return on the Government of India securities as the variable. The models used were normal, historical simulation, Risk Metrics and Hill's estimator and found that VaR models under variance-covariance/normal approach, particularly Risk Metrics underestimated VaR numbers. The GARCH (normal) performed

slightly better that the Risk Metrics. HS provided quite reasonable estimates. But Hill's estimator overestimated the VaR numbers as the number of failures was less than theoretical expectation. All in all, there was no clear winner emerging from the study.

1.3 Motivation for the Study

From a brief survey of literature, not many studies on the model selection for VaR based on the Indian market could be traced. Researchers have mostly concentrated on the simple GARCH model. In whatever studies that have been done, GARCH and RM are seen to be performing better under normal market conditions. In this study I am attempting a VaR model selection that tests two GARCH variations (simple GARCH, TGARCH). The window period considered is 1000 days. These models will be tested against the Nifty and Nifty junior. The result will be subjected to back testing developed by Christoffersen (1998). One of the most attractive features of the study is the inclusion of the Nifty junior, the risk profile of which has not been given much attention. In the two other studies on Indian market referred to above, one has focused only on the GED and one on normal distribution and only one study has done the back testing developed by Christoffersen.

2. Objectives

The objectives of the study are as follows.

1. Selection of the best performing VaR model in the face of solid back testing
2. Checking whether there exist any interlinkages in the VaR figures for the different indices. This result can be used to ascertain the origin of risk in the Indian market.

2.1 Methodology

(a) The GARCH family of models pioneered by Engle (1982) and later developed by Bollerslev (1986) estimate conditional volatility. The simple AR (1) GARCH (1, 1) model is as follows;

$$r_t = \alpha 0 + \alpha 1\ r_{t-1} + \varepsilon_t \qquad \ldots\ldots (1)$$

$$\varepsilon_t \sim N(0, \sigma_t^2)$$

$$\sigma_t = \alpha + \beta\ \varepsilon\text{-}_1 + \gamma\ \sigma_{t-1} + \varepsilon_t \qquad \ldots\ldots (2)$$

Here, the first equation is the mean equation and the second equation estimate the standard deviation (SD) as a function of previous period's error term and previous period's SD. After obtaining the conditional SD, VaR is found out under the assumption of normal distribution. The study takes two levels of confidence, viz. 1 and 5. The VaR figure is obtained by taking the area under the normal distribution and multiplying it with the SD.

(b) The naïve GARCH model discussed above has the empirical limitation that it fails to capture asymmetry reflected in stock movement as a function of the nature of information, i.e. the tendency of volatility to increase more as a result of a negative news ($\varepsilon t < 0$) than to a positive news ($\varepsilon t > 0$). This is an important observed phenomenon, and hence the paper uses the asymmetric GARCH, which is called threshold GARCH or TGARCH - a widely used model to capture asymmetry in the return distribution.

$$\sigma_t = a + \sum \quad a_i\ \varepsilon_{t-I} + \gamma_1\ \varepsilon_{t-i}^2\ d_{t-1} + \sum \quad \sigma_{t-j}^2 + \varepsilon_t, \qquad \ldots\ldots (3)$$

where,

d_t is the dummy which is equal to one if $\varepsilon_t < 0$, and zero otherwise.

After obtaining the conditional SD, VaR is found out for normal distribution using the above discussed method.

For both the above models a 5 and 1 per cent levels of confidence are used. The conditional SD is obtained using as many data points as necessary and in this process we move forward one day at a time.

Eg: For a window period of 1000 observations, 1001st day's VaR forecast is made using the first 1000 observations. For the 1002nd day's VaR forecast, first day is dropped and return from 2nd to 1001st are used and this process goes on until we have sufficient number observations (the study is using 1500 such one step ahead forecasts) for back testing purposes.

The equations for conditional volatility predictions of the two models are given below.

<u>GARCH</u>

$$\sigma_{t+t} = a0^{(t)} + \sum \quad a_i^{(t)} \varepsilon_{t-i+1} + \sum \quad b_j \sigma_{t-j+1}^2 + \varepsilon_t \qquad \ldots(4)$$

ISSN: 2582 - 2594

TGARCH

$$\sigma_{t+t} = \mathbf{a0}^{(t)} + \sum \quad \boldsymbol{\varepsilon}_{t-i+1}] + \boldsymbol{\gamma}^{(t)}\boldsymbol{\varepsilon}^2_t\mathbf{d}_t + \sum \quad \sigma_t \quad {}^2_{-j+1} + \varepsilon_t \qquad \text{....(5)}$$

2.1.1 Back Testing

(A) Back testing of estimated VaR figures is done on the basis of the philosophy that the failure rate in the correctly specified VaR model should not exceed the pre-specified failure rate. For this purpose Peter F Christoffersen (1998), has developed three tests, .viz.

1. Test of correct unconditional coverage
2. Test of independence
3. Test of correct conditional coverage

These tests as well as the loss function which is to follow were extensively used by Sarma et al (2001) and Angelidis et al (2004) in their papers.

For back testing christoffersen defines failure rate It as;

It = {1 if $r_t < v_t$

{0 otherwise, where,

v_t is the forecast value of VaR. The tests are carried out in the likelihood ratio (LR) framework the statistic of which is;

(1) Correct Unconditional Coverage Test

Here the null hypothesis is that the failure probability is p.

$LR_{uc} = -2 \log [p^{n1}(1-p)^{n0}\pi^{n1}(1-\pi)^{n0} \sim \chi 2\ (1)$ ....(6)

P: confidence level

n1: number of failures, i.e. VaR exceedences

n0: number of successes

π: $n_1 n_0 + n_{1,}$ the MLE of p.

(2) Test of Independence

In the test for independence, the hypothesis of an independently distributed failure process is tested against the alternative of a Markov first order failure process.

$$LR_{ind} = -2 \log (1-\pi_2)^{(n00+n10)} \pi_2^{(n01+n11)}(1-\pi_{01})^{n00} \pi_{01}^{n01}(1-\pi_{11})^{n10}\pi_{11}^{n11} \sim \chi^2 (1) \quad ..(7)$$

Where,

n_{ij} = number of i_s followed by number of j_s

$\pi_{ij} = Pr \{It = i/It_{-1} = j\} (i,j=0)$

$\pi_{01} = n_{01} n_{00} + n_{01}$

$\pi_{11} = n_{11} n_{10} + n_{11}$

$\pi_2 = n_{01} + n_{11} n_{00} + n_{01} + n_{10} + n_{11}$

(3) Test of Correct Conditional Coverage

In the correct conditional coverage, the null hypothesis of an independent failure

Process with failure probability p is tested against the alternative hypothesis of first

Order Markov process with a failure probability that is different from p.

$$LRcc = -2 \log (1-p)^{no} p^{n1}(1-\pi_{01})^{n00} \pi_{01}^{n01}(1-\pi_{11})^{n10} \pi_{11}^{n11} \sim \chi2 (1) \quad .....(8)$$

For the second objective of finding the Interlinkage of value at risk among the selected indices, the paper uses Vector Auto Regression method. This will help us to conclude how much the VaR of one market is influenced by that of the other. Equation 9 and 10 represents the models.

ISSN: 2582 - 2594

$$I_{1} = \alpha + \alpha_1 I_{-1} + \alpha_2 I_{j-1} + \varepsilon_a \ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots \quad (9)$$

$$I_{j1} = \beta + \beta_1 I_{-1} + \beta_2 I_{j-1} + \varepsilon_a \ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots \quad (10)$$

I, I_j, refers to the VaR figures of Nifty and Nifty Junior.

Using the VaR framework, we can see how many the innovations in VaR in one market affects the other one as also the response of one market to an impulse or shock in another market.

2.2 Data

The data for this work has been solely extracted from the NSE official website and ranges from 1st January 1997 to 20th July 2007. First part of this range is used for prediction and the next part is used fro comparison of results on a rolling basis.

3 Empirical Analysis

Before going in for the empirical analysis it may be useful to have preliminary analysis of the data.

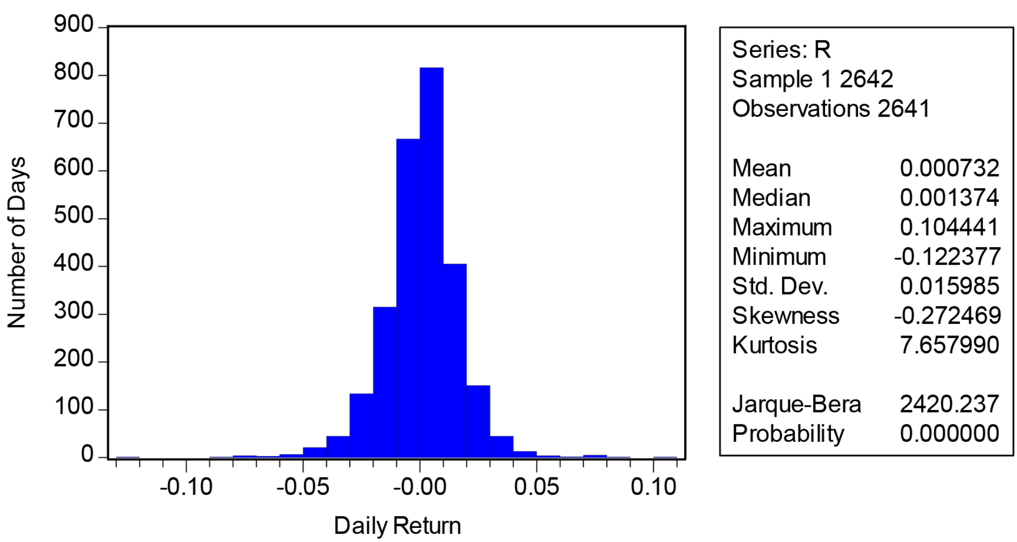

Figure-1 Distribution of Nifty Returns

Nifty returns and the Jarque-Bera statistics show that the distribution of the returns is not normal though a cursory glance at the figure may show that it is normal. From the kurtosis and skewness figures it is clear that the distribution is leptokurtic and negatively skewed. The return series is shown in a different graph to get a clear picture of volatility of the returns.

A similar exercise is done for the Nifty Junior return series.

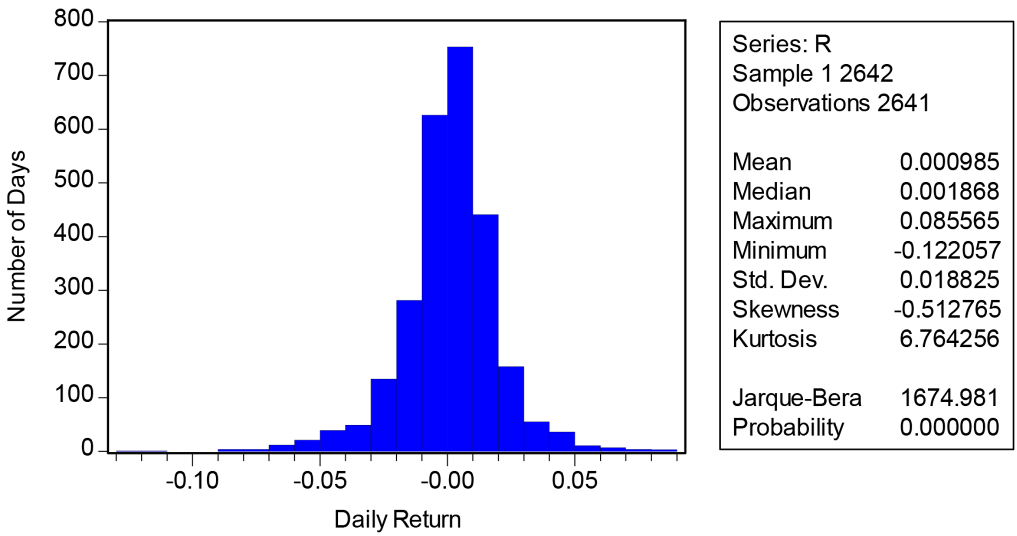

Figure 2 Distribution of Nifty Junior Returns

The returns of Nifty followed by that of the Nifty junior is given which clearly shows the volatility clustering in the data, which justifies the selection of volatility models for the prediction of VaR. Further, the GARCH models are also capable of accounting for the fat tails to some extent. In addition a formal test-Engle's Arch test- to find out existence of arch effect in the data was performed which showed a positive outcome. The results are given in appendix 1 and 2. Appendix 3 shows the result of Augmented Dickey-Fuller test which confirms that the data is stationery.

 ISSN: 2582 - 2594

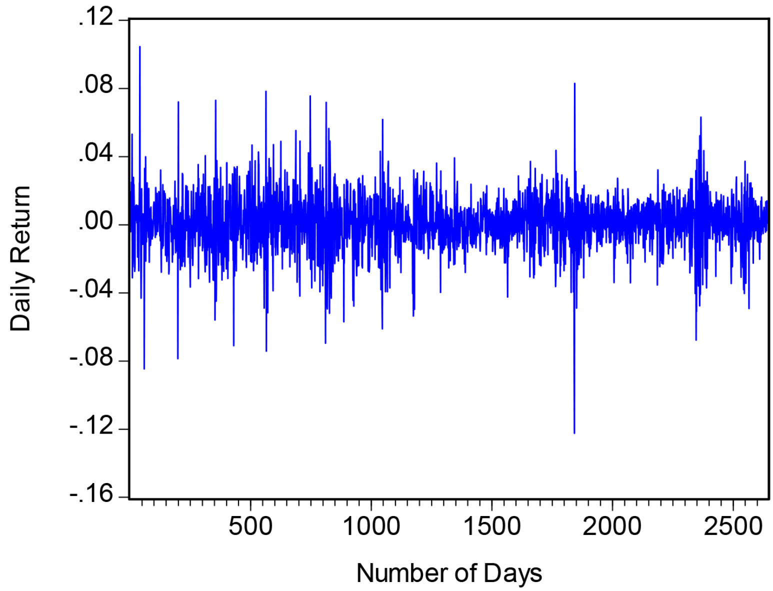

Figure 3. Volatility Clustering in Nifty returns

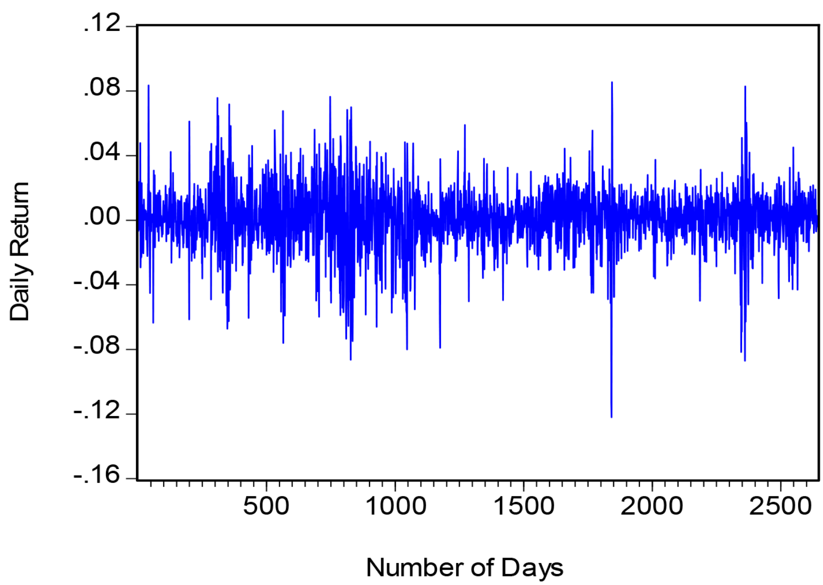

Figure 4. Volatility Clustering in Nifty junior returns

Table 1. Back Testing for GARCH models

	Nifty		Nifty Junior	
Confidence level→	95%	99%	95%	99%
No: exceedences	51	0	49	0
LR_{uc}	8.03*	NA	10.76*	NA
LR_{ind}	2.35	NA	4.80**	NA
LR_{cc}	11.42*	NA	9.75*	NA

* Significant at 1% level

** Significant at 5% level

The results for GARCH models show that VaR at one percent level of significance though gives no exceedences in both the markets is not a good one because it over estimates the risk which will raise the opportunity cost of the institutions using it. In all the cases except the Nifty 95% level the null hypothesis is rejected. It means that the exceedence level is significantly different from the theoretical value thereby recommending against the use of these models.

Table 2. Back Testing for TGARCH models

	Nifty		Nifty Junior	
Confidence level→	95%	99%	95%	99%
No: exceedences	79	6	50	1
LR_{uc}	.22	110.97*	9.89*	22.61*
LR_{ind}	1.97	18.34*	2.57	16.72*
LR_{cc}	8.09**	111.05*	12.42*	5.89*

* Significant at 1% level

** Significant at 5% level

ISSN: 2582 - 2594

In the case of TGARCH, the Nifty result covers the Value-at-Risk well in the 95% level with the null hypothesis being accepted for unconditional coverage and independence but lacks conditional coverage. But for Nifty Junior, all tests except the independence test fails to affirm the effectiveness of TGARCH modeling.

From a comparison of the result, it's clear that the TGARCH model estimated at the 95% level of confidence is the better one for VaR calculation as compared to the simple GARCH and the 99% confidence level of both variations.

3.1 Interlinkage of Risk

For analyzing the Interlinkage of risk between the two markets the study has used the Vector Auto Regression (VAR) frame work with one lag of each variable (Nifty and Nifty junior VaR) forming the endogenous variable part of the vector. Vector Auto Regression is a technique capable of showing causality and leadership among variables. If the coefficient of Nifty SD deviation was found to be substantial and statistically significant, it is a proof that risk, as measured by the standard deviation here, is caused in Nifty and flows to Nifty Junior. This will add to the intuitive belief that Nifty is the more important of the two indices and vice versa. The lag structure was arrived at after testing the Akaike and Schwarz information criteria. The series were subjected to augmented Dicky-Fuller test and was found to stationery. So there is no need to go for co-integration test. The result for stationarity test is given appendices 3.

Table 3. Interlinkage of risk using VaR

	Nifty VaR	Nifty Junior VaR
Nifty VaR $_{-1}$	.744	2.029
t- value	34.51	2.61
Nifty Junior VaR $_{-1}$	.004	.876
t- value	8.01	45.75
R-squared	0.80	0.84
Adjusted R-squared	0.80	0.84
F statistic	3032.03	4049.99

The result shows that risk in both the markets are mutually affected by the other market. The R-squared, t-value and the F statistic lends credibility to the result. But the influence of Nifty Junior on Nifty was found to be significant as the coefficient is only 0.2.029 and t-statistic is 2.61 whereas the Nifty Junior coefficient is only 0.876. Since this result does not provide any conclusive result as to which market is having a say on the other it would be more useful to look at the impulse responses and the variance decompositions, which tells the impact on a variable of a unit shock on that and the other variable and the percentage of movement in a variable as its own function and as a function of the second variable respectively. If one variable is found to have a greater percentage influence on the other, then that one can be identified as the generator of risk in the system and thereby the risk profile of the follower market can be gauged to some extent from the information available from the leading market. Below is given the 5 period impulse responses with the ordering NR (Nifty), NRJ (nifty Junior).

Table 4. Impulse Responses

Responses of NR			Responses of NRJ		
Period	NR	NRJ	Period	NR	NRJ
1	0.00399	0	1	6.204e-05	9.204e-05
2	0.00362	0.00018	2	6.324e-05	6.853e-05
3	0.00330	0.00030	3	6.256e-05	5.182e-05
4	0.00302	0.00037	4	6.068e-05	3.987e-05
5	0.00277	0.00040	5	5.808e-05	3.127e-05

Here, NR signifies Nifty risk as measured by Nifty VaR and NRJ signifies Nifty Junior VaR Since, the ordering of variables is important in case of impulse responses and variance decomposition, both type of ordering were tried and the one that appeared theoretically more appealing was selected. The impulse responses were found significant also. From the results it appears that the shocks to the innovations are not very important in the case of either market with the best one being one unit shock to the Nifty return leading to a 0.00399 unit increase in the VaR figure for Nifty the next day which only comes to 0.39 percent.

ISSN: 2582 - 2594

Table 5. Variance Decomposition

Variance Decomposition of NR				Variance Decomposition of NRJ			
Period	SE	VF	VFJ	Period	SE	VF	VFJ
1	0.0039	100.00	0.0000	1	0.0001	31.241	68.758
2	0.0054	99.885	0.1194	2	0.0001	37.344	62.655
3	0.0063	99.684	0.3144	3	0.0001	42.591	57.408
4	0.0070	99.467	0.5325	4	0.0001	46.960	53.039
5	0.0075	99.253	0.7460	5	0.0001	50.532	49.467

As per the results, while most of the movement in the Nifty risk is explained by the shocks on itself, 31% of the movement in the risk of Nifty Junior is explained by the shock on Nifty risk. This figure goes on climbing and in to the 5th period the percentage of movement in the Nifty Junior risk is explained by the shocks on Nifty risk by a whooping 50%. From this it is clear that the risk is actually flowing from the Nifty to the Nifty Junior and the risk of Nifty Junior can to some extent be anticipated by the shocks on Nifty risk.

Policy Implications

In the light of the out performance of TGARCH models over GARCH it is obvious that any model, whether used by policy makers or risk industry analysts, should account for the asymmetry present in financial data. Hence, TGARCH model scores over many other models in this respect as per the finding of the present study. Hence, it is recommended that financial planners and policy makers should apply TGARCH models more often to get more accurate results.

4. Concluding Remarks.

The models covered in the present context are the GARCH and TGARCH. Window size is one dimensional .i.e. 1000. But out of this study, it is obvious that the GARCH models do a good job in predicting the Value-at-Risk of the Nifty and Nifty Junior markets though they can not be fully relied on to make decisions as in most cases they over estimate the risk. An expansion of the study with different distributional assumptions from the normal may be conducted and the results compared with this study to see how different the findings are when the distributional assumptions change as it is well known that the distribution of financial return series are fatter than normal. Of the two models considered, the

TGARCH is more appropriate from an all round perspective. This may be due to the asymmetry present in the return data. The confidence level found to the better is the 95% level. The 99% level may be good from the regulatory point of view but it does not give the institutions full free play –with the presence of some opportunity cost. The study of the interlinkage of risk of the two markets using the Vector Auto Regression frame work revealed that the risk is flowing from the Nifty to the Nifty Junior emphasizing the dominant role played by the former. Variance decomposition also supports the same view.

Reference

1. Engle Robert F, "Autoregressive Conditional Heteroscedasticity with the Estimates of United Kingdom Inflation", *Econometrica*, vol:50, 1982, pp:987-1007
2. Diebold Francis F, Marino Robert S, "Comparing Predictive Accuracy", *Journal of Business and Economic Statistic*, Vol 13, 1995, pp;253-263
3. Risk Metrics Technical Document, JP Morgan/Reuters, 1996
4. Aragones Garman M, Blanco Carlos JR, "Value-at-Risk for Asian Emerging market Equity Portfolio", 1998
5. Bollerslev T, "Generalized Autoregressive Conditional Heteroscedasticity", *Journal of Econometrics,* Vol: 31, 1998, pp:307-327
6. Christoffersen Peter F, "Evaluating Interval Forecastes", *International Economic Review*, Vol:39, 1998, pp:841-862
7. Lopez J A, "Methods for Evaluating Value at Risk Estimates", *Economic Policy Review,* Vol:12, 1998, pp:119-124
8. Varma Jayant R, "Value-at-Risk Models in Indian Stock Market", Working Paper Number 99-07-05, IIM Ahemedabad
9. Christeffersen Peter F, Diebold Francis F, "How Relevant is Volatility Forecasting for Financial Risk Management", *The Review of Economics and Statistics*, Vol:82, 2000, pp: 12-22
10. Sarma Mandira, Thomas Susan, Shah Ajay, "Selection of Value-at-Risk Models", *Journal of Forecasting,* Vol:22, 2001, 337-358
11. Brooks Chris, *Introductory Econometrics for Finance*, (Cambridge University Press, 2002)
12. Jorion Philip, *Value-at-Risk: The Benchmark for Measuring Financial Risk*, McGraw Hill Publishers, Second edition, 2002
13. Nath Golaka C, Samantha G P, "Valu-at-Risk: Concept and its Implementation in the Indian Banking System", *Gloriamundi.org*, 2003
14. Angelidis Thimotheos, Benos Alexandros, Degiannakis Stavros, "The Use of GARCH Models in VaR Estimation", *Statistical Methodology*, Vol:1, 2004, pp:105-128
15. Bao Yong, Lee Tae-Hwy, Saltoglu Burak, "Evaluating Predictive Performance of Value-at-Risk Models in Emerging Markets: A Reality Check", *Journal of Forecasting*, Vol:25(2), 2004, pp: 101-128
16. Enders Walter, *Applied Econometric Time Series,* (Wiley Publishers), 2004

 ISSN: 2582 - 2594

Appendix 1: Arch Test (Engle) -Nifty

Lags	'p' Value	Chi Square Value	Critical Value
1	0	3.6326e+002	3.8415e+000
2	0	3.6976e+002	5.9915e+000
3	0	3.7371e+002	7.8147e+000
4	0	3.7869e+002	9.4877e+000
5	0	3.7856e+002	1.1070e+001
6	0	3.7831e+002	1.2592e+001
7	0	3.7811e+002	1.4067e+001
8	0	3.8008e+002	1.5507e+001
9	0	3.8955e+002	1.6919e+001
10	0	3.9039e+002	1.8307e+001

Appendix 2: Arch Test (Engle)-Nifty Junior

Lags	'p' Value	Chi Square Value	Critical Value
1	0	4.3895e+002	3.8415e+000
2	0	4.4099e+002	5.9915e+000
3	0	4.5005e+002	7.8147e+000
4	0	4.5077e+002	9.4877e+000
5	0	4.5283e+002	1.1070e+001
6	0	4.5252e+002	1.2592e+001
7	0	4.5279e+002	1.4067e+001
8	0	4.5498e+002	1.5507e+001
9	0	4.6131e+002	1.6919e+001
10	0	4.6321e+002	1.8307e+001

Appendix 3: Augmented Dicky -Fuller Test

Name	t-Statistic	1% critical value	5% critical value	10 % Critical Value
Nifty	6.42	3.43	2.86	2.56
Nifty Junior	6.23	3.43	2.86	2.56

Assessing Bank Customer Satisfaction Using the SERVQUAL Model

Sabu George
Assistant Professor,
Panampilly Memorial Govt College, Chalakudy
E Mail: sabugeorge2205@gmail.com

Dr. Sajikumar K B
Associate Professor,
Govt. Arts and Science College, Chelakkara
E Mail: drsajikumarkb@gmail.com

George Sabu
MBA Student, IGNOU
E Mail: georgesabuapril10@gmail.com

Abstract

This study examines the impact of service quality on customer satisfaction in the banking sector, with a focus on Thrissur district. Using the SERVQUAL framework, data were collected from 450 bank customers through a structured questionnaire measuring Tangibility, Reliability, Responsiveness, Assurance, and Empathy. Descriptive statistics, reliability analysis, correlation, gap analysis, and multiple regression were employed to analysed the data. The reliability analysis confirmed high internal consistency across all SERVQUAL dimensions (Cronbach's Alpha > 0.86). Correlation and regression results reveal that all five dimensions significantly and positively influence customer satisfaction, with Responsiveness and Empathy emerging as the strongest predictors. Gap analysis indicated that perceived service quality falls short of customer expectations, particularly in empathy and reliability. The findings suggest that banks should enhance both human and physical aspects of service delivery to improve customer satisfaction and foster long-term loyalty.

Keywords: SERVQUAL, Service Quality, Customer Satisfaction, Banking Sector

ISSN: 2582 - 2594

1. Introduction

1.1: Background: Importance of Customer Satisfaction in the Banking Sector

Customer satisfaction has become a critical measure of performance in today's highly competitive banking industry. Traditionally, banks were regarded as stable institutions with relatively little threat from competition, but globalization, deregulation, and technological advances have transformed the financial services landscape. In this context, customer satisfaction is no longer an optional outcome but a strategic necessity for survival and growth. A satisfied customer is more likely to remain loyal, recommend the bank to others, and purchase additional financial products, thereby enhancing profitability and market share. Conversely, dissatisfied customers may easily switch to competitors, particularly in an environment where financial products are increasingly standardized and switching costs are relatively low.

In banking, satisfaction is linked not only to transactional interactions such as deposits, withdrawals, or loan approvals but also to the broader perception of trust, reliability, and security. This makes satisfaction a multi-dimensional construct, influenced by both tangible service delivery (e.g., speed of transactions, digital platforms, branch facilities) and intangible perceptions (e.g., staff behavior, empathy, and assurance of service quality). Because financial services are largely intangible, the customer's judgment of service quality plays a central role in shaping overall satisfaction and loyalty.

1.2: Challenges Faced by Banks in Retaining Customers

While customer satisfaction is essential, achieving it is not straightforward. Modern banks face a range of challenges in retaining and satisfying their customers. First, competition has intensified with the emergence of private banks, foreign banks, and non-banking financial companies (NBFCs), many of which are highly customer-centric and technologically advanced. Traditional public-sector banks, in particular, face difficulties in matching the service quality levels of these newer players, leading to potential dissatisfaction among their customer base.

Second, the digital transformation of banking services has created both opportunities and challenges. While online and mobile banking have improved convenience, they have also raised customer expectations for 24/7 seamless service. Any system downtime, transaction failure, or lack of personalized assistance can lead to significant frustration. Moreover, cyber-security threats and data breaches

pose new risks that directly affect customer trust and perceived service quality.

Third, service quality gaps remain a persistent issue. Customers often perceive a disconnect between what banks promise through marketing campaigns and what they actually deliver. Delays in service, bureaucratic procedures, staff unresponsiveness, or inadequate grievance redressal mechanisms can negatively affect the customer experience. Furthermore, cultural diversity, varied literacy levels, and digital divide issues make it difficult for banks to design one-size-fits-all service approaches, particularly in countries with heterogeneous populations such as India.

Thus, while banks recognize the importance of customer satisfaction, the evolving environment of competition, technology, and customer expectations requires them to systematically measure and improve service quality to sustain customer relationships.

1.3: SERVQUAL as a Model to Assess Service Quality

To address these challenges, scholars and practitioners have sought reliable models for measuring service quality in order to understand its relationship with customer satisfaction. One of the most widely used models is SERVQUAL, developed by Parasuraman, Zeithaml, and Berry (1988, 1991). SERVQUAL provides a structured framework to evaluate service quality by comparing customer expectations with perceptions across five dimensions:

Tangibility – the appearance of physical facilities, equipment, and personnel.

Reliability – the ability to deliver promised service dependably and accurately.

Responsiveness – the willingness to help customers and provide prompt service.

Assurance – employees' knowledge, courtesy, and ability to inspire trust and confidence.

Empathy – caring, individualized attention given to customers.

This model is particularly suitable for the banking sector because financial services are characterized by high customer interaction, intangibility, and dependence on trust. SERVQUAL allows researchers and managers to identify the gaps between what customers expect and what they perceive they have received. By doing so, it highlights areas of service delivery where banks need to improve. For example, customers may expect accurate and timely financial transactions (reliability), but

ISSN: 2582 - 2594

if their actual experience involves frequent errors or delays, a service quality gap emerges that can negatively affect satisfaction.

Furthermore, the SERVQUAL model has been applied extensively in banking research across different countries, confirming its relevance in assessing service quality in diverse cultural and economic contexts. It not only provides diagnostic insights but also establishes a strong theoretical foundation for examining the relationship between service quality and customer satisfaction.

1.4. Objective of the Study

The central objective of this study is to measure the impact of service quality on customer satisfaction in the banking sector using the SERVQUAL model. By applying this framework, the study aims to:

1. Assess the extent to which customers' expectations and perceptions of service quality differ in the banking industry.
2. Evaluate the relative importance of the five SERVQUAL dimensions in influencing customer satisfaction.
3. Identify key service quality gaps that banks need to address in order to enhance customer satisfaction and loyalty.
4. Provide practical recommendations for bank managers to improve their service delivery and competitive position.

This objective is highly relevant for banking institutions seeking to maintain profitability and customer loyalty in an increasingly competitive and digitized environment. By focusing on service quality, banks can align their operations with customer expectations, strengthen trust, and achieve long-term sustainability.

2. Literature Review

2.1 The Foundational Role of Service Quality and the SERVQUAL Model

The literature firmly establishes Service Quality (SQ) as the cornerstone of competitive advantage and long-term viability in the banking sector, particularly following the deregulation and liberalization of the Indian market (Muthusamy, 2014; Sinha & Sahoo, 1994). Conceptually, SQ is fundamentally defined by the gap between what the customer expects from a service and what the customer perceives they have actually received (Lewis & Mitchell, 1990; Hosein Moshref et al., 2012). This expectation-perception differential is most often measured using the SERVQUAL model, pioneered by Parasuraman, Zeithaml, and Berry.

The SERVQUAL framework, comprising five distinct dimensions—Tangibles, Reliability, Responsiveness, Assurance, and Empathy—is universally recognized as the standard diagnostic tool for the banking industry (Rampal & Gupta, 2000; Bedi K., 2006). Studies emphasize that a critical objective for banks is to utilize this model to not only measure the average gap score but also to conduct a critical comparison against competitors (Rampal & Gupta, 2000; Lohani & Bhatia, 2012). Critically, Lewis and Mitchell (1990) highlight that internal gaps—such as management perception versus customer perception, or employee perception versus service delivery standards—are integral to the model, impacting strategy formation and implementation. Furthermore, the role of employees is paramount, as their behaviour and commitment directly influence the customer's overall satisfaction and perceived quality of the service encounter (Hess, 1999; Mahadevan, 2002).

2.2: The Interdependence of Service Quality and Customer Satisfaction

The empirical evidence overwhelmingly confirms that perceived SQ maintains a positive and significant influence on Customer Satisfaction (CS) (Bedi Monica, 2005; Aswasti, 2007; Rubogora Felix, 2017). CS, in turn, is not merely a transient feeling but a crucial precursor to desired behavioural outcomes, including customer loyalty, positive word-of-mouth, and long-term retention (Dzogbenuku et al., 2014; Narges & Neda, 2014; Thomas, 2012). The accomplishment of CS is critical for surviving the "cut-throat competition" and for identifying opportunities for service innovation (Kalyanaraman & Sudhaami, 2012; Malli, 2011).

In the context of technology adoption, the introduction of high-tech services, like internet and e-banking, has further complicated the definition of quality but generally exhibits a positive impact on CS, particularly among younger and more educated customer segments (Fredriksson, 2003; Mittal Sachin, 2008; Saeidizadeh et al., 2013). Conversely, the failure to provide flawless and prompt techno-savvy services due to issues like reliability and availability can lead to significant customer dissatisfaction (Irabatti, 2013; G. Latha et al., 2014).

2.3 : Identified Gaps in Service Quality Dimensions

While the SERVQUAL model's dimensions are all relevant, the empirical studies consistently identify specific areas of critical shortfall. The "human element" dimensions—Reliability, Responsiveness, and Empathy — are the most frequent sources of negative service quality gaps. Anshu (2014) highlights Responsiveness, Assurance, and Empathy as major shortfalls requiring focused attention. Furthermore, Rathee et al. (2014) and Rahaman et al. (2011) explicitly

ISSN: 2582 - 2594

identify Reliability and Empathy as the dimensions experiencing the highest gaps, stemming from poor staff responsiveness and a lack of individualized attention (Ali & Ratwani, 2017). Conversely, William Ohene-Adu and Amankwah (2011) and Santhiyavalli (2011) confirm that Reliability, Responsiveness, Empathy, and Tangibles are major factors responsible for satisfaction.

The review of literature identifies a gap in understanding how different dimensions of service quality influence customer satisfaction in the banking sector, particularly at the district level. Thrissur district was selected as the study area because it is a major financial hub of Kerala, hosting numerous branches of public, private, co-operative, and foreign banks. Its diverse customer base and high banking penetration make it an ideal setting to assess variations in service quality perceptions and satisfaction levels.

3. Research Methodology

3.1: Research Design: The study adopts a descriptive and analytical research design. It aims to describe the service quality perceptions of bank customers and analyse the relationship between SERVQUAL dimensions and customer satisfaction.

3.2: Population and Sample: The target population comprises bank customers in Thrissur district, Kerala. A total of 450 valid responses were collected using a structured questionnaire. A convenience sampling method was employed due to the accessibility and availability of respondents visiting bank branches within the district.

3.3: Data Collection: Primary data were collected through a questionnaire developed on the SERVQUAL framework, covering five key dimensions—Tangibility, Reliability, Responsiveness, Assurance, and Empathy. Each item was measured using a 5-point Likert scale ranging from 1 (“Strongly Disagree”) to 5 (“Strongly Agree”). The questionnaire included both expectation and perception items to assess service quality gaps.

3.4: Data Analysis Techniques: Collected data were analyzed using SPSS. The following statistical tools and techniques were applied:

- Descriptive Statistics to summarize respondent profiles and SERVQUAL dimension scores.
- Reliability Analysis (Cronbach’s Alpha) to test the internal consistency of the questionnaire.

- Correlation Analysis to examine the association between service quality dimensions and customer satisfaction.
- Multiple Regression Analysis to identify which SERVQUAL dimensions significantly influence customer satisfaction.

3.5 : Research Questions and Hypotheses

To achieve these objectives, the study will address the following research questions:

1. What are the gaps between customer expectations and perceptions of service quality in the banking sector?
2. Which SERVQUAL dimension has the strongest influence on customer satisfaction?
3. How can banks improve their service quality dimensions to enhance overall satisfaction?

Based on these questions, the study formulates the following hypotheses:

H1: Tangibility has a significant positive effect on customer satisfaction.

H2: Reliability has a significant positive effect on customer satisfaction.

H3: Responsiveness has a significant positive effect on customer satisfaction.

H4: Assurance has a significant positive effect on customer satisfaction.

H5: Empathy has a significant positive effect on customer satisfaction.

4. Data Analysis and Results

4.1 Profile of Respondents

Table 1: Demographic Profile of Respondents (n = 450)

Variable	*Category*	*Frequency*	*Percentage (%)*
Gender	Male	245	54.4
	Female	205	46.6
Age	18–24 years	65	14.4
	25–34 years	141	31.3
	35–44 years	110	24.4
	45–54 years	67	14.9
	55–64 years	48	10.1
	64 years & above	19	04.3

ISSN: 2582 - 2594

Education	Up to 12	91	20.2
	Graduate	158	35.1
	Postgraduate	113	25.1
	Diploma .	71	15.8
	Others	17	03.8
Occupation	Student	41	9.1
	Salaried employee	208	46.2
	Self employed	104	23.2
	Retired	22	4.8
	House maker	44	9.8
	Others	31	6.9
Bank Type	Private	207	46
	Public	189	42
	Foreign	28	6.2
	Co-operative	26	5.8
How long be a customer	Less than 12 months	24	5.3
	1-3 years	68	15.2
	3-5 years	132	29.3
	5 more years	226	50.2

Table 1: Demographic Profile of Respondents (n = 450) provides a comprehensive overview of the participants' background characteristics. The gender distribution indicates that 54.4% of the respondents are male, while 46.6% are female, showing a nearly balanced representation of both genders. In terms of age, the majority belong to the 25–34 years age group (31.3%), followed by 35–44 years (24.4%), suggesting that most respondents are in their productive working years. Younger respondents aged 18–24 years account for 14.4%, whereas older groups such as 45–54 years (14.9%), 55–64 years (10.1%), and 64 years & above (4.3%) form smaller proportions, indicating limited representation from senior citizens.

The educational profile shows that graduates (35.1%) and postgraduates (25.1%) together constitute the majority, suggesting that respondents are generally well-educated. Additionally, 20.2% have completed education up to the 12th level, and 15.8% hold diplomas, while only 3.8% fall under the 'others' category, reflecting diverse academic backgrounds. Regarding occupation, nearly half of the respondents (46.2%) are salaried employees, and 23.2% are self-employed, highlighting a predominance of financially independent individuals. Smaller groups include students (9.1%), homemakers (9.8%), retired persons (4.8%), and others (6.9%), indicating a mix of employment statuses.

As shown in Table 1, private sector banks attract the largest proportion of customers (46%), followed by public sector banks (42%), while foreign (6.2%) and co-operative banks (5.8%) have comparatively fewer customers. This shows a strong inclination toward private banking institutions. In terms of customer loyalty, half of the respondents (50.2%) have been associated with their banks for more than five years, demonstrating long-term trust and satisfaction. Meanwhile, 29.3% have been customers for 3–5 years, 15.2% for 1–3 years, and only 5.3% for less than 12 months, indicating that most participants are experienced customers. Overall, Table 1 highlights a diverse and mature customer base, characterized by educated, working-age individuals with stable and long-standing relationships with their banks.

4.2 :Correlation Matrix

Table 2 : Correlation Matrix between Service Quality Dimensions and Overall Satisfaction

Variables	1	2	3	4	5	6
1. Overall Satisfaction	1					
2. Tangibility	.72**	1				
3. Reliability	.78**	.80**	1			
4. Responsiveness	.75**	.82**	.79**	1		
5. Assurance	.77**	.81**	.78**	.83**	1	
6. Empathy	.80**	.78**	.82**	.79**	.81**	1

ISSN: 2582 - 2594

Table 2 presents the correlation matrix between service quality dimensions and overall customer satisfaction. All correlations are positive and statistically significant at the 0.01 level, indicating strong linear relationships among the variables. The results show that Empathy (r = 0.80), Reliability (r = 0.78), and Assurance (r = 0.77) have the highest correlations with overall satisfaction, suggesting these factors play a vital role in shaping customer perceptions. Overall, the findings confirm that improvements across all SERVQUAL dimensions are strongly associated with enhanced customer satisfaction in the banking sector.

4.3 Reliability and Validity of SERVQUAL Scale

Table 3: Reliability Analysis of SERVQUAL Dimensions

Dimension	No. of Items	Cronbach's Alpha
Tangibles	4	0.869
Reliability	4	0.902
Responsiveness	4	0.885
Assurance	4	0.889
Empathy	4	0.909
Overall	20	0.967

Table 3: Reliability Analysis of SERVQUAL Dimensions shows that all dimensions exhibit high internal consistency. The Cronbach's Alpha values range from 0.869 (Tangibles) to 0.909 (Empathy), all well above the acceptable threshold of 0.70, indicating strong reliability of the measurement scales. The overall Cronbach's Alpha of 0.967 demonstrates excellent internal consistency across all 20 items of the SERVQUAL instrument. Thus, as seen in Table 2, the reliability results confirm that the data used for measuring service quality dimensions are both consistent and dependable.

4.4 Gap Analysis (Perceptions vs. Expectations)

The SERVQUAL gap scores were calculated by subtracting expectation scores from perception scores. Negative scores indicate service quality shortfalls.

Table 4: SERVQUAL Gap Analysis

Dimension	Expectation Mean	Perception Mean	Gap (P–E)
Tangibility	3.71	3.45	–0.26
Reliability	3.57	3.30	–0.27
Responsiveness	3.70	3.48	–0.22
Assurance	3.72	3.49	–0.23
Empathy	3.68	3.32	–0.36

Table 4: SERVQUAL Gap Analysis presents the differences between customers' expectations and perceptions across the five service quality dimensions. All gap scores are negative, indicating that perceived service quality falls short of customer expectations in every dimension. The largest service gap is observed in Empathy (–0.36), suggesting customers are least satisfied with the personalized attention and care provided by banks. The smallest gap appears in Responsiveness (–0.22), implying relatively better performance in promptness and willingness to help customers. Overall, as shown in Table 3, the findings reveal moderate service quality shortfalls, highlighting the need for improvement particularly in empathy and reliability dimensions.

4.5 Regression Results

To identify which SERVQUAL dimensions significantly influence customer satisfaction, a multiple regression analysis was conducted.

Table 5: Regression Analysis (Dependent Variable: Customer Satisfaction)

Dimension	Beta (β)	t-value	p-value	Significance
Tangibility	.435	4.030	0.000	Significant
Reliability	.324	3.109	0.002	Significant
Responsiveness	.530	4.992	0.000	Significant
Assurance	.112	6.056	0.000	Significant
Empathy	.168	9.382	0.000	Significant

Model summary: $R^2 = 0.82$, Adjusted $R^2 = 0.80$, F-statistic = 78.3, $p < 0.001$.

Table 4: Regression Analysis (Dependent Variable: Customer Satisfaction) reveals the influence of SERVQUAL dimensions on overall customer satisfaction.

ISSN: 2582 - 2594

The model shows a high explanatory power with $R^2 = 0.82$ and Adjusted $R^2 = 0.80$, indicating that 80% of the variation in customer satisfaction is explained by the five service quality dimensions. The F-statistic of 78.3 ($p < 0.001$) confirms that the model is statistically significant overall. All five dimensions—Tangibility, Reliability, Responsiveness, Assurance, and Empathy—have p-values below 0.05, signifying that each has a significant positive impact on customer satisfaction. Among them, Responsiveness ($\beta = 0.530$) emerges as the strongest predictor, suggesting that prompt and helpful service contributes most to satisfaction. Tangibility ($\beta = 0.435$) and Reliability ($\beta = 0.324$) also play substantial roles, indicating the importance of physical facilities and dependable service delivery. Overall, as shown in Table 4, the regression results highlight that improvements across all SERVQUAL dimensions—especially responsiveness and empathy—can significantly enhance customer satisfaction.

4.6 Findings and Conclusion

The results of the study provide a comprehensive understanding of how service quality dimensions influence customer satisfaction among bank customers in Thrissur district. The demographic analysis (Table 1) indicates that the sample consists mainly of educated, working-age individuals with long-standing relationships with their banks, reflecting a mature and informed customer base. The correlation analysis (Table 2) shows strong and positive associations between all SERVQUAL dimensions and overall satisfaction, with empathy, reliability, and assurance emerging as the most influential correlates. This suggests that customers value personal attention, trustworthiness, and the confidence conveyed by bank employees.

The reliability analysis (Table 3) confirms that the SERVQUAL scale used in the study is highly consistent and dependable, with Cronbach's Alpha values exceeding the recommended threshold of 0.70. The gap analysis (Table 4) reveals that customers' perceptions fall short of their expectations across all dimensions, indicating moderate service quality gaps. The largest gap in empathy suggests that customers feel banks need to improve personalized service and understanding of individual needs, while the smallest gap in responsiveness shows relatively better performance in timely and efficient service delivery.

The regression analysis (Table 5) demonstrates that all five SERVQUAL dimensions significantly and positively influence customer satisfaction, collectively explaining 80% of its variance (Adjusted $R^2 = 0.80$). Responsiveness and empathy

are the strongest predictors, followed by tangibility, reliability, and assurance. This implies that both the human and physical aspects of service delivery play crucial roles in shaping satisfaction levels.

In conclusion, the findings highlight that enhancing responsiveness, empathy, and reliability can substantially improve customer satisfaction in the banking sector. Banks in Thrissur district should focus on building customer trust through dependable services, empathetic interactions, and efficient service delivery. Continuous improvement in these dimensions will not only reduce service quality gaps but also foster long-term customer loyalty and competitive advantage.

Reference

Ali, A., & Ratwani, B. (2017). Customers' Satisfaction in Indian Banks: Problems and Solutions. International Journal of Economic Research, 14(9), 69–76.

Anshu. (2014). Service Quality Gap Assessment in Banking Industry. Research Journal of Social Sciences & Management, 3(10).

Aswasti, A. (2007). Service Quality, Customer Satisfaction and Behavioral Intentions (Doctoral Dissertation). Himachal Pradesh University, Shimla, India.

Bedi, K. (2006). Quality Management. Oxford University Press, New Delhi.

Bedi, M. (2005). A Study of Relationship between Quality and Customer Satisfaction in Selected Banks in Chandigarh (Doctoral Dissertation). Punjab University, Chandigarh, India.

Dzogbenuku, R., Ahiabor, G., & Amoako, G. (2014). Customer Services and Customer Retention in Ghana's Banking Sector- The Case of SG-SSG Bank. Indian Journal of Marketing, 44, 33–43.

Fredriksson, O. (2003). Internet-based self-services: Relational Aspects of E-Banking- A private client survey analysis. IMIT working paper series, P. 136.

G. Latha, Suneetha, Y., & Kumari, M. G. (2014). A Study on Customer Satisfaction towards ATM Services. The International Journal of Business & Management, 2(6), 181–186.

Hess, L. R. (1999). The effects of employee-initiated peripheral service failures on customer satisfaction with the service organisation (Doctoral Dissertation). Virginia Polytechnic Institute and State University, Blacksburg, India.

Irabatti, P. A. (2013). Customer Satisfaction of Online Banking in SBI and ICICI-A Comparative Study in Pune City. International Journal of Techno-Management Research, 1(1).

Kalyanaraman, N., & Sudhaami, A. R. (2012). A Comparative Study on Customer Satisfaction in Public Sector and Private Sector Banks. Journal on Banking and Finance, 25, 23–31.

Lewis, B. R., & Mitchell, V. W. (1990). Defining and Measuring the Quality of Customer Service. Marketing Intelligence & Planning, 8(6), 11–17.

Lohani, M. B., & Bhatia, P. (2012). Assessment of Service Quality in Public and Private Sector

 ISSN: 2582 - 2594

Banks of India with Special Reference to Lucknow City. International Journal of Scientific and Research Publications, 2(10).

Mahadevan, S. (2002). Commitment to Service Quality and Customer Satisfaction in the Indian Banking Sector (Doctoral Dissertation). University of Madras, Chennai, India.

Malli, R. R. (2011). A Comparative Study on Marketing Of Banking Products And Customer Services And Satisfaction Level In Gujarat (Doctoral Dissertation). Saurashtra University, Rajkot, India.

Mittal, S. (2008). A Study of Effect of IT-Based Services and Customer Satisfaction in Banking Industry (Doctoral Dissertation). Devi Ahilya Viswavidyalaya, Indore, India.

Mohammad Hosein Moshref Javadi, Balochianzadeh, R., & Nasirzadeh, M. A. (2012). Gaps of Service Quality in Private Banks Customers Regarding SERVQUAL in Isfahan, Iran. Journal of Sociological Research, 3(2).

Muthusamy, A. (2014). An Evaluation of Service Quality Gap in selected Private Sector Banks. International Journal of Research in Finance & Marketing, 4(2).

Narges Hossein MIRZAI & Aboutalebi, N. (2014). Examining the Effects Of Services Quality Gap Based On The Customer Loyalty And Satisfaction Through SERVQUAL Method (Saadat PoyaTeb Company As A Case Study). International Journal of Academic Research In Accounting, Finance And Management Sciences, 4(1), 228–234.

Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Berry, L. L. (1988). SERVQUAL: A multiple-item scale for measuring consumer perceptions of service quality. Journal of Retailing, 64(1), 12–40.

Parasuraman, A., Berry, L. L., & Zeithaml, V. A. (1991). Refinement and reassessment of the SERVQUAL scale. Journal of Retailing, 67(4), 420–450.

Rahaman, M. (Md), Abdullah (Md), & Rahaman, A. (Dr.). (2011). Measuring Service Quality Using SERVQUAL model: A Study on Private Commercial Banks in Bangladesh. Business Management Dynamics, 01, 1–11.

Rampal, M. K., & Gupta, S. L. (2000). Service Marketing. Galgotia Publishing Company, New Delhi.

Rathee, R., Deveshwar, A., & Rajain, P. (2014). To Identify Service Quality Gaps in Banking Sector: A Study of Private Banks. International Journal of Emerging Research in Management &Technology, 3(7).

Rubogora, F. (2017). Service Quality and Customer Satisfaction in Selected Banks in Rwanda. Journal of Business & Financial Affairs, 6(1).

Saeidizadeh, M., Sarvestani, A., Sadeghzadehtabrizi, M., & Hakiminya, B. (2013). An investigation of the factors affecting customer satisfaction with electronic banking in Isfahan. New Marketing Research Journal, 139–150.

Santhiyavalli, G. (2011). Customer's perception of service quality of State Bank of India - A Factor Analysis. International Journal of Management & Business Studies, V-1(3).

Sinha, P. K., & Sahoo, S. C. (1994). Services Marketing- Text and Reading. Himalaya Publishing House, First Edition, Mumbai.

Thomas, V. P. (2012). A Comparative Study on Customer Satisfaction in Public Sector Banks against Private Sector Banks in Kerala (Sponsored Research Project). University Grants Commission, Delhi, India.

William Ohene-Adu & Amankwah, S. (2011). Assessment and Analysis of Service Quality and Customer Satisfaction- A Case Study of National Investment Bank, Kumasi (Master's Thesis). Lulea University of Technology, Sweden.

ISSN: 2582 - 2594

SOCIAL SCIENCE

വിവാഹം, ലൈംഗികത, വസ്ത്രധാരണം: കലാലയ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചിന്തയും മനോഭാവവും

ഡോ. മുഹമ്മദ് ബഷീർ കെ.കെ.
അസോസിയേറ്റ് പ്രൊഫസർ, മലയാളവിഭാഗം,
പി.ടി.എം. ഗവ. കോളേജ്, പെരിന്തൽമണ്ണ

അമ്മു കെ.എസ്.
മലയാളവിഭാഗം,
കെ.കെ.ടി.എം. ഗവ. കോളേജ്, പുല്ലൂറ്റ്

സംഗ്രഹം

വിവാഹം, ലൈംഗികത, വസ്ത്രധാരണം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ കേരളത്തിലെ കലാലയ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ ക്രോഡീകരിച്ച് സാംസ്കാരികവിശകലനം നടത്തുകയാണ് ഈ പഠനത്തിലൂടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സോഷ്യൽ മീഡിയ, പരസ്യങ്ങൾ, ചലച്ചിത്രങ്ങൾ എന്നിവ ഈ പ്രചരണങ്ങളിൽ മുഖ്യപങ്ക് വഹിക്കുന്നു. സാമ്പ്രദായിക സങ്കൽപ്പങ്ങൾ മാറിമറയുന്ന ഇക്കാലത്ത് തങ്ങളുടെ സ്വയം നിർണ്ണയാവകാശങ്ങളെ കുറിച്ച് യുവതലമുറ ബോധവാന്മാരാണ്. പരമ്പരാഗത ആചാരവിശ്വാസങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ സ്വകാര്യവും വ്യക്തിപരമായ താൽപര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുമുള്ള വിവാഹം, വസ്ത്രധാരണം എന്നിവയിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഇത് ശരിവയ്ക്കുന്നു.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: വിവാഹം – ലൈംഗികത - വസ്ത്രധാരണം - മനോഭാവം - സാംസ്കാരികവിശകലനം

പ്രാരംഭകാലം മുതൽ നിരന്തരം പരിണാമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷമാണ് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനുള്ളത്. കടന്നുപോകുന്ന കാലത്തിനനുസരിച്ച് സമൂഹം കൃത്രിമമായി കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ചട്ടക്കൂടുകൾക്കുള്ളിലാണ് അവരുടെ ജീവിതം. ജാതി – മത – ലിംഗാധികാരം നിലനിർത്തുകയെന്ന അധികാരവർഗ്ഗത്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു അവയുടെ പരമമായ ലക്ഷ്യം. സദാചാരനിഷ്ഠമായ ഈ ചങ്ങലക്കെട്ടുകൾ പൊട്ടിച്ചെറിയുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമോഹികളായ മനുഷ്യർ എക്കാലവും പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. പാരമ്പ

ര്യത്തിന്റെ കപടതകളിൽ അഭിരമിക്കാതെ അവർ തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കായി പൊരുതി ചരിത്രത്തിൽ ഇടം നേടി. എന്നാൽ ഈ ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിലും വ്യക്തിപരമായ സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശങ്ങളുടെ സമ്പൂർണ്ണമായ അധികാരം ഇപ്പോഴും ഭൂരിഭാഗം പേർക്കും അപ്രാപ്യമാണ് എന്നാണ് പഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നത്. വിവാഹം, ലൈംഗികത, വസ്ത്രധാരണം എന്നീ അടിസ്ഥാനപരമായ ആശയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കേരളത്തിലെ കലാലയ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ ക്രോഡീകരിച്ച് വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിലൂടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തെ തിരിച്ചറിയുകയും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും അവകാശങ്ങൾക്കായി പോരാടുകയും ചെയ്യുന്ന യുവതലമുറയിലാണ് ഭാവിയുടെ പ്രതീക്ഷ. വിവാഹം, ലൈംഗികത, വസ്ത്രധാരണം എന്നിവയുടെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുന്നതിലൂടെ പിന്നിട്ട വഴികളെക്കുറിച്ച് സാമാന്യമായ ധാരണ ഈ പഠനത്തിലൂടെ സാധ്യമാകുന്നു. കൂടാതെ കേരളത്തിലെ കലാലയ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ സമൂഹത്തിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങളെ തിരിച്ചറിയാനും കഴിയും എന്നതാണ് പഠനത്തിന്റെ പ്രസക്തി.

രീതിശാസ്ത്രം

സർവേരീതിയാണ് ദത്തശേഖരണത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുത്തത്. വിവാഹം, ലൈംഗികത, വസ്ത്രധാരണം എന്നീ വിഷയങ്ങളിലായി 35 ചോദ്യങ്ങളാണ് അതിനായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'വിവാഹം' എന്ന വിഷയത്തിൽ ആകെ 13 ചോദ്യങ്ങളാണുള്ളത്. അതിൽ 8 എണ്ണം സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് ചോദ്യങ്ങളും 5 എണ്ണം ഓപ്പൺ എൻഡഡ് ചോദ്യങ്ങളുമാണ്. 'ലൈംഗികത'യിൽ പത്ത് സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് ചോദ്യങ്ങളും ഒരു ഓപ്പൺ എൻഡഡ് ചോദ്യവും ഒരു യെസ്/നോ ചോദ്യവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 'വസ്ത്രധാരണ'ത്തിൽ നാല് സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് ചോദ്യങ്ങളും ആറ് ഓപ്പൺ എൻഡഡ് ചോദ്യങ്ങളുമാണ് ഉള്ളത്.

പരിച്ഛേദ(Sampling)ത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

കേരളത്തിലെ തിരുവനന്തപുരം മുതൽ കാസർഗോഡ് വരെയുള്ള പതിനാല് ജില്ലകളിലെ 48 കോളേജുകളിൽ നിന്നും ആനുപാതികവും ആകസ്മികവുമായി (random sampling) 135 പ്രതികരണങ്ങളാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ദത്തശേഖരണത്തിനായി stratified random sampling രീതിയാണ് അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത്. പതിനെട്ടിനും മുപ്പതിനും ഇടയിൽ പ്രായമുള്ള കേരളത്തിലെ കലാലയ വിദ്യാർത്ഥികളാണ് പഠനത്തിന്റെ കേന്ദ്രം. വിവിധ കലാലയങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച 135 പ്രതികരണങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾ 124(91.9%), പുരുഷന്മാർ 10 (7.4%), മറ്റുള്ളവർ 1 (0.7%) എന്നിങ്ങനെയാണ് പ്രാതിനിധ്യം. ശേഖരിച്ച ഡാറ്റ പട്ടികകളും ഗ്രാഫുകളുമായി (pie chart, bar diagram) ചിട്ടപ്പെടുത്തി. ദത്തവിശകലനത്തിനായി 'ശതമാനം' എന്ന സംഖ്യാസമ്പ്രദായമാണ് എടുത്തിട്ടുള്ളത്. ശതമാനത്തിലേക്ക് ക്രോഡീകരിച്ച പ്രതികരണങ്ങളെ പിന്നീട് ഗുണാത്മക(Qualitative) വിശകലനത്തിന് വിധേയമാക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

വിവാഹം – സാമാന്യചരിത്രം

മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ദിശാവ്യതിയാനത്തെക്കുറിക്കുന്ന ഒന്നാണ് വിവാഹം. പ്രകൃതിജീവി

 ISSN: 2582 - 2594

യിൽ നിന്ന് സമൂഹജീവിയിലേക്കുള്ള മനുഷ്യന്റെ മാറ്റത്തിന് ഒരു സുപ്രധാന വഴിത്തിരിവായത് വിവാഹത്തെ കുറിച്ചുള്ള ധാരണകളാണ് എന്ന് പറയാം. ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ വേദങ്ങൾ, സ്മൃതികൾ, പുരാണങ്ങൾ, ഇതിഹാസകാവ്യങ്ങൾ എന്നിവയിലെല്ലാം വിവാഹത്തിന് ഉന്നതവും ഉദാത്തവുമായ സ്ഥാനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. വിവിധ ഗോത്രങ്ങൾക്കും വംശങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായി വിവാഹരീതിയിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അടിസ്ഥാനപരമായി വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച പൊതുധാരണകൾ ഏറെക്കുറേ സമാനമാണ് എന്നു കാണാം.

ആദിമമനുഷ്യൻ ഗോത്രങ്ങളായി ജീവിക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്നതോടെ അവരുടെ വ്യക്തിജീവിതത്തിലും ലൈംഗികജീവിതത്തിലും സാമൂഹികമായ വിലക്കുകളും നിബന്ധനകളും കടന്നുവന്നു. അതുവരെയുള്ള പ്രാകൃതജീവിതത്തിൽ ഏത് പുരുഷനും ഏത് സ്ത്രീയോടും ബന്ധപ്പെടാം എന്ന സാഹചര്യമായിരുന്നു. 'മാനവികതയുടെ ശൈശവഘട്ടം'എന്നാണ് എംഗൽസ് ഈ കാലത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. പിന്നീട് സംഘം ചേർന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടുകുടുംബവ്യവസ്ഥിതി രൂപം കൊള്ളുന്നു. ഒരു സംഘത്തിന് മുഴുവൻ തുണയായി ഒരു സ്ത്രീയെ സ്വീകരിക്കുന്ന സംഘവിവാഹമാണ് അന്നുണ്ടായിരുന്നത്. സംഘത്തിനകത്തുള്ള ആരുമായും ലൈംഗികമായി ബന്ധപ്പെടാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാകുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് ഇത്തരം സംഘവിവാഹാചാരങ്ങൾ ഒരു തലവന് ഒരു സ്ത്രീയെന്ന രീതിയിൽ പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളീയപരിസരം ദായക്രമത്തിലധിഷ്ഠിതമായ കൂട്ടുകുടുംബവ്യവസ്ഥയാണ് പിന്തുടർന്നിരുന്നത്. നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിൽ പിതൃദായകമായ മക്കത്തായമാണ് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നത്. കുടുംബത്തിലെ മൂത്ത കാരണവർക്കായിരുന്നു സ്വത്തധികാരം. സ്വജാതിയിൽ നിന്നുള്ള വിവാഹത്തിനും അർഹത മൂത്തപുത്രനായിരുന്നു. 'വേളി' എന്നായിരുന്നു അതറിയപ്പെട്ടത്. പ്രധാനമായും പുത്രോൽപ്പാദനമായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. മക്കളില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ വീണ്ടും വേളി കഴിക്കാനും അവർക്ക് സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഒന്നിലധികം സംബന്ധവും ഇക്കൂട്ടർക്ക് പതിവായിരുന്നു. എന്നാൽ സ്വത്തവകാശമില്ലാത്ത അനുജന്മാർക്ക് (അഫ്ഫൻ) സ്വജാതിയിൽനിന്നുള്ള വിവാഹം നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. നായരടക്കമുള്ള ജാതിയിൽ സംബന്ധം കൂടുകയാണ് അവർ തുടർന്നുപോന്നിരുന്നത്. കേരളത്തിലെ നായർ തറവാടുകളിൽ മാതൃദായകക്രമമാണ് പിന്തുടർന്നിരുന്നത്. സ്വത്തിനവകാശികൾ സ്ത്രീകളാണ് എങ്കിലും സമ്പത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത് കാരണവരായിരുന്നു. നായർ യുവതിയുടെ സംബന്ധക്കാരനെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതും അയാൾതന്നെ. സ്ത്രീക്ക് തന്റെ പങ്കാളിയെ കണ്ടെത്താനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരേസമയം ഒന്നിൽകൂടുതൽ സംബന്ധങ്ങളും സാധാരണമായിരുന്നു. ടിപ്പുസുൽത്താൻ അടക്കമുള്ള അധീശശക്തികൾ ഈ ജീവിതത്തെ വേശ്യാവൃത്തി ആയാണ് കണ്ടിരുന്നത്. വൈവാഹിക ബന്ധത്തിലൂടെയല്ലാത്ത ലൈംഗികജീവിതം പാപമാണെന്ന ക്രിസ്തുമത വിശ്വാസം ഈ സംബന്ധവ്യവസ്ഥയെ തകർക്കുന്നതിന് കൊളോണിയൽ അധികാരികൾക്ക് ശക്തിപകർന്നു. മലബാർ മാര്യേജ് ആക്ട് പ്രകാരം സംബന്ധം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു നിയമപ്രകാരം വിവാഹിതരാകാൻ ഇത് ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

ലൈംഗികതയുടെ ചരിത്രം

ഒരു വ്യക്തിക്ക് മറ്റുള്ളവരോടുള്ള വൈകാരികമോ പ്രണയപരമോ ലൈംഗികമോ ആയ

ആകർഷണത്തെ സാമാന്യാർത്ഥത്തിൽ ലൈംഗികത എന്നു വിളിക്കാം. ലൈംഗിക ആഭിമുഖ്യം (ലൈംഗികപരമായ ആകർഷണം), ലൈംഗിക പെരുമാറ്റം (ശാരീരികമായ അടുപ്പപ്രകടനം), ലൈംഗിക ഐഡന്റിറ്റി (സ്വലൈംഗികതയെ എങ്ങനെ തിരിച്ചറിയുകയും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്നിവ ലൈംഗികതയുടെ വിവിധ തലങ്ങളാണ്. പ്രധാനമായും സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവുമായ ഒരു നിർമ്മിതിയാണ് ലൈംഗികത. സ്വകാര്യവും വ്യക്തിപരവുമായ സ്വയം തിരിച്ചറിയലായ ലൈംഗികതയുടെ പൊതുവായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ചില രൂപങ്ങൾ ഇവയാണ്:

ഭിന്നലൈംഗികത (Hetero Sexuality) – എതിർ ലിംഗത്തിൽ പെട്ട ആളുകളോടുള്ള ആകർഷണം

സ്വവർഗ്ഗലൈംഗികത (Homo Sexuality) – സമാനലിംഗത്തിൽപ്പെട്ടവരോടുള്ള ആകർഷണം (ഇത്തരം പുരുഷന്മാരെ 'ഗേ' എന്നും സ്ത്രീകളെ 'ലെസ്ബിയൻ' എന്നും വിളിക്കുന്നു.)

ബൈസെക്ഷ്വാലിറ്റി (Bisexuality) – സ്ത്രീയോടും പുരുഷനോടും ഒരുപോലെ ആകർഷണം

അലൈംഗികത (Asexuality) – ലൈംഗികമായ ആകർഷണം ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥ

ഇവ കൂടാതെ പാൻ സെക്ഷ്വാലിറ്റി, ഓട്ടോ സെക്ഷ്വാലിറ്റി, ലിത്തോ സെക്ഷ്വാലിറ്റി, സ്കോളിയോ സെക്ഷ്വാലിറ്റി എന്നിങ്ങനെ ദിനംപ്രതി പുതിയ വിഭജനങ്ങൾ വർദ്ധിച്ച് വരുന്നു.

വിക്ടോറിയൻ ലൈംഗികബോധത്തിന്റെ 'അടിച്ചമർത്തൽ സിദ്ധാന്ത'ത്തെ വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തുന്ന കൃതിയാണ് ഫൂക്കോയുടെ 'ലൈംഗികതയുടെ ചരിത്രം'(History of Sexuality). 1976 മുതൽ 1984 വരെയുള്ള കാലയളവിൽ മൂന്ന് വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ കൃതി ലൈംഗികതയുടെ ചരിത്രപരവും സാമൂഹികവുമായ വികാസത്തെ സമഗ്രവും ശാസ്ത്രീയവുമായി അപഗ്രഥിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ലൈംഗികത കേവലം സ്വകാര്യമോ ജീവശാസ്ത്രപരമോ ആയ ഒന്നല്ല, മറിച്ച് അത് സാമൂഹിക അധികാരബന്ധങ്ങളിലും വിജ്ഞാനോൽപ്പാദനത്തിലും ആഴത്തിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് എന്ന് ഫൂക്കോ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. വിക്ടോറിയൻ 'അടിച്ചമർത്തൽ സിദ്ധാന്ത'ത്തെ അദ്ദേഹം പാടെ വിമർശിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ലൈംഗികതയെക്കുറിച്ചുള്ള സജീവവും തുറന്നതുമായ ചർച്ചകൾക്ക് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ലഭിക്കുന്നത് എന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ലൈംഗികത മനുഷ്യന്റെ സ്വാഭാവികമോ അന്തർലീനമോ ആയ ഒന്നല്ലയെന്നും സാമൂഹികാധികാരത്തിന്റെ സ്വാധീനം അതിനുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെടുന്നു. ശക്തി, അധികാരം, അറിവ്, ആത്മനിഷ്ഠത എന്നീ ആശയങ്ങളെ സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ലൈംഗികതയെ പുനർനിർവചിക്കാനാണ് ഫൂക്കോ ശ്രമിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ശരീരം ചരിത്രത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും പുറത്ത് നിൽക്കുന്ന വസ്തുനിഷ്ഠമായ കാര്യമല്ല. സമൂഹവുമായുള്ള നിരന്തര സമ്പർക്കമാണ് അതിനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. ശരീരത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ നിർമ്മിതിയെ കുറിച്ചുള്ള ഫൂക്കോയുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ഫെമിനിസ്റ്റ് – ക്വീർ സൈദ്ധാന്തികരെ സ്വാധീനിച്ച ഘടകങ്ങളാണ്.

വസ്ത്രധാരണം – ചരിത്രം

'സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ നീളവും വീതിയുമുള്ള തുണി'യെയാണ് വസ്ത്രമെന്ന് വിളിച്ചിരുന്നത്. നഗ്നത മറയ്ക്കുക എന്ന പ്രാഥമിക ആവശ്യത്തിൽ നിന്നുമാറി ആചാരാനുഷ്ഠാനബദ്ധമായ

 ISSN: 2582 - 2594

ധർമമാണ് ആദ്യ കാലത്ത് വസ്ത്രങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നത്. അക്കാലത്തെ സാമൂഹികഘടനയെ നിർണ്ണയിച്ചിരുന്ന ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ആക്കം കൂട്ടുവാൻ വസ്ത്രങ്ങളിലും ജാതീയമായ വേർതിരിവുകൾ അനിവാര്യമായിരുന്നു. ജാതിചിഹ്നങ്ങളായി മാറിയ വസ്ത്രങ്ങളിലെ നേരിയ വ്യതിയാനങ്ങൾപോലും കടുത്ത ആചാര ലംഘനമായിരുന്നു. കൊളോണിയൽ വ്യാപാരബന്ധങ്ങളും ക്രൈസ്തവ മിഷണറി പ്രവർത്തനങ്ങളുമാണ് ആധുനികരീതിയിലുള്ള വസ്ത്ര സങ്കൽപ്പങ്ങൾക്ക് വിത്തുപാകിയത്.

ആധുനികതയും സാമൂഹികാവബോധങ്ങളും

കൊളോണിയൽ ആധുനികതയുടെ കടന്നുവരവും തത്ഫലമായുള്ള സാമൂഹികമാറ്റങ്ങളും പുതിയൊരു അവബോധം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് കാരണമായി. ശരീരത്തിൽനിന്നും വസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നും ജാതിചിഹ്നങ്ങൾ പറിച്ചെറിയുന്നതിന്, അത് ആളുകൾക്ക് ധൈര്യം പകർന്നു. ചാന്നാർ സ്ത്രീകൾ നടത്തിയ മാറുമറയ്ക്കൽ കലാപം ചരിത്രരേഖകളിൽ ഇടംപിടിച്ചു. കേവലം നഗ്നത മറയ്ക്കുന്നതിനായല്ല, മറിച്ച് തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനും സ്വശരീരങ്ങൾക്ക് നേരെയുള്ള കടന്നുകയറ്റങ്ങളെ ചെറുത്തുതോൽപ്പിക്കാനും കൂടിയായിരുന്നു അത്തരം സമരങ്ങൾ. 'ചാന്നാന്മാർ ആവശ്യപ്പെട്ടത് സഭ്യതയല്ല, പദവിയാണെന്ന്' റോബിൻ ജെഫ്രി എടുത്തുപറയുന്നു (87, നായർ മേധാവിത്വത്തിന്റെ പതനം). നാണം, ലജ്ജ എന്നിവയ്ക്ക് നഗ്നതയുമായി യാതൊരു ബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ജാതി - ലിംഗഭേദമന്യേ ഏറെക്കുറെ എല്ലാവരുംതന്നെ അരയ്ക്കുമുകളിൽ നഗ്നരായിരുന്നു. മേൽശരീരം മറച്ചുവെക്കുന്നത് അശ്ലീലവും ധിക്കാരവുമായ പ്രവർത്തിയായാണ് അക്കാലത്ത് കണ്ടിരുന്നത്. മാറു മറയുന്ന ജാക്കറ്റ് ധരിച്ചെത്തിയ കീഴാള സ്ത്രീകളെ ദേഹോപദ്രവം ഏൽപ്പിച്ചും ബലമായി വസ്ത്രം വലിച്ചു കീറിയും സവർണ്ണമേലാളന്മാർ അപമാനിക്കുന്നത് നിത്യ സംഭവമായിരുന്നു. കൊളോണിയൽ ആധുനികതയുടെ വരവോടെ നഗ്നതയും നാണവും പുതുതായി നിർവചിക്കപ്പെട്ടു. ശരീരം മറയ്ക്കുക എന്നത് അന്തസ്സുറ്റ കാര്യമായി. 'മാറു മറയ്ക്കൽ സമരകാലത്ത് മിഷണറിമാർ കേരളത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളം ആയിരക്കണക്കിന് റൗക്കകൾ വിതരണം ചെയ്തിരുന്നു. ജാക്കറ്റുകൾക്കൊപ്പം വിക്ടോറിയൻ സദാചാര മൂല്യം കൂടിയാണ് അവർ വിതരണം ചെയ്തത്. ഈ വിത്ത് പിന്നീട് മുളച്ചു പടർന്ന് പന്തലിച്ച് സ്ത്രീശരീരത്തെ അതിന്റെ എല്ലാ അസ്തിത്വങ്ങളിൽനിന്നും അടർത്തിമാറ്റി ലൈംഗികമായി മാത്രം ചുരുക്കിക്കൊണ്ട് സദാചാരത്തിന്റെ ഒരു ബലതന്ത്രത്തെ ആൺ - പെൺ ബന്ധങ്ങൾക്കകത്തും പൊതുസമൂഹത്തിലും വളർത്തിയെടുത്തു' എന്ന് ഉഷാകുമാരി നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട് (17, ശരീരത്തിന്റെ സാമൂഹിക ഭാവനകൾ).

കണ്ടെത്തലുകൾ

- വിവാഹം അനിവാര്യമായ ഒരു സ്ഥാപനമാണെന്ന വാദത്തോട് 74.1% പേർ യോജിക്കുകയും 25.9% പേർ വിയോജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- കേരളത്തിലെ പരമ്പരാഗത വിവാഹാചാരങ്ങൾ ഇപ്പോഴും പ്രസക്തമാണെന്ന് 66% അംഗീകരിക്കുമ്പോൾ 34% പേർ ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നില്ല.
- വിവാഹബന്ധം കൂടാതെയുള്ള സഹജീവിതത്തെ (living together) 42.2% പിന്തുണ

ക്കുകയും 57.8% പേർ ഇതിനോട് വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

- വിവാഹം ഭാവിയിൽ പ്രസക്തിയോടെ തുടരുമെന്ന് 65.2% വിശ്വസിക്കുന്നു. 34.8% പേർ ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നില്ല.
- വിവാഹം ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഭാവിജീവിതം സ്ത്രീക്ക്/പുരുഷന് സാധ്യമല്ല എന്ന് 43% പേരും സാധ്യമാണ് എന്ന് 57% പേരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.
- തന്റെ ജീവിതപങ്കാളി മറ്റൊരാളുമായി ലൈംഗികബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തിയാകുന്നതിനോട് 68.2% പേർ യോജിക്കുന്നില്ല. 31.9% പേർ ഇതംഗീകരിക്കുന്നവരാണ്.
- വിവാഹശേഷം തങ്ങളുടെ പങ്കാളിക്ക് മറ്റ് ലൈംഗികബന്ധം ഉണ്ടാകുന്നതിനോട് 91.9% പേർ വിയോജിക്കുന്നു.
- പങ്കെടുത്തവരിൽ 61.5% ലവ് – അറേഞ്ച്ഡ് വിവാഹം ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ 20.7% പേർ പ്രണയവിവാഹത്തിൽ താത്പര്യപ്പെടുന്നു. 11.9% സാധാരണ അറേഞ്ച്ഡ് വിവാഹരീതി തന്നെയാണ് പിന്തുടരുന്നത്. 5.2% പേർ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.
- 73.3% ആളുകളും തങ്ങളുടെ വിവാഹസങ്കൽപ്പങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിയത് കുടുംബമാണെന്ന അഭിപ്രായക്കാരാണ്. 46.7% പേർ സുഹൃത്തുക്കളെയും 31.9% പേർ സോഷ്യൽ മീഡിയയെയും 28.9% പേർ സംസ്കാരവും വിവാഹ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ സ്വാധീനിച്ച ഘടകങ്ങളായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. വ്യക്തിപരമായ ചിന്ത (4.9%), അനുഭവങ്ങൾ (3.5%) എന്നിവയാണ് മറ്റ് ഘടകങ്ങൾ.
- വിവാഹിത/തൻ ആകാനുള്ള കാരണം ആയി 80.7% പേരും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് സ്നേഹമാണ്. വിവാഹബന്ധം നൽകുന്ന സുരക്ഷിതത്വമാണ് 48.1% ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. മാതൃത്വം/പിതൃത്വം 46.7% പേരും സഹവാസം 45.2% പേരും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ലൈംഗികസംതൃപ്തിക്കായി വിവാഹം കഴിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ 31.1% ആണ്. 30.4% പേർ സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയും 0.7% പേർ നിയമപരിരക്ഷയും വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങൾ ആയി കാണുന്നു.
- 68.1% പേരും തങ്ങളുടെ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന് റോൾ മോഡലാക്കുന്നത് മാതാപിതാക്കളെയാണ്. 15.6% പേർ സെലിബ്രിറ്റികളെയും 15.6% പേർ സുഹൃത്തുക്കളെയും 2.1% ഫിക്ഷണൽ കഥാപാത്രങ്ങളെയും മാതൃകയാക്കുന്നു. 16.8% പേർ ആരെയും റോൾ മോഡലാക്കുന്നില്ല.
- 90.9% പേരും നല്ല വ്യക്തിത്വമുള്ളവരെ തങ്ങളുടെ ജീവിതപങ്കാളി ആക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ആശയപ്പൊരുത്തം (74.7%), ഉയർന്ന ജോലി (32.6%), സൗന്ദര്യം (26.6%), ഉയർന്ന വരുമാനം (25.2%), ബന്ധുബലം (24.4%), രാഷ്ട്രീയ സ്വാധീനം (2.2%) എന്നിവയും പുതുതലമുറ തങ്ങളുടെ പങ്കാളിയിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഗുണങ്ങൾ ആണ്. 2.9% പേർ മാത്രമേ സ്നേഹം തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളൂ എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.
- വിവാഹത്തിന് അനുയോജ്യമായ പ്രായം സ്ത്രീക്ക് 24-25 ആണ് എന്നാണ് 40% പേർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. 22 -23 15.5% പേരും 26 -27 11.1% പേരും നിർദ്ദേശിക്ക

ന്നു. സ്ത്രീയുടെ വിവാഹപ്രായം 30 ൽ കവിയുന്നതിനെ 5.1% പേർ മാത്രം അനുകൂലിക്കുന്നു. 20 വയസ്സിൽ താഴെ 0.7% പേർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. പുരുഷന് വിവാഹിതൻ ആകാൻ അനുയോജ്യമായ പ്രായം 24-25 ആണെന്ന് 28.1% പേർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 26-27 25.9% പേരും 28-29 16.2% പേരും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. 10.3% പേർ പുരുഷന്റെ വിവാഹ പ്രായം 30 വയസ്സിന് മുകളിൽ ആകുന്നതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവർ ആണ്. കൃത്യമായ പ്രായപരിധി ഇല്ലെന്നും സ്ത്രീയും പുരുഷനും ശാരീരികമായും മാനസികമായും സാമ്പത്തികമായും തയാറാകുമ്പോൾ മാത്രം വിവാഹം കഴിക്കുക എന്ന അഭിപ്രായമാണ് 15.5% പേർ പങ്കുവെക്കുന്നത്.

- LGBTQ ആയി തിരിച്ചറിയുന്ന വ്യക്തികൾക്കിടയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോട് 69.6% പേർ യോജിക്കുമ്പോൾ 30.4% പേർ ഇതിൽ അസ്വസ്ഥരാണ്.
- സ്വവർഗ്ഗരതി (Homo Sexuality) ഒരു വ്യക്തിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാണ് എന്ന വാദം 72.6% പേർ അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ 27.4% പേർ ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നില്ല.
- സ്വവർഗ്ഗവിവാഹം ഇന്ത്യയിൽ നിയമപരമായി അംഗീകരിക്കേണ്ട സാഹചര്യം നിലനിൽക്കുന്നുവെന്ന് 71.1% പേർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 28.9% പേർ ഇതിനോട് വിയോജിക്കുന്നു.
- ഭിന്ന ലൈംഗികത (Hetero Sexuality) യാണ് സ്വാഭാവികവും ശാസ്ത്രീയവും എന്ന് 77.8% പേർ വിശ്വസിക്കുന്നു. 22.3% പേർ ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നില്ല.
- 75.5% പേർ പലപ്പോഴും ജീവിതത്തിൽ പരമ്പരാഗത ലിംഗമാനദണ്ഡങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 24.5% പേർ പരമ്പരാഗത വിശ്വാസങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നവരാണ്.
- വ്യത്യസ്ത ലൈംഗികാഭിമുഖ്യങ്ങൾക്ക് ജൈവിക/ ജനിതക കാരണങ്ങളാണുള്ളത് എന്ന വാദത്തോട് 78.5% പേർ യോജിക്കുകയും 21.5% പേർ വിയോജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- LGBTQ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട വ്യക്തി തങ്ങളുടെ ജീവിതപങ്കാളിയായി വരുന്നതിനോട് 80% പേരും താൽപ്പര്യപ്പെടുന്നില്ല. 20% പേർ ഇതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നു.
- തന്റെ മകന്/ മകൾക്ക് വ്യത്യസ്ത ലൈംഗികാഭിമുഖ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനെ 54.9% പേരും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ 45.1% പേർ ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നില്ല.
- തങ്ങളുടെ തൊഴിൽ സ്ഥാപനത്തിൽ വ്യത്യസ്ത ലൈംഗികാഭിമുഖ്യമുള്ളവർക്ക് ജോലി നൽകുന്നതിനോട് 93.4% പേരും യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ 6.6% ഇതിന് വിസമ്മതിക്കുന്നു.
- സ്കൂൾ/ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ശരിയായ ലൈംഗിക വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിലൂടെ അവർ അനുഭവിക്കുന്ന ധാരാളം പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും എന്ന് 97.8% പേരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.
- വ്യത്യസ്ത ലൈംഗികാഭിമുഖ്യമുള്ളവരെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിൽ പ്രധാന തടസ്സമായി

73.3% പേരും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് പരമ്പരാഗത വിശ്വാസങ്ങളാണ്. 43.7% പേർ മതത്തെയും 36.3% പേർ കുടുംബത്തെയും ഭയപ്പെടുന്നു. സാമൂഹികകാഴ്ച്ചപ്പാടുകൾ (6.3%), വ്യക്തിപരമായ ചിന്ത (5.6%) എന്നിവയും LGBTQ വ്യക്തികളെ അംഗീകരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ആളുകളെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നു.

- പൊതുശൗചാലയങ്ങളിലും തൊഴിൽലഭ്യതയിലും LGBTQ വ്യക്തികൾക്ക് പ്രശ്നങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന് 73.3% പേരും ഇല്ല എന്ന് 26.6% പേരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വിവാഹകാര്യത്തിൽ പ്രതിസന്ധിയുണ്ട് എന്ന് 76.2% പേർ പറയുമ്പോൾ 23.7% പേർക്ക് എതിരഭിപ്രായമാണ്. പൊതു ഇടങ്ങളിലെ ദൃശ്യതയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന അഭിപ്രായം 77.03% പേരും ഇല്ല എന്ന് 22.9% പേരും പങ്കുവെക്കുന്നു. LGBTQ കമ്മ്യൂണിറ്റി വസ്ത്രധാരണത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടുന്നുണ്ട് എന്ന് 60% പേരും പ്രശ്നങ്ങൾ ഇല്ല എന്ന് 40% പേരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കായികമത്സരങ്ങളിൽ ഇക്കൂട്ടർക്ക് പ്രതിസന്ധി നിലനിൽക്കുന്നുവെന്ന് 58.5% പേരും ഇല്ലായെന്ന് 41.4% പേരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.
- വസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രാഥമിക ധർമ്മമായ നഗ്നത മറയ്ക്കാനാണ് 81.5% പേരും വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നത്. 77.8% പേർ സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയ്ക്കും 28.9% പേർ സുന്ദരമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനും വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നു. മതം അനുശാസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നവർ 10.4% ആണ്. 2.2% പേർ എതിർലിംഗത്തിൽപ്പെട്ടവരെ ആകർഷിക്കുന്നതിനായും 2.1% സുഖപ്രദമായതുകൊണ്ടും വസ്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു.
- 65.2% പേരും തങ്ങളുടെ ശാരീരിക പ്രത്യേകതകൾക്കനുസരിച്ചുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. വസ്ത്രത്തിന്റെ വില (63.7%), മാതാപിതാക്കളുടെ നിർദ്ദേശം(39.3%), വരുമാനം (32.6%) എന്നിവയും വസ്ത്രങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. 17.8% പേർ മതശാസനകൾക്കനുസരിച്ചുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. 11.1% പേർ നാട്ടുനടപ്പ് പിന്തുടരുമ്പോൾ 4.2% പേർ സുഖകരമായ വസ്ത്രങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നു.
- 72.6% ആളുകളും കാഷ്വൽ വസ്ത്രങ്ങളാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. ഫോർമൽ വസ്ത്രങ്ങൾ 39.3% പേരും 37% പേർ ട്രെൻഡി വസ്ത്രങ്ങളും തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ആയാസരഹിതവും സുഖകരവുമായ വസ്ത്രങ്ങളാണ് 2.1% പേർ താൽപര്യപ്പെടുന്നത്.
- 95.6% ആളുകളും കടകളിൽനിന്ന് നേരിട്ട് വസ്ത്രങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ 40% പേർ ഓൺലൈൻ രീതി പിന്തുടരുന്നു.
- കഴിഞ്ഞദശകത്തിൽ കേരളത്തിലെ വസ്ത്രധാരണരീതി കൂടുതൽ ആധുനികവും ട്രെൻഡിയുമായി എന്നാണ് 91.1% പേർ അവകാശപ്പെടുന്നത്. കൂടുതൽ പരമ്പരാഗതവും യാഥാസ്ഥിതികവും ആയി എന്ന് 6.6% പേരും കാര്യമായ മാറ്റങ്ങളൊന്നും ഇല്ല എന്ന് 2.2% പേരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.
- വസ്ത്രധാരണരീതികളിലെ പരിണാമങ്ങൾ കൂടുതൽ സ്വയം പ്രകടിപ്പിക്കലിനും വ്യക്തി

ISSN: 2582 - 2594

ത്വ വികസനത്തിനും കാരണമാകും എന്നാണ് 72.6% ആളുകളും വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഇവ കൂടാതെ വസ്ത്രധാരണരീതി കൂടുതൽ ഏകീകൃതമാകുമെന്ന് 20% പേർ ചിന്തിക്കുന്നു. യുവജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രായോഗികത(13.3%), സുസ്ഥിരത (7.4%)എന്നിവയും പ്രാധാന്യം നേടും. എന്നാൽ വസ്ത്രധാരണം യുവജനസംസ്കാരത്തെ ഒരു രീതിയിലും ബാധിക്കില്ല എന്നാണ് 0.7% പേർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

- 51.8% പേർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രധാരണരീതികൾക്ക് വിമർശന വിധേയമാകുന്നു. 48.1% പേർക്ക് യാതൊരു വിലക്കുകൾക്കും പാത്രമാകേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല.
- 75.6% പേരും ട്രെൻഡുകൾക്കനുസരിച്ചുള്ള രീതി പിന്തുടരുമ്പോൾ 24.5% പേർ ഇതിനോട് വിയോജിക്കുന്നു.
- 86.7% ആളുകളും തങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന വസ്ത്രധാരണ രീതിയാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ 13.3 % പേർ ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നില്ല.
- ആൺ-പെൺഭേദ വസ്ത്രങ്ങളെക്കാൾ ലിംഗനിരപേക്ഷ (Gender neutral) വസ്ത്രങ്ങളാണ് കൂടുതൽ മികച്ചതെന്ന അഭിപ്രായമാണ് 72.6% പേർ പങ്കുവെക്കുന്നത്. 27.4% പേർക്ക് ഇതിനോട് വിയോജിപ്പുണ്ട്.

ഉപസംഹാരം

ആദിമ ഗോത്രസമൂഹങ്ങളിൽ തികച്ചും പ്രാകൃതമായ ജീവിതരീതികളാണ് മനുഷ്യർ പിന്തുടർന്നിരുന്നത്. ലൈംഗികപരമായ അരാജകത്വം നിലനിന്ന കുത്തഴിഞ്ഞ ജീവിതം സാംസ്കാരികമായ അധഃപതനങ്ങൾക്ക് കാരണമാകും എന്ന ചിന്തയിൽ നിന്നായിരിക്കാം സാമൂഹികമായ അഴിച്ചുപണികൾ അനിവാര്യമായത്. ആർക്കും ആരുമായും ലൈംഗികമായി ബന്ധപ്പെടാൻ കഴിയും എന്ന നിലയിൽ നിന്നും വിവാഹേതര ലൈംഗികത പാപമാണെന്ന ധാരണയിലേക്ക് സമൂഹം പരിവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. പാശ്ചാത്യാധിനിവേശവും മിഷണറി പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ച വിക്ടോറിയൻ മൂല്യങ്ങൾക്ക് ഈ സാമൂഹ്യപുനർനിർമ്മിതിയിൽ വളരെ വലിയ പങ്കുണ്ട്. സ്ത്രീ-പുരുഷബന്ധത്തിലൂന്നിയ ആധുനിക കുടുംബസങ്കൽപ്പങ്ങൾ പുത്രോൽപ്പാദനം ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ളവയായിരുന്നു. അതിനാൽത്തന്നെ ഇതരലൈംഗികബന്ധങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്ര സാമൂഹികാംഗീകാരം ലഭിച്ചില്ല.

ജാതി - മത - വർഗ്ഗ - ലിംഗാധിപത്യ സമൂഹം കൃത്രിമമായി സൃഷ്ടിച്ചെടുത്ത ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിലായിരുന്നു മനുഷ്യരുടെ സ്ഥാനം. ആധുനിക കുടുംബസങ്കൽപ്പങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനമായി വിവാഹം എന്ന സ്ഥാപനം അവരോധിക്കപ്പെട്ടു. പത്തൊൻപതു മുതൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പകുതിയോളം കേരളം ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ ശക്തമായ സാമൂഹികാഘാതങ്ങൾക്കിരയായി. ചാതുർവർണ്യത്തിലെ അയിത്താചാരം ജനജീവിതം ദുസ്സഹമാക്കി. ആധുനികതയുടെ വരവോടെ പാരമ്പര്യമായി പിന്തുടർന്നു വന്ന മാതൃദായകക്രമം പുരുഷകേന്ദ്രീകൃതമായ മക്കത്തായ വ്യവസ്ഥയിലേക്ക് മറ്റിസ്ഥാപിക്കുകയും പുരുഷൻ സ്വയമേ സ്ത്രീയുടെ സംരക്ഷകസ്ഥാനം കൈയേൽക്കുകയും ചെയ്തതോടെ വിവാഹരീതികൾ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. സംബന്ധം പോലുള്ള വിവാഹാചാരങ്ങൾ ഏകദാമ്പത്യത്തിലേക്ക് വഴിമാറി. തങ്ങളുടെ അധികാരപരിധിയിൽ

നിന്നുകൊണ്ട് പുരുഷാധിപത്യ സമൂഹം സൃഷ്ടിച്ച 'ഉത്തമകുടുംബിനി', 'മാന്യസ്ത്രീ' സങ്കൽപ്പങ്ങളിലൂടെ സ്ത്രീസ്വത്വത്തെ തളച്ചിടുവാനാണവർ ശ്രമിച്ചത്. വ്യക്തിയുടെ താൽപര്യങ്ങളെക്കാൾ സമൂഹത്തിന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കായിരുന്നു ദാമ്പത്യത്തിൽ സ്ഥാനം. വ്യക്തിചിന്ത, സദാചാരം, തൊഴിൽ, ലൈംഗികത, വസ്ത്രധാരണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള മേഖലകളിലെല്ലാം ലിംഗപരമായ വിവേചനങ്ങൾ ദൃശ്യമായിരുന്നു. ഇതിനെതിരെ പോരാടുന്നവരെ 'അപഥസഞ്ചാരിണി'കളായി ആൺകോയ്മ സമൂഹം മുദ്ര കുത്തുമായിരുന്നു. ആധുനികാനന്തര കാലത്ത് ഇത്തരം വിവേചനങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. സ്ത്രീ - പുരുഷ ദ്വന്ദങ്ങളിലധിഷ്ഠിതമായ ലിംഗാധികാരങ്ങൾ ഇതര ലൈംഗിക സങ്കൽപ്പങ്ങളുടെ കടന്നുവരവോടെ അപ്രസക്തമായി തുടങ്ങി. വിവാഹം, ലൈംഗികത, വസ്ത്രധാരണം തുടങ്ങിയവയിലെല്ലാം പുതുമാതൃകകളുടെ കടന്നുകയറ്റം വിപ്ലവകരമായ സാമൂഹ്യമാറ്റത്തിന്റെ തുടക്കമാവുകയായിരുന്നു.

പുതുതലമുറയുടെ വിവാഹത്തെകുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വിവാഹം അനിവാര്യമായ ഒരു സ്ഥാപനം തന്നെയാണ് എന്ന അഭിപ്രായമാണ് ഉയർന്നുവരുന്നത്. പരമ്പരാഗതമായ വിവാഹസങ്കൽപ്പങ്ങളെ പിന്തുണക്കുമ്പോഴും സഹജീവിതം (living together) പോലുള്ള പുത്തൻ മാതൃകകളും വ്യക്തികളെ സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്. പരമ്പരാഗത വിവാഹങ്ങളിൽ സ്ത്രീ-പുരുഷ തുല്യത, പരസ്പര ബഹുമാനം, വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവയുടെ ഗണ്യമായ കുറവ് അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യാനോ പ്രതിഷേധിക്കാനോ സ്ത്രീകൾ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ പുതുതലമുറ (വിശേഷിച്ചും അഭ്യസ്തവിദ്യരായ സ്ത്രീകൾ)തുല്യതയിലും പരസ്പര സഹകരണത്തിലും ബഹുമാനത്തിലും സാമ്പത്തികവും വ്യക്തിപരവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതമാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. കൃത്യമായ സ്നേഹപരിചരണങ്ങൾ ലഭിക്കാത്തിടത്തുനിന്ന് ഇറങ്ങിവരാനും ഇന്നത്തെ തലമുറ ധൈര്യം കാണിക്കുന്നു. വിവാഹത്തിന്റെ കെട്ടുപാടുകളില്ലാത്ത സഹജീവിതമാതൃകകൾ ആളുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന്റെ കാരണവും ഇതുതന്നെയാകാം. സഹജീവികളായി ജീവിക്കുന്ന സ്ത്രീയും പുരുഷനും തുല്യരും സ്വതന്ത്രരുമാണ്. മറ്റൊരാളുടെമേൽ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനോ അധികാരപ്രയോഗത്തിനോ ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. ഒത്തുപോകാനാകാതെ വരുമ്പോൾ ഉപാധികളില്ലാതെ പിരിഞ്ഞുപോകാനും സാധിക്കും. പുരുഷാധികാരകേന്ദ്രങ്ങളായ പരമ്പരാഗത കുടുംബസങ്കൽപ്പങ്ങളെ പൊളിച്ചെഴുതുകയാണ് സഹജീവിതം പോലുള്ള ജീവിതരീതികൾ ചെയ്യുന്നത്. വിവാഹബന്ധം കൂടാതെയുള്ള സാമൂഹ്യജീവിതം സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും സാധ്യമാണെന്ന പ്രതികരണങ്ങൾ ഇതാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ജീവിതപങ്കാളിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും ശ്രദ്ധേയമായ മാറ്റങ്ങൾ കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. വിവാഹിത/തൻ ആകാനുള്ള പ്രധാന കാരണം സ്നേഹമാണ് എന്ന് പറയുമ്പോഴും 90% പേരും തങ്ങളുടെ ജീവിതപങ്കാളി നല്ല വ്യക്തിത്വമുള്ളയാളായിരിക്കണം എന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു. ആശയപ്പൊരുത്തം, ഉയർന്ന ജോലി, വരുമാനം എന്നിവയെല്ലാം പങ്കാളിയിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഗുണങ്ങൾ ആണ്. 2.9 % പേർ മാത്രമേ സ്നേഹം എന്ന ഗുണം ഒരു ഘടകമാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നുള്ളൂ. തങ്ങളുടെ ജീവിതപങ്കാളിക്ക് വിവാഹത്തിന് മുൻപോ ശേഷമോ മറ്റ് ലൈംഗിക പങ്കാളികൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനോട് ഭൂരിഭാഗം പേർക്കും എതിരഭിപ്രായമാണ്. ബഹുപങ്കാളിത്തം നിലനിന്നിരുന്ന പഴയ വിവാഹസങ്കൽപ്പങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ ചിന്താവ്യതിയാനം ഇവിടെ കാണാനാകും. വിവാഹിത/ തൻ ആകാനുള്ള മികച്ച പ്രായം 24 മുതൽ 25

 ISSN: 2582 - 2594

വരെയാണ് എന്നഭിപ്രായപ്പെടുമ്പോഴും ശാരീരികമായും മാനസികമായും സാമ്പത്തികമായും തയാറാകുമ്പോൾ മാത്രം അതിനായി ഒരുങ്ങുക എന്ന ചിന്തയാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ പങ്കുവെക്കുന്നത്. വിവാഹപരാജയങ്ങളും സ്ത്രീധന-ഗാർഹിക പീഡനങ്ങളും ദാമ്പത്യബലാത്സംഗങ്ങളും വാർത്തകളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന സമകാലിക സാഹചര്യം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചിന്തകളെ സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്. സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെക്കാൾ സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾക്കും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുമാണ് യുവതലമുറ മുൻതൂക്കം കൊടുക്കുന്നതെന്നത് ആശ്വാസകരമാണ്.

വർത്തമാനകാലത്ത് ഏറെ സജീവമായ ഒന്നാണ് ലിംഗപരതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ. പ്രാചീന ഇന്ത്യൻ സമൂഹം ലൈംഗികതയോട് തുറന്ന മനസ്സോടെയാണ് ഇടപെടുന്നത് എന്നതിന് ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. അവയെല്ലാം സ്ത്രീ പുരുഷബന്ധത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളവയായിരുന്നു. ഈ ദ്വന്ദത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള സാമൂഹ്യനിർമ്മിതിയാണ് കാലാകാലങ്ങളായി പിന്തുടർന്നുവന്നിരുന്നത്. സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും സമൂഹം കൽപ്പിച്ചു നൽകിയ പദവിസങ്കൽപ്പങ്ങളെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇതര ലൈംഗികത മുഖ്യധാരയിലേക്ക് നീങ്ങുന്ന കാഴ്ചയാണ് സമകാലിക രാഷ്ട്രീയത്തിൽ കാണാനാവുന്നത്. കല, സാഹിത്യം തുടങ്ങിയവയിലെല്ലാം ഇന്ന് അവരുടെ കൈയൊപ്പ് പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും സമൂഹം ഇപ്പോഴും പൂർണ്ണമായും അവരെ അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ വിമുഖത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. പ്രത്യുൽപാദന ലക്ഷ്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സാമ്പ്രദായിക കുടുംബസങ്കൽപ്പങ്ങൾ ലൈംഗിക ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. സ്വവർഗ്ഗ ലൈംഗികത രോഗാവസ്ഥയാണെന്നും ചികിത്സിച്ച് 'നേർവഴി'ക്ക് കൊണ്ടുവരാം എന്നൊക്കെയുള്ള അബദ്ധധാരണകൾ വ്യത്യസ്തതകൾ ഭയപ്പെടുന്ന അധികാര സമൂഹത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. തങ്ങളുടെ രീതികളിലേയ്ക്ക് അവരെ പരുവപ്പെടുത്തിയെടുക്കാൻ പുച്ഛം, പരിഹാസം, അക്രമം എന്നിങ്ങനെ ആയുധങ്ങൾ മാറിമാറി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഭിന്നലൈംഗികതപോലെതന്നെ മാനിക്കപ്പെടേണ്ട ഒന്നാണ് സ്വവർഗലൈംഗികതയും. സാമൂഹ്യസദാചാര സങ്കൽപ്പങ്ങൾ ഇതര ലൈംഗികവ്യക്തിത്വങ്ങളെ സമ്മർദ്ദത്തിലാഴ്ത്തുന്നു. യുവതലമുറയിലും സമാന വിഷയത്തിൽ സമ്മിശ്രമായ അഭിപ്രായങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. 78 % പേരും ഭിന്നലൈംഗികതയാണ് സ്വാഭാവികവും ശാസ്ത്രീയവുമായിട്ടുള്ളത് എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതേസമയം വ്യത്യസ്ത ലൈംഗികാഭിമുഖ്യങ്ങൾക്ക് ജൈവിക/ജനിതക കാരണങ്ങളാണുള്ളത് എന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അഭിപ്രായങ്ങളിലെ വൈരുദ്ധ്യം സ്വാഭാവികമല്ല. ഒരേസമയം പൊതു സമൂഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തി(social desire)നോടൊപ്പം നിലകൊള്ളുകയും ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ ഭിന്ന ലൈംഗികതയോട് മമത പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന രാഷ്ട്രീയ കൃത്യത(political correctness)യാണ് ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. LGBTQ (lesbian, gay, bisexual, transgender, queer) വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട വ്യക്തികളോടൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ എഴുപത് ശതമാനം പേർ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും തങ്ങളുടെ ജീവിതപങ്കാളി ഇതര ലൈംഗിക വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയാണ് എന്നതിനെ 80% പേരും എതിർക്കുന്നു. പരമ്പരാഗത വിശ്വാസം, മതം, കുടുംബം എന്നിവയെല്ലാം ഇതര ലൈംഗികവ്യക്തിത്വങ്ങളെ ഉൾകൊള്ളുന്നതിന് തടസ്സങ്ങളാണ്. സ്വവർഗ്ഗ രതി ഒരു വ്യക്തിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാണ് എന്നാണ് 73% വിശ്വസിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ശാസ്ത്രീയവശങ്ങളെ കുറിച്ച് യുവതലമുറ ബോധവാന്മാരല്ല എന്നാണ് ഇത് തെളിയിക്കുന്നത്. ഭിന്നലൈംഗികതയെപ്പോലെതന്നെ സ്വവർഗലൈംഗികതയും ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പല്ല.

ലൈംഗികപരമായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് യുവതലമുറക്ക് കൃത്യമായ ധാരണയില്ലെന്നതാണ് സത്യം. ശരിയായ ലൈംഗികവിദ്യാഭ്യാസം സ്കൂൾ-കോളേജ് തലങ്ങളിൽ നൽകേണ്ടുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത പ്രതികരണങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ലൈംഗിക ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രീയത തിരിച്ചറിയുന്നത് അവർ നേരിടുന്ന വ്യക്തിപരവും സാമൂഹികവുമായ പ്രശ്നങ്ങളെ കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കേരളത്തിലെ ജാതീയമായ വ്യതിരിക്തതകളെ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ഇന്ന് ലിംഗപദവിയുമായി അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തുന്ന ഒന്നായി മാറി. നഗ്നത മറയ്ക്കുക എന്ന പ്രാഥമിക ധർമ്മത്തിലുപരിയായി ഇന്ന് വസ്ത്രസങ്കൽപ്പം ബഹുദൂരം മുന്നോട്ട് വന്നുകഴിഞ്ഞു. പാശ്ചാത്യരുടെ കടന്നുവരവും ആധുനികതയുമാണ് വസ്ത്രം ധരിക്കേണ്ടുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത കേരളീയരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയത്. ജാതിവ്യവസ്ഥ കൊടുമ്പിരികൊണ്ടിരുന്ന അക്കാലത്ത് നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിലെ ചില സ്ത്രീകൾ ഒഴിച്ച് മറ്റെല്ലാവരും തന്നെ അരയ്ക്കുമുകളിൽ നഗ്നരായിരുന്നു. ഇതിനെതിരെ ചാന്നാർ സ്ത്രീകൾ നടത്തിയ 'മേൽമുണ്ട് കലാപം' ചരിത്രമാണ്. പിന്നീട് പുരുഷകേന്ദ്രീകൃതമായ കുടുംബവ്യവസ്ഥയുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ സ്ത്രീയെ പുരുഷന് കീഴിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന പുതിയ സാമൂഹ്യനയങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടു. ചാരിത്ര്യം, സദാചാരം തുടങ്ങിയവയുടെ സംരക്ഷണം സ്ത്രീയുടെ മാത്രം ഉത്തരവാദിത്തമായി. പുരുഷാധികാര താൽപര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട 'ഉത്തമ കുടുംബിനി', 'മാന്യസ്ത്രീ' സങ്കൽപ്പങ്ങൾ സ്ത്രീസ്വത്വത്തെ അടുക്കളയിൽ തളച്ചിട്ടു. വസ്ത്രങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ഈ അധികാരം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. പുരുഷന്മാർക്ക് മുണ്ടും സ്ത്രീകൾക്ക് സാരിയും 'തനിമ'യുള്ള വേഷമായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടു. ചലനസ്വാതന്ത്ര്യം നിയന്ത്രിക്കുന്ന സാരി സ്ത്രീയുടെ ശരീരത്തെയും പൊതിഞ്ഞുപിടിച്ചു. പിന്നീട് ചുരിദാർ കടന്നുവന്നതോടെ കാലുകൾ കൂടുതൽ ദൃശ്യമാവുകയും ചലനസാധ്യത എളുപ്പമാക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ ചുരിദാറിനു വൻ പ്രചാരം ലഭിച്ചതോടെ അതിനെതിരായി പുരുഷാധിപത്യസമൂഹം രംഗത്തു വന്നു. ചുരിദാർ തദ്ദേശീയമായ വസ്ത്രമല്ലെന്നും 'ഉത്തമ'മായ വേഷമല്ലെന്നും കാലുകൾ അശ്ലീലമാണെന്നും ഉള്ള വാദങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നെങ്കിലും ചുരിദാർ ജനകീയമായി തന്നെ തുടർന്നു. പിന്നീട് പല പരിഷ്കാരങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളിൽ വന്നുപോയി. സമകാലിക വസ്ത്ര താൽപര്യങ്ങൾ ലിംഗഭേദാതീതമാണ്. സ്ത്രീ-പുരുഷ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആഘോഷമാക്കുന്നു. ആധുനിക വസ്ത്രങ്ങൾക്ക് പ്രായഭേദമില്ല. മൂക്കുത്തിയിടുന്ന ആണും മുണ്ടുടുക്കുന്ന പെണ്ണും ഇന്ന് സാധാരണ കാഴ്ചയാണ്.

വസ്ത്രത്തിന്റെ പൊതുധർമ്മമായ നഗ്നത മറയ്ക്കുക എന്നത് തന്നെയാണ് വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമായി വിദ്യാർത്ഥികൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. സുന്ദരമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനും വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും മറ്റ് ഘടകങ്ങളാണ്. ഭൂരിഭാഗവും തങ്ങളുടെ ശാരീരിക പ്രത്യേകതകൾ അനുസരിച്ചുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുബോധത്തേക്കാൾ സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾക്കാണ് യുവതലമുറ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ ദശകത്തിൽ കേരളത്തിലെ വസ്ത്രധാരണം കൂടുതൽ ആധുനികവും ട്രെൻഡിയുമായി എന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. മാറിവരുന്ന ട്രെൻഡുകൾ പരീക്ഷിക്കുന്നതിൽ യുവാക്കൾ തൽപരരാണ്. ആൺ - പെൺ ഭേദമില്ലാത്ത വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കാനാണ് അവർ കൂടുതൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. എങ്കിലും

ISSN: 2582 - 2594

വിവാഹം, തൊഴിൽസംബന്ധിയായ കാര്യങ്ങളിൽ പരമ്പരാഗത വസ്ത്രങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴും ആളുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. പൊന്നിലും പട്ടുവസ്ത്രത്തിലും പൊതിഞ്ഞ പെൺവേഷങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും ആരാധകരുണ്ട്. ഉപഭോക്തൃസംസ്കാരത്തിലെ വിപണനതന്ത്രങ്ങൾ യുവാക്കളിലും സ്വാധീനമുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സോഷ്യൽ മീഡിയ, പരസ്യങ്ങൾ, ചലച്ചിത്രങ്ങൾ എന്നിവ ഈ പ്രചരണങ്ങളിൽ മുഖ്യപങ്ക് വഹിക്കുന്നു. സാമ്പ്രദായിക സങ്കൽപ്പങ്ങൾ മാറിമറയുന്ന ഇക്കാലത്ത് തങ്ങളുടെ സ്വയം നിർണ്ണയാവകാശങ്ങളെ കുറിച്ച് യുവതലമുറ ബോധവാന്മാരാണ്. പരമ്പരാഗത ആചാരവിശ്വാസങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ സ്വകാര്യവും വ്യക്തിപരമായ താൽപര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുമുള്ള വിവാഹം, വസ്ത്രധാരണം എന്നിവയിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഇത് ശരിവയ്ക്കുന്നു.

ആധാരസൂചി

ഉഷാകുമാരി ജി, ഉടൽ ഒരു നെയ്ത്ത് സംസ്കാരത്തിന്റെ സ്ത്രീവായന, എസ് പി സി എസ്, കോട്ടയം, 2013.

ഉഷാകുമാരി ജി, ശരീരത്തിന്റെ സാമൂഹിക ഭാവനകൾ, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2022.

എംഗൽസ് ഫ്രെഡറിക്, കുടുംബം സ്വകാര്യസ്വത്ത് ഭരണകൂടം എന്നിവയുടെ ഉത്ഭവം, ദാമോദരപ്പിള്ള പി എൻ (പരിഭാഷ), ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം, 1980.

ഗണേഷ് കെ എൻ, കേരളത്തിന്റെ ഇന്നലെകൾ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം, 2011.

ചന്ദ്രിക സി എസ്, കേരളത്തിന്റെ സ്ത്രീചരിത്രങ്ങൾ സ്ത്രീമുന്നേറ്റങ്ങൾ, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2016..

ദേവിക ജെ (എഡി.), ആണരശു നാട്ടിലെ കാഴ്ചകൾ, വുമൺസ് ഇംപ്രിന്റ്, തിരുവനന്തപുരം, 2006.

നാരായണൻ എം ജി എസ്, ചരിത്രം വ്യവഹാരം കേരളവും ഭാരതവും, കറന്റ്ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2015.

പണിക്കർ കെ എൻ, സംസ്കാരവും ദേശീയതയും, കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2010.

ബ്രഹ്മമംഗലം മാധവൻ, വിവാഹം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം, 2001.

ഭാസ്കരനുണ്ണി പി, പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളം, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ, 1988.

രവിവർമ്മ കെ ടി, മരുമക്കത്തായം ഗോത്രമരുമക്കത്തായവും വടക്കൻ സമ്പ്രദായങ്ങളും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം, 2004.

സത്യൻ പി പി, ലൈംഗികതയുടെ ചരിത്രം, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം, 2014

റോബിൻ ജെഫ്രി, നായർ മേധാവിത്വത്തിന്റെ പതനം, (വിവ.) പുതുപ്പള്ളി രാഘവൻ, എം എസ് ചന്ദ്രശേഖര വാര്യർ, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2003.

SOCIAL SCIENCE

ശബ്ദപരിസരവും ഭരണകൂട നിയന്ത്രണവും

Siyar Manuraj
Associate Professor of Economics
K.K.T.M. Government College, Pullut
Kodungallur
Email: simanuraj@gmail.com

Lt. (Dr.) Shajimon I.J.
Associate Professor of History
Sri. C. Achutha Menon Government College
Kuttanellur
Email: shaji0705@gmail.com

സംഗ്രഹം

ശബ്ദപരിസരം (Soundscape) എന്ന പദം ജ്ഞാനമണ്ഡലത്തിൽ മുന്നോട്ട് വെച്ചത് മിഖായേൽ സൗത്ത് വർത്ത് ആണ്. പ്രകൃതിയുടെ സ്വാഭാവിക ശബ്ദ പരിസ്ഥിതിയിലേക്ക് മനുഷ്യർ അവരുടേതായ സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യർ ജീവിക്കുന്ന ഇടങ്ങൾ (Spaces) മാറുന്നതുപോലെ തന്നെ അവർക്ക് ചുറ്റുമുള്ള ശബ്ദപരിസരങ്ങളും നിരന്തരം പരിവർത്തനത്തിന് വിധേയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഗുഹാമനുഷ്യരുടെ ശബ്ദപരിസരം അല്ല വ്യാവസായിക വിപ്ലവത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്ത് ജീവിച്ച മനുഷ്യരുടേത്. അവരുടെ ശബ്ദപരിസരമല്ല ഇന്നത്തെ ജ്ഞാനയുഗത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന നമ്മുടേത്. ശബ്ദപരിസരം എന്ന സംവർഗ്ഗത്തെ നമുക്ക് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം അനുസരിച്ചും സാമൂഹ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം അനുസരിച്ചും വിശകലനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ശബ്ദപരിസരത്തിന് സാമൂഹ്യമായും സാംസ്കാരികമായും ഭൗതികമായുമുള്ള തലങ്ങൾ ഉണ്ട്. ശബ്ദപരിസരത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക തലത്തിനകത്ത് ശബ്ദപരിസരവും ജാതിവ്യവസ്ഥയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും, ശബ്ദപരിസരത്തിന്റെ ഭൗതിക തലത്തിൽ മനുഷ്യരും അവരുടെ ശബ്ദപരിസരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ലേഖകർ ചെയ്യുന്നത്. ശബ്ദപരിസരങ്ങളുടെ ജാതീയമായ തലങ്ങളും അതിന്റെ സെക്കുലർ ആയ തലങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഭരണകൂടം എങ്ങനെയാണ് ശബ്ദപരിസരത്തിൽ സാമൂഹ്യനിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നത് എന്ന് പരിശോധിക്കുകയാണ് ഈ ലേഖനം.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: ശബ്ദപരിസരം, ജാതിവ്യവസ്ഥ, വർണ്ണസങ്കരം, സാമൂഹ്യ സന്തുലിതാവസ്ഥ, ശബ്ദമലിനീകരണം.

 ISSN: 2582 - 2594

ആമുഖം

മനുഷ്യരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്കുവഹിക്കുന്ന ഒന്നാണല്ലോ അവരുണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളും അവർക്ക് ചുറ്റുമുള്ള മറ്റുള്ളവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളും. കാഴ്ചയുടെ വലിയ സാദ്ധ്യതകൾ മനുഷ്യർക്ക് ലഭ്യമല്ലാതിരുന്ന കാലത്തുടനീളം താൻ ജീവിക്കുന്ന ലോകത്തെ മനുഷ്യർ തിരിച്ചറിഞ്ഞത് മുഖ്യമായും അവരുടെ ശ്രവണശേഷികളിൽ കൂടിയായിരുന്നു. ആദിമമനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തിൽ അവർ കേട്ട ശബ്ദങ്ങൾ നദികളുടെയോ കടലിന്റെയൊ ഇരമ്പമോ, കാറ്റിന്റെ മൂളലോ, മൃഗങ്ങളുടെ കരച്ചിലോ സഹമനുഷ്യരുടെ ശബ്ദമോ ഇടിമുഴക്കമോ മഴയുടെ പെയ്ത്തൽ ശബ്ദമോ കാട്ടുതീയിൽ കത്തിയമരുന്ന കാടിന്റെ ഒച്ചയോ ഒക്കെയായിരുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ സ്വാഭാവികമായ ശബ്ദപരിസരങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യർ, തങ്ങളുടെ അതിജീവനത്തിനായി പ്രകൃതിയെ തന്നെ നിയന്ത്രിക്കാനും പ്രകൃതിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇടപെടാനും തുടങ്ങിയതോടെ അതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്വാഭാവികമായ ശബ്ദപരിസരങ്ങളിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. വേട്ടയാടാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന മൃഗത്തിന്റെ വരവിനെ സൂചിപ്പിക്കാൻ, അടുത്തെത്തുന്ന ഒരപകടത്തെ പറ്റി സഹജീവികൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാൻ, ഒഴിവുവേളകളെ സന്തോഷകരമാക്കാൻ പാട്ടോ, നൃത്തമോ, അവകളെ കൊഴുപ്പിക്കാൻ കൈകൊട്ടലോ മറ്റെന്തെങ്കിലും ഒരു സംഗീത ഉപകരണം ഉപയോഗിക്കുകയോ ഒക്കെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മനുഷ്യരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതം മാത്രമല്ല അവൻ ജീവിക്കുന്ന ഇടത്തിന്റെ ശബ്ദപരിസരം (Soundscape) കൂടി മാറിത്തുടങ്ങി. അതിജീവനത്തിന്റെ വഴികളിൽ മനുഷ്യർ ഉണ്ടാക്കിയ അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ, അവർ ഇണക്കി വളർത്തിയ മൃഗങ്ങൾ, മനുഷ്യർ കടന്നുപോന്ന അവരുടെ ഭക്ഷണ ശീലങ്ങൾ ഒക്കെ അവർ ജീവിച്ച ഇടങ്ങളുടെ ശബ്ദപരിസരങ്ങളെ കൂടി പുതുക്കിപ്പണിത് കൊണ്ടിരുന്നു. സാങ്കേതിക വളർച്ചയും സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളും നമ്മൾ ജീവിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിലെ ശബ്ദങ്ങളെയും മാറ്റുന്നു എന്നത് എല്ലാവർക്കും അനുഭവവേദ്യം ആയ കാര്യം ആണല്ലോ. അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടന്ന മനുഷ്യർ കുടിപ്പാർപ്പ് തുടങ്ങിയതും, ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നും നഗരങ്ങളിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനവും അവരുടെ ശബ്ദപരിസ്ഥിതിയെ (Sound Environment) കൂടി വികസിപ്പിച്ചു (Schafer, 1977)[1]. വ്യാവസായിക വിപ്ലവവും സാമ്രാജ്യത്വവ്യാപനവും ഉണ്ടായപ്പോൾ അത് മുതലാളിത്തത്തിന്റെ മാത്രമല്ല ലോകത്തിന്റെ ശബ്ദപരിസ്ഥിതിയെ കൂടി വികസിപ്പിച്ചു. സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തെ അസ്വസ്ഥതപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിൽ ശബ്ദഘോഷങ്ങൾ വളർന്നപ്പോൾ ആണ് സാമൂഹ്യജീവിതം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളെ തന്നെ നിയന്ത്രിക്കണം എന്ന ചിന്ത സമൂഹത്തിൽ ഉടലെടുത്തത്. സാമൂഹ്യജീവിതത്തെ സജീവമാക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളെ എങ്ങനെയൊക്കെയാണ് ഭരണകൂടം നിയമത്തിലൂടെയും സാംസ്കാരികമായും നിയന്ത്രിക്കാനും വരുതിയിൽ കൊണ്ടുവരാനും ശ്രമിക്കുന്നത് എന്ന് പരിശോധിക്കുകയാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഭൂമിയിലെ ശബ്ദങ്ങളെ വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ ശബ്ദപരിസരം (Soundscape) എന്ന് ആദ്യം വിശേഷിപ്പിച്ചത് മിഖായേൽ സൌത്ത് വർത്ത് 1969 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച "The sonic environment of cities" എന്ന ലേഖനത്തിൽ ആണ് (Southworth, 1969)[2]. പിൽക്കാലത്ത് Schafer ആണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ "Voices of Tyranny: Temples of Silence" എന്ന വിഖ്യാത പുസ്തകത്തിലൂടെ സൗണ്ട്സ്കേപ്പ് എന്ന ആശയത്തെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ പഠിക്കുകയും വിശ

കലനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തത് (Schafer, 1993)[3]. ഭൂമിയിലെ ശബ്ദങ്ങളെ Krause രണ്ടായി തരം തിരിക്കുന്നു. മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും ഒക്കെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളെ അദ്ദേഹം Biophony എന്നും പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഇടിമിന്നൽ കാറ്റ് ഭൂകമ്പം അഗ്നിപർവതം ഒക്കെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളെ Geophony എന്നും വിളിച്ചു (Krause (2008)[4]. മനുഷ്യരും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളെ Anthropophony എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടു. മനുഷ്യർ ചരിത്രാതീതകാലം മുതൽക്കേ തങ്ങൾക്ക് ചുറ്റുമുള്ള ശബ്ദങ്ങളെ നിരീക്ഷിക്കുകയും അവയെ പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രകൃതിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രതിഭാസങ്ങളെ, മൃഗങ്ങളുടെ പക്ഷികളുടെ ഒക്കെ ശബ്ദങ്ങളെ 'മംഗളകരം അമംഗളകരം' എന്നൊക്കെ നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ തരംതിരിച്ചിരുന്നു. ശബ്ദങ്ങളോടുള്ള മനുഷ്യരുടെ നിലപാട് നിഷ്പക്ഷം ആയിരുന്നില്ല. ശാസ്ത്രീയമായും സാംസ്കാരികമായും ശബ്ദങ്ങളെ മനുഷ്യർ വിലയിരുത്തുകയും വിശകലനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആത്മീയമായ ചടങ്ങുകൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന മന്ത്രങ്ങൾക്ക് പവിത്രത കൽപ്പിക്കുകയും അത്തരം ശബ്ദങ്ങൾക്ക് ദൈവവുമായി തങ്ങളെ സംവദിപ്പിക്കാൻ പ്രാപ്തരാക്കും എന്ന് മനുഷ്യർ കരുതിയിരുന്നു (Joe (2024)[5]. വേദങ്ങൾ പവിത്രം ആണെന്നും അത് ശൂദ്രർ കേൾക്കരുത് എന്ന് പറയുന്ന യുക്തി കിടക്കുന്നത് ഈ മനോഭാവത്തിൽ ആണ്. എന്നാൽ തെറിവാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരോടുള്ള തങ്ങളുടെ മനോഭാവം വെളിപ്പെടുത്താനും മനുഷ്യർ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ശബ്ദങ്ങൾക്ക് സാംസ്കാരികവും രാഷ്ട്രീയവും ആയ മാനങ്ങൾ ഉണ്ട്. മന്ത്രങ്ങൾ മുതൽ സൂപ്പർ സോണിക് വിമാനങ്ങൾ വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളുടെ വലിയൊരു ശബ്ദപരിസരത്തിലാണ് നമ്മളെല്ലാം ജീവിക്കുന്നത്.

ശബ്ദമലിനീകരണം ചരിത്രത്തിലൂടെ

ആധുനിക മനുഷ്യർ കരുതുന്നതുപോലുള്ള ഒരു ശബ്ദമലിനീകരണം എന്ന സങ്കൽപ്പനം പ്രാചീന മനുഷ്യർക്ക് ഉണ്ടാവാൻ ഇടയില്ല. കാരണം ശബ്ദം എന്നത് ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർ നേരിടുന്നപോലുള്ള ഒരു ഭീകരപ്രശ്നമായി അന്നത്തെ മനുഷ്യർ അനുഭവിക്കാൻ ഇടയില്ല. എന്നാൽ ചരിത്രത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ആത്മീയമായി "നിശബ്ദതക്ക്" മനുഷ്യർ വിലകൽപ്പിക്കുന്നതായി കാണാം. പടിഞ്ഞാറും കിഴക്കും ഉള്ള എല്ലാ ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ആത്മീയമായി മനുഷ്യരെ ഉണർത്താനും ദൈവത്തിലേക്ക് അടുപ്പിക്കാനും നിശബ്ദതയ്ക്ക് പങ്കുള്ളതായി തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ആണ്. തപസ്സിന് ആണെങ്കിലും, യോഗയ്ക്ക് ആണെങ്കിലും, ഉപവാസത്തിന് ആണെങ്കിലും നിശബ്ദമായ ഒരിടമാണ് ഉചിതം എന്ന ആത്മീയചിന്തയ്ക്ക് അകത്ത് ശബ്ദമലിനീകരണം എന്ന ആശയം ഉണ്ട് എന്ന് കാണാം. ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തുമുള്ള പുരാണ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നോക്കിയാലും അതിലൊക്കെ ആത്മീയതയും നിശബ്ദതയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കാണാവുന്നതാണ്. ഭൗതീകജീവിതത്തിന്റെ ബഹളങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ക്രമമായ പിൻവലിയലിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ ആശ്രമവ്യവസ്ഥ യഥാർത്ഥത്തിൽ ബഹളങ്ങളുടെ ലോകത്തിൽ നിന്നും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ സമയബന്ധിതമായി പിൻവലിക്കൽ ആണല്ലോ.

പ്രാചീന ഗ്രീക്ക് തത്വചിന്തകർ ആയ അരിസ്റ്റോട്ടിൽ പൈതഗോറസ്സ് ഒക്കെ സന്തുലിതമായ ശബ്ദത്തെ (Harmonious Sound) പറ്റി പറഞ്ഞവർ ആണ്. പ്രാചീന റോമാക്കാരുടെ മുനിസിപ്പൽ നിയമങ്ങളിൽ നഗരജീവിതത്തെ സമാധാനപൂർണ്ണം ആക്കുന്നതിൽ എന്തൊക്കെ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളണം എന്ന് പറയുന്നിടത്ത് "ഒച്ചകൾ" (Noises) കൈകാര്യം ചെ

യ്യേണ്ടവ ആണെന്ന സൂചന കാണാവുന്നതാണ് (Juvenal, 2004)[6]. രാത്രി ഉറക്കത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ശല്യമായി ചില ശബ്ദങ്ങളെ പ്രാചീനമനുഷ്യർ കരുതിയിരുന്നു. രാത്രിയിൽ തെരുവുകളിൽ കൂടി, പ്രത്യേകിച്ചും രാജകൊട്ടാരങ്ങൾക്ക് സമീപത്ത് കൂടി കുതിരവണ്ടിയോ കാളവണ്ടിയോ ഓടിക്കരുത് എന്നൊരു നിബന്ധന പണ്ട് കാലം മുതൽക്കേ പല രാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു (Seneca, 1917)[7]. രാത്രിയിൽ പള്ളിമണികൾ മുഴക്കുന്നതും അതുപോലെ കൊല്ലന്മാരുടെ ആലകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ചില രാജ്യങ്ങളിൽ നിരോധിച്ചിരുന്നു (Martial, (1993)[8]. സ്വൈരജീവിതത്തെ തടയുന്ന ശബ്ദങ്ങളെ തടയുക എന്നതിനപ്പുറം ശബ്ദം ഒരു ആരോഗ്യപ്രശ്നമായി പ്രാചീന മനുഷ്യർ കണ്ടിരുന്നില്ല എന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1960 കളോടെയാണ് ശബ്ദമലിനീകരണം എന്നത് അടിയന്തിരമായി പരിഹരിക്കേണ്ട ഒരു പ്രശ്നമായി ലോകം തിരിച്ചറിയാൻ തുടങ്ങിയത്. പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകർ ആണ് ശബ്ദമലിനീകരണം എന്ന ആശയത്തിന് കൂടുതൽ ദൃശ്യത നൽകിയത്. എഴുപതുകളിൽ പല വികസിത രാജ്യങ്ങളും ഒച്ചകളെ മെരുക്കാനുള്ള നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. രസകരമെന്ന് പറയട്ടെ ഇത്തരം ശബ്ദമലിനീകരണ കോലാഹലങ്ങൾ വരുന്നതിനും ഒത്തിരികാലം മുൻപേ ഒച്ചകളുടെ ദോഷത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ ആളായിരുന്നു ഫ്ലോറൻസ് നൈറ്റിംഗെയിൽ (Nightingale (1860)[9]. അവരുടെ "Notes on nursing: What it is and what it is not" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഒച്ചകൾ അവ എത്ര ചെറുത് ആണെങ്കിൽ പോലും രോഗികളുടെ സൗഖ്യത്തെ ഇല്ലാതാക്കും എന്നൊരു നിരീക്ഷണം നടത്തുന്നുണ്ട്.

വ്യാവസായിക വിപ്ലവമാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിലേക്ക് ശബ്ദങ്ങളെ വില്ലൻ പരിവേഷത്തോടെ കടത്തിവിട്ടത്. വ്യാവസായിക വിപ്ലവം സൃഷ്ടിച്ച ശബ്ദപരിവർത്തനങ്ങൾ ആണ് ഭരണകൂടം നിയന്ത്രിക്കേണ്ട തിന്മയാണ് ശബ്ദങ്ങൾ എന്ന തരത്തിലേക്ക് കാര്യങ്ങളെ കൊണ്ടെത്തിച്ചത്. വ്യാവസായിക വിപ്ലവം കൊണ്ടുവന്ന കാസ്റ്റ് അയൺ, സ്റ്റീൽ, ആവിയന്ത്രങ്ങൾ, പവർ ലൂംസ്, ഭൂമി കുഴിക്കാനുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ, തീവണ്ടികൾ ഒക്കെ മനുഷ്യജീവിതത്തിലേക്ക് പുതിയ ശബ്ദങ്ങളെ കൂടി കൊണ്ടുവന്നു. തീവണ്ടിയും ധാന്യപ്പൊടിമില്ലുകളും തുണി മില്ലുകളും അവിടങ്ങളിലെ സൈറനുകളും മനുഷ്യരുടെ ചെവികളെ തുളപ്പിച്ചവ ആയിരുന്നു. വ്യാവസായിക ലോകത്തെ, മനുഷ്യർ അനുഭവിച്ചത് അവയുണ്ടാക്കിയ ഉൽപ്പന്നങ്ങളിൽ കൂടി മാത്രമായിരുന്നില്ല അവ ഉണ്ടാക്കിയ ശബ്ദങ്ങളിൽ കൂടിയായിരുന്നു. ലൂയിജി റുസോള അദ്ദേഹത്തിന്റെ Art of noises എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പറയുന്ന വരികൾ വ്യാവസായിക വിപ്ലവമുണർത്തിവിട്ട ശബ്ദങ്ങൾക്കുള്ള സാക്ഷ്യപത്രമാണ്. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു "Ancient life was all silence. In the 19th century, with the invention of machines, Noise was born" (Russolo, 1920)[10]. വ്യാവസായിക മുതലാളിത്തം കൊണ്ടുവരാൻ കാത്തുവെച്ച വിമാനങ്ങൾ, വലിയ തീവണ്ടികൾ, കപ്പലുകൾ, വൈദ്യുതി സാധ്യമാക്കിയ ഉപകരണങ്ങളുടെ വൈവിധ്യങ്ങൾ, ആയുധങ്ങളുടെ വികാസം, അവ യുദ്ധങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന വന്യതകൾ, ഇവയൊക്കെ ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന ശബ്ദഘോഷങ്ങളുടെ വിവരിക്കാനാകാത്ത ഒരു ശബ്ദലോകത്തെയാണ് രണ്ടു വരികളിൽ ലൂയിജി റിസോള ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചത്. ലൂയിജി ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ച ലോകത്തെ ചാൾസ് ഡിക്കൻസ് കണ്ടെടുക്കുന്നത് യൂറോപ്പ്യൻ തുണി മില്ലുകളിലെ "യന്ത്രത്തറികളുടെ വനത്തിൽ" (Forest of looms) നിന്നാണ്(Dickens (1854)[11]. "വെടിയുണ്ടകളെ പോലെ ആകാശത്തേക്ക് ഉയർന്നുപൊങ്ങുന്ന

ആവിയുടെ പടലങ്ങളിൽ" Zola കണ്ടതും യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളെ ആയിരുന്നു (Zola, 1901)[12]. തൊഴിലും അസുഖങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പൊക്കിൾകൊടി ബന്ധം ശാസ്ത്രം തിരിച്ചറിയുകയും "തൊഴിൽജന്യരോഗങ്ങളുടെ" കണ്ടെത്തലും ചികിത്സയും ഇന്നൊരു മെഡിക്കൽ വിഭാഗം തന്നെയായി വളർന്നിട്ടുണ്ട്. വ്യാവസായിക വിപ്ലവകാലത്തെ ഫാക്ടറികളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ആളുകളിൽ അവിടുത്തെ വലിയ ശബ്ദങ്ങൾ നിരന്തരം കേൾക്കുന്നത് കൊണ്ട് മിക്ക തൊഴിലാളികൾക്കും സാധാരണ മനുഷ്യർക്കുള്ള കേൾവിശക്തി ഇല്ലെന്ന് അന്നത്തെ ഡോക്ടർമാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ അത്തരം നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഫാക്ടറി ശബ്ദത്തെ, ഒച്ചയെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള ഭരണകൂടശ്രമങ്ങളിലേക്കൊന്നും നയിച്ചില്ല. ശബ്ദത്തെ കൃത്യമായി അളന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്താൻ ഉള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്ന് വികസിച്ചിരുന്നില്ല. വൈദ്യുതിയുടെ വരവോടെ ശബ്ദങ്ങളുടെ വലിയ മേഖലകൾ വികസിച്ചുവന്നു. ഇന്ന് നമ്മൾ ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിലാണ്. മൊബൈലുകൾ, ലാപ്പ് ടോപ്പുകൾ അവയിലെ ശബ്ദങ്ങളുമായി നമ്മെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഇയർ പ്ലഗ്ഗുകൾ ഒക്കെ നമ്മുടെ തന്നെ ശരീരഭാഗങ്ങളായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക ലോകത്തിലെ ഏതാണ്ടെല്ലാ മനുഷ്യരും ദിവസം മുഴുവൻ ശബ്ദങ്ങളുടെ ലോകത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഇന്ന് നമ്മൾ ശബ്ദത്തെ കുറിച്ചും ശബ്ദമലിനീകരണത്തെ പറ്റിയും അവബോധം ഉള്ളവർ ആണ്. കൃത്യമായ നിയമങ്ങളുടെ പിന്തുണയോടെയാണ് ആധുനിക മനുഷ്യർ അവർക്ക് ചുറ്റുമുള്ള ശബ്ദങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് (Noise Pollution Rules, 2000).[13]

ശബ്ദപരിസരത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക-രാഷ്ട്രീയ മാനങ്ങൾ

ചരിത്രത്തിനകത്തെ ശബ്ദപരിസരങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ആളുകളെ രാഷ്ട്രീയമായി ചലിപ്പിച്ച നേതാക്കളുടെ മഹത്തായ പ്രസംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. എനിക്കൊരു സ്വപ്നമുണ്ട് എന്ന് മാർട്ടിൻ ലൂഥർ കിംഗ് പറഞ്ഞപ്പോൾ, ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യ എന്ന് ഗാന്ധി പറഞ്ഞപ്പോൾ, എന്നെ വിളക്കുകാലിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയാലും എന്റെ ജനത്തെ ഞാൻ ഒറ്റില്ല എന്ന് അംബേദ്കർ പറഞ്ഞപ്പോഴും, ഇത് ഈഴവ ശിവനാണ് എന്ന് നാരായണഗുരു പറഞ്ഞപ്പോഴും പാഠം ഇല്ലെങ്കിൽ പാടത്ത് മുട്ടിപ്പുല്ല് കിളിർപ്പിക്കും എന്ന് അയ്യങ്കാളി പറഞ്ഞപ്പോൾ, ശബ്ദത്തിന്റെ അനന്തമായ രാഷ്ട്രീയ സാധ്യതകളെ നമ്മൾ കണ്ടതാണ്. റേഡിയോ വന്നപ്പോൾ അതിനെ എങ്ങനെയാണ് രാഷ്ട്രീയ പ്രൊപ്പഗണ്ടയ്ക്കായി ഭരണകൂടങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചത് എന്ന് നമ്മൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നാസികളും ഫാസിസ്റ്റ് ഇറ്റലിയും അമേരിക്കയും ബ്രിട്ടനും ജപ്പാനും ഒക്കെ റേഡിയോയുടെ സാദ്ധ്യതകൾ ഉപയോഗിച്ച് തങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചവർ ആണ്. റുവാണ്ടൻ സിവിൽ വാറിൽ നാല് മാസത്തിനുള്ളിൽ എട്ടു ലക്ഷം പേരാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടത്. ഈ കൊലകളിൽ റുവാണ്ടൻ റേഡിയോ നിർണ്ണായക പങ്കുവഹിച്ചിരുന്നു. ഗവേഷകരുടെ കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ട ഒരിടമാണ് ചരിത്രത്തിനകത്തെ ശബ്ദപരിസരങ്ങൾ. പൊതു ഇടങ്ങളിലെ പങ്കാളിത്തത്തിനായി അയ്യങ്കാളി വില്ലുവണ്ടി ഓടിച്ചപ്പോൾ, പഞ്ചമിയുടെ കൈ പിടിച്ചുകൊണ്ട് സ്കൂളിലേക്ക് കടന്നുചെന്നപ്പോൾ, നാരായണ ഗുരു ആധ്യാത്മികവിപ്ലവത്തിന് ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഒക്കെ കേരളത്തിലെ ജാതി ഹിന്ദുക്കൾ ശബ്ദം ഉയർത്തിയത് ചരിത്രത്തിൽ പുനർവായിക്കേണ്ട ശബ്ദപരിസരങ്ങൾ ആണ്. ഞാൻ പുലയനല്ല പറയനല്ല നീ തമ്പുരാനമല്ല എന്ന് വേടനെന്ന റാപ്പ് സംഗീതജ്ഞൻ പാടുമ്പോൾ അത് ജാതി കേരള ചരിത്രത്തിലെ പുതിയൊരു ശബ്ദ സാധ്യതയെ ആണ് കുറിക്കുന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യർ ജീവിക്കുന്ന

ISSN: 2582 - 2594

ഇടങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സ്വാഭാവികവും മനുഷ്യ നിർമ്മിതവുമായ ശബ്ദങ്ങളെ ആഴത്തിൽ വിലയിരുത്തിയാൽ മാത്രമേ ചരിത്ര നിർമ്മിതിയും പൂർത്തിയാകൂ. അതായത് ശബ്ദത്തെ നമുക്ക് സാങ്കേതികമായും സാംസ്കാരികമായും സാമൂഹ്യമായും വിശകലനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഇസ്രയേൽ അധിനിവേശ പലസ്തീൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ മുസ്ലീം പള്ളികളിലെ മൈക്ക് ഉപയോഗത്തെ ഇസ്രയേൽ പട്ടാളം നേരിടുന്നത് സാങ്കേതികമായും സാംസ്കാരികമായും ആണെന്നത് ശബ്ദം എന്നത് രാഷ്ട്രീയമായി കൂടി കേൾക്കേണ്ട ഒന്നാണ് എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു (Siegman, 2017)[14].

കേരള ചരിത്രത്തിനകത്തെ ജാതിയുടെ ശബ്ദപരിസരങ്ങൾ

കേരള ചരിത്രത്തിനകത്തെ ജാതിയുടെ ശബ്ദപരിസരങ്ങളെ നമുക്കൊന്ന് വിലയിരുത്താം. ചില ജാതിക്കാരായ ആളുകൾക്ക് പൊതുവഴികളിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും സമയത്ത് പൊതുവഴികൾ അവർക്ക് കുറുകെ നടന്നു കടക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം അറിയിക്കാൻ അവർ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. നാട്ടിലെ ഏറ്റവും ശുദ്ധർ ആയ നമ്പൂതിരിമാർ വരുമ്പോൾ ബാക്കി എല്ലാവരും മാറിനിൽക്കാൻ വേണ്ടി നമ്പൂതിരിയുടെ മഞ്ചൽ ചുമക്കുന്നവരും കൂടെ നടക്കുന്നവരും ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. "സവർണ്ണർ സാധാരണയായി സഞ്ചരിക്കുന്ന വഴിച്ചാലുകളിലൂടെയോ, വയൽ വരമ്പുകളിലൂടെയോ അവർണ്ണന്റെ നിഴൽ പോലും വീഴരുതെന്നാണ് ചട്ടം" (ഭാസ്കരനുണ്ണി, 1988)[15]. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നാട്ടിലെ ചന്തകൾ അവർണ്ണ ജനതകൾക്ക് ഏതാണ്ട് അപ്രാപ്യം ആയിരുന്നു. "അങ്ങാടിയുടെ ദൂരെ വന്ന് നിന്നുകൊണ്ട് കച്ചവടക്കാരോട് ഒരായിരം പ്രാവശ്യം കെഞ്ചിയാൽ മാത്രമേ അവർക്ക് വേണ്ടത് കൊടുക്കാൻ കടക്കാരൻ തയ്യാറാകൂ. ചന്തയിൽ പോയി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള പുലയരുടെ ബുദ്ധിമുട്ട് ചരിത്രകാരൻ പത്മനാഭമേനോൻ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. "ഒരു പുലയന് നഗരത്തിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടായാൽ അവൻ നഗരത്തിന്റെ പുറത്തുനിന്ന് ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു പറയും. ആവശ്യപ്പെട്ടുന്ന സാധനത്തിന്റെ വില ഒരു സ്ഥലത്ത് വെച്ച് ദൂരെ മാറി നിൽക്കും. കച്ചവടക്കാരൻ വന്ന് പണമെടുത്തു സാധനം അവിടെ വെച്ചിട്ട് മാറും. ആ പുലയൻ അതിനെ എടുത്തുകൊണ്ട് പോകുകയും ചെയ്യും". പത്മനാഭ മേനോൻ പുലയരെ കുറിച്ചാണ് പറയുന്നതെങ്കിലും "പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളമെന്ന" ക്ലാസ്സിക് പുസ്തകം എഴുതിയ ഭാസ്കരനുണ്ണി പറയുന്നത് പുലയരുടെ അവസ്ഥ തന്നെയായിരുന്നു മറ്റെല്ലാ അവർണ്ണ ജാതിക്കാരുടെയും എന്നാണ്. വിനിൽ പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ "തർക്കിത ഭൂതകാലം" (പോൾ, 2025)[16] എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ജാതി ശബ്ദങ്ങളുടെ ഒരു തലം സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. "ജാതീയമായ വിലക്ക് നിത്യസംഭാഷണത്തിലെ പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ പോലും നിലനിർത്തിയിരുന്ന സമൂഹമായിരുന്നു കേരളത്തിലേത്. ഏതാണ്ടെല്ലാ വസ്തുക്കളേയും വിശേഷിപ്പിക്കാൻ നല്ലതും മോശവുമായ വാക്കുകൾ മലയാളികൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മേൽജാതിക്കാരൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരൻ പ്രയോഗിച്ചതിന് ജാതിക്കൊലകൾ പോലും നടന്നിട്ടുണ്ട്. താഴ്ന്ന ജാതിയിൽ പെട്ട ആൾക്ക് "ഞാൻ" എന്ന് പറയാൻ അവകാശമില്ല, അടിയൻ എന്ന് പറയണം. ചോറ് എന്ന് പറയാൻ അവകാശമില്ല കരിക്കാടി എന്ന് പറയണം. ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന് പറയാൻ പാടില്ല വെള്ളം കുടിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന് പറയണം. വീടിന് മാടം എന്ന് പറയണം. സ്വന്തം കുട്ടികളെ കുരങ്ങ് എന്നോ കുട്ടാവ് എന്നോ വിളിക്കണം. നിത്യേനെയു

ള്ള സംഭാഷണങ്ങളിൽ കടന്നുവരുന്ന എല്ലാ പദങ്ങൾക്കും തുല്യമായ ഒരു ഹീനപദാവലി താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർക്ക് വേണ്ടി രൂപപ്പെടുത്തിയിരുന്നു". നമ്പൂതിരിയോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ നായർക്ക് ആഹാരം എന്ന് പറയാൻ പാടില്ല കരിക്കാടി എന്ന് മാത്രമേ പറയാൻ പാടുള്ളൂ. ഒരീഴവൻ പുളിച്ചാടൻ എന്ന് പറയുന്നതിന് പകരം ഉപ്പ് എന്ന് പറഞ്ഞതിന് സവർണ്ണൻ ആയ കടക്കാരൻ അയാളെ തല്ലിക്കൊന്നു എന്നൊരു വാർത്ത അംബേദ്കർ തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട് (അംബേദ്കർ, 1980)[17]. കീഴാളജാതിക്കാരുടെ പേരുകൾ ഒന്നോർക്കുന്നത് ശബ്ദപരിസരത്തിനകത്തെ ജാതിയെ തിരിച്ചറിയാൻ സഹായിക്കും. ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അകത്ത് ഭാഷയെ സാമൂഹ്യനിയന്ത്രണത്തിനുള്ള ഉപാധിയായി സവർണ്ണർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. കേരളീയ നവോത്ഥാനം ഈ നിലയിൽ നോക്കുമ്പോൾ ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങളുടെയും ശരീരഭാഷയുടെയും ജനാധിപത്യവൽക്കരണം കൂടിയായി നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്.

സാമൂഹ്യനിയന്ത്രണം ശബ്ദപരിസരത്തിലൂടെ

ജാതിയുടെ നിയമങ്ങൾ സമൂഹത്തിൽ കൃത്യമായി നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ ഭാഷയുടെ പങ്ക് നമ്മൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ശബ്ദങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യതയുടെയും അസ്വീകാര്യതയുടെയും തലങ്ങൾ ഉണ്ട്. ചോറിനു പകരം നമ്മൾ കരിക്കാടി എന്ന് പറയുമ്പോൾ അത് അധീശവർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യം ആകുകയും എന്നാൽ കരിക്കാടിക്ക് പകരം നമ്മൾ ചോറ് എന്ന് പറയുമ്പോൾ അത് അധീശവർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് അസ്വീകാര്യം ആകുകയും ചെയ്യുന്നു. കരിക്കാടി എന്ന് പറയാതെ ഒരു കീഴാളൻ ചോറ് എന്ന് പറയുമ്പോൾ ശബ്ദങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക ലോകത്ത് ആ വാക്കും പ്രയോഗവും ഉടനടി ഇല്ലാതാക്കേണ്ട ഒരു ഒച്ച(Noise)യൊ സാംസ്കാരിക അപഭ്രംശമോ (Cultural Aberration) ആയി മാറുന്നു. ഇത്തരം സാംസ്കാരിക അപഭ്രംശങ്ങളെ എങ്ങനെ ഇല്ലാതാക്കാം എന്നാണ് മനുസ്മൃതി പോലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വാചാലമായത് (നാഥാനന്ദ സ്വാമി 1988)[18]. അറിവിന്റെയും വിഭവങ്ങളുടേയും അവകാശങ്ങളുടേയും ലോകത്തിൽ നിന്നും എങ്ങനെ മഹാഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന മനുഷ്യരെ മാറ്റിനിർത്താം എന്നാണ് മനുസ്മൃതി നമ്മളോട് പറയുന്നത്.

സാംസ്കാരികമായി ശബ്ദപരിസരങ്ങളെ ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അകത്ത് നിലനിർത്തിയത് കഠിനമായ ശിക്ഷകളിൽ കൂടിയായിരുന്നു. ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ കളിനിയമങ്ങൾ എല്ലാവരും സ്വമേധയാ അനുസരിച്ചിരുന്നു എന്ന് ജാതിയുടെ വക്താക്കൾ അവകാശപ്പെടുമ്പോൾ നമ്മൾ ഓർക്കേണ്ട കാര്യം കർക്കശമായ ശിക്ഷകളിലൂടെയാണ് ജാതിവ്യവസ്ഥ ആളുകളെ അതിനകത്ത് വിധേയരാക്കി നിർത്തിയത് എന്നാണ്. ഏതവയവം കൊണ്ടാണോ ഒരാൾ കുറ്റം ചെയ്തത് ആ അവയവം മുറിച്ചുകളയുക എന്നത് ഒരു കാലത്ത് കേരളത്തിലെ ശിക്ഷാരീതി ആയിരുന്നു. ശൂദ്രരുടെ നാവ് അറുത്ത് മാറ്റുക, മൂക്ക് മുറിക്കുക, കൈകളും കാലുകളും വെട്ടിക്കളയുക, അവരുടെ വായിൽ തിളപ്പിച്ച എണ്ണ ഒഴിക്കുക, ശൂദ്രരുടെ കൈ തിളച്ച എണ്ണയിൽ മുക്കുക, ശൂദ്രരുടെ അരയ്ക്ക് താഴെ മുറിച്ചു കളയുക, ശൂദ്രരുടെ മലദ്വാരത്തിൽ കൂടി ശൂലം കയറ്റി തലയിൽ കൂടി പുറത്തെടുത്ത് വിളക്കുകാലിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയിടുക, എരുമയുടെ കാലിൽ കെട്ടിവലിപ്പിച്ച് ശൂദ്രരെ കൊല്ലുക തുടങ്ങിയവയൊക്കെ കേരളത്തിൽ ഒരു കാലത്ത് നടപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ശിക്ഷാവിധികൾ ആയിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രയോഗത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നിയമപുസ്തകം ആയിരുന്ന വ്യവഹാരമാല മനുസ്മൃതിയെ ജാതിധർമ്മം, ദേശധർമ്മം പ്രാദേശിക വ്യാപാരധർമ്മം, കുലധർമ്മം ഒക്കെ നോക്കി പരുവപ്പെടുത്തിയത് ആയിരുന്നു (Rajee, 2008)[19].

ISSN: 2582 - 2594

ഏതൊരു സാഹചര്യത്തിലും രാജാവിനെയും ബ്രാഹ്മണരെയും വിഷമിപ്പിക്കരുത് എന്ന തത്വം വ്യവഹാരമാലയിൽ ഉടനീളം കാണാം എന്നതിൽ നിന്നും ജാത്യാധികാരം തന്നെയാണ് വ്യവഹാരമാലയിലെ നീതിബോധത്തെ നയിക്കുന്നത് എന്ന് നമുക്കുറപ്പിച്ചു പറയാം.

ശബ്ദപരിസരത്തിന്റെ സെക്കുലർ മാനങ്ങൾ

ഇനി നമുക്ക് ശബ്ദലോകത്തിന്റെ സാങ്കേതികതയിലേക്ക് കടക്കാം. മനുഷ്യരുടെ സാമൂഹ്യ ജീവിതം വിശാലമാകുകയും സാങ്കേതികമായി അവർ വളരുകയും അവരുടെ ഉൽപ്പാദനപ്രവൃത്തികൾ സങ്കീർണ്ണവും വൈവിധ്യപൂർണ്ണവും ആയപ്പോൾ മനുഷ്യരുടെ ശബ്ദപരിസ്ഥിതിയും വികസിച്ചു. മനുഷ്യരുടെ നിലനിൽപ്പിന് തന്നെ ഭീഷണിയാകുന്ന തരത്തിൽ മനുഷ്യരുടെ സാമ്പത്തിക ലോകം വികസിച്ചപ്പോഴാണ് ശബ്ദത്തെ നിയന്ത്രിക്കണം എന്ന ചിന്ത ഭരണകൂടത്തിന് വന്നത്. ശബ്ദമലിനീകരണം എന്നൊരു സങ്കൽപ്പനം ഉണ്ടായിവന്നു. ശബ്ദമലിനീകരണം ഇന്ന് ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. വ്യവസായ മേഖലയിലെ ഫാക്ടറിയിൽ നിന്നുള്ള യന്ത്ര ശബ്ദങ്ങൾ, കെട്ടിടനിർമ്മാണ സൈറ്റുകളിൽ നിന്നുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ, ട്രെയിനുകൾ, വിമാനങ്ങൾ, റോഡിലൂടെയുള്ള വാഹനങ്ങൾ, ലൗഡ് സ്പീക്കറുകൾ, കൃഷിയിടങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങൾ ഒക്കെ ശബ്ദമലിനീകരണത്തിന്റെ സ്രോതസ്സുകൾ ആണ്. അനുവദനീയമായ അളവുകൾക്ക് അപ്പുറമുള്ള ശബ്ദങ്ങളുമായി നിരന്തരം വിനിമയത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന മനുഷ്യർക്ക് അത് ദോഷകരമാണ്. ശാരീരികവും മാനസികവും ആയ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ മനുഷ്യരിൽ ശബ്ദമലിനീകരണം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഒരു കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കാനുള്ള കഴിവുകൾ കുറയുന്നത്, ത്വക്ക് രോഗങ്ങൾ ഒക്കെ ശബ്ദമലിനീകരണം മൂലം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. നിരന്തരം ഉയർന്ന ഒച്ചയുള്ള ഇടങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ പഠനം തടസ്സപ്പെടുകയും അവർ പഠനത്തിൽ പുറകോട്ട് പോകുകയും ചെയ്യുന്നതായി പഠനങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ലോകാരോഗ്യ സംഘടനയുടെ നിർദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ഒരു മനുഷ്യന്റെ സമ്പൂർണ്ണജീവിതത്തെ തകർക്കാൻ കഴിയുന്നത്ര ഭീകരമാണ് ശബ്ദമലിനീകരണത്തിന്റെ ദോഷഫലങ്ങൾ. ശാരീരികമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക് അപ്പുറം മാനസികമായും ആളുകളെ ശബ്ദമലിനീകരണം ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. ആളുകളിൽ അസ്വാഭാവികമായ തരത്തിലുള്ള ഭയം, മാനസിക സമ്മർദ്ദം, മറ്റുള്ളവരുമായി ഒത്തുപോകാനുള്ള മാനസികശേഷിയുടെ കുറയൽ, വൈകാരിക നിലയിലുള്ള ത്വരിതഗതിയിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ, ലൈംഗികശേഷിയിലുള്ള അകാരണമായ കുറയൽ, പാരനോയിയ, സ്കിസോഫ്രേനിയ ഒക്കെ നഗരങ്ങളിൽ നിരന്തരം ശബ്ദമലിനീകരണം അനുഭവിക്കുന്ന ആളുകളിൽ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്.

ശബ്ദത്തെ അളക്കുന്നത് ഡെസിബൽ എന്ന യൂണിറ്റിൽ ആണ്. മുപ്പത് ഡെസിബൽ ശബ്ദം ചെവിയിൽ മന്ത്രിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ശബ്ദം ആകും. സാധാരണ നിലയിലുള്ള സംഭാഷണം 60 ഡെസിബൽ ആണ്. 50 ഡെസിബൽ ഉള്ള ശബ്ദങ്ങൾക്ക് പോലും നമ്മുടെ ഉറക്കത്തെ ഇല്ലാതാക്കാനോ വൈകിപ്പിക്കാനോ കഴിയും. 90-95 ഡെസിബലിൽ ഉള്ള ശബ്ദങ്ങൾ നിരന്തരം കേട്ടാൽ അത് നമ്മുടെ നാഡീവ്യവസ്ഥയെ തകർക്കാൻ ഇടയാക്കും. നൂറിനു മുകളിൽ ഡെസിബൽ ഉള്ള ശബ്ദങ്ങൾ തുടർച്ചയായി കേൾക്കുന്നത് മനുഷ്യശരീരത്തെ വലിയ തോതിൽ ദോഷകരമായി ബാധിക്കും. ആഘോഷങ്ങളുടെ പേരിൽ മണിക്കൂറുകൾ നടത്തുന്ന വെടിക്കെട്ടുകൾ മിക്കവയും 140 ഡെസിബലിന് മുകളിൽ ആണെന്ന് അറിയുമ്പോൾ ആണ് ശബ്ദ മലിനീകരണം

എത്രമേൽ വലുതാണ് എന്ന് നമുക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുക (World Health Organization, 2018)[20]. ഇന്ത്യയിലെ മിക്ക മെട്രോ നഗരങ്ങളിലെയും പകലുള്ള ശരാശരി ശബ്ദം ഏതാണ്ട് 80 ഡെസിബലിന് മുകളിൽ ആണെന്നത് നമ്മുടെ നഗരങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നവർ അനുഭവിക്കുന്ന ശബ്ദ മലിനീകരണം എത്രമേൽ അപകടകരം ആണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. എത്ര വലിയ ശബ്ദം ആണെങ്കിലും അത് തുടർച്ചയായി കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അതുമായി പൊരുത്തപ്പെടാനുള്ള കഴിവ് മനുഷ്യശരീരത്തിനുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നഗരവാസികളും വലിയ ഒച്ചയുള്ള ഫാക്ടറികളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവരും ശബ്ദമലിനീകരണത്തെ അവ അർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തോടെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് സത്യം. ബോധമനസ്സുകൊണ്ട് അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും നഗരവാസികളുടെ ശരീരത്തെ ശബ്ദമലിനീകരണം കാർന്നു തിന്നുന്നു എന്നതാണ് സത്യം (World Health Organization, 2021)[21].

പ്രധാനപ്പെട്ട ശബ്ദമലിനീകരണ സ്രോതസ്സുകളും അവയുടെ ശക്തിയും

നമ്പർ	ശബ്ദമലിനീകരണ സ്രോതസ്സ്	ഡെസിബൽ
1	മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള സംസാരം	35-60
2	ടെലിഫോൺ സംസാരം	60
3	തിരക്കുള്ള ഹോട്ടൽ	60-70
4	ബസ്സ്	80
5	ട്രെയിന് അകത്ത്	85
6	ഹെഡ് ഫോൺ മാക്സിമം	100-125
7	ട്രക്ക്	90
8	അലാം ക്ലോക്ക്	70-80
9	സൈലൻസർ ഇല്ലാത്ത ബൈക്കുകൾ	110
10	സൈലൻസർ ഉള്ള ബൈക്കുകൾ	90
11	പ്ലെയിനുകൾ (1500 അടിക്ക് മുകളിൽ)	100-110
12	ബസ്സിലെ സ്റ്റീരിയോ	110
13	എയർ ഹോൺ	150
14	ട്രെയിൻ ഹോൺ	100-110

Prepared based on WHO noise pollution guidelines (2018 &2021) and NIOSH (National Institute for occupational safety and health's decibel chart[22].

സാമൂഹ്യനിയന്ത്രണവും സാമൂഹ്യ അധികാരവും ഭാഷയിലൂടെ എങ്ങനെയാണ് നിലനിർത്തുന്നത് എന്ന് നമ്മൾ ആദ്യഭാഗത്ത് കണ്ടു. ശബ്ദപരിസരത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പരിപ്രേക്ഷ്യത്തിനകത്ത് എങ്ങനെയാണോ വർണ്ണ സങ്കരം ഒരു പ്രശ്നമാകുന്നത്, അതിനെ തടയാൻ അധീശവർഗ്ഗങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് ശിക്ഷണനടപടികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് എന്നും നമ്മൾ കണ്ടതാണ്. ഓരോ ജാതിക്കും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇടങ്ങളിൽ മാത്രം അവർ ജീവിക്കുകയും അവർക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ മാത്രം അവർ ചെയ്യുകയും അവർക്ക് അനു

 ISSN: 2582 - 2594

വദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്ര മറ്റുള്ളവരുമായി സാമൂഹ്യവിനിമയത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സാമൂഹ്യ സന്തുലിതാവസ്ഥ ഉണ്ടാകുന്ന എന്നാണ് ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ വക്താക്കൾ അവകാശപ്പെടുന്നത്. മനസ്മൃതി ആണെങ്കിലും വ്യവഹാരമാല ആണെങ്കിലും വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത് ഈ സാമൂഹ്യ സന്തുലിതാവസ്ഥ ആണ്. അതിൽ നിന്നുള്ള ഏതൊരു അപഭ്രംശത്തേയും ഏത് വിധേനെയും തടയുക തന്നെവേണം എന്നാണ് എല്ലാ സ്മൃതികളും പറയുന്നത്. ചരിത്രത്തിന്റെ ശബ്ദപരിസരത്തിനകത്ത് വർണ്ണ സങ്കരം എങ്ങനെയാണോ ഒരു സാംസ്കാരിക അപഭ്രംശം ആകുന്നത് അതുപോലെ തന്നെയാണ് മനുഷ്യരുടെ ശബ്ദപരിസരത്തിനകത്ത് ശബ്ദമലിനീകരണം ഭരണകൂടത്താൽ തടയേണ്ട ഒരു തിന്മയായി വരുന്നത്. ആദ്യത്തേത് നിഷേധാത്മകം ആണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേത് ഗുണകരം ആണ്.

ഇനി നമുക്ക് ഇന്ത്യയിൽ ശബ്ദമലിനീകരണം തടയാനുള്ള സ്ഥാപനപരമായ സംവിധാനങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് നോക്കാം. നവലിബറൽ കാലത്തിലേക്കുള്ള ഇന്ത്യയുടെ മാറ്റം ശബ്ദമലിനീകരണത്തിൽ വലിയ വർധനവിന് കാരണമായിട്ടുണ്ട്. സാമ്പത്തിക ഉദാരവൽക്കരണം മധ്യവർഗ്ഗകുടുംബങ്ങളുടെ വരുമാനവും ജീവിത നിലവാരവും ഉയർത്തിയതിന്റെ പ്രതിഫലനം നമ്മുടെ നിരത്തുകളിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വാഹനങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. റോഡുകൾ പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾ ഡിജിറ്റൽ ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ച്ചറുകൾ എന്നിവയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വലിയ മുതൽമുടക്ക് ശബ്ദ മലിനീകരണ തോതിനെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മൊബൈലിന്റെ എണ്ണത്തിലും ഇന്റർനെറ്റ് കണക്റ്റിവിറ്റിയുടെ കാര്യത്തിലും ഉണ്ടാകുന്ന അഭൂതപൂർവ്വമായ വർദ്ധനവും സമാന്തരമായി ശബ്ദമലിനീകരണത്തിന് കാരണമാകുന്നുണ്ട്. ബാംഗ്ലൂർ പോലുള്ള നഗരങ്ങളിൽ രാത്രിയും പകലും ഇല്ലാതെ നടക്കുന്ന കെട്ടിടനിർമ്മാണം ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദമലിനീകരണത്തിന്റെ തീവ്രത സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഇത്തരം അമിത നിർമ്മാണത്തിന് എതിരെ വരുന്ന പോലീസ് കേസുകളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വർധനവ്. നവലിബറൽ ഇന്ത്യ ആളുകളുടെ തൊഴിലിലും വരുമാനത്തിലും ജീവിത നിലവാരത്തിലും മാത്രമല്ല മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത്, അവർ ജീവിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിലെ ശബ്ദപരിസരങ്ങളെ കൂടിയാണ്.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ ആർട്ടിക്കിൾ 21, ആർട്ടിക്കിൾ 19(1), ആർട്ടിക്കിൾ 25, ആർട്ടിക്കിൾ 48A, ആർട്ടിക്കിൾ 51A(G) എല്ലാം തന്നെ ഒരു തരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ ശബ്ദമലിനീകരണത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നവ ആണ്. ആരാധനാലയങ്ങളിൽ ലൌഡ് സ്പീക്കറുകൾ വെക്കുന്നതിൽ സുപ്രീം കോടതി കർശന നിർദേശങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഒരാളുടെ അഭിപ്രായ പ്രകടന സ്വാതന്ത്ര്യവും മതവിശ്വാസ സ്വാതന്ത്ര്യവും മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വൈരജീവിതത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നത് ആവരുത് എന്ന് കോടതികൾ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരോട് അനുകമ്പയോടെ പെരുമാറണം എന്നതിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് ശല്യം ആകുന്ന തരത്തിൽ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുക എന്നത് പെടും എന്നും ഇന്ത്യൻ കോടതികൾ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

Factories Act, 1948, IPC Sections 268, 290, 291, Air Act, 1981, Environment (Protection) Act, 1986, Motor Vehicles Act, 1988, Noise Pollution Rules, 2000, എല്ലാം തന്നെ നേരിട്ടോ പരോക്ഷമായൊ ശബ്ദമലിനീകരണത്തെ തടയാൻ ശ്രമിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ ആണ്. സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വികാസമാണ് ശബ്ദമലിനീകരണത്തിന്റെ ഒരു കാരണം എങ്കിലും അതേ സാങ്കേതികവികാസം ഉപയോഗിച്ച് ഈ തിന്മയെ ഇല്ലാതാക്കാനും ഒരു പക്ഷെ മനുഷ്യർക്ക്

കഴിഞ്ഞേക്കാം. വാഹനങ്ങളുടെ ശബ്ദമലിനീകരണം കുറയ്ക്കാൻ കഴിയുന്ന സാങ്കേതികവിദ്യകളിലേക്ക് വാഹന നിർമ്മാതാക്കൾ മാറുക എന്നത് പ്രധാനമായ ഒരു കാര്യമാണ്. നഗരങ്ങളിലെ വീടുകളെ ശബ്ദമലിനീകരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തെ തടയാൻ പറ്റുന്ന സംവിധാനങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കാനുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾ തുടരണം. നിർമ്മിത ബുദ്ധിയുടെ സഹായത്തോടെ എന്താണ് ശബ്ദ മലിനീകരണത്തിന്റെ കൃത്യമായ ഉറവിടം എന്ന് കണ്ടെത്തുകയും അവിടെ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ശബ്ദമലിനീകരണത്തെ കുറയ്ക്കാൻ സഹായിക്കും.

ഉപസംഹാരം

ചരിത്രത്തിന്റെ "ശബ്ദപരിസരം" (Historical Soundscape) എന്ന സങ്കൽപ്പനം വളരെ ആഴത്തിലുള്ള ചരിത്ര വിശകലനത്തിനുള്ള സാദ്ധ്യതകൾ തുറന്നിടുന്ന ഒന്നാണ്. സാങ്കേതികമായും സാംസ്കാരികമായും ഉള്ള വിശകലനങ്ങൾക്കുള്ള അവസരങ്ങൾ ഈ സങ്കൽപ്പനം നമുക്ക് തരുന്ന എന്നതാണ് ഇതിന്റെ അക്കാദമിക് ഭംഗിയും പ്രാധാന്യവും. കേരള മോഡൽ വികസനത്തിന്റെ ഓരങ്ങളിൽ കഴിയുന്ന പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്ക് നമ്മൾ ചരിത്രപരമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തി, അത്തരം വീടുകൾക്കകത്തെ ശബ്ദപരിസരത്തെ സാങ്കേതികമായി ഒന്ന് വിശകലനം ചെയ്താൽ, ആധുനിക ശബ്ദപരിസരങ്ങളെ നിർമ്മിച്ച റേഡിയോ, ടേപ്പ് റെക്കോർഡർ, ടെലിവിഷൻ, VCR, VCD പ്ലേയറുകൾ, കമ്പ്യൂട്ടർ, മൊബൈൽ ഫോണുകൾ, ഇന്റർനെറ്റ് കണക്റ്റിവിറ്റി, ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യ ഒക്കെ എത്രമാത്രം അത്തരം വീടുകളിൽ ഉണ്ടെന്ന് അറിയാൻ കഴിയും. ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതിക വിദ്യയിലൂടെ വളർന്നുവന്ന ജ്ഞാന സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുമായി അവർക്ക് എത്രമാത്രം വിനിമയം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്ന് കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ഡിജിറ്റൽ വിഭജനത്തിന്റെ (Digital Divide) സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ വർത്തമാന സ്ഥിതിയെ കണ്ടെത്താൻ വീടുകൾക്ക് അകത്തെ ചരിത്രപരമായ ശബ്ദപരിസരം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ചരിത്രപരമായി കുടുംബങ്ങൾക്കും സമൂഹത്തിനും അകത്ത് നടക്കുന്ന ലിംഗ വ്യവഹാരങ്ങൾ (Gender Discourses) പുരുഷാധിപത്യ സമൂഹത്തിനകത്തെ അധികാര പ്രയോഗങ്ങൾ, സമൂഹത്തിനകത്തെ ജാതിയുടെ പ്രയോഗങ്ങൾ ഒക്കെ ആഴത്തിൽ പഠിക്കാൻ ചരിത്രത്തിലെ ശബ്ദപരിസരങ്ങൾ നമ്മെ വലിയ അളവിൽ സഹായിക്കും. ഒരാളുടെ ശബ്ദപരിസരം അയാളുടെ സമ്പൂർണ്ണ വ്യക്തിത്വത്തെ തന്നെ പുനർസൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ഉപാധികളിൽ മുഖ്യമായ ഒന്നാണ്. ഒരു സമൂഹം നേടുന്ന സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയ പുരോഗതികളുടെ അളവുകോൽ ആയിക്കൂടി അവരുടെ ശബ്ദപരിസരം മാറുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഇന്ത്യയുടെ ഭരണഘടന സാംസ്കാരികതലത്തിലും സാമൂഹ്യതലത്തിലും Progressive ആയ ഒരു soundscape നെ ഉണ്ടാക്കാൻ ആണ് ശ്രമിച്ചത്. എന്നാൽ ശ്രേണിബദ്ധമായ ജാതി വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അകത്ത് മേലാള സമൂഹങ്ങളെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇടം കണ്ടെത്തുക എന്നത് അതിജീവനത്തിന്റെ ഒഴിവാക്കാൻ ആകാത്ത മുന്നുപാധിയായി മുൻപെങ്ങും ഇല്ലാത്ത വിധം മാറുന്ന വർത്തമാന കാലത്ത് ജാതിയുടെ ശബ്ദപരിസരങ്ങൾ കാലത്തിലൂടെ പുറകോട്ട് പോകുകയാണോ എന്ന് സംശയിക്കാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള വാർത്തകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്ത് നിന്നും ദിനംപ്രതി വരുന്നു എന്നത് Regressive soundscape നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ISSN: 2582 - 2594

ആധാരസൂചി

1. R. Murray Schafer (1977) "Our Sonic Environment and The Soundscape: The turning point of the world", Destiny Books, Rochester, Vermont.
2. Mikhael Frank Southworth (1969) "The sonic environment of cities", Environment and behavior Journal Volume 1 49-70.
3. R. Murray Schafer (1993) "Voices of Tyranny: Temples of Silence", Arcana Editions, Canada.
4. Bernie Krause (2008) "The anatomy of Soundscape; Evolving Perspectives", Journal of the audio engineering Society, Volume 56,
5. S.S. Ashams Joe (2024) "Upper and Lower Caste Personal Names in Southern Kerala A Sociolinguistics Investigation". Ph.D. Thesis accessed form shodhganga.
6. Juvenal. (1960). Satires (G. G. Ramsay, Trans.). Harvard University Press. (Original work written ca. 120 CE)
7. Seneca, L. A. (1917). Ad Lucilium epistulae morales (R. M. Gummere, Trans.; Vols. 1–3). Harvard University Press. (Original work published ca. 65 CE)
8. Martial. (1993). Epigrams (D. R. Shackleton Bailey, Trans.; Vols. 1–3). Harvard University Press. (Original work written ca. 90 CE)
9. Florence Nightingale (1860) "Notes on Nursing: What It is and What It is not", D Appleton and Company, Broadway, New York, USA.
10. Luigi Russolo (1920) "The art of noises" Monographs in musicology", Pendragon Press New York.
11. Charles Dickens (1854) Hard Times Bradbury and Evans, New York.
12. Emile Zola (1901) "Germinal or Master and Man", Accessed from Libgen.
13. Noise Pollution Rules (2000). Central Pollution Board, Government of India.
14. Siegman, J.A. (2017, April 7). Israel's "Muezzin Bill" and the everyday politics of sound. Institute for Palestine Studies.
15. പി ഭാസ്കരനുണ്ണി (1988), പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളം, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി തൃശ്ശൂർ
16. വിനിൽ പോൾ (2025) തർക്കിത ഭൂതകാലം, ഡി സി ബുക്ക്സ്, കോട്ടയം
17. അംബേദ്കർ, ബി. ആർ. (1980) "ആരായിരുന്നു ശൂദ്രർ", അംബേദ്കർ സാഹിത്യസർവ്വസ്വം വോളിയം 5. ഗവർമെന്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര.
18. സിദ്ധി നാഥാനന്ദ സ്വാമി (1988) "മനുസ്മൃതി വ്യാഖ്യാനം", പ്രബുദ്ധ കേരളം പ്രസ്സ്, ശ്രീ രാമകൃഷ്ണ മഠം, പുറനാട്ടുകര
19. Rajee, P. V. (2008). Vyavaharamala: A text on Indian jurisprudence (Unpublished doctoral thesis). Sree Sankaracharya University of Sanskrit. Accessed from shodhganga.
20. World Health Organization. (2018). Environmental noise guidelines for the European Region. World Health Organization Regional Office for Europe.
21. World Health Organization. (2021). Environmental noise guidelines for the European Region. World Health Organization Regional Office for Europe.
22. WHO guidelines and NOISH decibel Chart.

PANEL OF EXTERNAL PEER REVIEWERS

Dr. Raheena K.K.
Professor of English
Govt. Arts and Science College for Women
Malappuram

Dr. Rajeev Kumar R.
Associate Professor
Department of Physical Education
University College, Thiruvananthapuram

Dr. Sreevidhya V.
Associate Professor of History
Govt. College, Malappuram

Dr. T.A. Anand
Associate Professor of Hindi
Govt. Arts & Science College, Calicut

Dr. Shereena Rani G.B.
Assistant Professor of Malayalam
Govt. College, Kattappana

Dr. B. Sreekumar
Associate Professor & Head
Department of Malayalam
Govt. Women's College, Thiruvananthapuram

Dr. Sarath S.
Assistant Professor of English
University College, Thiruvananthapuram

Dr. Shooba K.
Professor,
Department of Malayalam,
SNGS College, Pattambi

Dr. Sangeetha Chenappully
Assistant Professor,
Department of Chemistry,
SNGS College, Pattambi

Dr. Sayi D S.
Assistant Professor,
Department of General Microbiology,
Malabar Dental College, Edappal
Malappuram-DT

ISSN: 2582 - 2594

Vol. 9 No. 1 January 2026

ISSN 2582-2594

ACADEMIC RESEARCH AND REVIEW LETTERS

Vol. 9 No. 1 January 2026

Printed and published by **Dr. Muhammed Rafeeq T** and owned by **Association of Kerala Government College Teachers** and printed at KT Digital House, Mukkam, Kerala and published at AKGCT Bhavan, Panavila Jn., Thiruvananthapuram - 695014, Kerala.

Ph: 04171 - 2329900, E-mail: akgctresearchjournal@gmail.com

Web: academicresearchandreviewletters.com